

کہ کہ نورک

لهبارهی «خه لاتی کارو» وه...

چاپخانهی کارو، چاپخانهیه کی کهرتی تاییه ته، (عه تا مه محمود) و (هاوژین مه محمود) خاوه ندریتی ده که ن. له یادی بیست ساله ی دامه زرانندی چاپخانه که دا، له سالی ۲۰۱۹ دا (خه لاتی کارو) یان راگه یاند. خه لاته که سالی جاریک له یه کیک له ژانه ره کانداه به خشریته ئه وهرگیژ و نووسه رانه ی که خزمه تیان به کتیبخانه ی کوردی کردوه. له گه ل خه لاته که دا، کتیبیک به تیراژی (۵۰۰) دانه بو نووسه ر، یان وهرگیژ که چاپ ده کریت و له مه راسیمیکی شایسته دا ده کریته دیاری بو ی. بو ئه م ههنگاو و پروژه هیه ش، پرس و را به لیژنه یه ک ده کریت، نووسه ریکیش خه لاته که ده به خشیته وهرگری (خه لاتی کارو) ی سال.

خه لاتی یه که م: سالی ۲۰۱۹، له بواری شیعر، به خشرایه به ریژ (فاتیح عیزه دین)، چاپکردنی دیوانه شیعی (زهمانی بزربوو). ئه ندامانی لیژنه که پیکهاتبوون له به ریژان: (محه مه د کوردو، ئارام سدیق و کامه ران سو بجان). (له تیف هه لمه ت) ی شاعیر خه لاته که ی به خشیته شاعیر.

خه لاتی دووهم: سالی ۲۰۲۰، له بواری چیرۆکدا، به خشرایه به ریژ (ئه حمه د محمه د ئیسماعیل)، چاپکردنی کومه له چیرۆکی (خه ونه بی سه رو به ره کان). ئه ندامانی لیژنه پیکهاتبوون له به ریژان: (د. مارف عومه ر گول، به یان سه لمان و به ختیار عه لی). (ماردین ئیبراهیم) ی نووسه ر خه لاته که ی به ناوبراو به خشی.

خه لاتى سىيهم: سالى ۲۰۲۱، له بواری وه رگيراندا به خشرابه به پريز (عه بدولکه ريم شيخانى)، چاپکردنى روماني (کچوله يه کي دوزراوه)، ئەنداماني ليژنه پيکهاتيوون له به پريزان: (به کر شواني، د. نهوزاد ئەسوده و ريبين ئيسماعيل). ماموستا (عه بدوللا تاهير به رزنجي) خه لاته که ي به نووسەر به خشي، ههروهها هونه رمه ند (چينه ر نزار) خه لاتى "کارۆي" ئاماده کردبوو.

خه لاتى چوارهم: سالى ۲۰۲۲، له بواری ليکولينه وه دا به خشرابه به به پريز (حه کيم مه لا سالح)، چاپکردنى کتبي (نالي له روانگه يه کي تروه)، خولي (د. مارف عومه ر گول)، ئەنداماني ليژنه پيکهاتيوون له به پريزان: (د. موحسين عومه ر ئەحمه د، م. ريبوار حه مه توفيق، د. محمه د مه نتک). پرؤفيسور (دلشاد عه لي) خه لاته که ي به نووسەر به خشي، ههروهها هونه رمه ند (زاهير سديق) خه لاتى "کارۆي" ئاماده کردبوو.

خه لاتى پينجه م: سالى ۲۰۲۳، له بواری روماندا بو به پريز (حسين عارف) چاپکردنى کومه له چيروکي (گه له گورگ)، خولي چيروکنووس (م. سه لام مه نمي)، ئەنداماني ليژنه پيکهاتيوون له به پريزان: (ره ئوف بيگه رد، شيرزاد حه سه ن، به ختيار عه لي)، ههروهها هونه رمه ند (شوان که مال) خه لاتى "کارۆي" ئاماده کردوو.

پشتيوان به خودا و نووسه راني کورد، تا توانا و ته مه نمان مابيت (خه لاتى کارۆي) ش سالانه به رده وام ده بيت.

عه تا مه حمود

سه ره رشتياري خه لاتى کارۆي

پروژەى كارو بۇ رېزىلېنتان

زنجىره (۵)

لە چوارچىۋەى پروژەى رېزىلېنتان و بەسەركردنەۋەى نووسەران و
ۋەفادارىى بۇ قەلەمە جوانەكان، چاپخانەى كارو كۆمەلەچىرۋكى
(گەلەگورگ) لە نووسىنى: حسين عارف چاپ دەكات.

ئەم كىتپە دىارى خەلاتى كارۋىە بۇ نووسەر، لەسەر داۋاى
نووسەرىش دىارىيە بۇ خويئەران.

کہ لہ کورک

حسین عارف

۲۰۲۳

ناوی کتیب: گهله گورگ
نووسەر: حسین عارف
بابهت: کومه له چیرۆک
تایپ: بهختیار ئه وهرحمان
ههله چنی: کارزان عه بدوللا
دیزاینی بهرگ و ناوه روک: ههریم عوسمان
شوینی چاپ: سلیمانی - چاپخانه ی کارو
نوبه تی چاپ: چاپی سییه م - ۲۰۲۳
تیراژ: ۵۰۰ دانه

له بهر یوه بهریتی گشتیی کتیبخانه گشتیییه کان
ژماره ی سپاردنی (۱۴۳۲) ی سالی ۲۰۲۳ ی پیدراوه.

سلاو مامۆستا حسین عارفی خوۆشه‌ویست...

لیره‌دا به ناوی لیژنه‌ی پینجه‌مین خه‌لاتی کارۆ (۲۰۲۳) وه
سلاو و ریز و خوۆشه‌ویستی خوۆمانت پیده‌گه‌یین.
له سالانی رابوردودا ئه‌ده‌بیاتی ئیوه کاریگه‌رییه‌کی به‌رچاوی
له‌سه‌ر کۆی ئه‌ده‌بیاتی گێرانه‌وه و هونه‌ری چیرۆکی کوردی
هه‌بووه. هه‌وله‌کانی به‌ریزتانه‌ هونه‌ری په‌خشان و گێرانه‌وه‌ی
کوردی، له‌ سه‌رده‌می‌که‌وه‌ گواسته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می‌کی دیکه.
کاریگه‌ریی ئه‌ده‌بیاتی ئیوه له‌ پال کاره‌کانی دیکه‌تاندا سه‌باره‌ت
به‌ میژووی ئه‌ده‌بیاتی مۆدی‌رنی کوردی، ده‌تانخاته‌ جیگایه‌کی
ناوازه‌ی ناو ئه‌م میژووه‌وه. به‌ بروای ئیمه، ئیوه وه‌ک به‌شی
هه‌ره‌ زۆری دا‌هینه‌رانی دیکه‌ی کورد مافی خوۆتان له‌ ریز و بایه‌خ
وه‌رنه‌گرتووه. ئیمه‌ که‌ ئه‌مسال له‌لایه‌ن برایانی چاپخانه‌ی کارۆوه
سه‌رپشک کراوین، بریار له‌سه‌ر براوه‌ی پینجه‌مین خه‌لاتی کارۆ
بده‌ین و که‌سیک بۆ وه‌رگرتنی ئه‌م خه‌لاته‌ دیاری بکه‌ین، ئیوه‌مان
به‌ شایسته‌ زانی. دیاره‌ خه‌لاته‌ بچووه‌که‌ی ئیمه‌ به‌رته‌قای

ماندووبوونی ئیوہ نییہ، بہ لَام وہک نیشانہ یہک بۆ خوشہ ویستی
ئیہ و پیزانیمان بۆ میژووی دوورد ریژی ئەدەبیتان، قەبوولی
بکەن. بەوہ ہم ئیمہی لیژنہی خەلاتەکە و ہم برایانی چاپخانہی
کارۆ کہ لە پشت ئەم خەلاتەوہن، گەورە دەکەیت.
برایانی چاپخانە تەواوی وردەکارییەکانی خەلاتەکە بۆ ئیوہی
ئازیز روون دەکەنەوہ.
ھیوای تەمەنی درێژ و تەندروستی باشت بۆ دەخوازین.

لیژنہی خەلاتی کارۆ

پەئوف بیگەرد- شیرزاد حەسەن- بەختیار عەلی
وتاری لیژنہی پینجەمین خەلاتی کارۆ- ۲۰۲۳
خولی چیرۆکنووس (م. سەلام مەنمی).

پیرست

- ۱۱..... سہ فہریکی ئہ فسووناوی
- ۴۱..... تہ تہر
- ۸۴..... گہ لہ گورگ
- ۱۷۴..... شالاوی دل
- ۲۶۷..... چای شیرین

سەفەرىكى ئەفسووناوىي

له راسته شه قامه كه لايان دا. خۆيان به كۆلانه كه دا كرد. ئەم دوودل بوو، حەزى لى نەبوو. دەبوو بچى بە لای كاری خۆیه وه. زۆر له دووره وه بۆى هاتبوو، شەش سەد و پەنجا كيلومه تر رینگای بۆ بریبوو، بە لام ئەو نەیهیشت. وهك شەیتان چووبوو بن كلیشه یه وه. خۆی خرۆشابوو دەیویست ئەمیش بخرۆشینى، پیش ئەوهی بگه نه سەرى كۆلانه كه، له گەل ههنگاو به ههنگاودا دەیهینا و دەبیرد. هانی دەدا و دەیهه ژاند. تا وهختی گه یشتن به ناچارى بۆى شل بوو. به نابه دلییه وه خۆيان به كۆلانه كه دا كرد. ئەو پىی گه شكە دار بوو. وتى:

- سەفەرىكى ئەفسووناویت پیده كه م.

ئەم دەنگى نەكرد و دواى كه وت. وهك دەسته مۆكرا بى، ههنگاو به ههنگاو شوین پىی هه لگرت، له گه لیدا رینگای سەفەرىكى نەفسووناوىي دهگرتە به ر!...

كه ندرپكه و خوارو خپچ به ره و خوار دەبیته وه، كه پىی تیده نیت، دەبى به رده وام چاویكت له به رپىی خۆت بى، نه وهكو له قوقزییه ك

هه‌لنووتیت، یا رەتبه‌ریته چالاییه‌که‌وه. دەبی چاوه‌که‌ی تریشت
به‌رز ب‌روانی، نه‌وه‌کو خۆت به‌دیواریکدا بدەیت و رۆبجیتە ئەودیو
دەرگایه‌که‌وه. هه‌م که‌ندره‌ و هه‌م کۆلان! به‌لام له‌لای ئەم، که‌ندر
نه‌بوو، کۆلان بوو. نه‌ پێویستی به‌وه هه‌بوو چاویکی ب‌روانیتە
به‌رپی و نه‌ ئەوی تریان ب‌روانیتە به‌رزایی، چونکه‌ به‌ چاوی ئەو
دەبیینی و دەیزانی، که‌ پێویستی پێی نییه‌...

(... هه‌ر دوا‌ی شه‌ش سه‌وت هه‌نگاو، به‌ ده‌سته‌چه‌پدا و
وه‌رده‌چه‌رخیم. کۆلان خۆی وه‌رمده‌چه‌رخینی. ده‌گه‌مه‌ ئاستی،
ته‌نه‌که‌ی خۆلی به‌رده‌رگا‌که‌ دینم ق‌لپی ده‌که‌مه‌وه و ده‌چمه‌ سه‌ری.
له‌ ده‌لاقه‌که‌وه ده‌ست در‌یژ ده‌که‌م. کلۆمه‌که‌ لاده‌ده‌م. ده‌رگا‌که
ده‌که‌مه‌وه و ده‌چمه‌ ژووره‌وه. ئامه‌ له‌به‌ر به‌لووعه‌که‌دا قاپوقا‌جاغ
ده‌شوا. که‌ ده‌مبینی بۆم پێده‌که‌نی و ده‌لی:

- ئافه‌رم، ئەئاوا... ئیتر بۆ ده‌بی هه‌موو جارێ من ب‌یم ده‌رگات
لێ بکه‌مه‌وه؟!)

له‌وه‌به‌ر که‌ ده‌چووم، له‌ ده‌رگام د‌دا و ئامه‌ لێی ده‌کردمه‌وه.
جارێکیان گه‌یشه‌ تینی و وتی:

- ئۆی... خۆت ده‌ستت شکاوه؟

که‌ به‌ده‌م ته‌ریقبوونه‌وه‌وه و تم:

- ئاخ‌ر ده‌ستم نایگاتی.

هات ته‌نه‌که‌ی خۆله‌که‌ی ق‌لپ کرده‌وه. بۆمی دانا و وتی:

- سه‌رکه‌وه.

ئینجا ده‌رگا‌که‌ی داخسته‌وه و وتی:

- دستت دريژکه.

دهستم دريژکرد و درگام کردهوه. له و وهختهوه ئيتر که دهچووم، له درگام نهدهدا، بهلام ئيستا دهبن له درگا بدهم...).

ئهو ورياي کردهوه، لئي پرسى:

- چى دهکهيت؟

ئهه دهتوت بهدهم خهوهوه وهرام دهدهاتهوه، وتى:

- له درگا بدهم.

ئهو وهک تئى بخورئ، وتى:

- مهکه... پيشم کهوه با بروين.

بهقسهه کرد. پيشى کهوت و رويشتن...

(... مالى وهستا همهکهريم... مالى مام قادر... مالى ساله

سنهه... پيزار بوو، همهومينى کوريم له بهغدا بينى. من

نهمناسيههوه. ئهوه دهستى پيشخست و وتى:

- شيوهت دهکهه، لهوه دهچى بتناسم.

سهرنجم لئى گيرکرد. بيري خومم ههگوشى و بئى سوود بوو. وتم:

- بمبهخشه... جهنابت کنييت؟

وهرامهکهه گومانى پئى پهيداکرد. لهوهدابوو وازبينى و من وتم:

- ئهگهه راستت دهوئى، من زهينم بؤ ناسينهوه کويره... لومهه

مهکه.

ئهوسا وتى:

- من همهومينى کورى ساله سنههيم. ئهگهه بههله نهچوويم،

کورى گههکيکين، بگره کورى کوچه و کولانيکيش.

حه مه ومين... مام سالح... فهيمه خانی ژنی و سه باوی کچیان.
دایکم چوه خوازینینی سه باو بۆ کاکم. دایکی وتبووی گوايه،
باوکی بۆ کورهمامیکی داناوه، به لام دوايي لای دراوسیه کمان
وتبووی که کچه که یان نادن به له برسامردوویهک. له وه وه دایکم
له گهل دایکیدا و باوکم له گهل باوکیدا نیوانیان تیکچوو، تا ئه و
رۆژهی گهره کمان جیهیشت ئیتر یه کترین نه دواند.

کاتی له سهر داوه تی ئه و چووین دانیشتین و من ئه م باسه م
به بیرى هینایه وه، ئه و شانبه شانی من دایه قاقای پیکه نین و وتی:
- چاکم دیته وه یاد... منیش دایکم هه موو جار هه ره شه ی
لیده کردم که نابى قسه ت له گهلدا بکه م. ده موت باشه و قسه ی
خۆمان بى، برپارم دها که قسه ت له گهلدا نه که م، که چی که
ده که وتینه وه راکه راکه ی یاریکردن، به لینه که م هه ر له بیریش
نه دها.

به دریزایی ماوه ی دانیشتنه که، باسمان هه ر له باسی گهره ک
بوو. کاتی له باره ی دوا هه والیه وه پرسیارم لیکرد، ده رکه وت له
منی زیاتر لى نازانی و وتی:

- منیش ئه وه هه قده ساله، له وئى و له شاریش دابراوم. منیش
هه روا به ینا و به یینکی دوور، یه کیکی وه ک تو به ریکه وت ده بینم
و من داواى دوا هه والی لیده که م.

که لیم پرسى:

- به دریزایی ئه و هه قده ساله، ریت تیی نه که وتوته وه؟

وتی:

- نه خیر به داخه وه!

وتم:

- چونه دووقولی، سهفه ریکی تایبه تیی بۆ بکهین و بۆی
بچینه وه؟ به کولانه کانیدا دهست بکهینه راکه راکه و له که لاهه کهه
بهر مالی خومساردا، تیر خومان بگهوزینین؟
وهک له باسیکی زور گرنگ بدوین و له سهری ریکبکه وین،
دهستی دریژکرد و وتی:

- بینه دهستت... وه لاهی دیم و وه هاش دهکم وهک وتت.
دهستم خسته ناو دهستییه وه و به لینمان به یه کتر دا. گه راینه وه
ئوتیل و خه وتین، که چی بۆ به یانی که له خه وه لسان، هیچمان
له باسه که نه دواینه وه و هه ریه که مان چوو به لای کاری خویه وه.
بۆ نیوه رۆش که یه کترمان بینیه وه، هه ر نه هینرایه وه کایه وه.
تا له دهمه دهمی عه سردا، ئه و بانگ کرا بۆ سه ر ته له فون و که
هاته وه وتی:

- من دهبی برۆم.

به په له جانتای پچایه وه و رۆیشت، منیش ئیتر باسه کهم
فه رامۆش کرد. تا ئه م به یانییه شه یانه که هاته بن کلیشه مه وه و وتی:
- تو ساله هایه به ئاواتی هه لیکی وه هاوهیت. تو پیزار له گه ل
حه مه ومیندا ریکه وتیت که سه فه ریکی تایبه تیی بۆ بکهیت. ئیستا
ئه وه هه له که یه و به ئاسانی بۆت هه لکه وتوو، له دهست خۆتی
مه ده.

چه نده ئیلحاحم کرد و وتم:

- ئاخىر من بۇ كاريكى تر هاتووم.

ئەو وازى نەھىنا و وتى:

- فرىاي جىبەجىكردىنى كارەكەشت دەكەويت. ھەلىكە و بۆت ھەلكە وتوو، لەكيس خۆتى مەدە. بچۆ بە كۆلانەكانيدا بگە وەرەوھە ڤاكەڤاكە. يەكەيەكە لە دەرگای مالەكان بدە. بى ترس خۆت بەژووردا بگە و وەرەوھە دەرەوھە. دواچار بچۆ خۆت لە خۆلى كەلاوھەكەى بەر مالى خومساردا بگەوزىنە. ھەلىكە و ھەلكە وتووھە و لەدەستى مەدە...).

ئەو وەختە منداللىك لە دەرگای مالى سالە سنەبىيەوھە ھاتبووھە دەرەوھە. ماوھەيك بوو ڤاوھەستا بوو، سەيرى دەكردىن. كە لىيى بەئاگاھات، لەوھەدبوو دەم ھەلبىننىتەوھە و ڤرسىياري لى بكا. ئەو بەپەلە ورياي كردهوھە و وتى:

- بلى بۇ مالى حاجى مەحموى عەلاف دەگەڤىم.

ئەم وەھاي نياز نەبوو، بەلام بەقسەى كرد. چۆنى ڤاسپارد، وەھاي وت. مندالەكە وتى:

- كەسى لەم كۆلانەدا بەو ناوھە نىيە.

ئەم لە دلدا شلەژابوو. سوپاسى مندالەكەى كرد و كەوتەوھە ھەنگاونان. ئەو سەرزەنشتى كرد، وتى:

- وا بڤۆيت تووشى گىچەلمان دەكەيت.

ئەم وتى:

- تۆيت منت تووشى گىچەل كردهوھە. من وتم نايەم و بەزۆر بەكىشت كردم.

ئەو درېژەى پى نەدا. دەيزانى راست دەكا. دوايكەوت و
هەنگاوى نا...

(... دەلئيت دەرووى تونئيليكە. جاران وا نەبوو. هەزار جارى
پيدا هاتووم و چووم، بەلام نا... هەموو شت وەكو خۇيەتى. لەو
ناچى پەنجەى تىوہ درابى. ئەوہ ژوورە گەچكارىيەكەى سەرەوہ،
مالى سەمەد ئاغايە. تەنيا هيندەى ليگوراوہ، كە ئەوسا دەتوت
چورى شيرە و ئىستا بۆر و ديز. رۆژانى درووستكردينم چاك
لەبیرە. ژوورىكى ريكوپىتى سىپى وەك چورى شير و پەنجەرەلى.
چاكيش دىتەوہ يادم كە بە باوكم وت:

- بابە... بۆچى توش ژوورىكى سىپى و پاكوتميزى وامان بۆ
دروست ناكەيت؟

باوكم لە وەرآمدا؛ تەنيا دەستىكى سۆزى وەهاى بە سەرمددا
هينا، كە مەگەر ئىستا بتوانم ماناكەى ليك بەدەمەوہ. دەنا ئەو ساتە
دلئەنگى كردم. بگرە دوايى كە پرسيارەكەم لە داىكم دووبارە
كردەوہ، ئەو دەستەكەشى بەسەرمددا نەهينا. ئيتتر تەواو خەفەتبار
بووم و هەموو جار كە دەگەيشتمە ئاستى، پرسيارەكە لە مئشكمددا
دەژيايەوہ. ئەرى بەراست بۆچى؟ ئايا بەغيلم پى دەبردن؟ حەزى
چاوليكەرىيە هانى دەدام؟ لە دل و دەروونپىسىمەوہ بوو؟ من قەت
لەو بابەتە نەبووم. نە لە منداليمدا و نە ئىستاش بە گەورەيى. نا،
نەوہللا... من خۆم دەناسم، بەلام ژوورىكى ريكوپىك و جوان و
سىپى، وەك چورى شير بوو. هۆگرى بووبووم و حەزم دەكرد،
ئيمەش ژوورىكى وەهامان هەبووايە. ئەها سەيركە ئىستاش چەند

خۇشە. تەنیا گە چكارىيەكەى دىز و بۇر بوو. دەنا...).

چى دەكەيت؟

ها؟... دەنا...

پاوەستابوو بە ژوورەكەيدا هەلدەرۋانى و سەرنجى لى
گىركردبوو. سەرنجى لى لادا و بينايى داگرته خوارەو بە لای
دەستە چەپیدا وەرچەرخا. دیوارىكى خواروخیچ و بلند بەرەو
ژوور هەلکشابوو. دەگەيشته ئاستى دەمى كۆلانەكە و راست
بە لای چەپدا لای دەدا. ژوورەكەى سەرەوەى ئەوبەر، سووچى
دیوارە خواروخیچەكەى، ئەمبەرى، شىوہى دەرووہ توونیلەكەيان
بە كۆلانەكە دەدا.

پۆيشتن. چوون بەودىودا، پىيان نايە سنوورەوہ، سنوورى
ناوجەرگەى كەلاوہيەكە. كەس خاوەنى نىيە و هەمووش خاوەنين...
(... هيشتا وەك خۆيەتى مەيدانىكى بەرىن و چوارسەرە كۆلان،
ئەو وەختە پىنج بوون. ئاگادارم پىنجەميان چۆن كوژايەوہ. چۆن
خىر ليمان داخرا. ژمارەى هاتوچۆم بەو كۆلانەدا كەمتر نەبوو لەم
كۆلان، ئەوئى دەرگای راستەوخۇمان بوو، بۇ سەر جادەى تازە.
ئىنجا لەوئيشەوہ، بۇ باخى گشتى و بۇ وەيس. هەرەكو لە شەرە
گەرەكيشماندا، ئەويمان دەكردە دەرگای سەرەكىي قەلا. دەرگا
برىتى بوو لە تەنیا درزىكى نيوان دوو سووچە دیوار. پانىيەكەى
لە مەترىك تىپەرى نەدەكرد.

بەودىويدا سەر جادە بوو. بەم دىويدا سووچىكى سىگوشە
بۆشايى و ئىتر مەيدانەكە بوو. يەكەمجار دیوارىك بە خشتى كال

لهنیوان دوو سووچه دیواره کهدا هه لچنرا. بهوه رینگای هاتوچوی پیتدا به ستر. دواى ماوهیهک، سووچه سیگوشه بۆشاییه کهش پپرکرایه وه. دیواری به سهر مهیداندا تیتدا به رزکرایه وه، زۆرم پى ناخۆش بوو. له حه مه جه زام پرسى:

- ئه وه بۆچى وایان لیکرد؟

ئه ویش هیچی لى نه ده زانی، شانیکى بۆ هه لته کاندم و هیچی نه وت. کۆلانه کانی تر وهک خۆیانن. ئه وهى به رامبه رم، رینگای هاتوچوی رۆژانهى قوتابخانه م بوو، ئه وهى به شاقوولئى له گه لیدا له سه رى ئه و سه رى مهیدانه که وه له یهک ده دن، رینگى هاتوچوی ناوجه رگه ی شارم بوو. له وئوه ده گه ی شتمه به ر ئاشه گواوى. مهیدانى ماستفرۆشه کان، مهیدانى کافرۆشه کان، کووچه ی خومخانه کان، سه راج و مزگه ره کان، لای حه وزه که ی بازار و قه یسه رى وه سمان پاشا.

تا کورپى دایکم بووم، به و کۆلانه دا تا لای حه مامى سوورته به ولاره نه ده چووم، به لام که بووم به کورپى باوکم، به دیوى حه مامى سوورته دا هه لده کشامه سه ر مهیدانى کافرۆشه کان و تا به ر ئه سحابه سپى بۆى ده رۆیشتم. به دیوى ئاشه گواویشدا، تا به رده رکی سه رام ده گه یاند، له کاتیکدا ئه وهى لای ده سته چه پم، ته نیا کۆلانى راکه راکه ی رۆژانه م بوو. له شیوه ی که وانه یه کدایه. ئه مسه رى له مهیدانه که گیره و ئه و سه رى له و کۆلانه ی شاقوولئى دیته ناو مهیدان.

هه موو وهك خويانن هيچيان لى نه گوراوه، ئه وه تا ده يانينيم.
 ئه وه تا مه يدانى رېمبازينه ديري نه كه شم ده بينم، به لام بوچى وا
 چولو هو له؟ بوچى وا كپ و خاموشه؟ ها... تو چى ده لئيت؟
 - من ده لئيم له قوتابخانه ن... بېروانه سه عات كه ت ئيستا كات تو
 و نيوى به يانبيه.

- نه خيز... ناروانمه سه عات كه م. ئيستا كات ده مه ده مى عه سره
 و مه يدان جمه ي دئ، هه موو وروژاوين، ئيمه مووشين. به گم-
 قه ريت- پاشبه گ- تيل كه- قرچ- گزييه- هه لوو كين؟ - نايكه م-
 مه يكه- سافسافين - فيكانكو- خوم يه كه م- فيلت كرد- ديش كه م...
 من نايكه م- چش- چالچالين- به گوز؟ نا... به قه يسى- شيرين؟-
 شيرين- پينجى به گوزيك - نا حه وت- باشه- تو- نا تو-
 نايكه م- ها بگره قه يسى به كانت و گوز ده كانم بده ره وه- نايد ده مه وه-
 شه ره- به عز- چه رخوفه له ك- پوور خومسار- شه قىكى له
 كه شكه ئه ژنوى ئه حه كه لله هه لدا و له جى خوى گرمو له ي
 كرد. دايكى ئه حه ناگر به ربووه جگرى. بو پوور خومسار هاته
 دهره وه، دايكم به رى ليگرت و نه يه يشت بچيته به ر مه يدانى. له گه ل
 ژنانى تر دا كر ديانه وه به مالدا، كاكيشم ده ستى دايه بنبالى ئه حه
 و له گه ل حه مه سه ليم و دوو سى به كى تر دا، به شه له شل كر ديانه
 ژووره وه. پوور خومسار چووه به لاي چه رخوفه له كى خوي وه.
 ئيمه ش چووينه وه به لاي راكه راكه ي خومانه وه. كاك ده بينم
 هاتو ته وه دهره وه. له به ر دهرگا كه دا راوه ستاوه بانگم ليده كا و
 ده لى وهره وه. ده لى به سه وهره نانه كه ت بخو.

دەبىي بە قسەي بکەم. راستيش دەکا و برسيمە، دەپۆمەوہ...

نيازى چيت ھەيە؟

دەپۆمەوہ... دەچم نانەکەم دەخۆم و ديمەوہ.

- پۆشتنەوہى چى و نانخواردنى چى؟ ھۆشت بە خۆتەوہى...).

پاوەستا. سى چوار ھەنگاوى مابوو بيگاتى، سەرنجىكى

خىراى داىە دەورويشتى. كەسى نەدى. پوانىيەوہ پيش دەمى.

چاوى بەسەر دەرگاگەدا پوا...

(... ئەميش ھىشتا وەك خۆيەتى، بەلام زۆر زياتر لە جارەن،

پەريوتى پيۆە ديارە. جارەن ھىجگار وا خواروخىچ نەبوو.

ھىجگار وەھاش گرنج گرنج و ديز دانەگەپابوو. ئەى ئەودىوى؟

ھىچ گۆرانىكى تيدا نابىنم. ئا... ھەوشەيەكى بچووكى خواروخىچ

بە دەستە چەپدا ھەيوانىكە. ھەيوان پشتھەيوان و كەلەگىيەكى

لەسەرە. لە بنەوہى كەلەگىيەكەدا گەنجىيەكە. بەرامبەر ھەيوانەكە

ھەيوانىكى ترى بەربەرەلايە. سەرتەنورە، چىشتخانەيە، ھەمامە،

ئاودەستە، بيئەوہى ھىچ تەيمانىكيان لەنيوانيدا ھەبى. تەنيا

ئاودەستەكە نەبى، كە تەنيشتىكى بەجنفاس گىراوہ. دەمەدەمى

عەسرىكە. لە دەوامى دواى نيوہروانى قوتابخانە گەراومەتەوہ من

پەلەمە. بە پرتاؤ خۆم بە مالدا دەكەم و بە فركان دەچمە ژورەوہ

كتيبەكانم دەخەمە ناو تاقەكەى خۆمەوہ و دەرەپەرمەوہ

دەرەوہ. داىكم بەگىرم دىنى، بەناچارى مىلى بۆ دەدەم، دەمباتە

سەر تەنورەكە. ئەو پۆژە نان كراوہ و تەنور ھىشتا پىر لە

ژيلەمۆيە. پارچە لەدواى پارچە جەكانم دادەكەنم. داىكم يەكەيەكە،

دایانده وهشینیتته ته نووره که وه، چند قرچه یه کم دینیتته بهرگویی، پیتیان خوْشحال ده بم، چونکه بو رۆژی دوايي، به دلنیايي وه بو قوتابخانه ده چم. ترسی شیروانم له دلدا نامینن، تا مردن له بیرم ناچیتته وه. من ناگا و خه بهرم له هیچ نه بوو، کپ و خاموش و به دل و دهررون، گویم بو مامۆستا رایه ل کردبوو. ئه و له ناکاویکدا هاواری کرد:

- ئای مامۆستا، ئه ها ئه سپین...

که لئی به ناگاهاتم و سه یرم کرد، بینیم په نجه ی بو یه خه ی کراسه که ی من دریژ کردوو. من له و ساته دا حزم کرد بيم به دلۆپیک ئاو و به ناخی زه ویدا بچمه خواره وه، که چی مامۆستا شیخ عه بدوللا که تا مردن ئه ویشم له بیر ناچیتته وه زور له سه رخۆ هات به لامه وه. پوانیم به ئه نقه ست، شیروان که لاده خا و خۆی به لای مندا دنووشتینیتته وه. ههستم کرد به ههردوو په نجه ی دهستی راستی، ئه سپیکه دهگری و هشاری دها، به دمیشیی وه له گه ل راستبوونه وه یدا، دهستی چه پی به سهروملدا دینن و به شیروانیش ده لی:

- کورم ئه وه میشووله بوو، نهک ئه سپین.

من، ئه گه رچی له وه به ریش مامۆستا شیخ عه بدوللام زور خوْشده ویست و له ناو مامۆستاکاندا دهسته گولم بوو، به لام له و رۆژه وه له لام بووه مروْقیکی پیروژ، بۆیه کاتیک رۆژیکیان له ناکاوی دیارنه ما و بیستم گه راوه، به دزییه وه چووم له په نایه کی هه وشه ی قوتابخانه دا به کول بۆی گریام، به لام خوْزگه...

- ئاگاداربه... ئەوه سىنيەم رېبوارە بەلاتدا رەتدەبى و بە
سەرسورمانەوہ تېت دەروانى، بجوولى...).

ئەو ساتە هېشتا پووەو دەرگاگە بووبووە بت. كە لە خۆى
بەئاگاھاتەوہ، پەشوكا. سەيرىكى ئەملاو ئەولای كرد. رېبوارىك
كە چەندەنگاويك لىي رەت بووبوو، ھەر دەرويشت و ئاوپى لى
دەدايەوہ. ئافرەتېكىشى بىنى، ھاتۆتە بەردەرگا و بە سەرسامىيەوہ
سەرنجى دەداتى خۆى لى گىل كرد و لەسەرخۆ بەلای چەپدا
وەرچەرخا و كەوتەوہ ھەنگاونان. دەرگا و مەيدان كەوتنە
پشتىيەوہ. دەمى كۆلانېكى بەرىن دەيگرتەخۆ... دەمى ئەو كۆلانەى
بەرەو ناوجەرگەى شارى دەبرد. دواى سى چوار ھەنگاويك ئەو
پىي وت:

- ئافرەتەكە چوو خۆى كرد بە مالى ئيوەدا.

ئەم وتى:

- دەزانم...

(... دەچىتە ژوورەوہ، دايكم دەبىنى لە ھەيوانەكەدا بە ديار
لەيلىي خوشكەمەوہ زۆر بە كەساسىيەوہ دانىشتووہ. لەيلى چوار
قامىشە و راکشاوہ. بە ئاستەم نووزەى ليوە دى. لەرئوہ لە دايكم
دەپرسى:

- لەيلى چۆنە؟!

دايكم بە قورگىكى پر لە گريانەوہ وەرامى دەداتەوہ:
ئەوہتا دەبىينىت.

من ئانوساتە لە قوتابخانە گەر او مەتە وە. لە ژوورە وە وە
 و کتیبە کانم، خستونەتە تاقە کە مە وە. بە دوای ئە و قسانە دا،
 کپە گریانیکی دایکم دیتە بەر گوئ. هەست دە کە م کپە گریانە کە ی
 ئە و، گەر ووی منیش دینیتە سوئ. دە زانم لە یلی ئە وە مانگ و
 نیویکە لە جینگە دا کە و تو وە، بە لام ئە وە یە کە مجارە گریانى لە دایکم
 بۆ دە بیسم.

لە ژوور دیمە دەر و لە هە یوانە کە دا دە وە ستم. دە بینم دایکم
 سەری خستۆتە کۆشییە وە و دە کپووزیتە وە. دە پوانمە پوورە
 خەیری. فرمیسک چۆراوگە ی بە ستۆتە چاوی. سەیری لە یلی
 دە کە م و سەرنجی دە دە مئى خەریکم بە دە مە پرمە ی گریان و
 لە نا کاوینکدا، هە ل دە بلو و قیمە وە و رادە کە مە دەر وە، لە گە لیدا لووتم
 دە بی بە لووتی رە وە ژنیکە وە. ئە وان خویان بە ژووردا دە کە ن و
 من، خۆم دە گە یە نمە ناو کۆری ئاسایی یاریکردنی ئیوارانە وە.
 کاتی دە گە پیمە وە، قەرە بە ل غیبە ک دە بینم. نازانم مە سە لە چیبە،
 تە نیا هیندە تیندە گە م کە دایکم بە کۆلتر دە گری و ژنان دە وەرە یان
 دا وە، باوکیشم دە بینم کوشوماتە، سئ چوار پیاو لی کۆ بوونە تە وە
 و بیدە نگ دانیشتون، خوشکە بچکۆ لە کە م وە ک تە و او بیخە بەر
 بی. حۆلۆل بە ماله کە دا دە سوور پیتە وە. من نازانم چی بکە م
 و دۆش دادە مینم. لە قورنە یە کی حە وشە کە دا دادە نیشم و خۆم
 کزۆلە دە کە م، لە پپ زریکە و هاواری دایکم دیتە بەر گوئ و بە
 دوایدا قیژە و هاواری ژنان. ئینجا دە بینم باوکم و کاکم و پیاو هە کان
 رادە پە رنە سەر پئ، دە شلە ژین و بە یە کدا دین. خوشکە بچکۆ لە کە م

هیشتا هر حۆلحۆل دهسوورپتهوه، بهلام ئیستا بهكۆل دهگری، باوكم و كاكیشم یهکی دهستهسرپیکیان به چاوهوه گرتووه و بهبیدهنگ دهگرین، ئیستا منیش زیره ی گریانم گوی که دهکا. ناو حهوشهکه تهواو قهرهبالغ بووه. باجی ئه جی دهبینم، پهلی خوشکهکه می گرتووه و بۆ لای من دی. که دهگاته ئاستم، پهلی منیش دهگری و له مال دهمانباته دهرهوه. دهمانکا به مالی خۆیاندی و به نهزیری کچیمان دهسپیرئ. نهزیریش دهگری. دهسته خوشکی له یلینه...

- ئهوه تا ئافرهته که له گه ل پیریژنیک و لاویکی ههرزه کاردا هاتونه ته به ردهرگا که و تیت ورد دهنه وه!

ئهو، ئه م ئاگادارییه ی دایه، که چی ئه م ته نیا ئاورپکی بۆ دواوه دایه وه و هیچ وه رامیکی نه بوو...

(... شهوان که له یلی دهچوو بۆ لای نه زیر، منی له گه ل خۆیدا دهبرد. ئه وان خه ریکی کلاودروونی خۆیان ده بوون و منیش له گه ل حه مه جه زادا تا سه عیمان ده کرد سه عی و ئینجا که باوکی ده هاته وه، هه موومان به ده وریدا بۆ گو یگرتن له پاشماوه ی هه قایه ته که ی شه وی پیشوو، یا به شی یه که م له حه قایه تیکی تازهی داده نیشترین.

خاله مه جی!... دیمه نی سه ر و سیمای هه رکه سیکم به تییه پبوونی پۆژگار له بیر بچپته وه، هی ئه وه هه رگیز نا. دوو بروی زۆر ره ش و زۆر چر و له شیوه ی ژماره چواریکدا، له سه ر باری ئاسویی چه سپینرابیته دامینی ناوچه وانیه وه.

دوو چاوی گه وره ی زهق له نیوانیاندا. چوار چرچی ئەستور به سه روویانه وه. دوو لیوی هه لتوقیو و چه ناگه یه کی پان. لووتیکی قنچ و له نیوان، دوو روومه تی گوویندا هه لواسرابی. ئینجا ئەمانه هه موو به سه ریکی قژنه وه بن و سه ره که به سه ر ملیکی کورته وه راگیرکرابی و مله که ش داکوترابیته نیوان دوو شانی پانه وه. ئا... دیمه نه که له بهرچاو سامناک و ترسینه ر بوو. دیمه نی پیاوکوژیکی دلرەقی جه ره زه! به لی... بو ئەو که سه ی له نزیکه وه نه یناسیایه و یه که مجاری بووایه بیینی، بی سی و دوو وه های تیده گه یشته. بگره ئەو خویشی له ئەنجامیدا تووشی زور کاره ساتی پر سه یروسه مه ره بوو بوو. خوی باسی نه ده کردن. خه لکه که ده یانگێرایه وه. منیش له باوکم و کاکم ده بیستن یا له دایکم و دایکی هه مه جه زا که له قسه و باسیاندا ده یانیه تیا به کایه وه، به لام من سه رم لیان سوڤده ما. له دلدا ده موت: کوا وایه؟ من خاله مه جیم وه کو خۆم و هه مه جه زا ده بیینی. براده رمان بوو. وهک له ته مه نی خوماندا بی وه هابوو. جیاوازیمان ته نیا هینده بوو، که ئەو له ئیمه زیره کتر و قسه زانتر و دنیا دیده تر بوو. هه قایه تی خوڤخوڤشی زور ده زانی. هه ر که پپی ده نایه ماله وه، ئیمه شاگه شکه ده بووین، خیرا ده فته ر و کتیبمان ده پپچانه وه و ده که وتینه ده و روخولدانی. تا ئەو ساته ی ده هات داده نیشت، به دوایه وه ده بووین و ئەوسا، ئەملاو ئەولامان لیده گرت. به دواماندا نه زیر و له یلی، به خویمان و کلاوه کانی به رده ستیانه وه، ده هاتن و هه موو ده و رمان ده دا. ئینجا ئەو دوا ی خوار دنه وه ی

چايەك، يا خواردنى تۆزە ميوە، يا كەمەكى ميوژ و گويز، پروى
تيدەكردىن و دەپىرسى:

- ئادەى بزىنم دەزانن دوينى لە كويدا كۆتاييمان پيھيتا؟
ئيمەش خيرا وەراممان دەدايەوہ. قەت ليمان تىك نەدەچوو،
ئەوسا بە دەنگىكى فرىشتەيى و بە ھەستونەست و سۆزى
فرىشتەيەكەوہ، دەكەوتەوہ گيژانەوہى پاشماوہى ھەقايەتەكە و
ئيمەش بۆى كړوكاس دەبووين.

ئاي خالە مەجى، من پىزارەكە ھەوالى مردنەكەتم بىست.
ئەو كاتە شەش سال بوو، تۆ ئەم دنياى فانىيەت جيھىشتىوو.
ھەمەجەزا پىي راگەياندم و ئەويشم بە رىكەوتىكى سەير بىنى.
بۆ ئىشىكى فەرمانگەكەم، رىم كەوتە ديوانى وەزارەت. بە پارەوى
بەردەمى بەشى بەرپۆەبردندا ھاتوچۆم دەكرد، كاتى رۆوبەرۆوم
بۆوہ، ھەر لە دوورەوہ شىوہىم كرد و بەلام دوودل بووم. شازدە
سالى رەبەق بوو، يەكترمان نەديبوو، دەرکەوت بىرى ئەو لە من
تيزتر بوو. ھەر ھىندەى بىنىمى، باوہشى بۆ كردمەوہ. ئىنجا منىش
دلنيابووم كە خۆيەتى. يەكەم پرسىارم لە بارەى باوكىيەوہ بوو،
كە وتم:

- لە چىدايە؟

ئەو زۆر ئاسايى وتى:

- شەش سالە فەرمايشتى خوداي بەجيھيتاوہ.
من بە دەروون شلەژام. دەتوت ھەوالى مردنى كەسىكى زۆر
نزيك و زۆر خۆشەويستم پى راگەيەنراوہ، لەگەل ئەوہشدا وتم:

- زور به داخه وه... ئیستا له تۆی ده بیسم.

حه مه جهزا باسه که ی له لا کۆن بوو بوو. دیسان ئاسایی وتی:

- ئەوه چاره نووسی هه مووانه.

به لام من...

- راوه ستانه کهت سه رسامی کردوون. گومانته لیده کهن... به سه

و بکه وه ره وه ری).

ئهو وه های ئاگادار کرده وه، ئەم پێی په ست بوو، وتی:

- باشه، باشه... تۆ خه ریکیت ناخۆشی ده کهیت.

ئهو وتی:

- من بۆ خۆتمه. تۆ بڕوانه، ئەوه تا پیره میردیکیش هاتوته

به رده رگا که راوه ستاوه و سه رنجت ده داتی. فهرموو ئەوه تا له مالی

خاله مه حیشه وه دوو مندال هاتوونه ته دهره وه و تیت ورد ده بنه وه.

ئهم هیشتا تووره بوو، وتی:

- بۆ خۆمت نه بی. من چ کرده وه یه کی ناشیرین ده کهم؟ گه ره کی

خۆمه و به سه ری ده که مه وه.

ئهو له سه رخۆ وتی:

- من ئەوه ده زانم، به لام ئەوان نایزانن. ده فه رموو من

وا هه ست ده کهم، کوره لاوه که لیوت لی ده کرۆژی. ئەوه دوو

منداله کهش چون، دایکیان هیناوه ته به رده رگا. ئابلوو قه دراویت،

چۆنی لیده رده چیت؟ چ وهرامیک ده دیته وه؟

ئهم په ستی و تووره یه که ی نیشته وه و شله ژا. ویستی هه نگاو بنی

و بکه ویته وه ری و هه ستی کرد کار له کار ترزاوه. له جیی خۆی چه قی...

(... دەچم بە فرکان خۆم بە مالدا دەکەم. ھەموو لەشم نیشتۆتە سەر ئارەق. دەچم دەم بە بەلوعەى ھەوشەوہ دەنیم، تیرتیر ئاو دەخۆمەوہ. دایکم و لەیلئ لە ھەیان دانیشتون. بەلایاندا قەلەمباز دەدەم و دەچمە دەرەوہ. ھەلماتەکانم لە تاقەکەدان. لە کیسەییەکی خامداو لە ژیر کتییەکانمدا ھەشارم داوون. پری پێدا دەکەم و دەیخەمە گیرفانمەوہ. بەلایاندا قەلەمباز دەدەمەوہ و دەر دەفرتیمە دەرەوہ. دیتە بەرگویم دایکم ھاوارم لێدەکا. تیناگەم چی دەلیم و چیی لیم دەوئ. بە پرتاوە لە دەرگای ھەوشە بەدەر دەکەوم. نەنە عەتئ و ھەمیدەخان، ھاتوون بۆ لای دایکم بچن. خۆم بە بەر ورگی نەنە عەتئدا دەدەم، بە گازی پشتدا دەکەوئ و دەبووریتەوہ. ھەمیدەخان، دەیکاتە ھاتوھاوار، دایکم و لەیلئ بە دەنگەوہ دین، دراوسێکانیش بەدوایاندا و من ھەلدیم...
 * ھاوینە و چیغ و سەربان... من و کاکم و لەیلئ لەم چیغدا دەنوون و باوکم و دایکم و نەسرینی خوشکە بچووکمان لەو چیغدا، بەیانییە، ھەموو لە خەو ھەلساوان و چوونەتە خوارەوہ، منیش تازە خەبەرم بۆتەوہ و چاوم ھەلھیناوە. دەبینم کاکم باوہشی بە نەزیردا کردووە و ماچی دەکا. من خیرا چاوەنوو قینمەوہ. نابینم و نابیسیم. دەنگیان زۆر نزمە و نازانم چی دەلین. نازانم باسی چی دەکەن. وا ھەست دەکەم کە نەزیر توورەییە. چاوەنوو دەکەمەوہ بزانم چییە و دەبینم، نەزیر دەیوئ بپروا و کاکم نایەلئ. چاوم نووقاندووە. تەپەتەپی پئی نەزیرم دیتە بەرگوئ دەروا.

ئەوسا خۆم دەبزوئىم و ھەندى جۈولەجۈۈل دەكەم. دەلئىم با كاكەم نەزانى كە لئى بە ئاگابووم، خۆم وا نیشان دەدەم كە ئانوساتە خەبەرم بۆتەو، كەچى ئەو ھەر لە بنەرەتەو لئىم بئىئاگايە. دەروانم ھەلساۋەتە سەر پى و لەگەل چىغەكەى مالى نەزىردا فەلەمە دەكا!

* زستانىكى سارد و توشە. بەفرىكى زۆر بارىو. باوكم بىست و پىنچ رۆژە لە جىگەدا كەوتو، كاكەم بى ئىشە. لەلئىن لە ژىر خاكدايە، نەسرەن لە كالاودروونەكەدا جىگەى گرتوتەو. داىكم دووبرالەيەكى بە بەرمەكانەو. زستانىكە و يادى لە دل و لە قوولايى بىروھۆشدا، ھىجگار سارد و توشترە... ھىجگار سەخت و ستەمترە. باوك بەردەوام دەنالئىن... دوو سەرە دەنالئىن، كاك بەردەوام دەلئىت خۆلى مردووى بەسەردا كراو، نەسرەن رۆژى دە جار، دلۆپە خويىنى ئال لە نووكى پەنجەگەورە و پەنجەى شايتەمانى دەستى چەپپىيەو ھەلدەقوولئى و نالى ئۆف. جووتە كۆرپە بەردەوام دەكرووزىنەو. داىكم بە گريانىكى كپ، بۆيانى دەسنىتتەو. منىش... ئاى زستانە ساردە توشەكە!... منىش بە كەساسىيەكى دلپروينەو ھىشتا ھەر بەيانان لە خەو ھەلدەستم، پاك پاك دەست و دەموچاوم دەشۆم، سەرم دادئىم و قژم رىكدەخەم، سەيرى پىشتى دەستم و نىنووكەكانم دەكەم و دلئىا دەبم پارچە متىلە سىپىيەكەم لە گىرفاندايە. پاكوتەمىز و سىپىيە وەك چورپى شىر. دەچم بەلای تاقەكەمەو. سەرنج لە خىشتەى دەرسەكان گىر دەكەم، كە بە سرىش بە دىوارى

تاقەكەوہم ھەلۋاسیوہ. پەنجەى دەخەمە سەر. یەكەیهكە كىتیبەكان
 و دەفتەرەكانیان جیادەكەمەوہ. قەلەم و قەلەمدادان و لاستىكى
 خەتكورژانەوہكەش لەولاوہ دایاندەنیم. دایكىشم بەرامبەر چاو
 وشكەنانە رۆژانەكە دانىشتووہ. ھىچ نالى و ورتەى لە دەم دەرنایە.
 پیاڵەيەك چام بۆ تىدەكا و دەمداتى. من بەتام و كامەوہ پاروو
 دەگلىنم. ئەو بە چاویكى پڕ لە پەژارە و خەفەتەوہ تىم دەروانى و
 ھىچ نالى. ورتەى لە دەم دەرنایە. من ھەلدەستم و دەچمەوہ بەلای
 كىتیبەكانمەوہ. دەیانخەمە ناو جانتا تەنەكەكەمەوہ. دەیخەمە بن
 دەستم و بەرەو كۆلانى پڕ لە بەفرى تا سەرئەژنۆ ھەنگاوە دەنیم.
 * لەناكاوێكدا كاكەم لەگەل باوكەمدا، لىیان بوو بە جەنگى
 مەغلوبە. بەدوايدا كاكەم لە مال چووہ دەروہ و ھاتنەوہى
 نەبوو. بۆ ماوہى دوو مانگ، كەس نەیزانى كوئى چووہ و لەكوئییە!
 تەنیا زانرا كە لە شاردا نەماوہ، چونكە مالە خزم و كەسوكار و
 ناسیاو نەما بۆى نەگەرین و بى سوود بوو. سەروسۆراخى ديار
 نەما. ئەوسا جەنگى مەغلوبەكە كەوتە نىوان دايكەم و باوكەمەوہ.
 ئەو رۆژانە مالەوہمان لى بووبوو بە دۆزەخ، دايكەم تۆرا، ھاتەوہ
 و تۆرایەوہ و ھاتەوہ باوكەم لەنىوان دوو ئاگرە دەسووتا، تا
 ئاگرى جگەر بەسەریدا زال بوو. چوو بۆ پىنجوین و قەلادزى و
 رانىيە و قەراخ و ھەر بى سوود بوو، كەساسى و پەژارەيەكى
 سەخت روويان تىكرد. خەو و خۆراكى لەبەر ھەلگىرا، لەولاشەوہ
 دايكەم بەردەوام دەبىوو غزانە و نەیدەدان. بەردەوامىش بۆ خۆى
 دەكپوو زايەوہ و دەیلاواندەوہ، تا رۆژىكىان پورم بە ھەلەداوان

په‌یدا‌بوو، هر له پړوه به دایکمی وت:

- مژده... مژده...

دایکم راپه‌پښه سهر پي و زمانی لال بوو. پوورم خیرا وتی:

- له که‌رکوکه.

دایکم هینده‌ی بلښت یهک و دوو، خو‌ی پیچایه‌وه. په‌لی
منی گرت و دوا‌ی خو‌ی خستم، سوا‌ری پاسیکی ته‌خته بووین.
دهمه‌دهمی عه‌سر‌گه‌یشتین و راسته‌وخو له به‌رماله‌که‌دا دابه‌زین،
دایکم وهک شیت خو‌ی به مالدا کرد. سه‌لامی نه‌کرد و حال و
ئه‌حوالی خیزانه‌که‌ی نه‌پرسی، ته‌نیا په‌یتا په‌یتا ده‌یوت:

- کوا؟!... کوا!...

پیره‌ژنیک و ژنیک سهره هاتن به دهنگه‌وه، چه‌په‌سابوون.
ره‌وه‌یهک منالی سهرسور‌ماویش ده‌وریان داین. دیم پیره‌ژنه‌که
باوه‌شی به دایکمدا کرد و ئه‌ملاو ئه‌ولای ماچ کرد و ژنه
سهره‌که‌ش، که‌چی دیم دایکم هر به په‌روشه‌وه ده‌لی:

- کوا؟!... کوا!...

گویم لیوو پیره‌ژنه‌که هر به‌دهم چه‌په‌ساوییه‌که‌یه‌وه، وتی:

- چی بووه؟ چی قه‌وماوه؟

گویم لیوو دایکم سهرله‌نوئ به‌وپه‌ری په‌ریشانییه‌وه وتی:

- کور‌ه‌که‌م، کوا کور‌ه‌که‌م؟

گویم لیوو پیره‌ژن، وهک له نه‌پینی باسه‌که تیگه‌یشتی، خیرا

وتی:

- له دوو‌کانه، له دوو‌کان... له‌سهر هاتنه‌وه‌ن.

ئەوسا دایکم بەلادا ھات و بوورایەوہ. پیرەژنەکە بۆی دانیشت و سەری خستە کۆشی خۆیەوہ، ژنە سەرەکە چوو پارچە پەرۆیەکی ھینا سووتاندی و لە لووتی نزیک کردەوہ، دایکم بەئاگاھاتەوہ و ئانوسات کاکم پەیدا بوو. یەکەمجار منی بینی و ھەپەسا. دواجار کە دایکمی بینی، راچەنی و بەرەو ڕووی رایکرد. باوہشی پێداکرد و بە قورگی پر لە گریانەوہ وتی:

– دایکە!

دایکە سەرلەنوێ بوورایەوہ و سەرلەنوێ بە بۆنسۆ بەئاگا ھینرایەوہ. ئەمجارەیان وردە وردە تا دەھات دەبووژایەوہ. تا دەھاتیش دەگەشایەوہ و ڕووی لە خانانەوہ دەکرد. بۆ بەیانی بەرپۆەبووین بچین سواری پاسە تەختەکە ببینەوہ و بەرەو شار بگەرینەوہ، کاکم لەبەر دووکانیکدا رایگرتین و بە منی وت:

– کام جانتات بۆ کتیبەکانت پێ جوانە تا بۆتی بکرم؟

* ڕۆژی عارفیە، ھەموو شتیکم تەواوہ، تەنیا لە پیلایوم کەمە، باوکم بە دایکمی وت:

– پیلایوہکانی زۆر شر نین، نییە، ببوایە بۆم دەکری.

پیلایوہکانم شر نەبوون، بەلام کۆن بوون. لە قسەکە ی باوکم زۆر دلتەنگ بووم، لەگەڵ ئەوھشدا ھیچم نەوت، چووم لەولاوہ بە کزۆلەیی دانیشتم، باوکم ڕۆیشتە دەرەوہ. دایکم ھات بەلامەوہ. ماچی کردم و وتی:

– دلگران مەبە خۆت دەزانیت ئەگەر لە توانایدا ھەبوایە بۆتی دەکری.

کاکم به سه ردا هاته وه، که پی زانی، دهستی به گیرفانیدا کرد
و هه رچییه کی پیوو ده ری هیئا ژماردی و وتی:
- تییدا ده بی و به شی خو شمی لی ده مینیتته وه. هه لسه با
برۆین بو بازار.

* جه ژنه... خاله مه جی به یانی زوو هات و په نجا فلسی
دامی، باوکیشم دوو په نجایی. ئەی نه چم سه ریکی مالی پوورم
بدهم؟ چووم و ده ستیانم ماچ کرد. مامه ساله ش په نجاییه کی
دامی و گه رامه وه ماله وه، چوار په نجاییم پییه، له گه ل حه مه جه زادا
ده چین سواری عاره بانه ده بین. ده گه ریینه وه ماله وه بو لای
چه رخوفه له که که ی پوور خومسار. ئاخو پوور خومسار چی
به سه رهاتبی؟ عه جه ب شه قتیکی له که شکه ئە ژنوی ئە حه هه لدا.
ئە حه چوختی بوو. له ناکاودا گزیی ده کرد.

به رده وام شه قی ده خوارد و که چی عاری نه دهنه. خوله ی
براشی وینه یه کی ده قاوده قی ئە و بوو. ئە میان له ته مه نی ئیمه دا
بوو، به لام گاله ی پیده کردین، به تاییه تی له شروب شکاندنا.
ده مویست جاریک ته نیا جاریک پشتی له زهوی بدهم و به مه رام
نه ده گه ی شتم، به ئاشکرا من حه وتم ده شکاند و ئە و چوار، که چی
من دۆراو ده بووم و ئە و براوه! ئا... ئە شه مبیلا حه مه جه زا باش
له عۆیه ی ده هات.

سمه سووریش دوو قۆلی باشیان بیراز ده کرد. به راست ئاخو
سمه سوور چی به سه رهاتبی؟ سهیره!... ئیستا و ئە وسا نه دیمه وه
و نه هیچ هه والیکیم بهر گوی که وت! ئە ی باوکی؟ تا قانه بوو، به

دوای سى كچدا هاتبوو، ئه‌ی خوشكه‌كانى؟ ئه‌و وه‌خته‌ عازهب بوون، نا... ئا... گه‌وره‌كه‌يان تازه شووى كردبوو به... به... نازانم. ناوه‌كه‌يم نايه‌ته‌وه‌ بىر، شاييه‌كه‌يانم له‌بىره‌ بۆ ماوه‌ى سى رۆژ گه‌ره‌كيان خرۆشانند. من و هه‌مه‌جه‌زا و سمه‌ به‌دریژايى سى رۆژه‌كه‌ پيشه‌مان ئه‌وه‌ بوو بچين له‌ كاتى هه‌له‌په‌ریندا لكى ده‌سمالى ژنه‌كان به‌يه‌كه‌وه‌ گرى بده‌ين. ئینجا كه‌ يه‌كی‌كیان ده‌ستى به‌رده‌دا و خه‌لكه‌كه‌ به‌و حاله‌ ده‌ياندايه‌ قاقای پي‌كه‌نين، ئيمه‌ پنى گه‌شكه‌دار ده‌بووین. من له‌ سه‌يرانه‌كه‌ى ئه‌و ساله‌ى مشیراوادا، وام له‌ كاكم و نه‌زیر كرد. كاكم ده‌ستى رانكوچۆغه‌ و كراسي‌كى فه‌قیانه‌دارى له‌به‌ردا بوو. ئه‌و سه‌رچۆپى گرتبوو. نه‌زیريش له‌ ده‌ستى چه‌پیدا بوو، ديمه‌نه‌كه‌ى ناو چيغه‌كه‌ هانیدام به‌يه‌كیانه‌وه‌ ببه‌ستم، پر به‌دلیش هه‌زم ده‌كرد بۆ هه‌تاه‌تايه‌ به‌يه‌كه‌وه‌ ببه‌سترين، كه‌چى ئاواته‌كه‌م نه‌هاته‌ دى. داخ... خۆزگه‌ ده‌هاته‌ دى.

* پاسي‌كى ته‌خته‌ى شه‌قوشپ. سه‌ره‌وه‌ى قه‌لا په‌چن له‌ كه‌لوپه‌ليكى په‌رپووت و شه‌ته‌ك دراوه‌. ناوه‌وه‌ى شوفيريكه‌ و هه‌وت ئاده‌میزادى سه‌ره‌ه‌لگرتوو، كه‌ به‌ره‌و ئاواره‌بوون ده‌چن. چه‌ندین ده‌شتوده‌ر و دۆل و چیا و لی‌زه‌وار ده‌بیرن. ده‌رۆن... ده‌گه‌نه‌ ئاستى شاخي‌كى سه‌خت و بلند و پي‌چاوپي‌چ و سه‌رده‌كه‌ون. پاسه‌ ته‌خته‌كه‌ له‌ پي‌چي‌كی‌اندا له‌ تین و توانای سه‌رکه‌وتن ده‌كه‌وى، شوفیره‌كه‌ پى به‌ ستوپدا ده‌نى و هاوارى لینه‌لده‌ستى:

- خیراكه‌ن... به‌ردیك‌ بخه‌نه‌ به‌ر تايه‌كه‌ى دواوه‌.

کاکم و باوکم به پرتا و خویان دهاونه خواره وه. هر یه که یان پر دهکا به گاشه به ردیکدا و دهیانخه نه بهر دوو تایه که ی داوه. من له جیی خۆم دانیشتووم و دپروانمه شوفیره که، له سهره تادا خراپ په شوکابوو، ئیستا ده بینم له سهرخویه. ئه وه تا داده به زئی و ده چیی له گه ل باوکم و کاکمدا قسه دهکا. گویم لی نییه چی ده لئین. ده بینم باوکم ئیشارهت بۆ ئیمه دهکا و ئینجا بۆ سهره وه. وا تیده گم که ده بی ئیمه دابه زین و به پی سهر بکه وین و شوفیره که ش ئوتومبیله که سهر بخا. کاکیشم هرر وا ده لئین. باوکم و شوفیره که راهه ستاون ده دوین و کاکم بۆ لای ئیمه دئ، من پیشم خوار دۆته وه، چاره پروان بووم باوکم و کاکم ده ست بده نه یه خه ی شوفیره که و بلئین:

- ئه گه ر تو و ئه م ئوتومبیله له عنه تییه ی تو نه بوونایه، چی ئیمه ی هه لده فریواند؟ چی ئیمه ی له و مه لبه نده هه لده که ند و ئه م ریگه ی هاتونه هاته ی پیده گرتینه بهر؟

ئینجا بلئین:

- ده ی له کو یوه ت هینا وین، بمانبه ره وه ئه و شوینه. ده ی چۆنت هینا وین، وه هاش بمانگه ریته ره وه.

من وه هام چاره پروان ده کرد، که چی ئه وه تا کاکم دئ و ده لئین: - دابه زن... ئیمه به پی سهر ده که وین.

من له ناکاویکدا ته قیمه وه و هه لمه تم برد. هینده ی بلئیت یه ک و دوو، خۆم گه یانده پشت سوکانه که. ئوتومبیلم خسته کار، ئوتومبیلم له سهر به ره و ژووره وه وهرچه رخانده سهر به ره و خوار. دهستی

چەپم دريژكرده دەرەوہى. باوكم و ئىنجا كاككم سەرخستتە ناو ئوتومبىلەكەوہ. بە ھەموو ھىزىكمەوہ پىم بە بەنزىندا نا، ئوتومبىل لە زەويىيەوہ نىشتە ئاسمان. دەشتودەر و شاخ و دۆل و لىزەوار، كەوتتە ژىرمانەوہ. تىژ بەسەرياندا تىدەپەپىن. لە كولفەيكوونىكدا دەگەينەوہ بەر مالىەوہ و دادەبەزىنەوہ. بە تەنيا خۆم لە ماوہى جگەرەكىشانىكدا ھەموو كەلوپەلەكان دەبەمەوہ ژوورەوہ، ھەر يەكەيان لە جىي خۆيدا دادەنىمەوہ. ھەر كەسەشمان دەكەويتەوہ سەر ھەوای لەوہبەرى. ھەوای لەوہبەرى من، راكەراكەى ناو كۆلانە.

لە مال دەر دەفرتىمە دەرەوہ، ھەمەجەزا دەبينم و بەرەو پووى رادەكەم بانگى لىدەكەم:

- ھەمەجەزا!...

- تۆ وړينه دەكەيت... ھەمەجەزای چى؟ ھۆشت بينەرەوہ بەرخۆت!.

ئەو بوو رايچلەكاند و واى پى وت، ئەمىش كە ھۆشى ھىنايەوہ بەر خۆى و ھەلپروانى، سەيرى كرد لاوہ ھەرزەكارەكە گەيشتۆتە ئاستى و دەلى:

- مامۆستا بمبەخشە لەوہ دەچى بۆ مالىك بگەرپىت و نەچىتەوہ سەرى، من ئامادەم يارمەتت بەدم.

ئەو دلى ھەوايەوہ و خۆى خامۆش كرد، ئەم شلەژا. نەيدەزانى چ وەرمايىكى بداتەوہ. كەمى راما. سەيرىكى ئەملاو ئەولاي كرد. پىرەمىزدەكە، ئافرەت و پىرەژنەكە، دوو مندالەكە و دايكىيان ھەموو

سه‌یریان ده‌کرد و له چاوه‌پروانیدا بوون. ئەوسا پروانییەوه لاوه‌که و بە دەنگێکی پڕ لە سۆزەوه وتی:

- کاکێ برا... من لەم گەرەکه‌دا، لەم کۆلانه‌دا... ئا له‌و ماله‌دا له‌دایک بووم و سالانی مندالییم تیدا به‌سه‌ر بردوون. ئیستا دواى بیست و پینج سال، ریم تیی ده‌که‌وێته‌وه و پیایدا راده‌بوورم. مه‌سه‌له‌ ته‌نیا ئەوه‌نده‌یه. من سوپاست ده‌که‌م. نازانم تێم ده‌گه‌یت ده‌لیم چی، یان نا؟

لاوه‌که وه‌رامی ئەوی نه‌دایه‌وه. وه‌رچه‌رخا و پرووی کرده پیره‌مێرده‌که، ده‌ستیکی بۆ هه‌لته‌کاند و بانگی لیکرد:

- بابله‌... وه‌ره.

کاتی پیره‌مێرد گه‌یشته ئاستیان، لاوه‌که قسه‌که‌ی ئەمی بۆ دووپات کرده‌وه.

پیره‌مێرد له‌گه‌ڵ بیستنی‌دا، هه‌نگاوێک لێی کشایه‌ دواوه، سه‌رنجێکی وردی به‌ سه‌ر و پرووخساری‌دا گێرا. ئینجا وتی:

- تۆ چه‌مه‌ه‌لی حاجی قادر نیت؟

ئەم سه‌رسام بوو، بیست و پینج ساله‌ چۆنی ناسییه‌وه؟ له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا وتی:

- به‌لێ ئەوم.

ئەوسا پیره‌مێرد لێی هاته‌وه‌ پێشه‌وه. باوه‌شی به‌ سه‌ر و ملی‌دا کرد. دووباره‌ و سیب‌اره، ئەملاو ئەولای ماچ کرد. به‌دوایدا په‌لی گرت و وتی:

- وه‌ره!

ئەم نەيدەزانی چى بكا و چى بلى. ئەو پەردەى خامۇشىى خۆى
دېرى و وتى:

- بچۆ... فرسەتە و بۆت ھەلکەوتووه. تۆ خەرىک بوو بى
فەرمولیکردنیش خوت بەژووردا بکەیت.

بە قسەى کرد و بەدوای پیرەمیردا ھەنگاوى نا. ئافرەت و
پیرەژنەکە سەریان سورمابوو، کە گەشتنە ئاستیان، پیرەمیرد بە
پیرەژنى وت:

- ھەمەەلى کورى حاجى قادره.

پیرەژن وتى:

- کام؟

- حاجى قادرى شەربەت.

پیرەژنیش گەشایەوھ. ھەموو پیکەوھ چوونە ژوورەوھ و
دانیشتن. پیرەمیرد ھیمایەكى بۆ ناو خانووەکە کرد و وتى:

- ھیشتا وەکو خۆیەتى، چۆنم لە باوکت کرى، وەھام
ھیشتوتەوھ. تەنیا ئەو بەر نەبى کە وەک دەبىنیت گۆراوھ.

دەیبىنى... سەر تەنوورەکە کرابووھ مەدبەق و ھەمام
و ئاودەستىكى رېکوپىک. سەیرى کرد بەر بەلوووعەکەش
دەسکاریبەک کراوھ، وتى:

- بەر بەلوووعەکەش... جاران بەردرېژ بوو. ئىستا ھەوزىكى
کۆنکرېتیبە... ئاوەرۆکەشى.

پیرەمیرد بۆى پیکەنى، وتى:

- بىرت تىژە. باوكىشت وەھا بوو، كە دادەنىشتىن و باسما
دەبردە سەر باسى سالانى مندالىمان، دەتوت دەفتەرىكى لە
سىنەدايە و دەخوینتەو.

ئەوى راستى بى پىرەمىرد خۇيشى دەفتەرىكى لە سىنەدا بوو.
وەك فرسەتىكى دەگمەنى بۇ ھەلکەوتىن، كەوتە خویندەوہى
لاپەرە بە لاپەرە بۇ ئەم. ئەمىش ئەو كارەى پشتگوئىخست،
كە لەو رىگا دوورەوہ بۇى ھاتبوو. بە دەستوورى ئەو، كەوتە
گوئىگرتنى.

(۱۹۸۰)

تەتەر

(۱)

(... كەس نازانى چۆن دەكە ويتەو! بە ھەر بارىكىدا دەخەيت، ھەرچۆنىكى لىككە دەيتەو، ھەر خۆى بە دەستەو نادا. ھەزار و يەك سەرى ھەيە. لەملا دەيبىر يىتەو، لەولا سەرھەلدەداتەو. لەگەل سەرھەلدانەو ھەشيدا دەتە قىتەو. خۆزگە پياو بىرى ئەو ھەندە تىژ دەبوو، كە تەنانەت يادگارىي رۆژانى سەرپىشتى بىشكەشى لەبىر دەما. ئاخۆ چىم كىردى، چۆن گىيام. چۆن خىنابمەو، چۆن گىروگالم كىردى؟

ئاخو قسە و ھەلسوكەوتە تايىبە تىيەكانم چى بووبىن؟ نايەتە يادم داىكم ھىچى بۇ گىرەبمەو، بەلام من (ئالان)م لەبەر چاۋە، كە چۆن خۆى ناشىرىن دەكرد؟ بە چى پىيى گرت؟ بە پىيوە رامانگرتبوو ھەنگاۋى پىن بىنئىن و لەو ساتەدا قالۇنچەيەكى بەدى كىرد و كەوتە راكردن بەدوايدا. سەير بوو! ئاى... ئالان كورەكەم، ئاخۇ... نانا... بىروا ناكەم پىشتىيان پى دەبەستىرى. خەزورور و خەسويەكى نمونەبىم ھەن. لەو ھەدا بەختەو ھەرم لە زۆر شتدا بەختەم رەش بوو- چى؟ بەخت؟ يانى باو ھەرت پىنيەتى؟

- ها؟ وهلا چووزام! كوره ئيتر قسهيه و دهكرى، دنا بهخت كوا هيه. بهخت نيه. ريكهوت هيه. - ئى ئاخريكهوت بهخته. نا... ريكهوت بهخت نيه. - چۆن؟ - با بوئى باس بكم. من دهبوويه كهى بكهوتمايه تهري؟ ساعات نو وا نيه؟ ئى چاكه... خو كهوتيشمه ري، هر چاكه... كهچى همه سهليم به هله داوان هات و وتى: مهر... وهره ئيشيان پيته. نه وهبوو گه رامه وه و دواى سى چاره كه ساعات، ئينجا كه وتمه وه ري، وا نه بوو؟ دهباشه... دواى سهعاته وهختيك ريكردن به سهر چيدا چووم و له چ وهختيكيشدا رووى دابوو؟ بينيت؟ ته نانهت خهريكبوو خوُم له بير بكم. حيرسيكى سهر گرمى چاك بوو زوو له خوُم به ناگاهاتمه وه، به راستى ئادهميزاد زور دلره قه. و ازانم چاكم نه كرد. دلره قيم نواند. دهتوت باسه كه هيچ پهيوه ندييه كى به منه وه نيه. دهتوت ته نيا بازرگانىكى مهرومالاتم و به لاي قه سابخانه يه كدا راده بوورم. راسته وه هام لى داواكرابوو، به لام دهبوو بموتايه بو خويان وت. سوڤى په حمانيش راي وابوو. وتى: كوره كه م... ئادهمى به به زهيه و سوڤى ئاقلانه ي له ئاژه ل جيا ده كريتته وه، ئاژه ليش له به زهيه و سوڤى بيتيهش نيه، به لام لاي ئادهميزاد ده بى ئاقلانه بى. دنا هيچ جياوازيه كيان له نيواندا ناميني. سوڤى په حمان... تو پياو سه رسام ده كيت. يا به لايه نى كه مه وه منت سه رسام كرد. هر هينده ي من وتم: سه لام مامه سوڤى. تو وتت: سه ر ئه م چاوانه م هاتيت و فه رموو كورى كاكي مامه سوڤى. كورى كاكت هيچگار ماندوو بوو. زور به زه حمت ههنگاوى بو دهنرا. به نقه نق

جەستەى بۆ بەكئىش دەكرا. مەسەلە لەووە نەبوو كابرایەكى تەپۆ بووبى و بۆ يەكەمجار رېگايەكى وەها دوورى بە پى گرتىتەبەر. ئا... مەسەلە لەووەبوو كە ئادەمىزادە و لە خوین و گوشت و ئىسقانە. تۆ دەسپىشكەرىت كرد و وتت: دەتبینم خراب كەنەفت كەوتوویت. دەتبینم لەوهدايت لە جىي خۆت بەلادا بىتت و جوولەت لى بېرى. دل لە دل مەدە و تەرىق مەبەرەو. ئادەمىزاد لە خوین و گوشت و ئىسقانە، ئەووە جىگا و راکشى و جوولە لە خۆت بېرە. تا دەتوانىت جەستەت بەوینەرەو. دەزانم دەبى سبەنى زو بەكویتەرى. دەشزانم من دەبى كاریكى وەها بەكم، كە بتوانىت سبەنى زو بەكویتەرى. سوڤى رەحمان تۆ كىت؟ پرسىارىكى بايەخدارە و دەبى بكرى. ئەوا تۆ پىش ئەوەى دەم هەلبىنمەو و بدویم، منت ناسى، بەلام تۆ كىت؟ خۆت وتت: عەبدىكى خوام و لە دىرزەمانەو بەرپارم داوہ تا مردن خزمەتكارى مالى خوابم- بۆچى؟ لە وەرآمدا وتت: هەقايەتەكە دوورودرێژە. من لەسەرى نەرۆىشتم. زۆر ماندوو بووم، بەلام لە گەرانهو دا پەلەم نابى. دەتوانم شەوىك و دووان بمىنمەو و گویت لىگرم، دەزانم مچەورىكى ئاساى نىت و قسەت زۆر پىتە. دەزانم دنىات زۆر دیوہ. تۆ باوكم لىدنىتەوہ یاد. باوكە... يادت بەخىر، باوكە تۆ عەجەب باوكىك بوویت، من دواى مردنت ئىنجا پىم زانى. دواى مردنت ئىنجا پىداچوومەو، بە كردار و رەفتارتدا، بە قسە و باسەكانتدا، بە ئارەقشتن و كۆششى مەردانەتدا لە پىناوى ئىمەدا، چوومەو. ئا... باوكىكى نمونەى بو. هەركات دەهاتەو يادم،

کسپه‌ی داخیکی له ناخمدای شریخه پێده‌دا. ناخۆشه کۆر به‌رامبه‌ر به‌ باوکیکی نموننه‌یی، هه‌ست به‌ قه‌رزاریی بکا. به‌ تاییه‌تی که له ژیاندا نه‌مابئ و ببه‌رای ببه‌ر، پێگه‌ی قه‌رزدا نه‌وه‌که‌ی لئ ببه‌ستری، تا ئه‌و سالانی دواییه‌ش هه‌ر که هه‌سته‌که‌م لئ ده‌هاته سوئ، سکالای حالی خۆم لای دایکم ده‌کرد. دایکم له هه‌موو جاریکدا ده‌یوت کۆر که‌م تۆ ئه‌مه چیه‌ی داویتی له که‌له‌ت... که‌ی شتی وه‌ها روویداوه؟ من تا دواه‌ناسه‌ی ژیا‌نی، لیم نه‌ببست هیچ گله‌یه‌کی له تۆ هه‌بووئ، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه، سه‌د جارم لئ ببستوه که ده‌یوت: له‌به‌رئه‌وه‌ی سه‌ردارتان هه‌یه، من هیچ خه‌م نبیه. جا به‌پاستی سه‌ردار، دایکت پاستی ده‌کرد تۆ ئه‌و وه‌خته‌ی باوکت مرد، ته‌مه‌نت هه‌قده سالان بوو. زوو تیگه‌یشتیت که چیتان لێقه‌وماوه و خیرا شانت دایه‌به‌ر خوت و دایکت و سه‌ی خوشک و براهه‌کی ساوا. هه‌ستکردن به‌ قه‌رزدا نه‌وه‌ی باوک له ژیا‌نیدا ناخۆشه، به‌لام گه‌شکه‌ی چوونه ژیر ئه‌و باره‌ی جیی هه‌یشتوه، پارسه‌نگی ده‌داته‌وه. خوا هه‌لناگرئ دایکم زوو ئه‌م پاستیه‌ی پین سه‌لماندم. له‌و وه‌خته‌وه رزگارم بوو. بگره‌ خۆم وا ده‌بینی که بوومه‌ته باوکم. دایکیشم له‌لای خۆیه‌وه ئه‌وه‌نده‌ی ده‌وته‌وه، تا وای لیهات سه‌روه‌ر پیم بلئ بابه. سه‌یره! تا ئه‌و پۆژه‌ی بردیشم له قوتابخانه‌ ناوونوسی بکه‌م، هه‌ر وه‌های پین ده‌وتم. سه‌یرم کرد به‌پێوه‌به‌ری قوتابخانه‌که سه‌رسام بووه. ناچار مه‌سه‌له‌که‌م تیگه‌یاند. که هاتینه‌ ده‌ره‌وه، بۆ سه‌روه‌ریشم روونکرده‌وه. له‌گه‌ل دایکدا به‌زه‌حمه‌ت توانیمان بابه‌ی له‌لا بکه‌ین به‌ کاکه. له‌ دوانامه‌یدا

نووسیبویوی بابە- کاکە سەردار گیان تۆش بە دەستووری
 قسەکەى، باوکت کە جێتھێشتن بە داىکت وت: سەرودەرتان ھەيە،
 ھيچ خەمم نيبە. ئا... ھيچ خەمت نەبى. خەزوور و خەسوويەکی
 مەردانە و برايەکی باوکانە. برۆ... ھەنگاو بنى و تيز رینگا بېرە.
 تيز بە توولەپري قەدپالى شاخدا ھەلزنى، خيرا خۆت بگەيەنەرە
 جى. پيشوخت خۆتى بگەيەنەرى. دوو رۆژ و شەويک... ئەمرو تا
 ئیوارەيەکی درەنگ، وەخت لەبەر دەمدايە. دەبى بگەيتە (لانىجى).
 لەوى شەو لە مزگەوتەکەيدا بەسەر دەبەيت، دەبيتە ميوانى سۆفى
 رەحمان، پشت بە سۆفى رەحمان ببەستە، لە ھەر شوينىک بووبى
 دەستى بە پرومانەوہ نەناوہ و پشتى ھيچ کەسيکمانى لە زەوى
 نەداوہ. دەبى بۆ بەيانى تاريک و روون بگەويتەوہ رى. دەبى
 ئەو رۆژە پيش بانگى خەوتنان بگەيتە شوين مەقسەد. لەيادت
 نەچى، ئەگەر گەيشتتە سەر مەرگيش، ئەم فەرمانە ھەردەبى
 بەجى بنيت، ئا بەلى... ئەو (دەبى) يە بالى پيگرتيت و ھاتيت.
 بەسەر کارەساتيکى دلپرويندا کەوتيت و خۆت نەکرد بە خاوەنى.
 ھاتيت... تووشى کۆچوباريک بوويت کە لايان دابووہ سەر کانى و
 ئاويک، کۆچ و بار ھەم دەحەسانەوہ و ھەم گوريکيان ھەلدەکەند،
 لاتدايە لايان. پرسيت: چى بووہ؟ وتيان: ھيچى وا نيبە. منداليکە
 و قەزاوہ لای تۆى بردووہ. لەوہ زياتر رانەوہ ستايت و ھاتيت.
 شانەشانى زى رینگات دەبرى، ئەو بەرەو خوار مى دەنا و تو
 بەرەوژوور زۆر ماندوو بووبوويت، قوناعى يەکەمتە و دەبى
 بيگەيتى. بە ھەر نرخيک بى بيگەيتى. تۆ وای بۆ دەچوويت کە

ناگهیت. پهست دهبوویت. پهستبوونه کهت شینگییری دهکردیت. له
 دلدا دهتوت: دست دهکه مه راکردن. ددهمه چوارنالہ و نایه لم
 بکهومه شهو. ریکردن به شهو، بهتایبه تی نهگه ر تاریکه شهو بئ،
 کاریکی نهسته مه. به چ ریگایه کیشدا؟ قهت مه پرسه! من مارانگازم.
 مانگ و نیویکی ره به ق قاچم له گه چدا بوو. هر به دستووری
 نه مجاره، له به ره وهی تاریکه شهو بوو، ناموژگارییان کردم که
 نابئ به شهو ری بکه م. ناموژگارییه کهم نه گرته گوی و بهو درده
 چووم که چووم. جگه له وهی که نه رکه کهی سهر شانیشم به جئ
 نه هینا و وهختابوو بيمه هوئی روودانی کاره ساتیکی گه وره. سوئی
 رحمان وتی: سهر کیشیکردن بو ئیوه ومانان خراپه، ده بی هه موو
 شتیکتان به پیوانه بئ و له هه موو کردار یکیشدا نه قل به کاربینن.
 ئینجا دواى نه وه خواتان له پشت ده بی، ویستم به رپه رچی بده مه وه
 و نه یه نشت. وتی: خوا پشتی مرو فیک ناگرئ که له و نه قله ی پی
 به خشيوه، ئیشی پی نه کا و کاروباری ژیانى خوئی به ریکوپینکی
 پی مه یسه نه کا. که پی م وت: من نه مه یه که مجارمه به م ریگایه دا
 دیم و هز ده که م بزائم ناموژگاریت بو سبه نینم چیه. وتی:
 بو سبه نیت زیاتر پیویستت به به کارهینانی نه قل ده بی وهک له
 نه مرؤت. بو سبه نین ده بی زور زوو بکه ویته ری. (مارانی) به
 قسه دوور نییه و نائه و هتا له و دیو نه و شاخه وه، به لام له راستیدا
 زور دووره، چونکه شاخیکی گه لی سهختی بو ده بریت. نه گه ر
 سهختی شاخه که ش بهینه لاه، گرفتى ریگاکه یه خهت ده گری،
 ریگا نییه و پیی دهوتری ریگا. له سالیکندا مه گه ر چه ندانیکى وهک

تۆ بیگرنه بهر، دهنه به ریگا له قه لهم نادرئ، من به شهبه حالئ خۆم
تهنیا یهك جار پیایدا هاتووم و ئیتر ریم تیئ نهكه وتوته وه. سۆفی
رهحمان ترساندمی. هیجگار وانیه. ئەو وتی راسته ورچه رییه كه
و له هه ندئ شویندا به ئاسته م شوینه واری ده مینئ، به لام
فه رموو. ئەوه تا وانزیکئ چیشته نگاوه و خه ریکم دامین کۆتایی
پیدینم، كه چی زۆر ئاساییه. قسه ی خۆمان بئ پیره میرده كه ش
سه رسامیی پیوه دیار بوو، وتی: زه لام کینیت؟ وتم: خۆمانین. وتی:
خۆتان کین؟ وتم: ده تۆ ئەو گه ماله م له کۆل بکه ره وه. كه وتی:
ده تۆ پیم بلئ خۆتان کین و كه وتم میوانی سۆفی رهحمان بووم و
به ره و ئەو دیو شاخ ده چم. ئەوسا گه ماله كه ی لئ دوور خسته وه
و لیم هاته پیش. به سه رسامیی وه لئی پرسیم: به ره و ئەو دیو شاخ
ده چیت؟ كه وتم: به لئ. وتی: سۆفی رهحمان ئاگاداره؟ وتم: به لئ.
ئه وسایه دوا ی كه مئ رامن. وتی: فه رموو... برۆ خوات له پشت بئ،
به لام وریابه... سۆفی ئاگاداری کردیت كه وریا بیت؟ ئەمجاریش
كه وتم: به لئ. وتییه وه: برۆ خوات له پشت بئ، ئیتر تۆ پشت به
خوا و ئامۆژگاری سۆفی و بواری پیدانی پیره میرد هاتیت. له ئاوا ی
دهر چوویت و ریگات گرت بهر. تازه سپیده ی دها. گه شیتیه سه ر
یالیک. ده تزانی یاله كه به سه ر ئاوا پیدایه ده روانئ، راوه ستایت.
وهرچه رخایت و هه لئروانی، دیمه نیکئ دلگیر بوو. هه ستت
کرد گه شکه یهك له ناختدا بروسکه دها و به هه ناوتدا ده گه رئ،
ئاوا یی له به رده مته دایه و به باخاتیکی چر ده وره دراوه. خوارتر
زییه و به خوړ به ره و خوار ده بیته وه، تۆ ته نیا پیچیکئ لئ به دی

دهكەيت. له پشت چيايهكى بڵندهوه سه‌ره‌له‌ده‌دا و خيرا خۆي به‌وديو چيايهكى بڵندتردا ده‌كا، سه‌ر به‌رزده‌كه‌يته‌وه به‌لاي راست و به‌لاي چه‌پدا ده‌بينيت هه‌ر لوتكه‌ي شاخه و قووج به‌ره‌و ئاسمان هه‌لكشاوه. هه‌يشتا سپنده‌يه. هه‌يشتا په‌رده‌يه‌كي ته‌نكي لايلايان به‌سه‌ره‌وه ماوه و تا زياتر شين بينايي به‌ره‌و خوار دابگريت، په‌رده‌كه ئه‌ستورتر ده‌بن. گه‌شكه‌كه زور خوش بو.

حه‌زت ده‌كرد چوار مه‌شقي بۆي دابنيشيت و دريژه‌ي پي به‌ديت، كه‌چي نه‌تكد. ماوه‌ت به‌خوت نه‌دا و وه‌رچه‌رخايت‌وه ويستت هه‌نگاو هه‌لبنيت و به‌كويت‌وه رۆي، له‌ناكاو به‌ئاگا هاتيت. وتت:

بۆ به‌وردی سه‌رنجیكي ناده‌يتی؟ ئیواره‌ كه‌ گه‌يشتیت، تاريك داهاتبوو. هيچت لي به‌دي نه‌ده‌كرد. به‌يانيش كه‌ كه‌وتيته رۆي، تا گه‌يشتته سه‌ر يال، هيچي وات لي نه‌كه‌وته به‌رچاو. ئاده‌ي...

سه‌يريكي بكه. كه سه‌رم بۆ هه‌لبري، به‌ته‌واوي به‌ژن و بالايه‌وه كه‌وته پيش چاوم. ناليئم دلم داخوريا، به‌لام قسه‌ي خومان بي حه‌په‌سام. ئه‌وه چييه؟ من به‌كويندا سه‌رده‌كه‌وم؟ ئه‌گه‌رچي شاخم له‌مه بڵندتر نه‌ديوه، به‌لام حه‌په‌سانه‌كه‌م له بڵنديه‌كه‌ي نيه‌، به‌لكو له سه‌ختيه‌كه‌يه‌تي. ديواريكه و به‌ره‌و قوولايي ئاسمان هه‌لچووه، ديواريكه و نه‌كوئايي ئه‌ملاي به‌دي ده‌كه‌م، نه‌ئه‌ولاي. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نه‌مه‌يشت هه‌ستي حه‌په‌سانه‌كه‌م زورم بۆ بيني و گيرم بدا. له‌ دلدا وتم: ماموستا خدر زوو پيشم كه‌وت و ئاگاداري كردم، كه شتيكي وه‌هام ديته رۆي، هه‌روه‌كو وتي: تو سوڤي ره‌حمانت هه‌يه. چۆنت بۆ باس ده‌كا، وه‌ها برۆ و ئيتر ئاسانه.

دەسا ئىتر حەپەسانى بۇ چىيە؟ سۆفى وتى: كە لە ئاوايى
 دەر دەچىت، دواي كەمى رېگا دەبى بە سى. ئەو ەى لاي راست بۇ
 گوندى (زىكە ە) دەچى. ئەوى لاي چەپ بۇ (بنارە) و تو
 ناوەر استيان بگرە، كە لەو ساتەو دەبىتە توولە رېيەك و ئىتر لەو ە
 بەدوا، توولە رېى نابىتەو ە دوو. تەنيا ەئندە ە ەيە كە دەبى
 وريابىت دەبى ەنگاو بە ەنگاو لىي بەئاگابىت، چونكە لەوانەيە
 شوينە وارى ون بىي. بە تايبەتى كە وەر ز بە ەارە و زستانىكىشى
 بەسەردا رابووردوود. ەروەها وتى: تەنيا سەر كە وتتى ئەمدىوت
 زەحمەتە. دەنا شوپوبوونەو ە بەودىودا. ئاسانە. دەى چاكە...
 ئامۆزگار يىە كانى سۆفى لەسەر سەرم. راستە كە شوينە وارى
 توولە رېم دووجار لە بەرچا و كزبوو، بەلام تووشى زەحمەتى
 نەبووم و بە ئاسانى شوينىپىم دەدییەو، بە تايبەتى شوين سەمى
 ولاخ. ئاخۇ ئىستا سەعات چەند بى؟ ئى باشە... ەقى خۆيەتى
 بنارى دیوارەكەيە. كانى و ئاوىكى كىویش دايكوتە. بە مەرچى
 تەنيا بۇ يەك چارەكە سەعات بى. دەسكارى قوتووەكان مەكە. با
 بىنن. چارۆكەكەى سۆفى بکەرەو. دوو ەيلكە، سەلكى پياز،
 تۆزى خوی لە پارچە كاغە زىكدا و تۆپەلىكىش خورماى خەستاوى.
 سۆفى تو چ جورە مرفىكىت؟ چ مەردىكىت؟ ەاتىت وەك باوكىك
 بەخەبەرت ەئنام. ەاتىت وتت: كورەكەم ەلسە... شەوئ پىش
 ئەو ەى بخەوئت، داوات كرد زوو لە خەوت ەلبستىنم. سۆفى، ئەم
 قسەيەت وای لىكردم، وەك كىچ راپەر مە سەر پى، لە ماو ەى
 جگەرە كىشانى كىدا خوم ئامادەى كەوتنەرى كرد، پىش

خو افاضيلينگر دنت، چاروکه يه کي گچکەت هينا و وتت: ئه وه بهرچاييه که ي ئيره ته. له کويدا ههستت به برسي تي کرد، دانيشه بيخو و بهبيرت بيته وه، که دهستي ئه م عه ده ي خوات له سه ر شانه... که له خودات بو ده پارينه وه، بگه يته جي و ئه رکي سه رشانت به جي بنيت سوفي... کاني و ئاويکي کيويي جوانه. تو هيچت له باره يه وه بو باس نه کردم. هيچ هيمايه کت پي نه دا. تو بلنيت له روظاني پيدا رابووردنه که ي تودا نه بووبن؟ ناشي... کونه کانيه، ئه گه رچي کيوييه. با نانه که م بخوم، دهسکاريه که ي ده که م. گوناهه. خو هيچ نه بي جار ناجاري يه کيکي وه ک من ري تي ده که وي. به چه شني سه رداراوي ليده که م. که س چاوهرپواني نه ده کرد، بي به وه ي که بوو. هه وزيکي کونکري تي له بهر ده مي دا و له سي جوړنه وه ئاويکي ساردي سازگار فري بداته ده ره وه. ئه ويش کاني و ئاويکي کيوي بوو. به سي کيسه چيمه نتو و به ردي مه عافي ده ورپشتي خو ي و پاچ و خاکه نازيکي دهستي من، کرده سه رداراوا، من نا، براده ران ئه م ناوه يان لينا. سال وهر نه گه رايه وه، بام ي و ته ماته و باينجان و خه يار و شووتي و کاله کم بو لي مسوگر کردن. گه لي نه ماميشم به ده وردا ناشتن. جوتيار نه بووم و ئه و جوتياريه م زور پيخوش بوو، باخه وان نه بووم و ئه و باخه وانيه م زور هز ليوو. راسته هه زه که م له زوه وه له دلدا هه يوو، به لام قهت فرسه تي به دي هيتانيم به خو مه وه نه دي يوو، نه چوو بوو يه هيچ خانويه که وه باخچه ي تيدا بووي هه تا خومي پيوه خه ريك بکه م. يا هه وشه يه که ي گه وره ي هه بووبن و

بیکه مه باخچه. ههردهم خانووه کونه گورگه کانی کۆنه گه پره که کان بهشم بووه. هه وشه یه کی قنگه جنوکه و هه یوان و پشته یوان و که له گیه که، سه رته نوور و ئاوده ستیش به و به ره وه. ئه و په ره که ی دارتوویه ک و له بهر به لووعه ی هه وشه که دای و زل و زه به لاج ئاسمانی داپۆشی بی. ته نیا جاریک فرسه تم بو هه لکه وت، ئه ویش له خانوویه کی قه راغ شاردا بوو. خانووه که ی پوره عه تیم. تازه ته واو بوو بوو. دروستی کرد خوی بچیته ناوی و نه یو پرا. وتی: منیکی بیوه ژنی ته نیا بال، بچمه ئه و چوله وانیه، چی بکه م؟ دایکم ئه گه رچی هه زی نه ده کرد لئی جیا بیه وه، به لام پورمی خۆشده ویست. به تاییه تی که چاکه ی زۆر به سه رمانه وه هه بوو. دوا ی مردنی باو کم یارمه تیی زۆر دابووین. بریاری دا من به مال و مندالمه وه بچم و له گه لیدا دانیشم. ئه و وهخته ته نیا ئالانمان هه بوو که به رمه مکه انه بوو. چووین خانووه که له سه ر ته رزی لای خۆمان دروستکرا بوو، ته نیا جگه له دهسته ی ئاسایی به ره و ژووری، هۆده و هه یوانیکیشی له خواره وه هه بوو. هه ر زو و بیرم بو ئه وه چوو، که ده شی حساییکی بو ئیمه کرد بی، ئه ویش من و دایکی ئالانی زۆر خۆشده ویست. جاریکیان ئه مه م له لا درکاند، که چی پیکه نی و وتی: جا چاکم نه کرد؟ من ده مویت ئیمه له هۆده و هه یوانه که دا بین و ئه و له سه ره وه. پازی نه بوو، وتی: شتی وا نابی. ئیوه له سه ره وه ده بن و من له خواره وه، سال و نیویکی تیدا مامه وه. شتی کم له هه زه که ی ناخم تیدا به دی هیتا، باخچه یه کی قه شه نگم له هه وشه که یدا پازانده وه، زیاتر چیمه ن و گول و

گولزار بوو. چند نه مامیکیشم تیدا ناشتن، که ئیستا چوار جار و پینج جار له بالایی خۆم بهرزترن، بهلام من تا له تهکیاندا بووم، نهگهیم بیانینیم له ناوقه دم تیهه بکن، پوورم شووی کردهوه. دایکم له بهر مهسله هته من، گلهیی له شووکردنه کهی هه بوو. من گلهیم نه بوو. هیشتا گهنج بوو. بهلامه وه ئاسایی بوو، نهگه رچی دهمزانی که من ده بی بگه ریمه وه، ناو کونه گورگه کهی له مهه دایکم، خواهه لئاگرئ ئه و ئیستا و ئه وسا هیچی نه وت. میردهی له هۆده و هه یوانه کهی خواره وه دا خسته تهک خۆی، بهلام هه ر دواي دوو سی مانگ هه ستم کرد جار جاره لئیان ده بیته دمه قاله. سه رنجم دا پوورم ده رگا که له سه ر خویان داده خا و دمه قاله که ده ناخنیته ژوره وه. من قهت نه گه مژه بووم و نه مفتخور. که زانیم مه سه له چیه؟ خیرا بریارم دا، که لوپه لمان پینچایه وه. پوورم به هه له داوان هات. وتی: ئه وه چیه؟ وتم: پووری گیان... دل له دل مه ده. هه ر پوره خۆشه ویسته کهی جار انمیت. چاکتر وایه بگوینه وه، پوور دایه پر مه ی گریانیکی به کول و هه لات. سهیره! ئاده میزاد شتیکی سهیره! دواي سی رۆژ هات بۆ لای دایکم. به په رۆشه وه په لاماری منی دا و ماچی کردم. به په رۆشه وه ئالانی گرت ه باوه شی و نووساندی به سنگیه وه. زوری پین نه چوو پووی قسه ی کرده دایکم و وتی: هه مه سالح ده لی حه زده کم سه ردار بکه م به شه ریکی خۆم. دایکم دلی لئی شکابوو. خۆی له قسه کهی گیل کرد و وه رامی نه دایه وه. تا کاتی بۆ جاری دووم دووباره ی کرده وه و به درێژی باسی کرد، ئه وسا دایکم وتی: ئه وه سه ردار و

له خوی بپرسه، بزانه چی ده‌لی. من زانیم دایکم لئی په‌سته و
 حه‌زناکا، به‌لام به‌زه‌بیشم به‌پوورمدا ده‌هاته‌وه. وتم: پوورئ... من
 سوپاسی تو و کاک حه‌مه‌سال‌حیش ده‌که‌م. ئیشه‌که‌ی خۆم باشه
 و نامه‌وئ ده‌ستی لینه‌لبگرم. پوورم ئیتر له‌سه‌ری نه‌پوویشت.
 ته‌نیا وتی: تو بیرئیکیشی لی بکه‌ره‌وه. بیرم لیکرده‌وه. ئاوی
 کانییه‌که‌ سارد نییه. پیم سه‌یره! نازانم. من ته‌نیا هیئنده‌ ده‌زانم، که
 ده‌بی مه‌تاره‌که‌می لی پرېکه‌مه‌وه، زۆرم لی نه‌خواردۆته‌وه. راسته،
 دوو سئ جار و هه‌ر جارهی، قومیک و دهم و قورگم پی ته‌ر
 کرد. هه‌ر راسته، به‌لام ئامۆژگارییه‌که‌ی مامۆستا خدره و جاریکی
 تر فه‌رامۆشی ناکه‌م، ده‌یوت: ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر یه‌ک قومیشته‌ لی
 خواردبۆوه، یا نینه‌یه‌کی لی به‌تال بووبۆوه، هه‌ر کاتی ئاوت
 هاته‌رئ له‌ بیرت نه‌چی پری بکه‌یته‌وه، چونکه‌ ئەو قومه و ئەو
 نینه‌یه له‌ کاتی خۆیدا بایه‌خی پراوپری مه‌تاره‌که‌ی هه‌یه. له‌میشیاندا
 مارانگازم. راسته له‌ تینواندا نه‌خنکام. که‌س له‌ ریگابوانی ناو
 شاخ و داخدا، له‌ تینواندا ناخنکی، به‌لام ئازاریکی جه‌رگبرم به
 ده‌ستییه‌وه چه‌شت، له‌ چاویدا مردنم به‌ ئاوات ده‌خواست. تو
 وه‌ره‌ کئوئیکی رووته‌نی سه‌خت و پیایدا هه‌لزنئ و به‌ودییویشیدا
 به‌بی ئاو رۆبچۆره‌ خوارئ. بۆچی؟ چونکه‌ ئامۆژگارییه‌که‌م
 فه‌رامۆش کردبوو. سو‌فی و مامۆستا خدر له‌ زۆر شتدا له‌ یه‌ک
 ده‌چن، سو‌فیش وتی: ریگاکه‌ت بی ئاو نییه، به‌لام له‌ هه‌ر شوئینیکدا
 ئاوت دی، مه‌تاره‌که‌تی لی پرېکه‌ره‌وه. له‌ وه‌ختی خۆیدا به‌که‌لکت
 دی. ئا... با به‌لینه‌که‌م به‌جئینم. یه‌کن که‌ به‌لینی دا ده‌بی به‌جئئ

بئیی، با به سەر زمانی ناخیشدا هاتبی. شکاندنی ئەم بەلینیان
 سته متره، له وهه که ی سەر زمانی ناو دەم. ئەویان له پرووه و
 راسته و خۆ سزای دهنۆشری و دهبڕیته وه. له کاتینکا ئەمیان
 شاراوویه و سزاکه ی له قوولایی دهرووندا یه ق دەداته وه. من
 ئەمەم له تاقیکردنه وه ی خۆمه وه بۆ دهرکه وتووه، به ئاسانی
 ده توانم به و حاله تانه دا بچمه وه که به سهرم هاتوون. له دلی خۆمدا
 به لێنم دا، هه روا به سهر پێوه لابدهمه لای حه مه سه عی و ئاگاداری
 بکه م که به ده سه توه یه بیکوژن. هاوڕی مندالیم بوو. ئەگه رچی
 چه ند سالی ک بوو له یه کتر دابرا بووین، له گه ل ئەوه شدا نه ده چه وه
 ئە قلمه وه ئەو تۆمه ته ی دابوویانه پالی، راست بی. بۆ ئاقیبه تیش،
 که س نه یده زانی، که چی به لای قه لهنده رخانه که یدا تپیه ریم و لام
 نه دا. پۆژی دوایی هه واله که م بیست له سه ره تادا سست بووم و
 وام هه ست کرد که ئیفلج بووم. دهبوو بۆ ناشتنه که ی بچم بۆ
 سه ره قه بران و نه متوانی له جیی خۆم ببزویم. حه مه ومین هات بۆ
 لام و به ته وسه وه وتی: نایه ی ت بۆ ناشتنی هاوڕیکه ی مندالیمان؟
 وه رامم بۆ نه درایه وه، ته نیا دوو چاوی پر له فرمی سکم بۆ هه لیری
 و خیراش شوڕم کردنه وه. هه ستم کرد ئەو پاشه و پاش ده کشیته وه.
 هه ستم کرد له دهرگا کردنه وه و رۆیشتنیدا بۆ به شداربوون له
 ناشتنی حه مه سه عید دا، دهرگای دۆزه خ له من ده خاته سه ره پشت،
 شه و خه و نه چه وه چاوم. راده کشام بنووم و هه ره ینده م ده زانی
 هی لنجیک له نا کاوی کدا، وه ک بۆمبایه ک له هه ناومدا ده ته قیته وه.
 شه پۆل به ره و سنگ و قورگ و ناو ده م دینی و به ده م یو عیکی

پووتی خنکینه ره وه، رامده په ریئنه سهر پی، به دوایدا له ژوور
 دهرده فرتیمه دهره وه بۆ حه وشه. له هه موو جاریکیشدا، دایکی
 ئالان به دوامدا راده کا. راهاتبوو به دهنگی بهرز نه گری. به دیارمه وه
 کپ ده گریا و ده کپووزایه وه. ئه وه نه دیده زانی باس چ باسه! من
 خۆم ده مزانی. هه موو جار به دم کپووزانه وه دل پر وینه که یه وه
 ده پیرسی: چی بووه؟ چ خیرته؟ حه زم ده کرد وهرامی بده مه وه و
 بلیم: قیزم له خۆم دیته وه، له خۆم ده ریشیمه وه. حه زم ده کرد بلیم
 من کو شتم... ئا من کو شتم و نه مده توانی، له به ره به یاندا کار
 گه یشته په نابردنه بهر دوکتور و دوکتورکاری، دوکتور وتی:
 ده بی بعه ویته وه. حه وامه وه، ئاسایی بوومه وه و مانگیکی پی
 نه چوو، وتیان: به بی گونا ه کو شتمان، شالا نه یانوتایه. خراپتر.
 هه سته که تیژتر لیم هاته وه سوئ. که وایی ههر به راستی من
 کو شتم، دهردیکی گرانه. زور کهس له لایه ن زور کهسانی تره وه،
 چرای ژیانان ده کوژینریته وه، بیئه وه ی هیئده ی نوکی دهرزیه ک
 خراپه یان کرد بی!... وا تیده گم ئیستا باشه. با ئاوه که ی روون
 بیته وه، ئه وسا ده که ومه وه ری، ئه گه رچی دوا ی ماوه یه ک
 تیکده چیته وه، به لام من حه زیکی خۆمه و به جیم هیئا. پیم ناخۆشه
 کانی و ئاو ببینم و دهستی پندا نه هیئراییت. هه رچه نده بینینیشی
 ده گمه نه. مه گه ر کانیه کی ته ریکی وه ک ئه مه، که هاتوچۆی به
 سه ره وه زور که مه. دهنه کانی و ئاو به بی ده ست پیداهیتان
 نامیته وه. ئه گه ر لای من ته نیا حه زیک بی، لای خه لکی لادی
 ئه رکیکی پیروزی سه رشانه. مام فه تاح بۆی گێرامه وه، وتی:

سالیکیان شہریکی گہورہ لہنیوان دوو ٹاوا پیدا، لہسہر ئەم
 مہسہلہیہ قہوما. زہلامیکی تیدا کوژرا و دووی تیدا بریندار بوون.
 دوایی باش بوو مہلا و ریشسپییانی ٹاوا بیہکی تہنیشتیان کھوتنہ
 بہینہوہ و ہہراکھیان کوتایی پینہنا. پیم وایہ بہ دستپیداہینانہکھ،
 ٹاوہکھشی زیادی کرد. وای دہبینم. وتم چارہکھسہعاتیک و وا
 بووہ بہ بیست دہقیقہ. پینج دہقیقہ زیادہ. چاکت نہکرد. باس لہ
 پینج دہقیقہکھ نییہ. ماوہکھ بایہخیکی ئەوتوی نییہ. بایہخ لہ
 مہغزاکہیدایہ. ئەگہر بتوتایہ بیست... بتوتایہ نیو سہعات، ٹاسایی
 بوو، بہلام چارہکھسہعاتیک... بینیت؟ دہبینیت؟ تہواو بندہستی. لہ
 ئیستہوہ ئیتر ہہنگاو بہ پیلکانہدا سہردہخہیت. دامین تہواو،
 حسابہکھی سؤفی زور راست دہرچوو، وتی: برینی دامین بؤ
 ریبواری ٹاسایی ہہتا چیشتہنگاوہ. لہکاتیکدا بؤ تو کہ پیشہتہ و
 بہپلہیت، زوتر دہگہیت. راست بوو. ئەی شاخ خوی؟ وتی:
 ئەویش بؤ تو تا دہمہدہمی عہسری پیدہوئی. - بہبن راوہستان؟
 - بیگومان نا... ئەوہ لہ توانای ہیچ ئادہمیہکدا نییہ. سی
 حہوانہوہی سی چارہکھسہعاتیم بؤ داناویت تو بلئیت ئەم سؤفیہ
 تہنیا مجہوریکی خواپہرستی ٹاسایی بن؟ قہت لہوہ ناچن، سی
 حہوانہوہی سی چارہکھسہعاتی بؤ داناوم. سہیرہ! ہہست
 دہکھم بہ ئەرکی سہرشانی خومی دہزانم، ئەوہی وتویتی
 بیہمہسہر، چونی ئاموژگاری کردووم، وہا بکھم، بؤچی؟ ہہر
 سہیرہ! بہیانی کہ ہاتم بکھومہری و خواحافیزی لی بکھم، بہ
 سؤزیکی بیوینہوہ ئەملائوئہولای ماچ کردم و بہرپی کردم.
 سؤزیکی بہجوشر لہوہکھی ماموستا خدر.

له بهر مالی پیره میژده که شدا وهختی وتم: میوانی سوئی
 رهحمان بووم و به ده مییه وه ئاوریکم بۆ خوار وه دایه وه، وام هاته
 بهرچاو که ده بیینم، له سه ربانی مزگه وته که راوه ستاوه و پروه و
 من ده روانی!... گه ماله که ته نگه تاوی کرد بووم، به مندالی زور له
 سهگ ده ترسام. تا ئیستاش ئه و ترسه م له کۆل نه بوته وه، هر
 هینده ی له ئاوا ییه ک نزیك ده بمه وه، له ناخدا سه ره له ده داته وه و
 دان به خۆمدا ده گرم وها ههنگاو ده نیتیم، وهک سه ربازیك بم و
 به ره و ناوجه رگی شه ریک بچم. قیروسیای لی ده کم و ملی پیوه
 ده نیتیم، زوری پی ناچی ده دریمه بهر شیلگی چه په چه پ. ده لیتیت
 توپیاران ده کریم. له نه انجامیشدا سه لامهت ده رده چم. خو من نه
 له مندالیما و نه به گه وره یی، هیچ سه گیک نه یگه ستووم. له گه ل
 ئه وه شدا هیشتا هر ده ترسم. ده زانم ده بی له گه ستنی سه گ
 نه ترسم. ده زانم ده بی له گه ستنی سه گی دوو پی وهک ئه چه ی
 گولناز بترسم. تو ئه وهت له بیرچوو بو وه که رۆژیک له رۆژان،
 له کۆریکی برادراندا به درۆت خستۆته وه و ته ریقت کردۆته وه،
 که چی ئه و له عۆیه یدا وهختابوو وهک مار پینه وه بدا. تۆمه تیکی
 وه های دایته پال، که ئه گه ر ماموستا خدر به فریات نه که وتایه و
 پووچی نه کردایتایه وه، خراپ توش ده بوویت. ئه و سه لماندی که
 بوختانه و ئینجا بوختانکاریشی به سزای خو ی گه یاند، ویستیان
 سزایه کی قورسی بدن، من خۆم شه فاعه تم بۆ کرد. چه زناکه م
 بیه هۆی ئازاردانی هیچ که سیک، ته نانهت ئه گه ر بوویته هۆی
 ئازاردانیشم. ده زانم ئه مه سیفه تیکی باش نییه، چونکه زۆرم

لهسەر كه وتوووه و زۆریشم لهسەر دهكهوئ. توشی گهلئ گچهل
 و گرفتی كردووم، بۆم بۆته هوئ زۆر ئهرك و ئازار و بهدهست
 خۆم نیه ودها خولقاوم. دهزانم ئهگه به زیرهك و وریا و كارامه
 نه ناسرامیه، ئه م سیفه ته م لهباتی دلپاكی، وهك گهلۆی دهرایه
 پال. ئه مهش قسه ی خۆم نیه. جارێكیان ئازادی مام برام گه یشته
 تینی و به گویمیدا دا. وتم: دهتهوئ وا نه بم؟ وتی: وا تیدهگه م. وتم:
 ده بئ بجمه وه سکی دایك و جارێكی تر له دایك بجمه وه، دهكری؟
 وتی: هیچمان له هیچ، چۆنیت هه ر ودها به و گرنگ ئه وه یه كه
 گهلۆ نیت. تۆ بلئیت گهلۆ نه بم؟

خوا هه لئاگرئ سوئی وه های نهوت. سوئی وتی: كه ده بی
 وریای ریگا كه بم و بزری نه كه م، بزرم نه كردووه، شوینه واری
 ئاشكرا و پوون دیاره. به ره كه تم له سمی و لاخه، دهنه توله ری به
 ئاسته م توله رییه. هینده م نه ماوه دامین بنبر بكه م. ئه ی له كوئوه
 سه رده كه وم؟ دهشی له و ئاودرپه وه بی؟ له وه ناچئ. ئاودر و پرووه
 لای شانئ راسته م و ریگا به ره وپیش دهر وا، ئی ئاخه به ره وپیش
 دیواریکه پرووه و ئاسمان هه لكشاوه. به كوئیدا سه رده كه وم؟
 ئا... ده سه كه ی مندالیت... ئه ویان به پیچه وانه ی ئه میانه وه بوو.
 له گه ل مامه سه له تدا له سه گرمه، ریگاتان لی بز بوو. وه رز به هار
 بوو وهك ئیستا. بۆ كریچنه ده چوون، نزیك لوتكه بوو بوونه وه.
 ئه و بریاری دا بگه ری نه وه دواوه و له گه ل شاره زایه كدا ریگا
 بگر نه وه بهر، تۆ سه رت سوپما. وتت: ئه وه تا ئیمه نزیكی لوتكه ی
 شاخین. بۆچی سه ر نه كه وین و له وئوه دانه به زینه خواره وه؟ ئه و

بۆت پيڭەنى و وتى: ئاخىر بابەگيان... كى دەلى بەودىودا وهك ديوارىك نىيە؟ من له دلدا باوهرم به قسهكهى نهبوو، گهراينهوه خوارهوه، بۆ بهيانى لهگهڵ كهر و بارىكدا كهوتينهوه رى، كه گهيشتینه جى، مامم وتى: بروانه... ئەگەر دويىنى به قسهى تو بهاتينايه، دهبوو بهو ديوارهدا شوڤببینه خوارهوه كه دهبيىنىت، دهمانتوانى؟ ئىستاش وا رىگا ڤوو له ديوار دهكا. من دهبى جلهوى خۆم بدهمه دەست رىگا. كى دەلى به پليكانهيهكدا به ديوارهكهدا سهرم ناخا؟ گرنگ ئەوهيه رىگا ون نهكەم. له رىگا لانهدم. له ناو شاخ و داخدا ئەنجامى له رىگا لادان خراپ دهشكىتهوه. باوكم جاريكيان بوى باسكردم وتى: ئەوهى بۆتى دهگيرمهوه، له باوكى ڤووداوه و له زارى خۆيم بيستووه. وتى: وهختى بهخودا هاتم و فامم كردهوه، ڤوانيم به شيوهيهكى سهير شىت و شهيداي شاخم. ڤوانيم ههر هيندهى ڤوژم لىدهبيتهوه، له مال دهردهفرتيمه دهرهوه و دهكهمه ههلهزنان به كيوهكانى چواردهورى ئاواييدا. تا واى لىهات ئەوه بووه پيشهى شهوانيشم، به تاييهتى شهوانى مانگهشهو، كه زياتر فامم كردهوه له خۆم كهوتمه گومانهوه، ڤووى ڤرسيارم له داىكم كرد. وتم: داىكه من بۆچى وههام؟ داىكم بۆم پيڭەنى، وتى: بۆچى كهس لهسەر ئەم كردهوهيهت تانوتى لىداويت؟

وتم: نا... بهلام خۆم سهرم له خۆم سوڤماوه، كه بۆچى وهها شهيداي شاخ و كيوم! ئەوسا دهستىكى سۆزى بهسهرمدا هيتا و به زهردهخهنيهكى گهشهوه وتى: كورە شيرينهكەم، باوكيشت،

باپیریشت، باپیره‌گه و وره‌شت... هه‌روه‌ک تو بوون. ئه‌م شه‌یداییه‌ت له
 باو و باپیرانه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه، کورپی شاخت. ده‌زانیت یه‌که‌مجار له
 کویدا چاوت به‌ ژياندا هه‌له‌ینا؟ ئا له‌سه‌ر ئه‌و لوتکه‌ی پیره‌مووژه‌یه.
 له‌ ژیر کانیه‌که‌ی ژیر دار به‌رووه‌که‌دا. مامه‌ که‌ریمت ژنی ده‌هینا.
 باوکت زوری لیکردم که‌ منیش ده‌بی له‌گه‌لیندا بچم. وتم: من
 مانگی خۆمه‌ و چاکتر وایه‌ نه‌یه‌م، بی سوودبوو، بردمی. له‌ویدا
 ژان گرتمی و تۆم بوویت. من هه‌قاییه‌ته‌که‌م زۆر جار ده‌هاته‌وه
 بیر. به‌تاییه‌تی که‌ بۆ سه‌فه‌ر، یا بۆ سه‌یران ریم ده‌که‌وێته‌وه‌ ناو
 شاخ و داخ. ئه‌وسا ئه‌و گه‌رایه‌ی له‌ باپیرانه‌وه‌ بۆم ما‌بووه، له
 دلدا چرۆی ده‌کرده‌وه. هه‌زم ده‌کرد به‌ره‌للای دامین و قه‌دیال
 و ترۆپکه‌کانیان بيم و بست به‌بستیان به‌ پین ته‌ی بکه‌م، به‌لام
 بۆم نه‌ده‌لوا، تا رۆژان هاتن و رۆژان تینه‌پین و خوا کردی
 ئه‌وه‌ی هه‌زم لیده‌کرد و بۆم نه‌ده‌لوا، بووه‌ ئه‌رکیکی سه‌رشانم و
 بووه‌ پیشه‌م. خۆشه‌ مرۆف ئه‌رکیکی وه‌های بخزیته‌ ئه‌ستۆ، که
 عه‌شقیکی له‌ دلدا به‌رامبه‌ری هه‌بووبین. ئا... ئه‌وه‌شم فه‌رامۆش
 نه‌کرد، که‌ له‌گه‌ل هه‌لکه‌وتنی یه‌که‌م فرسه‌تدا، لابده‌مه‌ سه‌ر ترۆپکی
 پیره‌مووژه‌ و ماوه‌یه‌ک له‌سه‌ر ئه‌و کانی و ئاوه‌ دابنیشم، که‌ باپیرم
 له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار چاوی به‌ دنیا دا هه‌له‌ینابوو. یه‌کیک
 بوو له‌ ساته‌ هه‌ره‌ شیرینه‌کانی ژیانم. وه‌ختی هاتمه‌وه‌ خواره‌وه
 بۆ ناو ئاوابی، ویستم بچمه‌ سه‌ر گۆره‌که‌ی و مزگینی بده‌می، که
 وه‌جای رۆونه‌ و شوینی هه‌زه‌که‌ی کویر نه‌بوته‌وه، بی سوود
 بوو. باوکم هه‌ر له‌ هه‌رزه‌کارییه‌وه‌ خۆی و سه‌رجه‌می خیزانه

بچوۋكەكەي كوردبوۋە شارىيى. دوو سى خزمى دايكمم دۆزىنەۋە،
 ئەگەرچى بە ناسىنم زۆر پىخوشحال بوون، بەلام لە ناسىنەۋەي
 گۆرۈ باپىردا بىخەبەر بوون. زىاد لە پەنجا سال بەسەر مردنيدا
 رابووردبوو، تا ئىستا ھەر كە رىم دەكەۋىتە ئەۋى تەقەلا دەدەم
 سەرىك لە پىرەموۋژە و لە كانىيەكەي ژىر داربەروۋەكەي بدەم.
 ھەر كە دەيگەمى و دادەنىشم، ساتە ھەرە شىرىنەكەم لەلا دوۋپات
 دەبىتەۋە، مەست دەبم، گەشكەيەكى ئەفسووناۋىي سەراپاي دل
 و دەروونم داگىر دەكا. ئەۋە لە ساتى ھەۋانەۋەدا روو دەدا، دەنا
 من قسەي خۇمان بى، شاخ زۆر ماندووم دەكا. بگرە زۆرچار پارز
 و گلەبىشمان دەكەۋىتە بەينەۋە. ھىچ دوور نەپۆين ئىستا ئەۋەتا
 فەرموو... خۇ خۇت چاك دەزانىت من چەندم پەلەيە، خۇ كفر نابى
 تۆزى خۇتم بۇ نزم بكەيتەۋە و ئەۋەندە ماندووم نەكەيت، كەچى
 نايكەيت، ئى باشە بۆچى؟ ھا؟ چۆن؟ مەرايىت بۇ بكەم و لەبەرت
 بپارىمەۋە؟ ئىنجا چىيە!... زۆر باش دەيكەم، چونكە دەزانم خۇم
 پىي سەربەرز دەبم، فەرموو گوڭىگرە... (دلۇلۇ ئەمان دلۇلۇ ئەمان
 ئەم چىايەم گەلەك سەخت و بلندە. ئەمن ئەۋرۇ لە سىبىنانىۋە نوالە
 بەنوالە لىم گرتىتە بەر رىي كەشكەلانى. لىم لەبن نايە خەرەند
 و رژد و رەۋەز و ھەلەمووتانى. ئەمان چىايۇ لە منت نەكەۋى.
 ئەمن عىشقى تۇ لەسەرمىدايە و لە بۇ سەربلندىي تۇ گرتىمەبەر
 رىي ھاتونەھاتى. ئەمن تەنى گورىكم لە باخى و لە درمدايە ئاخى.
 كەنگى چىايۇ كەنگى دەمكەيە تاجى سەرى خۇ. ئەمان لەمنت

نه که وئ، دهبری بهو تروپکی سهر له که شکه لانهی... دهبری بهو
 عاشیقهی بهم دهره بوارهی هاتیته بهر دهرکی مه... دهبری...
 دهبلئ... ئای! ریگا! کوا ریگا که؟... کوا؟

(۲)

که به ئاگاهات، له جئیی خۆی قاچی به زهوییه که دا داکوترابوو.
 چه په سانه کهی له رادهی وریبوندابوو. وریبونی مرؤفیک و له
 شیرینخه ودا به سهر کاره ساتینکی سامناکدا راجله کینترابئ. ههستی
 دهکرد ته میک که وتۆته سهر چاوی و بهری بینایی لیلئ دهکا.
 لیلاییه کهی زۆر به زحمهت و به هیواشی، لی پوون
 ده بۆوه. لای ستهم بوو باوهر به چاوی خۆی بکا. ئاواتی له
 دلیدا ده بریسکایه وه و ئه و هیوایه ی پی ده به خشی، که ئه وهی به
 چاوی ده بینئ، راست نه بی و بی سوود بوو. له و ساته دا بینایی
 ئاراسته ی به ریپی بوو. زۆر به روونی ده بینئ. هیچ شوینه واریکی
 ریگای پیوه دیار نه بوو، بست به بست به شینه ی بینایی به ره و پیش
 خسته ری. ههنگاو یک و دووان و ده و هیچ دیار نه بوو. به دوایدا
 به خیرایی تئیه راند. هه زوو له گه ل دیواره که دا یه کدگیر بوونه وه.
 وازی هینا و به په له بۆ دواوه وهرچه رخا. به وردیی له بهر پییه وه
 بۆ به ره و خوار هه لیروانی. تا ماوه ی بیست سی ههنگاو یکیش، هیچ
 شوینه واریکی به دی نه کرد. له وی به ولاره ئیتر شانی ره و زیک
 بهرچاوی ده گرت و ئینجا به ویدیوا، به قه دپالی هه و رازیکه وه،
 چه مسه ری به دی ده کرده وه. له دلدا به مه زنه وردی کرده وه و

وتی: (زۆر دوورنەکه و توومەتەو. ئەودیو رەوێزەکه ئەنجام دەدات... دەمخاتەو سەر پێگا).

وێک بڵێت حەپەساو و رەکهی ساتەکانی پێشو، ئانوسات مزگینی ناپاستی کارساتەکهی درابیتی، بەرەوخوار تەکانی بە جەستەیی دا. بە چەند قەلەمبازدیک خۆی گەیاندهو ئەودیو رەوێز. هەر و دەپازدە هەنگاوێک بەولاترەو، شوینەواری توولەپێی بەدی کردەو. بە بینینەوێ گەشکەیهک دای لە هەناوی. گەشکەکه هەستی شلەژانەکهی، لە دەرووندا رەواندەو. لەو ساتەدا لە گرتنەوێ جەمسەر بەولاو، هیچ باسیکی تری لە بیروھۆشدا نەبو. بە دوو سێ قەلەمبازدی تر گەیشتەو سەری. هەناسەپرکینی پیکەوتبو. دەتوت سەری خۆی و نکر دوو و پیش ئەوێ کار لە کار بترازی، سەرلەنوێ دۆزیوتییەو. بۆی دانیشت. هەناسەیهکی پر لە حەوانەوێ دا.

تەواو خۆی هیمن کردەو. که هەستی کرد چۆتەو دۆخی ئاسایی، راپەرییەو سەر پێ، لە دلدا وتی: (لەم ساتەو بێر و هۆشم لە هەسان دەدەم. هەر چاویکم دەکەم بە هەزار. هەنگاو بەهەنگاو ئامۆژگارییەکهی سۆفی رەحمان لە مێشکما دەجوومەو. دەبی زۆر... هیجگار زۆر ئاگادار بێم).

کەوتەو رەپێ، بەلام وەها هەنگاوی دەنا که دەتوت بۆ دەرزێ دەگەرێ. چاوی بە زەوییهکه دا دەچەقاند، چاک تێی ورد دەبوو. تەواو دلنیا دەبوو، ئینجا قاچی بەرز دەکردەو و هەنگاوی دەنا. لەم وریاییهێ خۆی دلخۆش دەبوو.

تا له ناکاو به خۆی وت: (جا ئەگەر وەها برۆیت، بۆ سبەینی ناگهیتەجی!). لەوەدابوو تەکان بە هەنگاوی بدا و نەبھیشت. خێرا جلەوی خۆی گرتەو. وتی: (نەکەیت... با له چورتمەکه پزگارت ببی، ئەوسا هەپیاتی لی بکه).

رۆیشت، چوارده پازده هەنگاویک رۆیشت و له جیی خۆی چهقییهوه، شوینهوار دیسان دەکوژایهوه، خورپهیهک دای له دلای، باش وردبووهوه بست بهبست دهیگرت و چاوی پیندا دادهچهقاند. نەبوو. سه‌ری به‌رزکردهوه، روانییه ئەولاتر و ئەولاتریش. بی سوود بوو. هەر نەبوو. هیچی به‌دی نەکرد به‌لای شانی چهپ و شانی راستیشدا تا چاوی بری ده‌کرد هەلپروانی و وردبووه، هەر نەبوو. ته‌وژمیکی په‌ژاره و خه‌فه‌ت له هەناویدا قولپی دا و پزایه‌ ده‌روونییه‌وه، به‌ده‌مییه‌وه به‌ده‌وری خۆیدا که‌وته سوورپانه‌وه و هەلپروانین و وردبوونه‌وه‌یه‌کی بیه‌ووده، دوو جار گه‌رایه‌وه دواوه و پینداچووه و هەر به‌هه‌مان ئەنجام گه‌یشت. به‌دوایدا له جیی خۆی دارمایه‌ سه‌ر زه‌وی. چوارمه‌شقی دانیشته و ده‌ستی خسته ژیر چه‌ناگه‌ی. ته‌واو وره‌ی به‌ردا. له دلدا ده‌یوت: (ئێستا من چی بکه‌م؟ ها؟ چی بکه‌م باشه‌؟).

بۆ ماوه‌یه‌ک به‌و جو‌ره‌ پاما، جارێک و ده‌ و سه‌د، پرسیا‌ره‌ بی وه‌رامه‌که‌ی له خۆی کرده‌وه تا له‌ناکاو له‌ته‌په‌ته‌پی دلای به‌ئاگاهاته‌وه. ئەوسا تینی دایه‌ به‌ر خۆی و وتی: (نامه‌ردت نەکه‌ن... خۆ ئەمه‌ یه‌که‌مجا‌رت نییه‌، تووشی گرفت ده‌بیته‌. ده‌بی چاره‌سه‌ریکی هەر بۆ بدۆزیته‌وه. هیچ گرفتیک نییه‌ چاره‌سه‌ری نه‌بی). بزه‌یه‌کی خاوی

كەوتە سەرلىئو، راپەربىيە سەرپى. چاۋىكى تىرى بە دەورۇپشتىدا
گىپراۋ وتى: (ئى خۇ لە بىباباندا نىم!... ئەو تاشەبەردە). بە دەم
پىكەنىنىكى مەتوۋە ھەنگاۋى ناۋ ھەمدىس وتى: (ھەر دەيدۇز مەو،
ماۋدەيك دوا دەكەوم با دوابكەوم. ناچارىيە. گرنگ ئەو دەيە پىش
بانگى خەوتنان بگەمەجى و راسپار دەكە رابگەيەنم).

شىتانه بەرەۋپىش ھەنگاۋى نا سەدو پەنجا شەقاۋىك رۇيشت
و بە ھىچ ئەنجامىكىان نەگەياندا. بە لاي چەپدا بەرەوخوار داگەپا.
بە دەمىيەۋە تا چاۋى بىرى دەكرد، بە راست و چەپدا ھەلبىروانى.
پتر لە دووسەد شەقاۋ رۇچوۋە خوارەۋە و ھىچ شۈينەۋارىكى
تولەپرى نەدىيەۋە. لە ۋىۋە جارىكى تر بەرەۋ ژورر ھەلگەپايەۋە،
گەيشتەۋە ھەمان شۈينى پىشۋوى، شەپۋىلكى تىرى ورەبەردان
زۆرى بۇ ھىنايەۋە. تەمىكى خەستى پەژارەۋارى سەر و
رۋوخسارى داگرتەۋە. بە زەحمەت ھەناسەى بۇ دەدرا. دەيزانى
پتر تەنگەنەفەسى شەلەژان و پەشۋكانە، نەك ماندوۋوبوون.
ماۋدەيك بە وپ و كاسى لە جىنى خۇى رامما، دوو چاۋى گىژ
و ۋىژى بەبى ھودە بە چوار دەۋرى خۇيدا دەگىپا. ئارەقىكى
گەرمى لىنج، چۇراۋگەى بەستبوۋە ناۋچەۋان و لاملى و بە پشت
و سنگىدا رۇدەچوۋە خوارەۋە. لە ناخدا زور تەنگەتاۋ بوۋوبو.
رۋو لەۋەبوۋ دارمىتە سەر زەۋى و چوارمەشقى بۇى دابنىشى.
نەيكرد. تاشەبەردەكە سەرنجى راكىشا. خۇى بۇ بەكيش كرد،
سەر كەوتە سەرى، ۋەھاي لە دلدا نەبوۋ بچى لە ۋىۋە ھەلبىروانى
و بۇ شۈينەۋارى رىگا بگەپى. بۇ ئەۋە چوۋ لەۋى دابنىشى كەمى

بھوئیتھوہ و بیریک لہ و ہزعی خوی بکاتھوہ، بہ لام بہ بی ٹاگا، ہر چاویکی کردوہ بہ ہزار و سووریک بہوردی بہ دوری خویدا گیراینیہوہ۔ ہمدیس ہیچی لی ہلنہ گرانہ، تہنانت کہ رووہ ٹاوی راوہستا و تہقلای دا بہ بیننی ٹاہیکی پندا بیٹھوہ و بوی بیٹھ ترووسکہی رینمایہک، ہر بی سوود بوو، چونکہ نہک تہنیا ٹاوی، بہ لکو ہیچ شوینہ واریکی ٹاودانیشی بو بہدی نہدہکرا۔

ٹھو ساتہ توژمی شلہژان و پھشوکانہ دھروونیہکہی لی خاو بووبووہوہ۔ چوراوگہی ٹارہقہ گہرمہ لینجہکہ گیرسابووہ و بہ سہراپای جہستہیدا، پرووی لہ ساردبوونہوہ و مہین کردبوو، بووبووہ بہ لغیک بہ سہر پیستی لہ شیدا و ہہستی دہکرد پیست گرژ بووہ۔ ٹہمہی بہ لاوہ ٹاسای بوو۔ گوئی نہدایہ۔ دانیشٹ۔ ہہگبہکہی لہ پشتی دامالی و لہ تہنیشٹ خویہوہ داینا۔ دہستی برد بو کہمہری و مہتارہکہی لیکردوہ۔ نای بہدہمیہوہ و تیر ٹاوی خواردوہ۔ مہتارہی خستہوہ لاوہ و بہ تام و کامہوہ دہمی ملچاند۔ بہدوایدا دہستی برد بو بہرباخہلی پاکہت و شقارتہکہی دہرہینا، جگہرہیہکی داگیرساند و بہ پھرّشہوہ کہوتہ مژلیدانی۔ سہیریکی سہعاتہکہی دہستی کرد۔ بہ دہمیہوہ تاس بردیہوہ بو خوی و خوی خوی دہدوا، دہیوت: (ٹیستا من چی بکہم؟ من دہبی چی بکہم؟ تا ئیرہ سی سہعات و نیو ریگام بریوہ۔ ٹایا بگہریمہوہ ٹاوی و لہ نووکہوہ پندا بجمہوہ؟ ستہمہ! سی و نیو گہرانہوہ و سی و

نیوی تر هاتنهوه! واته كهوت سه‌عات. يانی له ده‌وروبه‌ری
 عه‌سردا ده‌گه‌ریمه‌وه. ئیره! باشه ئه‌ی كه‌ی ده‌گه‌مه جیمه‌قه‌سه‌د؟
 نزیکي نیوه‌شه‌وه؟ ماموستا خدر وتی: پیش بانگی خه‌وتنان. من
 ده‌بی پیش بانگی خه‌وتنان بگه‌م، به‌لام به‌م پینه ئه‌گه‌ر خۆشم
 بپرووکیتم هه‌ر ناگه‌م. كه‌واته ده‌بی گه‌رانه‌وه‌م بۆ ناو گوند
 ته‌واو له حساب ده‌ربكه‌م. ئه‌مه‌یان هه‌یچ).

بۆ ماوه‌ی چه‌ند ساتیک می‌شکی له کار كه‌وت، هه‌یچ
 بیروپایه‌کی تیدا نه‌ده‌بزوا. وشك هه‌لاتیوو، كه‌ كه‌وته‌وه‌ كار،
 لیوی ملچاند و سه‌ریکی له خۆی بادا... (ئه‌ری چی بکه‌م؟ چه‌ند
 ساتیک له پرسیاره‌كه‌ راما و له‌ناكاو سه‌ری به‌رزكرده‌وه و قیت
 رایوه‌ستاند... (به‌لكو شوانیک، جوتیاریک، ری‌بواریک، به‌دی بکه‌م،
 چه‌نده‌ دووریش بی به‌راكردن خۆمی ده‌گه‌یه‌نمی، با سه‌عاتیک
 یا دوو سه‌عاتی پی بچی، باشتره له گه‌رانه‌وه بۆ ئاوی).

به‌ دلی بوو. راپه‌رییه سه‌ر پی. هه‌ر چاویکی كرده‌وه به
 هه‌زار و له‌سه‌رخۆ، ورد ورد به‌ چوارده‌وری خۆیدا كه‌وته
 سوورانه‌وه و هه‌لوانین. هه‌نده به‌ په‌رۆشه‌وه بوو كه‌ جارناچار
 چاوی ریشكه و پیشكه‌ی ده‌كرد. تارمایی هه‌ر شتیکی له‌ دوور
 به‌دی بكردایه له‌سه‌ری ده‌وه‌ستا و سه‌روه‌ی هیوا ده‌یدا له‌ ناخی.
 چاوی بۆ داده‌چیری و ده‌یویست هیوای لی‌بینیته‌ دی، كه‌چی
 سه‌روه‌كه‌ خه‌را راده‌بوورد و به‌دوایدا وته‌ی (نییه!) كسپه‌ی له
 ده‌روونی هه‌لده‌ستانده‌وه.

دوای دووچار سوورانه‌وه به دهوری خویدا، به که‌ساسییه‌که‌وه له جیی خوی داده‌نیشته‌وه. سه‌ریکی سه‌عاته‌که‌ی دهستی کرده‌وه. بیئه‌وه‌ی بزانی سه‌عات چه‌نده، دهستی دانه‌وانده‌وه. ئانیسکی دهستی راستی نیشانده سه‌ر رانی. چه‌ناگه‌ی لینایه ناو له‌پ. به جه‌سته مت و خاموش بوو، به‌لام به ناخ ده‌قچا... (که‌رانه‌وه بۆ گوند بی سووده. شوان و جوتیار و ریواریش هیوایه‌کی پووچه! ئه‌ی چار چییه؟).

چه‌ناگه‌ی له ناو له‌پ لادا. ناو دهم و قورگی وشک هه‌لاتبوون. دهستی برده‌وه بۆ مه‌تاره و نای به‌سه‌رییه‌وه. قومیکی لی خوارده‌وه و قومیکی بچووکیشی له دهمیدا هیشته‌وه، بۆ ماوه‌یه‌کی زیاد له پیویست غه‌رغه‌ری پیکرد. ئه‌وسا به رقه‌وه پفی کرده‌وه به‌رده‌می و به دهنگی به‌رز وتی:

- چار چییه؟

چاوی به شاخه‌که‌ی به‌رامبه‌ریدا روا. چاوی له بینین که‌وت و میسکی له کاردا بوو... (ده‌بی چاره‌یه‌ک هه‌ر بدۆزمه‌وه. ده‌بی ئه‌گه‌ر بالم به خۆم گرتوو، له وه‌ختی خویدا بگه‌مه‌جی. ئا... چۆنه بال به‌خۆم بگرم؟)

به دوایدا سه‌ری به‌لای چه‌پدا وه‌رچه‌رخاند و له‌گه‌لیدا چاوی که‌وته‌وه بینین. ئاراسته‌ی ئاودرکه‌ بووبوو. چاوی زۆر له‌سه‌ر رانه‌گرت. زوو پووی لینه‌رگی‌پایه‌وه. هه‌زی نه‌ده‌کرد بی‌ری به‌لایدا بچی. له دلدا وتی: (کی ده‌لی سه‌رم ده‌خاته سه‌ره‌وه! یا وا سه‌ریشی خستم، کی ده‌لی به‌ودیویدا ریگی چوونه خواره‌وه‌م

دەبى! نايكەم دەبى چارەسەرىك بدۆزمەوہ كە گەيشتم مسۆگەر
بكا).

دۆش دامما. مېشكى خۆى زۆر ھەلۈوشى و گرافتەكەى بە
گەلى باردا ھىنا و برد. نەگەيشتە ئەنجام. بايداىەوہ سەر رېكەوتى
بىنىنى شوان و جوتيار و پېيوارەكە. ھەلسايە سەر پىن. سەرلەنۆى
بەدەورى خۆيدا، جارېك و دووان و سىان خولايەوہ و ورد
ھەلپروانى ھەر بى سوود بوو. وازى لەوہ ھىنا. بەلاى راستىدا
وەرچەرخا و كەوتە چاوگىزان بەدواى شوينەواردا.
ئەم تەقەلايەشى ئەنجامى نەبوو، ئەوسا ھەستى كرد مېشكى
خەرىكە دەتەقى.

چوارمەشقى لە جىنى خۆى دانىشتەوہ، بەدانىشتەوہ ئۆقرەى
نەگرت. قاچى لى راكىشا و لەسەر گازى پشت پالكەوت. ھەستى
كرد ھەزەكا بچىتە شىرىنخەويكەوہ و لەو ئازارە دەروونىيە
رەزگارى بىن، بەلام بۆى نەلوا لە دلدا ھەر دەكولا مېشكى دەجەنگا
و بۆ چارەسەر دەگەرپا...

- (چار چىيە؟ چى بكام؟)

پرسىارەكەى لى بووبوو پەپكولىك و دەچەقنىيە گولمى مېشكى.
ھەستى كرد سەرى بەسەر ملييەوہ ھەلدەئاوسى و قورس دەبى.
ھەستى كرد لەوہداىە شىرخە بدا و وەك بۆمبايەك بتەقنىتەوہ.
لەوہ زىاتر خۆى پىن رانەگىرا. ھەلسايەوہ و دانىشت. لاي كردهوہ
بەلاى چەپدا و سەرنجى داىە ئاودرەكە. ئەمجارە سەرنجى لەسەر
پاگرت. بۆى شل بووبوو. بىر و ھۆشى روو لەوہ بوو لەنگەر

وهها بگري، كه چارهسەر ته نيا لای ئه و بی. وهك بیهوی رینگای
 دۆستایه تیهستن له گه ل حووچیکدا بگریته بهر، بۆی راپه ریه سه
 پئ و پووبه پووی پاوهستا. به سهرتاپایدا بهوردیی هه لیروانی. له
 دلدا وتی: (به سهر زاری پشتی پیده به ستری. جهسته ی له پوهه.
 حووچیکه و بیوه ی، به لام بۆ ناوه وه، چارم ناچاره ده بی بیده مه
 دهست ئانوساتی خۆی. ئه گه رچی باوه ریش ناکه م هیچی تیدا
 شار دبیته وه. به چاوی قودره تیم ده بینم).

ئهو ساته ته واو هیور بووبۆوه چاوی گه ش ده یروانی.
 میشک و بیروهۆشی پوون فه رمانیان ده دا... (تاقه چاره سه ریکه،
 چاکتر وایه له وه زیاتر له سه ری نه وه ستیت و کات به فیرو
 نه دیت). سه یریکی سه عاته که ی دهستی کرد. هه گبه که ی له پشتی
 چه سپانده وه. مه تاره که ی له که مری تووند کرده وه و ملی پیوه نا.

(۳)

(... ههنگاوێک بۆ پیشه وه و دوو بۆ دواوه! دیاره له وه ی
 لی پووداوم. که ئه م پی دادهنیم، تا ئه ویان هه لده گرم و پیشی
 دهخه م، ئه میان رۆده چیته وه شوینی ئه ویان. هه قایه تی میشه. بابه
 خوام به هه قه و رزگارم بکه. ده لیت به تایبه تی و به هه لبژارده،
 کۆکراونه ته وه و به سه دان گه لابه هینراون و لیردها هه لریژراون!
 ئاخۆ به مه زنه ژماره یان چه ند بی؟ ده ملیون ده بی - چه ند؟ ده ی
 ده یکه مه گره و سه د ده بی و زیاتریش. تو بروانه... سن کوچکه یه ک
 و به ده می ئاودرکه دا شو رپۆته وه. ده ی باشه... دو سه د هه نگاو

به ملادا و دووسه د به و... ئەى ئەرى بە راست، تۆ بۆچى خۆت
 خسته داوييه وه؟ خۆ دەتتوانى پيچيكي پيدا بدەيت و لەو تەرته
 لەعنه تيبه خۆت لابه ديت. چاوت ليينه تەماق چۆن تووشى كرديت؟
 وت چاره كه سه عاتيك كاتم بۆ گل دەداتەوه، كه چى ئەوه تا دوو
 چاره كه سه عاتت له كيس دەدا. ئەمه هيشتا سه ره تاته. خوا ده زانى
 تووشى چى تريس ده بيت. - يانى مه به ستت چيه؟ ده ته وئ
 وره م پى به ربه ديت و پاشگه زبمه وه؟ نابه وه. برياريكه و داومه.
 به ناچار ييش داومه و لىي پاشگه ز نابه وه. هر لىي ده رده چم و
 كو تاى پيدينم بۆ كوئ ده چى؟ خۆ سىحر نيه. تەرته و تاته به رد.
 وا رويشتنم به ميشدا تاقىكرده وه. تاقىكرده وه ئەگەر ئەقلى له گه لدا
 به كار هينرا، ده بيته مامانى دا هينان، دا هينان ييش خستنه كارى هر
 چوار په له. ئا... ئەئاوا... من سه ر له و تىكده دم. دوو ههنگاو بۆ
 پيشه وه و ههنگاويك بۆ دوا وه. قاچ گير نابى، راسته، به لام خۆ
 چنگ و نينوك گير ده بن. برۆ... گرهوت برده وه. خۆت گه ياندۆته
 ناوده مى ئاودر كه، ته واو ماندوو يت. ده زانم سه راپاى جه ستت
 نيشتۆته سه ر ئاره قىكى گه رمى لينج، ده زانم له گه ل ئەوه شدا هيج
 گوئ مه ده رى له م ساته وه ئيتر به ئاودر كه دا هه لده ز نىيت. سته م
 ليزه وه ده ست پيده كا. تۆ به لاري دا سه ر ده كه ويت. سه ر كه وت نيش
 به لاري دا، له بابەتى شكاندنى ته ليسمىكى رۆژگارى ته ليسم و
 ته ليسم كارييه. مام برايم وه هاى تيگه يان ديت. پياويكى سه يره،
 نه خو ينده واريكى بليمه ته. بليمه تيبه كهى له دنيا ديد هيه كه يدايه.
 ژيانىكى هينده پر وچر له كار ه سات و به سه ره ات ژيا وه، كه مرو ف

سەرسام دەكا. من ئەو دەو سال و نيوە دەيناسم و پىكەوہ تەتەرىن. دوو سال و نيوە بە زنجىرە بۆمى دەگىرپىتەوہ و ھىشتا لەبن نەھاتوہ. دەستىكى بالاشى لە ھەقايەتخوانىدا ھەيە. دەيخاتە قالبى ھەقايەتە كۆنەكانى گويئاگردانەوہ. سەرنجىشم داوہ كە تەنيا بۆ منى دەگىرپىتەوہ. ھەرھىندەى لە ژوورەكەى بارەگاڭا يەكدگىردەبىنەوہ و شەو دادى، رىزى پىوہ دەگىرپىتەوہ.

ھەمووچار مەلا سەمىلم دىنپىتەوہ ياد. چاخانەيەكى تەنگەبەرى سەر جادەى سابوونكەران. كورسى و مېزىك لە بنەويدا بە بەرزەوہ دانراوہ. كىتپىكى گەورەى قەبارە ئەستور لەسەر مېزەكەيە. ناو چاخانە سىخناخە لە خەلك و بەرپىز دانىشتوون. مندالانى گەرەك بەردەرگاكيان تەنيوہ. من لە رىزى پىشەوہياندا جىي خۆم گرتووہ. ھەموو بە پەرۆشەوہ چاوەروانىن. مەلا لە وەخت و سەعاتى خۆيدا سەردەكەوئىتە سەرەوہ. ھەموو دەزانين لە كوئىدا راوہستابوو، ئەويش ھەر دەزانى و لەويوہ دەست پىدەكاتەوہ. لە سەرەتاوہ لەسەرخۆ بەدوايدا وردە وردە دەنگى لىھەلدەبىرى. تا لەناكاو دەگاتە پۆپەى دىمەنىكى كاريگەر. مشتەكۆلەيەكى تووند بە مېزەكەدا دەدا و دانىشتووان ھەموو رادەچلەكىنى، منىش رادەچلەكىم. ئىنجا بۆ پوژى دوايى. منىش مشتەكۆلە بە تەنەكە خۆلەكەى بەردەمدا دەدەم و ھاوہلەكانى كۆلانەكەى خۇمان رادەچلەكىنم. پوژانىكى خۆش بوون. مەلا سەمىليك بووم بۆ خۆم. ئەو لە كىتپىدا دەيخوئىندەوہ و من لەبەر دەموتەوہ. دوايىش بە كردار پىم دووپات دەكردنەوہ. قالەى مام

رەسۈل دەبوو بە رۆستەمى زال. ئاخۇ ئىستا كوئى كەوتىنى؟ لە رۆستەمىيەوہ بۆ پوليسى و ئىتر نەمزانى چى بەسەرھات. جارجار كە بەلایى دووكانەكەى باوكيدا رادەبووردم، ھەوالىم لى دەپرسى، كە ئەو مرد، ئىتر ھىچم لە بارەيەوہ نەبىستەوہ. فەتەى وەستا رەھىم دەبوو بە زۆراب. زۆراب دوايى بوو بە پياويكى زۆر زل! بكوژ و بېر ھەر خۆى بوو، كەچى دوايىتر، بە تەنيا يەك گوللەى ھىندەى ناوكە خورمايەك، كۆتايى بە ژيانى ھات. ئەم دنيايە زۆر سەيرە! مچەكۆل ھەردەم پەردەكرا. زۆر لەر و لات و لاواز بوو. زۆریش رووتەلە و شر و وړ بوو. جاشكەوشەكانى زياتر لە ھەر شتىكى تر، سەرنجمانى رادەكىشا و دەبووہ مايەى گالتەپىكردى، بەلام دوايى ھەر ئەو مچەيە، بوو بەرەبەر و رىئىشاندەر بۆ من. لە پرىكدا لە گەرەكدا گۆرى گوم بوو. كەسمان مەبەستى نەبوو بزانى بۆچى و چۆن؟ تەنيا ھىندەمان بىست كە بە خاوخىزانەوہ باريان كردووە و لە گەرەكدا نەماون، سالان ھاتن و تىپەرىن. چۆن لە پرىكدا لە يەكترى دابراين، ئاوەھاش لەناكاودا يەكدگىر بووینەوہ. لە نۆبەتى پاسەوانىكردى بەردەرگای بەندىخانەكەدا بووم، كە بە كەلەپچەكراويى ھىنايان، لە سەرەتادا سەرنج نەدايە سەر و سىماي لەلام بوو بووہ پىشە.

ئىچىرىكى ترە و كەوتۆتە داويانەوہ. چىمە بەسەرەوہ. من كارم ئەوہيە دەرگا والا بكەم و ئاودىوى بىي و خر داىبخەمەوہ. ماوہى سەربازىيەكەم سالىك و نۆ مانگە. من سالىك و چوار مانگم لى بەسەربردووە. چىمە بەسەرەوہ. پىنج مانگم ماوہ و

خو ا حافيز. دهر گام كرده وه و وهر چه رخام. ئه و ساته پشتي ليم بوو. پووي كرده بووه سه ر بانه كه ي ته كي و كه له پچه كه ي له دست داده مالي. هر ئه و ساته لايه كي كرده وه به لامدا و سه رنجي دامني. كه رووخساريم كه وته به رچاو، خورپه يه ك به هه ناومدا تيسكه ي كرد. له گه ليشيدا ناوه كه ي وه ك بروسكه له ميشكمدا شريخه ي دا... مچه كوئل! ئه و بزه يه كي كپ و خاوي پي نيشاندام و پووي وهر گيژا يه وه. من بزه كه م له ناخدا ليته قيبه وه. وتم: ئه وه ش به لگه. كه له پچه ي له دست دامالرا. به ره و پووي دهرگا وهر چه رخا. رووخساريم لي كه وتبووه سه رلا. هه ستم كرد تيله ي چاوي له لاي منه و بزه كه شي پووي له دهرگايه، مچه كوئل ده بوو هه نگاو به ره و دهرگا بني و بچي به وديودا، كه چي نه ينا و له چاوه رواندا مايه وه. ئه وسا ئانوسات بريارم دا شاني چه پيم گرت و به لاي خومدا وهر مچه رخاند. ئه و هيچي نه وت. ته نيا بزه كه ي هر به سه ر ليئوه وه بوو. منيش هيچم نه وت، ته نيا بزه يه كي گه شم به روويدا دا و ده ستم لي به ردا، ئيتر ئه ويش وهر گه رايه وه و ئاوديوي دهرگا بوو. ئه و دوو مانگ و نيو مايه وه و به ربوو. تومه ته كه يان له سه ري بو نه كرا به مال. له يه كه م روژاني به ندييه كه يه وه، هه ستم كرد مچه ئه و مچه يه ي ته مه ني مندالي نيبه. واي پي سه لماندم كه بليم جياوازيه كه به يني ئاسمان و ريسمانه. وه ختيكيش به ربوو، بووينه دوو برادهر ي گيانبه گياني. به دوايدا په يوه ندي له نيوانماندا سه رباري برادهر يتيه كه، بووه په يوه ندي نيوان سه ركرده و سه ربازيك. ئيستاش هه رچه نده ماموستا خدر هيچي له و كه متر

نییه. چه زم دهکرد له گه ل ئه و دابوومايه، به للام چه زکردن شتیکه و به ديهينانی شتیکی تر، ئیستا من چه زم دهکرد ریگا که م لی بزرنه بووایه و ئه م لارییه م نه گرتایه ته بهر. ده لئیت چی ناچاریه و وا که و ته وده. ئه وده تا بوومه ته بزرن. ئه وده تا هر چوار په لم خستونه ته کار و ئینجا ده توانم به ره و ژوور ههنگاو بنیم. ئه ری خؤ به راست که له خواره وه لی و ردبوومه وه، وه هام نه هاته پیش چاو، تو بروانه ده لئیت به پیلکانه یه کی داروخواوی کووردا سه رده که وم. که سهر که و تمه سهر ئه و تاشه به رده پشوویه کی بو ده دم، هه ناسه م بو نادرئ.

زمانم له ده ممدای لیبوته مشار. سه رباری هه مووی ئه م ئاره که لینجه ش ئاره ق نییه و سریشه، کراس و ده ریپکه می لیکردوم به له زگهی جونسون. له گه ل هه موو ههنگاو یکدا، له ملاوه ده درئ به سهر پیستی له شمدا و له ولاوه لی هه لده که نریته وه. به وهی باشه موو له گه ل خویدا هه لئا که نی، هه ر باشه. دنا وه کو مریشکیکم لیده هات که به زیندووی ئاوه رووت بکری. په نگه زور ناخوش بی، به تاییه تی شوین مووی ئه ستور. کاکه مچه بووی باسکردم وتی: له گه ل راکیشانی هه ر ده سکه نه یه کی مووی سمیلدا، دۆزه خم به چاوی خۆم ده دی. له گه لیدا پارچه یه ک له پیستی لیوم هه لده پچرینراو، خوین چوراوگهی ده به سه ته ناو ده ممه وه. له گه ل ئه وه شدا ئه مجوره ئازاردانه له چاو ئازاردانی راسته قینه دا، پی دهوترئ به رکول. ئا... من خۆم نه به رکول و نه راستیکه م نه چه شتووه، به للام له وه دلنیام که له وانهی تا

دواھەناسە خۆ ڕادەگرن، مرۆڤی ئاسایی نین، چونکە مردنەکەیان ئاسایی نییە. مام برايم بۆی گێرامەو، وتی: لە بەندیخانە کورپکی گەنجی زۆر ئازا و بەجەرگمان لەگەڵدابوو. کە کردیان بە ژووردا، سەیرمان کرد گوللەییەک داویتی لە لای راستی سنگی و لە پشتییەو دەرچوو، برین بە جامانەکەیی سەری پێچرابوو، بە دەستی خۆی پێچابوو، تەنیا رۆژی یەكەم و دووھەم لە جیگەدا بۆی کەوت، لە رۆژی سێتەمەو کەوتەو سەری پێ و دەتوت ھەر برینداریش نەبوو. وەرە هیندە بەرز بوو، کە ئیمە لێی سەرسام دەبووین، کەچی دواي سێ ھەفتە کە بردیان بۆ لیکۆلینەو، دواي نیو سەعات بەرووخواویی گەرایەو. لە سووچیکەو دانیشت. سەری نایە کۆشییەو و دایە گریانیکی بەکۆل، من زۆرم بەزەیی پایدا ھاتەو. چوومە تەنیشییەو و دلیم دایەو. ئەو بەدەم کۆلی گریانەو وتی: وازم لێنێنە مام برايم... خۆزگە گوللەکە دەیکوشتم. بۆ نەیکوشتم... بۆ؟ ئا... دیارە خۆراگرتن لە ژێر ئەشکەنجەدانا، تا دوا ھەناسە بە ھەموو کەس ناکرێ. بەتایبەتی ئەگەر پشووی نەدرێ. من پشوویەکی باشم داو. چارەکە سەعاتیکە دانیشتووم بەسە. چاکتر وایە بکەومەو رێ. هیندەو لەبەرچاومە و دەیبینم، سەرکەوتنی ئاسانە. تەنیا هیندە ھەوێ کە دەبێ چنگ و پەلێشمی لێ بخەمە کار. قەچچیکە... گرنگ ئەو ھەوێ بەگەمە سەرھو. بە دوو سەعات بە دوو سەعات و نیوی تریش بێ ھەر باشە. بڕوا ناکەم لەو زياتری مابێ. ئیتر بۆی ناوہستم. لەوێ... لەسەرھو پشوویەکی باشی بۆ دەدەم و لە دابەزیندا، بال بە خۆم دەگرم.

سەرکهوتن سنگ و قورگ دەپچرینی، بەلام دابەزین ئەژنۆ دەشکینی، ئاسانە. گرنگ ئەوەیە من لە وهختی خۆیدا بگەمە جی. جارەهایجار سنگ و قورگ و ئەژنۆم کەوتوونەتە بەر ئەم تاقیکردنەو دەیهو. ئەمە بوو بە پیشەم. تەنیا یەکەمجارم... یەکەم تاقیکردنەو دەم زۆر ستەم بوو. کە ئالان و دایکیم جیھیشت و لە مال ھاتمەدەر، من... ھا؟ بەلام ئالان... شەونم... ئاخۆ ئیستا ئیوہ چی دەکەن؟ من ئەوەتا بەلاریدا، بە شاخیکی سەختدا ھەلدەزینم. ئەی ئیوہ؟ ئیوہ چی دەکەن؟ شەونم... دەتبینم سەری مەنجەلەکە ھەلدەدەیتەو و خوی دەچیزیت. ئەوہ چیت لیناوە؟ سیوجگەر بە ترش؟ ئای چەندی حەزلیدەکەم. ئالان... ئەوہ خەریکی چیت؟ وەرە... وەرە لای بابە... وەرە باوەشی بابە... من؟.. نا... وای لپھات؟ باشە باشە... شەونم درەنگمە دەروم پینەگەیشت؟ جا تو کەی درەنگت نەبووہ؟ - ئاخەر پەلەمە و ئیشم ھەیه. - تۆزیکی تر سەبر بگرە، سەبر دەگرم. ھیشتا بەدەمییەوہ ماوہ. مەسەلە نەریمانە و پەلەپەلە بەتال و بیماناکە، ھەمیشە لە خۆرای سەری خۆی و ئیمەشی قال دەکرد. دەتوت جەنەرالیکە و لە کۆری شەردا فەرمان بە سەربازەکانی دەدا. دواییش کە کەم ھەوا گورا. دەرکەوت ھەمانەیکە بەتالە. ئی... لەگەل ئەوہشدا لە ئازادی عەلییە فەنی باشتەر بوو. ئەویان پاشەکشە لیکرد و گوشەگیر دانیشت. ئەمیان بووہ ئاگریک و ھاتە گیانمان. بەراستی ئادەمیزاد شتیکی سەیرە باشە خۆ ئەمیش دەیتوانی وەکو ئەو بکا. نە گۆل بی و نە دڕک، کەچی وای نەکرد و بوو بە دڕک، بۆچی بوو بە

درك؟ سەيرە! مامۇستا خدر دەبوو بېريار بدا عەزەى حاجى
بكوژرئ. لەبەر كەتمە مەننەيەكەى نەيدا و تەنيا وتى: بړق بەر
لەعنەت بكەويت. عەزە بەر لەعنەت كەوت و خۆى لە بەردا
رانهگرت، هاتەو و چوو شيرانه خۆى بەكوشت دا. من زورجار
لە خۆم دەپرسم: دەشى رۆژيك لە رۆژان تووش بيم؟ وەرام...
هەرگيز نا. بۆم نايەتە بەرچاوم. ديمەنەكەم بۆ نايەتە ناو بېر و
هۆشمەو. باشە كەوابى ئەوانە چۆنى دەكەن؟ چۆنى تووش
دەبن؟ سۆفى وتى: هەر كەسيك دەتوانى چاكەش بكا و خراپەش.
بگرە زۆربەى هەرەزۆرى خەلكەكە لە ژياندا وەها كردار دەكەن.
لە كاتيكدا لەوانەى بە دريژايى ژيانيان، تەنيا چاكە دەكەن و خراپە
ناكەن، زۆر كەمن، بگرە هەر تەواو دەگمەن، ئاخۆ من كاميانم؟ با
بېر كە مەو... بېر مەكەرەو. باسەكە ئالۆزە. كەس بە دۆى خۆى
نالى ترشە، هەر سۆفى خۆى وتى: زۆربە خۆى بە كەمە تەواو
دەگمەنەكە دەداتە قەلەم. لە كاتيكدا ناسينى كەمە تەواو دەگمەنە
رەسەنەكە كاريكى هيندە ستم و ئالۆزە. كە مەگەر هيزە ستم و
ئالۆزە ناديارەكە، خۆى بيزانى چۆن هيزە ستم و ئالۆزە
ناديارەكە؟ وەهاى وت؟ ئا... ئا دلنيام ئيستا ديتەو بېرم، نا دلنيام
وەهاى وت لە ساتى خۆيدا ويستم بە گيرى بهينم و پرسيارى لى
بكەم و قسەى بەسەردا هات و پشتگوئى كەوت. ئەو قسەى
بەسەردا هينا و واى ليكردم لەبېرى بكەم. ئيستا چاكە ديتەو ياد.
هۆ هۆ سۆفى... لە گەرانه وەمدا ئەمە يەكەم پرسيارم دەبن و
لەسەرى بەگيرت دېنم. يەكەم باسەم دەبن و لەگەلتدا لىي دەدويم.

سؤفی تۆ مجه وریکی ئاسایی نیت. زۆر له وه دهچی تۆش
 خواپهرستیك بیت، له بابته تی باپیرم. باوکم، كه باسی ئهوی بۆ
 دهکردم، وینهیهکی وهك ئهمه ی تۆی دهخسته پیش چاوم.
 سه رله نۆی زمانم له ناو دهمدا بۆته وه په لاس، گهرووم هاتوته وه
 یهك و بوا ری هاتوچۆی هه وای بۆ ناو سییه كانم لی ته نیوم.
 هه ناسه م ته و او سوار بووه. هه ست به ئازاریکی تیژ له قه فه زی
 سنگدا دهكهم، ئاره قه لینجه سریشیه كهش وه رس و بیزاری
 کردوومه ته وه. له گه ل ئه وه شدا پشوو ناده م بریاریکه و داومه و
 پاشگه ز نابمه وه. هه روا به سه ر پیوه بۆ ماوه ی چه ند ساتیک بۆی
 ده وه ستم. قومیک ئاو له دهم وه رده دم. دوو قومیش ده خومه وه
 و به ری گهروومی پنی به رده دم، ئه وسا دهكه ومه وه ری و تا
 سه ر لوتکه بۆی ناوه ستم، ئه میان خویه تی، هه رچۆنیکی تیده وپوانم
 دلنیا ده م که ئه میان دوا لوتکه یه... سه ره وه یه و به دایدا. به ویدیوا
 شو رده بمه وه. که واین چاکم کرد ماندووی کردم. خراپ ماندووی
 کردم. له خواره وه وه هام نه ده هاته به رچاو، به لام خو من زال
 ده بم. خو به ئه نجام ده گه م، ماندوو بوون شتیك نییه بۆ من
 نا ئاسایی بی، په یوه ندیمان له گه ل یه کتردا کۆنه، زۆر کۆنه.
 ناسیاویمان له گه ل یه کتردا ده گه ریته وه بۆ ئه و ساته ی به ردی
 بناغه ی بوونم دانرا، بۆ من ئاساییه. هه ر هینده ی گه یشتمه جی و
 راسپارده که م راگه یاند، ده چم لی راده کشیم و ده چه ویمه وه. من
 ئه گه ر له گیانه لاشدا بم، بۆ به یانی که راست بوومه وه، وه کو
 گو یزی ساغم لی دیته وه. کاکه مچه یه که م که س بوو، ئه م سیفه ته ی

تىدا ئاشكرا كردم. خۇم لىنى بىئاگا بووم. ئەو پۇژىكىان لەناكاو
 وتى: ئەرى تۆ لە گۆشت و ئىسقان دروستكراويت، يا لە پۇلا و
 ئاسن؟ سەرم سوپما. پرسىم بۇچى؟ وتى: تۆ قەت ماندوو نابىت؟
 وتم: با... چۇن! وتى: كوا؟ پىتتىيەوہ نابىنم، بەدوايدا كەوتمە
 سەرنجدانى خۇم و ئىنجا ئەو راستىيەم بۇ ئاشكرا بوو. ئاخىر خۇ
 سيفەتتىكى خراپىش نىيە. لە سەرەتادا جۆرە گومانىكم لە دلدا لەلا
 پەيدا بوو. وتم: تۆ بلىت كەموكورپىيەك نەبى لە مندا؟ كە ئەمەم
 بە كاكە مچە وت، بۇم پىكەنى. وتى: ھەرگىز نا... ئەمە سيفەتتىكى
 دەگمەنە و زياتر لە ئىمەوماناندا دەردەكەوئى. بۇيە دەبى وەك
 چۇن جىگەى شانازى پىوہكردنى ئىمەيە، جىگەى پىخوشحالى
 خۇشت بى. ئىستا تەواو ماندووم، بەلام مەگەر لەپەلوپۇ بكەوم و
 بەلادا بىم، دەنا حسابم لەگەل راوہستاندا نىيە. ئەو رىگا نەگرىسە
 بۇچى خۇى لى و نكردم. ھىجگار وا ماندوو نەدەبووم. ئازارەكەى
 قەفەسەى سنگم تىژتر بووہ. بەلامەوہ سەير نىيە، لەوہەر بەسەرم
 ھاتووہ. ئەنجامى ھەناسەبركىكەيە. ئەى ئەمىان چۇن؟ ديارە دەبى
 بە چنگەكرى پىايدا ھەلزنىم. قەيناكە... ئەگەر بەریش بىمەوہ بەرەو
 خوار تلۇر نابمەوہ. ئا ئەو تاشەبەردە گلم دەداتەوہ. ھەر قاچ
 شكاندەكەى جارى پىشووى تىدا نەبى. من باشتربووم لە
 نەجمەدىن. ئەو ئىستا و ئەوسا نەبۇوہ بە نەجمەدىنەكەى جاران.
 ياهوو، عەبدول عەجەب كەرىپاويكە، لە دەمەقالەيەكدا لەگەلىدا پىي
 وت: ئەگەر لە كۆرى شەرىكدا وەھات لىبھاتايە، دەتخواردىن.
 نەجمەدىن لە خەفەتدا قورگى پر بوو لە گريان، من چاوم پەرىيە

پشتی سهرم. دستم لیدایه دارشه قه که ی نه جمه دین و وتم: رۆح له دستم دهرناکهیت، نه یانهیشت مامۆستا خدر به سزای خۆی گه یاند. سووکه ترسیکم هه بوو، به لام چنگ و نینۆک و نووکی پێی به ئاسانی لێ گیر ده بێ. ئەم کۆسپه شمان فت. له وه ده چی زۆرم نه مابێ. ئەوهشی ماوه وا دیته پیش چاو، بێ کۆسپ بێ. دەم ته پرکردن و خواردنه وه ی قومه ئاوکی تر پێویسته. هیشتا مه تاره که ئاوی زۆر تیداماره. دوو قاپ ئاو ده گری. سهروه به تایبه تی بۆی په یادکردبووم. سهروه... پشتم پیت ئەستوره. ده زانم ئەگه به ئاگری من نه تسووتینن و واژت لیبینن، پیاوانه به پێیان وه ده به یته. که گه رانه وه نامه یه کیان بۆ ده نووسم، ده میکه نامه بۆ نه ناروون به هۆی مه لا ره سووله وه ده یینیرم. ئا ئەوه یان باشتره. عه به که ر جیگه ی گومانه. خۆ هیچ به لگه یه کم به دهسته وه نییه. ته نیا شیوه گومانیکێ لیده که م و نازانم بۆچی وا تیده گه م زولمی لێ ده که م، له دلدا خۆشم ناوی، په نگه هه ره له وه وه هاتبی. باشه بۆچی خۆشم ناوی؟ وه للاً سه یره!... ناشزانم بۆچی خۆشم ناوی، ئی ده لیبیت چی! وا وایه!... به رامبه ره وه ها و که چی هه ره له خۆمه وه، به ی ده رویش که ریمم چوو به دلدا. زۆرم خۆشویست و دوا ییش مرۆفیکێ بلح ده رچوو. خۆ نه که ته نیا من، مامۆستا خدریش ریزیکی تایبه تی لێ ده نا، بگره تا ماوه یه کیش برۆای نه ده کرد. تا کاتی هه واله که ی له لا بوو به راست، زۆر په ست بوو. ئاخۆ سه عاتمان به چه ند کرد بێ؟.. خراپ نییه چاک هاتووم... ئەوهش لوتکه، ئەمجاره یان گومانی تیدا نییه و خۆیه تی، ئەمیان

وہک لو تگہ ساختہ کانی پیتشوو نییہ. بہ ہر دوو شانمدا ئاسمانم
 تہ واو لی بہ رفر اوان بووہ. پیوستیم بہ بہ کارہینانی چنگ و
 دەستیش نہ ماوہ. ئوہتا کہ وتوومہ تہ وہ سہر ہر دوو پین، دەلیت
 بہ تہختانیدا ہہنگاو دەنیم، تہختانی نییہ. سووکہ ہہ ورازہ، بہ لام
 سوور دلنیام کہ پرووہ تہختانی ہہنگاو سہر دەخہم. ئوہتا
 دەبینم لہ چل پہنجا ہہنگاوی تر زیاتر نییہ. تہ واو ترس رہویبہ وہ.
 ناو دہروونی ئادہ میزاد جیہانیکی سہیرہ! لہ خوارہ وہ و ہا لیم
 ہاتبووہ ژہنگوژار، کہ دەتوت تہنووریکی تیدا داخراوہ، کہ چی
 ئیستا دەلیت بو تہ شوینی نیرگژہ جاریک. لہ وی خوم لہ بو تہی
 خاکہ ساریدا دەبینی. لیرہ دەلیت، ہا ئیستا، ہا ساتیکی تر، دەچمہ
 سہر تہختی پادشایی، ئا بہ لی تہختی پادشایی، ئی بو نا! ئوہتا
 بہ لاریدا دەستم دایہ یہ خہی شاخیکی سہر تونکردوو لہ کہ شکہ لانی
 فہلہک و پیایدا ہہ لزانم، ئوہتا خوم گہ یاندو تہ سہر تہوقی
 سہری، ئوہتا گومانم لہ دلدا نہ ماوہ، کہ لہ وختی خویدا دەگہ مہ
 جی و ئەرکہ پیروزہ کہی سہر شانم بہ جی دینم، ئی ئەرئ بہ
 راست ئیستا با دوو قسہ لہ گہ ل یہ کتردا بکہین. من گلہ ییم ہہ یہ.
 زورت ماندوو کردم، بوچی و ہہات لہ گہ لدا کردم؟ ہا؟ بوچی؟

دہی گوی مہ دہری من لہ باتی تو و ہرام دەدہ مہ وہ، بوئہ وہی
 ماندوو بوونہ کہ حہ لال بی، بوئہ وہی جیی خوی بگری و قہ توقہت
 دەستت لی بہرنہ دەم. کہ وایی توش ئیستا پیخوشحالیت کہ بہ سہر
 تہوقی سہر تہ وہم، کہ لہ سہر تہوقی سہرت دانیشتووم و دوی
 ئو ماندوو بوونہ گورچکبہرہ، دہحہ وی مہ وہ. دہی باشہ... گونجاین.

رینگکەوتین بمبەخشە کەمى لیت پەست بووبووم و هەندى قسەشم
 لە دڵدا پى وتیت، بەلام لیم ببوورە، لیم دەبووریت؟ ئى... سوپاس.
 ئاخۆ بە تەواوی سەعات چەند بى؟ با بزەنم زۆر باشە، زۆر
 کۆکە. پینچ دەقیقە... یا ئەوپەرەکەى دە دەقیقە لەسەر گازی پشت
 بۆى پال دەکەوم. بوارم دەدەیت؟ چۆن؟ دوادەکەوم؟... نانا...
 ترست نەبى. تۆ خۆش بیت، پيشوخت دەگەمە جى. ئەودیوت
 ئاسانە. ئەوەتا دەبینم ترسى ئەوهم هەبوو رینگەى چوونە
 خوارەوهم نەدەیت و وا ئەو ترسەم لە دڵدا نەما. سوپاست دەکەم.
 وا نەبووایە خراپ لیت زویر دەبووم. بمبەخشە کە وەها دەلیم،
 چونکە ناچار دەبووم بلیم: وەرە بۆ بۆرەپیاو... ئای!... بەراست
 من ئەم قسانە لە خۆرایى دەکەم. تکایە لیمی مەگرە. بەدڵەو
 وەرە با ماچت بکەم. چۆن؟ چیت فەرموو؟ هەلسم بکەومەو
 رى؟ بەسەرچاو. فەرمایشتت بەجییه. هەر ئیستا هەلسە کورە...
 هەلسە دەى بکەوەرەو رى. شاخ... شاخە دڵ و گیانەکەت و دەهات
 فەرمان پێدەدا. خیراکە دەى... بەسەرچاو. وا دەکەومەو رى...
 کوا! ئەو هەنگاوە کورت کورتانە چین؟ ئى ئاخى دەبى ئاگام لە
 خۆم بى. دەترسم هەلدیریم... دەترسم ریسەکەم لیبییتەو بە
 خورى. مەترسە... ریسەکەت لى نابییتەو بە خورى. بڕوانە، تۆ
 بڕوانە و وردبەرەو. تۆ باش سەرنج بدە. ئای!... چى دەبینم؟
 رینگاکەیه... رینگاکە!... خۆیەتى، چوومەتەو سەر رینگاکە!

(۱۹۸۰/۱۰/۲۸)

گهله گورگ

زریان

زوپاکه جاریکی تریش سووربوو بۆوه و نیله نیلی گه یشته وه لو تکه، له وه دا نه ما خۆیانی له بهردا رابگرن. به رودوا لئی کشانه وه و خۆیانان لئ دوورخسته وه. ئایش چۆوه و یزه ی دروومانه که ی. منداله کان که وتنه وه یاریکردن. بارامیش چوو پالیدایه وه و قاچی لئ راکیشا.

زریان، زریان نه بوو، به لای خوا بوو. به قسه ی بارام نا، ئه وه یان هه ر هیچ که بارام به درێژایی ته مه نی بیست و شه ش سا له ی، به بییری نه ده هات له هیچ زستانیکی تر دا زریانیکی وه های دیی، به لکو به قسه ی پیرانی ئاوا یی گوا یه سی و پینج سال له وه بهر زریانیکی تری له م بابه ته رووی داوه و بۆ ماوه ی پازده رۆژی ره به ق نه یه یشتوو ه که س سه ر له کون بیاته ده ر.

هه ر چاکه!... ئه میان له رۆژی هه شته میدا هینده ی بوار دا که بتوانم بۆ ماوه ی سه عاته وه ختیک، سه ر له کون ده ربینم. بارام له وه سه عاته وه خته دا فرسه تی هینا و خۆی گه یانده ئاوا یی. پینج له مال به ده رکه وتن به ئایشی وت:

- ئاگادارى مندالەكان بە... مەيەلە پىن بېنە ھەيوانەكەو،
ھەرودھا خۆشت پىن لە ھەيوان مەبەرە دەرەو.

كە كەوتەپىن، زۆر بە زەحمەت ھەنگاوى بۆ دەنرا، ئەو
توولەپىيەى لە ئەنجامى ھاتوچۆى خۆياندا بۆ ئاوايى دروست
بووبوو، بە بالاپياويك بەفر داپۆشرا بوو، بەلام ئەو كە ئەمە رىگاي
ھاتوچۆى ھەشت مانگى لەو بەرى بوو، لەو بەدوور بوو لە
ھەنگاونان و قاچدانان بە بست بەستىدا، ھەلەى تىدا بكا. بۆيە
زەحمەتتى ھەنگاونانەكەى لى نەدەبوو كۆسپىكى ئەوتۆ كە
گەيشتنە ئاوايى لەلا بكا تە كارىكى زۆر ستم.

ئاوايى تەنيا بە دووكەلى لوولەى زۆپاكانىدا دەزانرا كە ئاوايى،
دەنا بە ورتە و جوولە و بە دىمەن ھىچ نىشانەيەكى ترى پىوھ
دىار نەبوو.

كە خۆى بە مالى مامىدا كرد، ئامۆژنى سەرى لە ژوور بۆ
دەرھىنا و بەپىرىيەو ھات، بەلام كە سەيرى كرد بە تەنيا خۆيەتى،
بە سەرسورمانەو ھەلى پىرسى:

- ئەى ئايىش و مندالەكان؟

ئەم خۆى لە سەرسورمان و تەنگەتاويەكەى گىل كرد و وتى:
- لە مالەوھن.

- ئەى بۆ نەتھىنانەوھ؟

- ئامۆژن تو قسەى سەير دەكەيت!... ئەمە روژى ئەوھە؟

- ئەى ئەمە روژى ئەوھە ئىوھ لەو چۆلەوانىيە بىمىنەوھ؟

لەم ساتەدا مامیشی کە دەنگە دەنگیانی کە وتیووه بەرگویی،
هاتە دەرەوه. ئەویش بە سەرسامییەوه پرسی:

- ئەوه چییە؟ چی قەوماوه؟

ئەم خێرا لە وەرامیدا وتی:

- هیچ نییە مامە... هیچ نەقەوماوه. تەنیا هیندەیه کە نەوتمان
نەماوه. منیش فرسەتم هیناوه و هاتووم، کەمی نەوت ببەم و
بەپەلە بگەریمەوه.

مامیشی وەک، ئامۆژنی، بەلام بئ توورەبوون و لەسەر خۆ وتی:
- ئی ئاخر کورم، وەک خۆت فرسەتت هینا و هاتیت، دەبوو
بە هەر کلۆجیک بووایە منداڵەکانیشت بهینایە و لێرەبوونایە تا ئەم
غەزەبە کۆتایی دەهات.

ئەم هیچ وەرانیکی تری نەدایەوه، تەنیا هەندێ خۆی تەکاند
و لە چاوەروانیدا راوهستا، ئەوسا مامی سەیریکی کرد ویستی
قسەیهکی تر بکا و کە روانی ئەو رووی وەرگیژاوه و گویی بۆ
بیستنی قسەێ تر هەلنەخستوو، وەرچەرخوا و چوووه ژوورەوه.
بە دەمییهوه، وتی:

- ماته‌لی مەکە نەوتەکە‌ی بە‌ه‌ری با ب‌روا.

بە دوایدا ئامۆژنی بە بێدەنگ چوو گالۆنیکی پڕ لە نەوتی بۆ
هینا و دایە دەستی، ئەم کە لەو ساتەدا سەرنجیکی خێرای ئاراستە
کرد، گلەیی و نارەزاییهکی تیکەل لە خەفەتباریی لە رووخساریدا
خویندەوه، بەلام لەسەر پیشەیی لەو بەهەری، خۆی لئ گیل کرد،
گالۆنە نەوتەکە‌ی لێوەرگرت بەپەلە کشایەوه و بەرەو مال و
هەیبی لێکرد.

گەرپانه وه كهى ئاسانتر بوو له چوونه كهى. راست به شويى
درپيدانه كهى ئهوسهرى به به فره كه دا و به لوقه رپيگاكهى برى،
كه گه يشته وه ماله وه، بواره كه هيشتا بهرده وام بوو، ئايش وتى:
- فرسه ته، بۆ ناچيت سه ربانه كهش بماليته وه؟

قسه كهى به لاوه به جى بوو، ههشت رۆژى ره به ق بوو، رۆژى
سى جار ده چوو بۆ سه ربانمالين و ده كه وته زورانبازيه كى
سهخت و سته مه وه، به لام ئه مجاره يان فرسه ته دواى كه مى
خوگه رمكردنه وه، ده چى به ره حهت و سه حهتى و بى ئه و
زورانبازيه به فره كه ده مالى. وه هاشى ده مالى كه توزقالى پيوه
نه هيلئى و ته قه للابدا له گويسوانه كانيشى دوور بخاته وه.

سه عاته وه خته كه بوى به نرخ بوو، چوو گالونى نه وتى هينا
و چوو سه ربانيشى پاك پاك وهك سهرى به گويزان تا شراو
مالى. ئه وسا ئيتر هه ر هيندهى ئه م پيى نايه وه ژووره وه و له بهر
زوپا كه دانيشت خوئى گه رم بكاته وه و به وه يته وه، زورى نه برد،
زريان وهك بيه وهئى تولهى سه عاته وه خته كه سه دقات بكاته وه، به
گه رده لولويكى ئه وتۆ ده ستى پيكرده وه، كه ده توت به نياز به فر
و به سته له كى هه موو دنيا دابره ژينيه ئه و ناوچه يه وه! ئايش كه
ئه وهى دى، هاوارى ليته لسا و وتى:

- بارام، كار وا برۆ داره كه شمان به زه حمهت بو ديته
ژووره وه، چاكرت وايه چه ندمان پنده كرى له ئيسته وه بيه يتينه
ژووره وه.

بارام به ته‌واوی نا، نیوه و نیوه‌چل ئەم قسه‌یه‌شی په‌سند کرد،
 بیئە‌وه‌ی هیچ بلێ چوو سنی باوه‌شی چاک داری له‌هه‌یوانه‌وه
 هه‌تایه‌ ژووره‌وه، ئینجا له‌به‌رخۆوه وتی:
 تو بلێیت و هه‌ها قورپی پیندا بدا که نه‌توانم بچم داره‌که‌ش به‌ینمه
 ژووره‌وه؟ جارێ ئەوه‌نده‌مان به‌سه.

ئایش زۆر قسه‌ی له‌ قسه‌یدا نه‌ده‌کرد، ده‌ستی برد چوار پینج
 بری لیخستنه‌ زۆپاکه‌وه و که‌وته‌ خو‌شکردنی ئاگره‌که‌ی، زۆپا
 زۆری پینه‌چوو سه‌ره‌له‌نوێ سووربووه و نیله‌نیلی پیکه‌وته‌وه.
 له‌وه‌دا نه‌ما خۆیانی له‌به‌ردا رابگرن. به‌ره‌ودوا لینی کشانه‌وه و
 خۆیان دوورخسته‌وه. بارام چوو پالی دایه‌وه و قاچی لی راکیشا.
 جگه‌ریه‌کی ئاگر دا و به‌ په‌رۆشه‌وه که‌وته‌ مژلیدانی.

بارام

(... من په‌شیمان نیم... قه‌ت په‌شیمان نیم، زریان زریان نییه،
 چش! سه‌خته سه‌خت نییه، چش! چیمه به‌سه‌ریه‌وه. بۆ من نه
 زریانه و نه سه‌خت. من به‌لامه‌وه زۆر ئاساییه. گوايه له‌ زریانه‌که‌ی
 تر سه‌ختتره؟ هه‌رگیز نا... قه‌ت نا! ئەمیان ئەوپه‌ره‌که‌ی ئەگه‌ر
 هه‌ر به‌گیری هه‌تایه‌ت و که‌نه‌فتی کردیت، به‌ بێمه‌ت ده‌تکوژی و
 کو‌تایه‌ت پیندینی.)

له‌ کاتیکدا ئەه‌ویان ده‌تداته‌ ده‌م گه‌رده‌لوولیکی ئازار و
 هه‌ر ده‌تبات و ده‌تبات، هه‌تا پر به‌ ده‌ریاه‌که‌ ئەشکه‌نجه‌ت پی
 ده‌نۆشیت و ناشتکوژی! من په‌شیمانم نیم. نه‌ک سه‌خته‌ زریان،

به لکو سهخته مردنی دهم که لبهی زیرانیش په شیمانم ناکاته وه. جا بوچی بیرم بو مردن بچی؟ گوايه نیازی وایه چند پوژی تر دهوام بکا؟ سی... پینج دهی تر؟ خو له وه زیاتر نابی؟ مه گهر بییه وی ته و او قوری پیدا بدا و بوی پروا بو بیست پوژ و سی و چل پوژی ترا!... دهنه ئارده هه مانه، برنج و ساوهر و نیسک و نوک و پونه هه مانه. شه کر و چایه هه مانه، نهک به شی ده پوژ، به لکو کامیان زور که ممان ماوه، که شه کر و چایه که یه، به شی زیاتر له سی ده پوژی ده کا. ته نیا نه و ته که یه که زور که مه و ئه ویش ئه گهر ئه وهی هه یه ته و او بوو، ئیتر چرا ناسووتینین و برایه وه، خو ده توانم فرسه ت بینم و بچم هه ندیکی تر بینم، به لام ناچم، ئیتر ناچم، ئه گهرچی مامم و ئاموژنم له گورگه دوو پینه کان نین و له دهسته ی تاک و ته راکهن. له گه ل ئه وه شدا پرویان لی نانیمه وه. یهک جار به سه. ده ترسم ئه گهر کردم به دوو جار، گه رای گورگایه تییه که یان تیدا ببزوی و بچنه وه ریزیان. منیش بکه ومه وه تف و له عنه تکردنی خوّم، تف و له عنه تیک که هه شت مانگه خوّم لی به دوور گرتووه. من بو ئه و یهک چاره ش نه ده چووم، ئایش زوری بو هی نام. ئه وی راستی بی زور نا، خوا هه لئاگرئ ئه و قه ت ته قه للا نادا زورم بو بینئ و ئه م شتم پی بکا، یا ئه وم پی نه کا، به لکو ده مهینیته ژیربار. قسه که ی به جئ بوو. هه م فرسه ته که هه لکه و تبوو، هه م منداله کانیش به تاریکیه که ی دوینی شه و ته و او ته نگه تاو بوویوون. بگره تا خه و بردنییه وه بو مان بوونه ده ردیسه ری، له گه ل ئه وه شدا ئیتر ناچم، خه تا خه تای خوّمه

و دەبى شانى بدهمه بهر. نازانم چۆنم له بىر چووبوو، خه تاي
 ئايشيشى تىدا بوو. ده بوو ئاگادارم بكا. ئەمه راسته، به لام خو
 منيش ده بوو ايه پرسيارم بكردايه. وايه... من ئەم تهرزه ژيانم بو
 ئەو ههلبژاردوو. هه منيش به دريژايى ههشت مانگه كه، ئەوم
 ودها راهيناوه كه هيج شتيك له بىر نه كه م. له هيج شتيك غافل
 نه بم و هه موو پيوستيه كه له كات و ساتى خويدا جي به جى بكم.
 ئى به لام تو راوهسته. خو ئەمه يه كه مجار نيه گرفتى وههات ديه
 پيش دهم؟ هه موو جار چاره سه ريكت هه ر دوزيوته وه. ئەميش
 هه ر ودها ده بى. وازى ليينه بو وهختى خو، گرنه ئەوه يه
 تو ههشت مانگى ره به قى پراوپر له ئاسووده گيت بر دۆته سه ر.
 ههشت مانگى دور له گورگ و گورگايه تى! ئا به لى... له سه ره تادا
 كه به دهم دهم ته قيوه له كور و كومه لدا وهك بيرو پرايه ك باست
 ليده كرد، ده يانوت: به خيال شتيكى خوشه، به لام به كردار
 قهت ناهينرته دى. وهختيكيش هاتيه سه ر به كردار به ديه ينانى،
 هه موو وتيان: كابر تو شيت بوويت! ته نانهت كه سو كاريش و له
 پيشيانه وه مام و ئاموژن، راست و راست وتيان: كوره تو ئەقلى
 له گريژنه چوو. ئا وايه!... كه م و زيادى نيه... ئەقلم له گريژنه
 چوو! له بيخه به ران كه شكه ك سه له وات. من ته نيا هينده و درامم
 بوو، ئەويش له دلى خو مدا دنا به قسه هيج و دراميك نه دا يه وه.
 من له وسه رى هاتبوومه وه دهمزاني به بى گرفت و درديسه رى
 نابم، به لام دهمزاني كه له جور و باب ته يكى تر ده بن و جيا وازيان
 له گه ل ئەوه كانى ناو ئەواندا ئاسمان و ريسمان ده بى. ههشت

مانگی ږه‌به‌ق و ئه‌مه‌گرفتی هه‌ره‌گه‌وره و سه‌خته‌که‌تووشی ده‌بم. له‌وئ بوومايه به‌ته‌نیشتی مالی مامه‌وه‌ده‌بووم. هه‌ر پتووستییه‌کمان ببووايه، به‌سه‌ر چه‌په‌ره‌که‌ی نیوانماندا ده‌ستم دريژ ده‌کرد و وهرم ده‌گرت، ئه‌گه‌رچی ده‌شیا له‌گه‌لیدا، سی‌گرفتی سه‌ختتر له‌جی، به‌ده‌ستمه‌وه‌بهاتایه و بئالانایه‌ته‌میشکم، مالی مام نا... با ئه‌وانی لیده‌رچن، ماله‌که‌ی ته‌نیشتی ئه‌ولام... ئه‌وه‌که‌ی ئه‌ولاتر... ئه‌وه‌که‌ی سه‌رپه‌ری ئاوايي!... ئا... ده‌شیا له‌ملامه‌وه‌ده‌ردیکم چاره‌سه‌ر بکری و له‌ولاه، سی‌ده‌ردم تیئالینری. نا... هه‌رگیز نا... من...).

گفتوگۆ

نایش وتی:

- چیه‌ئه‌وه؟ خه‌وت دئ؟

بارام ږاچه‌نی. سه‌ری بۆ هه‌لپری و سه‌یریکی کرد. ته‌نیا له‌ده‌نگه‌که‌ی به‌ئاگاهاته‌وه. ده‌نا نه‌یده‌زانی چی وتوو. به‌ده‌مییه‌وه‌خۆی خسته‌سه‌رباری دانیشتن و بی‌هیچ وهرامدانه‌وه‌یه‌ک، سه‌رنجی لئ لادا و خۆی به‌ته‌زیحه‌که‌یه‌وه‌خه‌ریک کرد. نایش سه‌رله‌نوئ وتی: - ئه‌گه‌ر خه‌وت دئ، با جینگات بۆ ږابخه‌م.

ئه‌وسا تیگه‌یشت که‌قه‌سه‌که‌ی پیشوو چی بووه. بۆ ماوه‌ی سه‌ته‌وه‌ختیک، له‌خۆی که‌وته‌گومانه‌وه، وای بۆچوو که‌ده‌بی‌خه‌و برده‌بیتیه‌وه، به‌لام که‌خه‌را سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی ده‌ستی کرد و چاویکی به‌ژوره‌که‌دا گه‌را و منداله‌کانی بینی وا له‌ولاه

خه ریکی یاریکردنن، به سه رسورمانه وه وتی:

- خه و؟ خه وی چی؟

ٹایش بوی پیکه نی باسه که ی گوری و وتی:

- هیچ... هیچ!... ده هه لسه ها... هه لسه له پی بکه بزانه چونه؟

درومانه که ی دهستی، دهر پییه ک بوو بو ئه و. هر به

دانیشتنه وه لئی وهرگرت. تویک ئه مدیو و ئه ودیوی پیکرد. ئینجا

بوی هه لسیاه سه ریچ. به سه ر شهرواله کهیدا، له که مهر و ئاستی

پشتینه وه به قه د خوی گرت. ٹایش وتی:

- وانایی... له پی نه کهیت، دلم ئاو ناخواته وه.

دانیشته وه و دهر پیکه ی خسته لاه. به دهم زرده خه نه یه که وه

وتی:

- جاری داینی تا دهچم سه ربانه که ده مالمه وه و دوو سی

باوه شی تریش دار دینمه ژووره وه، ئینجا ئه وسا...

- ئینجا ئه وسا چی؟

- منداله کان نوستون و ئیمه ش زوپاکه ئاگرده دهینه وه و...

- ئی ژووره که ده کهینه وه به حه مام و...

- ئی منیش کورته ک و شهروال و دهر پی کون داده که نم و...

- دهر پی تازه که ش له پی ناکهیت و... وانا؟

- نا... نا... بو تاقیکردنه وه له پی ده که م.

- ته نیا بو تاقیکردنه وه؟... ها؟

به دوایدا هه ردو وکیان باوه شیان به یه کتردا کرد و دایانه

قاقای پیکه نینیکی به کول. منداله کان لییان به ئاگا هاتن. وازیان له

یاری و گه‌مه‌ی خویان هینا و هاتن خویان ناخنییه باوه‌شیانه‌وه، چوارقۆلی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر یه‌کتریان به‌خۆوه‌هه‌لّوشی و سه‌ر و رووخساری یه‌کتریان ماچ کرد. تا وه‌ختی له‌ خویان به‌ئاگاها‌تنه‌وه، هه‌ردوو منداڵ وه‌ک دوو فریشته‌ خوو بردبوونییه‌وه، یه‌که‌مجار بارام وریابۆوه. وتی:

- نوستوون... هه‌لّسه‌ جیگه‌یان بۆ دابخه و بیانگوێزه‌ره‌وه.
ئایش راپه‌رییه‌ سه‌ر پێ. جیگای ئه‌وانی راخت و گواستنییه‌وه شوینی خویان، به‌ دوایدا جیگای خویانیشی راخت و چوو له‌ سه‌ری پالکه‌وت. له‌گه‌ل پالکه‌وتنیدا باوه‌شی بۆ بارام گرته‌وه. ئه‌ویش چوو به‌ پیرییه‌وه و باوه‌شی پێداکرد. ده‌می خسته‌ ناو ده‌مییه‌وه. ماچیکی مزی کرد و هه‌ر زوو هه‌لّسایه‌وه و که‌وته‌وه سه‌ر پێ. خۆی گورج کرده‌وه و قاپووته‌ عه‌سکه‌رییه‌که‌ی له‌به‌ر کرده‌وه. سه‌ر کلاوه‌که‌ی چه‌سپانده‌وه سه‌ری و رووه و ده‌رگاکه‌ هه‌نگاوی نا، به‌لام ئایش راجه‌نییه‌ سه‌ر پێ و وتی:

- چی ده‌که‌یت؟

بارام به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پێ له‌ خۆشنوودییه‌وه وتی:
- سه‌ربان... ده‌بی بچم سه‌ربانه‌که‌ بمالمه‌وه و که‌ هاتیشمه‌وه، دوو سه‌ی باوه‌شی تر دار بیتمه‌ ژووره‌وه.
ئایش ده‌یزانی سه‌ربانمالینه‌که‌ له‌ بوته‌ی ئه‌و زیرانه‌دا چه‌نده به‌ ئه‌رک و ئازاره. ته‌میکی خه‌فه‌تباریی نیشته‌ سه‌ر رووخساری، وتی:

- ناکرێ وازی لیبینیت؟ بیخه‌ره‌ سه‌بهنی به‌یانی زوو.

- دہکری، بہ لام دہترسم خانوہ کہ مان بہ سہردا بہتہ پینئ.
- ہیجگار وا؟
- نازانم من بہ چاوی خۆم نہمدیوہ، بہ لام ٹاموژگاری
- باووبایرانہ و ری تیدہ چئ.
- بو خانووی پہرپووت و کون، نہک ئہمہی ئیمہ.
- بہہرحال چیم لہکیس دہچئ؟
- چۆن چیت لہکیس دہچئ؟ بو من نازانم کہ نیوہ مردنیکہ؟
- ہیجگار وا؟
- نا... یہ عنی...
- خہمت نہبی... نامناسیت؟
- ئہوسا بارام ئیتر بہدہم بزہیہکی گہشہوہ بہرہو دہرگاگہ
- ہہنگاوی نا و بہپرتاو دہرپہرییہ دہرہوہ.

بۆتہی زریان

ہہر ہیندہی پئی نایہ دہرہوہ، ریزہ گویزانی دہم زریان

بہلینشاو دایان بہ تہختی پوومہت و ناوچہوان و سہری لووتیدا

و کسپہیان لی ہہلساندن. کسپہکہ ہیندہ کتوپربوو، کہ بق

ماوہی ساتہوہختیک لہبہردہرگاگہدا گیری دا. لہو ساتہوہختہدا

قسہکہی ئایش وہک بروسکہیہک بہ مینشکیدا رابوورد، بہ لام

خیرا خوی وریاکردہوہ و کہوتہوہ ہہنگاونان، ہہستی کرد

تویژالیکی تہنکی سہہؤل، لہ ژیر پئیدا خرمہی دئ، لہمہ سہرسام

بوو. ئہم لہو پوژوہی زریانہکہ دہستی پیکردبوو، ہہموو شہو

درهنگ، یا زوو سهربانی دهمالی، به لام ئەمه یه که مجار بوو، ههست به تووژاله سههۆله که بکا، چونکه هه ر له زوووه... له سهههتای زستانهوه، به تهخته و دار و نایلۆنیکى ئەستورى قایم، نایلۆنبه ندی کردبوو، که له ته نیشتی لای چه پیه وه ده رگایه کی بچووی تێخستبوو. سهههتا وای بۆچوو که ده بێ بایه که په تی قایمکردنی ده رگاکه ی پچراندبێ. یا له شوینیکه وه نایلۆنه که ی دراندبێ و به فر به دم باوه هوروژمی هینابینه ناو هه یوان، به لام که چوو ه پێشتره وه سهیری کرد نه ئه ویانه و نه ئه میان، به لکو سهختی زریان گه یشتۆته راده ی گه یاندنی شالۆی سههۆله ندانی خۆی، بۆ ناو هه یوانه که ش. ئەوسا له ناکاو بیری بۆ سس سه ر بز و گویدرێژه که یان چوو، که ئه وانیشی له سهههتای زریانه که وه، له ته و یله په رپوو ته که یانه وه گواستبووه بۆ ژوو ره که ی به رامبه ریان. گه رایه وه دواوه و چوو له بهر ده رگاکه یدا هه لوێستیکى بۆ کرد، ویستی بیکاته وه و سه ریک بکیشینه ژوو ره وه و لێیان دلناییبی. به پیویستی نه زانی. وه رچه رخایه وه و له هه یوان به ده رکه وت له گه ل کردنه وه ی ده رگاکه دا، ته وژمی گه رده لوولیک شالۆی برده هه یوانه که وه به په له ده رگای قایم کرده وه. دهستی دایه به فرماله که و ویستی به ره و سهربان ههنگاو بنی و سووکه چه نازیکى بازه گلیدا یه وه. له گچکه کوخته که یه وه سه ری هینابوو ده ره وه و دهتوت له نیوان به جیهینانی ئه رکی به وه فایى و شالۆی بیئامانی زریاندا گیرى خواردوو. بارام له ویش غافل نه بوو بوو. له رۆژى دووه می زریانه که وه، ئه و کوخته گچکه یه ی راست له ویدیو

نایلۆنبه نده که وه بۆ دروستکرد و له رووی زریانه که دا بۆی کرده سهنگه ریک.

بۆی دانه و بییه وه و دانیشته سه رچۆک، دووسن جار دهستی سۆزیکى پر به دللى به سه ریدا هینا. له به رخۆیه وه وتی: ده زانم به رگه ده گريت و هینده ت بۆ پاراستنت له شالاوی زریان به سه، دهنه ده مبردیته هه یوان. بگره ده مبردیته ژووره وه بۆ لای خۆمان. که هه ستایه سه ر پچ و کشایه وه، هه ستی کرد بازه هاتۆته دهره وه و دواى که وتووه. وه رگه پرایه وه و وتی:

- نا... پتیوست ناکا، تۆ مه یه، بچۆره وه کوخته که ت و به لام وریابه، ئاگاداره.

به دهم قسه کانیه وه ده ستیکى تری به سه ریدا هینا و به ره و دواوه به هیواشی پالى پێوه نا، بازه زوو تیگه یشت کشایه وه و خۆی ئاخنییه وه ناو کوخته که ی و گو یقولاغ نیشته وه سه ر زه وى. ئەمیش پشٹی تیکرد و به ره و سه ربان ملی نا.

بارستایى به فری سه ر زه وى و شالاوی گه رده لولوی دهم ئاسمان هه ر هه نگاو هه له یئانه وه یه کیان لیده کرده هه نگاونان به ده ریایه کی قیروزفتدا. به و باریاندا که قاچی داده نا، تا سه روو پشترین رۆده چوه خواره وه و هه نگاونانى له لا ده کرده کاریکی زۆر به ئه رک. به مباریشیاندا گه رده لولو له که، چوارچاوی ده کرد و هیرشی کلوی به فر، که به پێچوخول له هه ر چوارلاوه په لاماری رووخساریان دها و هه رچۆنیکى وه رچه رخاندایه پێیدا ده چزان، ده یکرده ژیشکیکی واقورماو.

سەرجهمی ماوهی نیوان بهرهبیوان و سهربان، له کاتی ئاساییدا به گشت پیچ و پهناکانییوه، واته یهکهمجار شهفتوول بۆ ئاستی دهرگا تهنهکهکهی چهوشه و تهیمانییهکه و لهویوه بهرهوژوور تا ئاستی تاشهبردهکهی پال دیواری ژوورهکهی خویان و ئینجا سوورانیهوه به تهنیشتیدا تا پشتیهوهی سهربان، که ئهویش له کاتی ئاساییدا ههروا بالاپیاویک بهرز دهبی، له سی ههنگاویک زیاتر نابی، که چی بۆتهی زریان لینی کرده سهرکهوتنی کیویکی ههچگار سهخت.

کاتی گهیشت تهواو کهسیره بووبوو. ئهوه یهکهمجاری بوو، خۆی ئاوهها له پرووی زریانکهدا به کهنهفتی بیینی. بهفرمالهکهی بهزهحمهت بۆ بهدهستهوه دهگیرا، چ جایه بهکارهیتان و بهفریمالینی که تا سهرئهژنوی تیدا رۆدهچوووه خوارهوه. لهناکاو وای زایه مێشکهوه، که واز له مالینی سهربانهکه بیینی و خۆی بگهیهنیهوه کونی ژوورهوه، بهلام خیرا به خۆی وت: نامهردت نهکهن!... گوايه لهوه دهترسیت بهلادا بییت و رهق بیتهوه؟ شتی وا ناشی رووبدا، دهمینیهوه سهر ئازارهکهی... ژانه دل پر وینهکهی نووکی پهنجهی دهست و پی و پۆپهی لووت و پهپهی گویچکهو!... ئی... دهبی شانی بدهیتهبهر. کهوابی شانی بدهرهبه و لهسهری مهوهسته.

لهسهری نهوهستا. مشت و شان و باهووی له بهفر خستهکار، خهمی ستهمی بهفرمالینهکهی له دلدا نهما. ترسی کهوتنهخوارهوه به دیوی چهوشهدا، مێشکی داگیرکرد. ترس لهوه نا گوايه له

که وتنه خواره وه که یدا ئازاری پی بگا، به لکو له وهی که یا ده بوو ئازاری سه رکه وتنه وه بو سه ربان بچیتته وه. یا واز له سه ربان مالینه که بینن.

به هر حال ساربانى مالى و ئه وه رووى نه دا. ئه وسا دوا تین و توانای دایه به رخوی و به هه مان پینگه ی سه رکه وتندا، به ره و حه وشه و هه یوان خوی به کیش کرده وه. له هه یوانه که دا دهنگی ئایشی که وته به رگویی که ده یوت:

- باش خۆت بته کینه، ئینجا وهره ژووره وه.

شیره به فرینه

که خوی کرد به ژووردا به دیمه ن پتر له شیر به فرینه یه ک ده چوو وه ک له مروفا! ئایش له سه ره تادا لئی بیئاگابوو. خه ریک بوو زوپاکه ی بو ئاگرده دایه وه. که وهرچه رخا و به و شیوه یه ی بینی، خیرا وتی:

- نه موت خۆت...

به لام خیراش قسه که ی قووت دایه وه و پاچه نییه سه ر پی. تیژه سه رنجیکی ساته وه ختی دایه وه و به ره و رووی قه له مباردی دا. به په شوکاوییه وه وتی:

- بارام... چیه؟

ته قه للالی دا وهرامیکی بداته وه و ده می گوی نه ده کرد، ته نیا کزه خه نینه وه یه کی به روودا داو؛ دهستی به رز کرده وه سه ر کلاوه که ی له سه ری بکاته وه و ئایش نه یه یشته. له پال دهرگا که دا

داینیشاندە سەر زەوی، سەر کلاوئەکە ی لەسەری لادا. پالتۆکە ی لەبەر داکنەند، پیتلاوئەکانیشی لە هەردوو پێی هەلپچرین و خستنییە پەنا دەرگاکیوە. ئەوسا هەلیساندە سەرپێ و بردی بەرامبەر زۆپاکە داینیشاند و پالی بە دیوارەکیوە پێدایەوێ. ئینجا رایکردەوێ بەلای زۆپاکەوێ، کە سەیری کرد زۆپا ئاسایی ئاگری خۆش بووئەو، وازی لێهینا و چۆو بەلای بارامەوێ. سەرنجی دا چەندین تئۆکە ئاو، نیشتونەتە سەر ناوچەوان و برۆ و برژانگەکانی و بەروومەت و لاجانگیدا رۆدەچنە خوارەوێ. هەر زوو زانی قەتماغە ی بەفرە... سەهۆلە و دەتوێتەوێ. پەلاماریدایە خاویلیەک و کەوتە سەرنجی دەموچاوی. بەدەمییەوێ سەرنجی دا پیلووەکانی، دەنیشنە سەریەک و چاوانی دەنوقین. خورپە ی ترسیکی لەناکاو دای لە دلی. بە قورگی پر لە گریانیکی تاساوەوێ هاواری کرد:

- بارام... بارام گیان... چ خیرتە؟

لە هاوارەکی بەئاگابوو. تینیدایە بەرخۆی و هەردوو چاوی بەزۆر زەفکردنەوێ. بەزۆریش خۆی قیت کردەوێ و دانیشت، بەلام چەندە تەقەللای دا بە زمان وەرانی بداتەوێ، لە بلمەبلمیک بەولاوێ هیچی تری بو دەرنبەردرا. ناچار ئەمجاریش تەنیا، بەکزه خنینهوێهەک وەرانییەوێ و کەوتەوێ سەر باری پالدانەوێ.

ئایش کەوتە خۆی. پشینیەکی لە کەمەری کردەوێ. پوزەوانە و گۆرەوییەکانی لەپێ دامالین و رانکی لیداکەند، کە دەتوت لە ئاو هەلکیشراون. چوو لیغە و بەتانییەکیانی هینایە پیشەوێ. ویستی بیاندا بەسەریدا و لە دەریکە ی بەئاگا هات. ئەویش تا سەرئەژنۆ

له ئاو هه لکیشرا بوو. ئه ویشی لیدامالی و فرییدایه لاتهنیشت. به تانی و لیفه که ی به سه ردا دا. وازی له و هینا و چۆوه به لای زۆپاکه وه، زۆپا که وتبووه نیله نیل. له وه دابوو وهرچه رخیت و بچیته وه به لای بارامه وه و پالتۆ و سه رکلاو و پیلاره کانی که وتنه وه بهر چاو. گچکه جوگه له ئاوکیان بو ناو ژووره که لی به ره و خوار ده بووه. چوو پری پیداکردن و هاویشتنیه سه ر داره کان. ئینجا وهرگه رایه وه و خۆی گه یانده پال بارام، که ئه و ساته له وه دابوو زمانی بکه ویته وه گو. پچرپچر وتی:

- له زۆپاکه م دووربخه ره وه!

جیگه که ی بو دوو سی شه قاو دوور له زۆپاکه گواسته وه. باش دایپۆشی و به دیارییه وه دانیشت. ماوه یه که له سه ر ئه و باره تیرپوانی. دواپی نووشتایه وه به سه ریدا و روومه تی نا به روومه تییه وه. روومه ت رووی له گه رمبوونه وه کردبوو. دلی پیی هه وایه وه. بو زیاتر هه وانه وه ی دل، قاچی دریزکردنه ناو جیگا که وه و نووساندنی به قاچییه وه. قاچ وه کو روومه ت نه بوو. هیشتا ده توت پارچه سه هۆلن.

بنی پیی به خشاندن به پووز و رانیدا سه رخست، ئه وانیش هیشتا ده توت سه هۆلن. ئه وسا دهستی برد ده ریپی له له شی خۆی دامالی و فرییدایه لاره. کراسیشی هه تا سه رسنگ هه لمالی. چوه ناو جیگا که وه و تووند خۆی تیوه ئالاند. ههستی ده کرد وا هه ر تۆز قالیکی له شی بارام، وه که دهمه گوێزان به له شیدا ده چزی، به لام به خوشنوودیه وه خۆی له بهر ئه و چزه ی ئازاره دا راده گرت و پیی گه شکه دار ده بوو.

نایش

(وتم مه چۆ... وتم وازی لیبینه بۆ سبهینی، به قسهی نه کردم.
چی لی بکه م... سهرسه ختییه که ی له ودا نییه، که قسه یه کی کرد،
ئیتر هر ئه و دیه و هر ده بی بیبا ته سهر. له گه لداوتی بی سووده.
ئه و ئیواره یه که هاته وه و تی:

- بکه و ره پیچانه وه ی که لویه له کان!

ورته م له دهم نه هینایه دهر وه و چۆنی داوا کرد، وام کرد.
ته نیا هینده م له ده سه لاتدا بوو، بچم باو کمی لی هان بده م که
هه ولکی تری له گه لدا بدا. باو کم و تی:

- هه رچه نده ده زانم سوودی نییه و قسه که م ده دۆرینم، به لام
له بهر خاتری تۆ ده یکه م.

خۆ من خو شم ده مزانی سوودی نییه. ئه و له مانگیک
له وه به ره وه، دهستی کرد بووه دروستکردنی خانو وه که و له و
ماوه یه دا باو کم و دایکم و هه رچی دۆست و ناسیا وان هه ن، تیایدا
کول و کافر بوون و هر کۆلی نه دا و پاشگه ز نه بۆ وه. ئی چی
بکه م؟ وتم به لکو ئه م دوا جار له گه لداوتنه کاری تینکا، که چی هیچ،
بگره له وهرامی باو کمدا ته نیا و تی:

- مامه گیان... من پر به دل تۆم خو ش ده وی و هه زده که م
ئامۆژگاریت بگره گوئ. زۆر به ته نگه وه م دلت لیم نه یه شی و لیم
عاجز نه بیته، به لام تکات لیده که م له م مه سه له یه دا، لیم ببو ره، که
نا توانم به قسه ت بکه م و له بریاره که م په شیمان ببه وه. ئه مه یان
باسیکه و له ده میکه وه، بریارم لیدا وه و وا ئیستا ده بیه مه سهر.

باوكم له زووهوه تيگه يشتبوو، كه نيازي چيه و چي دهوي
له گهَل ئه وهشدا دوا ته قه لاي دا به گيري بيني و بيه ستيته وه، له
وهرامى ئه و قسانه يدا وتي:

چاكه زور چاكه، به لام با من پرسياركت لي بكم!... باوكم
به دوايدا خووي بيدهنگ كرد. ئه و به په روشه وه بوو بزاني
پرسياره كه چيه. خيرا وتي:

- فهرموو... فهرموو مامه... زور حه زده كه م بيزانم.

باوكم وتي:

- ئايا تو هيچ بيرت به لاي ئه وهدا نه چوو كه مه سه له كهت
په يوه ندييه كي راسته وخوي به سي ئاده ميزادي تره وه و به دوو
مندالي ساوا و ژنيكه وه ههيه، كه وهك ژن و مندالي تون، كچ و
كچه زاي منيشن؟

بارام له ئاستي پرسياره كه دا خاموش بوو. دوايي سه ري
به رزكرده وه و پروانيه من و منداله كان. ئينجا سه يريكي باوكمي
كرد و سه رله نوئي خاموش بووه. من له لاي خوومه وه دلم بووي
گوشره و تهنگه تاو بووم. سه رنجيكي پر له پارانه وه م له باوكم
گير كرد. باوكم زوو تيگه يشت هه لسايه سه رپي و ويستي،
بي وهرگرتني وهرامى پرسياره كه ي، جي بييلن و برپا. ئه و
ليي به ناگاهات. له گه ليدا هه لسايه سه ر پي. به دهنگيكي پر له
خه فه تباريه وه وتي:

- مامه... ئه گه ر تو وات پيياشه كه ئه مان...

باوكم نه يهيشت قسه كه ي ته واو بكا. وتي:

- نا... ئەو ھەم پېناش نىيە. تەواو... بېرمانەوہ... بېرۆ خوات لە پشت بى. تەنيا ئاگات لىيان بى و بە سات لىيان غافل مەبە.

من قسەكەى باوكمم پى خوش بوو. لەوسانەدا ترسى ئەو ھەم لىنىشتبوو بلى: (ئا... وام پېناشە ئايش و مندالەكان لىرە جىبىلىت و خۆت بە تەنيا بچىتە خەلۆتە نەگرسەكەتەوہ). نەيكرد... شوکور ئەو قسەيەى نەكرد و بۆ رۆژى دوايى گواستمانەوہ بۆ ئىرە. ئى بە راست ناخۆشىيەكەى لە كویدا بوو؟ ئەشەدوبىللا ھىچ!

ئەم شەش ھەوت رۆژەى لىدەرچى، كە زىانە پىسەكە تۆزى ھەراسانى كر دووین، دەنا ئىتر دەتوت لە بەھشتىكداين. بە درىژايى ئەو ھەشت مانگى پىشووہ لە چىمان كەم بوو؟ ژيانكى بى قپە و بپە و بى گىچەل و سەريەشە. نە كەس ھەقى بە سەرمانەوہ بووہ و نە ئىمەش بەسەر كەسەوہ، ھەر وەختىكىش بىرى دايك و باوك و كەسوكارم كر دى، ھەمووى چارەكە سەعاتىك رىگايە و بە ئاسانى لەگەل مندالەكاندا چووم و ھاتوومەتەوہ. بۆيە منىش زوو تىگەيشتم بارام چى دەويست و بە ئاواتى چىيەوہ بوو.

تا وای لىھات كە من ھاتنەكەم بۆ ئىرە لەو پىخۆشتر بى. ئىستەش با زىيانى بەفر و باوبۆران، نەبى، زىيانى خركەبەرد و كوچك و كەلەك بى. خۆ تا سالى تەقيانوس دەوام ناكا. وا شەش ھەوت رۆژى تر و بگرە وا دوو ئەو ھەندەى ترىش دەوامىكرد. لە ھىچمان كەم نىيە. ھەموو شتىكمان ھەيە و خۆشمان ئاخىوہتە ژوورەوہ و سەرى لىنابەينە دەرەوہ تا بەسەردەچى. بۆ من ئاوهىنانەكە و بۆ ئەو بەفرمالىنەكە، تۆزى بە ئەرك و ئازارە. دەنا خوا دەيكرد

بەردى دەباراند. خۆزگە كانىيەكەم كەمى لى نزيكتر دەبوو. با لەویدا نەبووايە و ھەروا دە پانزە ھەنگاويك سەرووتر بووايە. خۆ كفر نەدەبوو، ئەوسا بە ئاسانى بە جۆگەلەيەك، ئاوەكەى بۆ دەگەياندمە ناو ھەوشەكە، ئىستا دەبى چل پەنجا ھەنگاو بۆى بڕۆم. ھەرچەندە ئەگەر ئەم زريانه نەگريسە نەبى، چل پەنجا ھەنگاو ھىچ نىيە. خۆ بۆ ئەميشيان زوو وتى:

- تۆ ئەم ھاتوچۆيەى سەر كانى لە خۆرايى دەكەيت. ئەو ھەفرىكى زۆر و بيتويئەرهو ھە و ئاوەكەى بەكاربينە. قسەكەى لە ھەولەو ھەنەدەچوو بەگويمدا. كە زريانهكە دريژەى كيشا، ئىنجا ناچاربووم وا بكەم، ئەويش بۆ خواردنەو نا، بۆ خواردنەو تامى خۆش نىيە و ھەردەبى بچم ئاوى كانىيەكە بيتم. ئى ئەو ھەش رۆژى يەك جار چوونى زياتر پىناوى، گوايە خۆ...)

شەوچەرە

بارام لە ژىر جيگاكەو ھەستەى بەرەوژوور ھەلکشاند و خۆى خستە سەربارى دانىشتن و پالى داىەو ھە. ئايشيش لەگەلدا بەئاگاھاتەو ھە و ھەك ئەوى كرد. بە دەمىيەو ھە وتى:

- گەرم ت بۆو؟

- زۆر باش... دەلئيت قەت من ئەو بارامە نەبووم.

- پىم نەوتيت وازى لئيتنە بۆ سبەينى؟ من دەمزانى كە لەو ھەدا

نەماو، سەر لە ژوور بېرئتە دەرەو ھە.

- بۆ گوايه من نەمدەزانی؟ من خۆشم ھەر كە پىم نايە ئەوديو
 ھەيوانەو، ھەستم كرد جياوازىي لەگەل جارەكانى تردا زۆرە.
 - دەبوو وازت بەيتايە و بگەرايتايەو ژیورەو.
 - نەدەبوو... ئەو ھم لە مندا لىيەو ھە مېشك چەسپو ھە و
 بپايەو. دەترسام خانو ھەكەمان بەسەردا بتەپى!
 ئايش بىدەنگ بوو، تەنيا قاچ و قولى لىئالاندەو. سەرى
 نىشانە سەرسنگى و خوى خاموش كرد. بارام دواى ماو ھەك
 بىدەنگى وتى:

- ئەم جارەيان ھىچ... دەترسم ناچار بىم لە نيو ھەو ىشدا
 بچم بىمالمەو.

- ناچىت... دەرووخى بە سەرماندا، نارووخى قىروسىا. ناچىت
 و پى لە ژوور نابەيتە دەرەو.

ئايش قسەكانى بە توورەبىيەكى تىكەل لە ھەرەشەو ھەو كرد.
 ئەو ناچار بوى پىكەنى، دەستىكى پر لە سۆز و خۆشەو ىستى
 بەسەرىدا ھىنا. ناوچەوان و دەمولىوى ماچ كرد و وتى:

- ناچم... بابە ناچم و قىروسىا چى دەبى بابىن.
 بە دوايدا خوى لە ژىر جىگە دەرکىشايە دەرەو. ھەلسايە
 سەرى و چوو بەلای زۇپاكەو ھە ئاگرەكەى كزبوو بوو. ھەرچەرخا
 بەلای دارەكاندا. سەرى كرد كەمبوونەتەو. وازى لە زۇپاكە ھىنا.
 چوو دەرپىكەى لەپى كردەو. كەمى خوى گورج كردەو ھە و وتى:
 - دەچم ھەندى دار دىنمە ژوورەو. توش زۇپاكە ئاگر بەد.

ئەو چوو بۇ دارهينان ئايشيش راپه رپيه سەر پى و چوو به لاي
ئاگردانه وهى زۇپا كه وه. له هينانه ژووره وهى باوه شى چواره مدا،
ئايش وتى:

- به سه.

بارام وهك گويى له قسه كه نه بو بى، دهر فرتايه وه دهر وه و
چوو، باوه شينكى تريشى هينا. ئەوى دانا و وهر چه رخا بچيته وه و
ئايش هاوارى ليكرده وه:

- به سه... چى ده كه يت؟

ئەوسا ئاورىكى ليدايه وه به دم زهرده خه نه يه كه وه ته نيا وتى:

- به س نيه... با يه كژه مى بى.

ئيتر به پرتاو چوو دهر وه.

وه ختيك دووقوللى به رامبه ر يه كتر دانيشتنه وه، زۇپا كه وتبو وه
نيله نيل و سووچى بنه وهى لاي دهر گاكه ش، به بره دار قه لايه چن
بووبوو. بارام به خو شنووديبه وه وتى:

- شه وچه ريه ك ئىستا يه كاويه كه. سوودى تويشى تيدا ده بى!

ئايش تريقايه وه. به گه شكه داريبه وه شه وچه ريه هينا و

خستيه به رده مى، قاپيكي پر بوو له ميوز و گويژ و بادهم، دوو

قولى نيشتنه سهرى. بارام به ده ميبه وه سه يرىكى منداله كانى كرد.

وتى:

- به شت دان؟

- ئايش وتى:

نه وه لالا... هوشم له لای تو بوو. من له بیرم چوو بیاندهمی
و خوشیان داویان نه کرد. ده زانیت سی جار هاتمه دهره وه و
سه رم له دهرگای هه یوان کیشایه دهره وه؟ ئیتر که له خشه خشه
به فرمالینه که ت دنیا ده بووم، ده گه رانه وه ژووره وه.

- ده ترسایت؟

- زور...

- له چی؟ له وهی نه وه کو گورگ خوار دبیتمی؟

- ئا... به لام گورگی سه رما. ناهه قم نه بوو، زورت پیچوو. خو
که خوّم یه که مجار سه رم کیشایه دهره وه و ئه و گورگه هاره
دوو سی گاز و نوقورچی له دهموچاوم گرت، ته واو بو تو ترسم
لینیشت.

- جا به راستی خوشم ورده ورده ترسی ئه وه م لینیشت،
که وام لیبی رهق هه لیبم و نه توانم خوّم بگه یه نمه وه ژووره وه و
توش هه ر چاوه پروانی گه رانه وه م بکه یت.

ئایش به نیمچه گالته و گازنده یه که وه وتی:

- ئی... ئی... باشه... یانی وه هات خستبووه دلّه وه، که من لیت

ناپرسمه وه و گویت ناده می؟

بارام باوه شی پیدا کرد و دهستی کرده ملی. به پیکه نینه وه وتی:

- حاشا... حاشا... مه به ستم ئه وه نه بوو... بو وه های

لیکده ده یته وه؟

- ئایش خوئی بو باوه ش پیدا کردنه که شلکرد. ئه میش به

پیکه نینه وه وتی:

- گالتەت لەگەڵدا دەکەم، بەلام بە راستی جاری سنێهەمیان
خەریک بووم بێم بە زۆر بتهینمە خوارەو.

شەوچەرە خورا، بارام سەیریکی سەعاتەکەى دەستی
کرد. کات خۆی دابوو لە یازدە. ئاورپیکى لە منداڵەکان دایەو
لە شیرینخەوی خۆیاندا بوون، چوو بە لایانەو. کەمى لێیان
وردبوو، لەبەرخۆیەو و تى:

- ئاگایان لە هیچ نێه و هەقیان بەسەر هیچەو نێه. خوا
دەیکرد دنیا سەرەوژێر دەبوو. هەقیان چیبە؟

ئایش لەولاو هەلدا. ئەویش وەک بۆ خۆی بدوئ و تى:
- خۆزگەم بە خۆیان.

بارام سەرى نووشتاندا بەسەریاندا. بە سۆزەو
هەردووکیانی ماچ کرد. وازی لەوان هینا و هاتەو بەلای ئایشەو.
باوەشى پێداکردهو و تى:

- دل لەدل مەدە... نیمچە بەهەشتیکت بەدەوردا بۆ دروست
دەکەم. ئەو هی هەتا ئیستا کردوومە، جاری تەنیا بناغەکەیه تى.
خۆم دەزانم چیم لە مێشکدا یە و چۆنیشی جیبەجی دەکەم. با
زستانەکەمان لى بەسەر بچى، ئینجا دەبینیت چۆن پوز و بازووی
لێدەخەمە کار. خەونە دێرینەکەمە و بەدیم هیناوە.

خەون

(... کانی و ئاوێک و لەبن دارگوێزیکەو، هەلبقولئ. لە
بەرەوژووریدا پاناییەک بى و جینگەى خانوویەکی فراوانى تیدا ببیتەو،

حەوشەكەى وەهابى، بكرىتە باخچەيەكى قەشەنگى رازاوه، هەم
 بە گول و گولزار و هەم بە دار و درەختى بەردار. وەهابى
 كە پىويستىم بەوه نەبى، يەك دەنك هەلووژە، يا قەيسى، يا
 سىو، يا هەر ميوەيەكى ترى باخەكانى ئاوايى، بىتە ناو مالمەوه.
 ئىنجا لە بەرهوخواريدا، تەنيا يەك دۆنم زەويى بە پىت بى و
 ئاوى كانىيەكەى بە راست و چەپدا بەسەردا بگەرئ... بىراى بىر
 پىويستىم بەوه نەبى، كە لە بامى و باينجان و كولهكە و تەماتە
 و ترۆزى و خەيارى بىستانەكەى خۆم بەولاوه هى بىستانى هىچ
 كەسىكى تر، تووخنى ناو مالم بگەوى. هەروەها بەرهو خوارتر،
 لە ملايەوهبى، يا ئەولا، هەروا تەنيا سى چل دۆنمىك زەويى
 دىمەكارم هەبى، تا هيندەى بۆ سالىكى خۆمان پىويست بى، گەنم
 و جۆ و نىسك و نۆك و ماشى لىهەلبگرم و زىادەكەشى بۆ
 فرۆشتن بى، يا چاكتر وايە بلىم بۆ گۆرپىنەوهى بە شەكر و چا و
 قوماش و بۆ پىويستىيەكانى ترى ژيان، ديارە بۆ شىر و ماست و
 پەنرەكەش، پىنج شەش سەرىك مەر و بزىم دەبى و لە سنوورە
 پان و بەرىنەكەى مەملەكەتەكەمدا، تىروتەسەلتر لە هى هەر
 كەسىكى تر، بۆ خۆيان دەلەوهرپىن، بەلام بەراست مەملەكەتەكەم
 شوورەداربى چاكترە، يا بى شوورە؟ يانى بىهەلم بىگانه پىت بىننى،
 يا نەيهەلم؟ ديارە من خۆم مەگەر بەناچارى، بۆ كرپىن و فرۆشتن
 بەيناوبەينىك رىگام بگەويته ئاوايى، دەنا قەت ناچم. من خۆم
 وەها... ئەى ئەگەر رىيوارىك بەلاى مەملەكەتەكەمدا تىپەپرئ؟
 ئەمیان چۆن دەبى؟ دەكرئ قەدەغەى بگەم؟ ستمە! دەكرئ كە

هاته بهردهرگای ماله کهم و وتی: سهلاموعه له یک، من بلیم: نه
 عه له یکه سه لام و برۆ وهلبه؟ هه ر هیجگار سته مه. به و باره دا من
 ده بمه کئیوی و جان وهه ر و ئه وان مرۆف. نایکه م... ئه مه یان ناکه م...
 ده لیم عه له یکه سه لام و سه رچاوان هاتیت و فه رموو گه وره مان
 بکه. ئیتر ئاسایی ئه رکی سه رشانمی به رامبه ر به جیدینم و
 به داویدا خواحافیز و به خیر بچیت. خو ئه مه هه موو رۆژ و وهخت
 و سه عاتیک پوونادا. که پرووشی دا، ئه وه باجیکه و ده بی بیده م
 و به ناچار بی دهیده م. ئه ی ئاخو... ئاخو تو راوه سته!... ئه ی ئه گه ر
 بیتامیان کرد، ئه ی ئه گه ر سه یریان کرد وا تو به هه شتیکت بو خو
 دروستکردوو و ده نگوباسی به ناوچه که دا بلاو بووه و خه لکیکی
 بیشومار به نیازی هه روا بو سه عاته وهختیک دوورکه و تنه وه له
 دۆزه خه که ی خویان و هه وان وه له به هه شته که ی تودا، پۆژانه
 که و تنه ریچکه به ستن بو لات، چی ده که ی ت؟ دیاره هیچ ریسه که ت
 لیده بیته وه به خوری و به هه شته که ت ده بیته وه به دۆزه خ و ئاو
 بیته و ده ست بشو! ده که وابوو ده بی هیچ به لامه وه سته م نه بی
 که بلیم نه عه له یکه سه لام. ئا... وای لیده که م. نایه لم که س پی بنیته
 ناو مه مله که ته که مه وه. شووره یه کی بو ده که م. شووره یه کی له
 بابه تی شووره ی کۆنه قه لاکانی به ده وردا بو دروست ده که م. من
 ده مه وئ نه یه لم میکروبی کوشتوبه ر و دزی و درۆزنی و فرتوفیل
 و زۆر و جهور له مه مله که ته که مدا گه را بکا. من له تاو ئه و کار
 و کردارانه یان هه لدیم و به خووم و مال و مندالمه وه گوشه گیر
 ده بم. ئیتر چۆن بیه لم به و هه موو میکروبان یانه وه که له ژماره

نايەن، پىي بىننە مەملەكەتەكە مەوۋە؟ كەي ئەوۋە كارى كىردەيە،
 من لەبەرئەوۋەي گوايە عەيبە بلىم نەعەلەيكەسەلام و برۆ بەرپىي
 خۆتەوۋە، بەھەشتىك بکە مەوۋە بە دۆزەخ؟ بۆچى ئەوان كۆلە عەيبە
 دەكەنەوۋە، تا من بىكەم؟ كاميان لە پياوچا كيدا شايبەكەيانە، رۆژى
 سەدويەك عەيبەي لىدەوۋە شىتەوۋە و كەچى شەو كە سەر دەكاتە
 سەر سەرىن، دەلىيت نە باي ديۋە، نە باران، كاميان لە پياوچا كيدا
 شايبەكەيانە، لەگەل ھەر ھەناسەيەكيدا لالەوچىچىك خراپەكارىي
 ھەلدەمژى و لالەوچىچىكى لى فرىدەداتەوۋە دەرەوۋە. يانى من بىەلم
 بىت و لەمسەرەوۋە ھەوا پاكە بىگەردەكەي مەملەكەتەكەم ھەلمژى
 و لەوسەرەوۋە دوو ھۆقە مىكرۆبى خراپەكارىم بۆ دەر بفرىتەي
 دەرەوۋە؟ نا... ھەرگىز نا... ئەمە بۆ وەختى خۆي، بىر يارىكى بىراي
 بىر دەبى و وازلىھىتەننى بۆ نايى...).

بارام

(... راستە و دەھام بەدى نەھىناوۋە وەك لە مېشكەدا بوو. كانى
 و ئاوەكە لەبن دارگويىزدا نىيە و لە قولتىكى پوتوقوتدايە.
 رەنجى فەرھادەم لەگەلدا دا، تا كىردمە بلبەكەي مەلاي مەزبۇرە.
 خانوۋەكە كوشكە فراوانەكە نىيە و دوو ھۆدە و ھەيوانىكى
 قورپىنى تەنگەبەرە. ھەوشەكەشى پاراۋە نىيە، بە گول و گولزار و
 دارودرەختى بەردار و تەنيا ھىندەي جىخەرمانىكە و تەيمانىكى پىر
 لە دەلاقەي بە دەوردايە. دۆنمە بەراۋەكەي خواروۋى كانىيەكە،
 سىيەكە دۆنمىكە و سى چلە دىمەكارەكەش، ھاتە سەر تەنيا دە

دۆنم. نه خيئر نا... خه تا له ماممه وه نه بوو. ئه و خوا هه لئاگرئ وتي:
 كوئيت پي باشه بچۆ به ئاره زووي خۆت هه لبيژيره. له وهى هه مانه
 كامى به دلى تويه ده ستى بخه ره سه ر و من بليم به سه رچاو. ئه و
 واى وت و من خۆم ئيره م هه لبژارد، به لام ده لئيت چى كه له وه
 زياترى به به ره وه نيه. ته قه للام دا له گه ل كوراني مام و سوودا
 به كاني مامزاني بگۆرمه وه. ته نيا ئه وئ هه يه لي ره با شتر بي بۆ
 من. بي سوود بوو. نه يان كرد. ته نيا وه يسه يان تيم ده گه يشت چيم
 ده وئ و ئه و وتي: بابه من به هه ر ده په نجه بۆتى مۆرده كه م و
 زۆر يش پخوش حال ده بم. هه و ليكي زۆر يشى بۆ دام برا كانيم بۆ
 قايل بكا و قايل نه بوون. قسه ي خۆمان بي ئه ويش له مرۆقه
 ده گمه نه كانه. له مندالييه وه ده يناسم، به دريژايي خويندمان و
 هه تا ئاماده يي كشتوكاليمان ته واو كرد، هه ر پي كه وه بووين. له
 به وه فاييدا بۆ براده ريتي بيهاوتايه. ياد ت به خيئر وه يسه... ده توت و
 هه ر ده توت وه، گوايه ئه وه ي ده لييم خه ياليكي پروته و هيچ كه س
 ناتواني به كردار بيه نيت ته دى، له سه ره تا دا زۆر به ساده يي وه رامت
 ده دامه وه و هه رده م من تۆم به گير ده هينا. ته نانه ت جاروبار
 وات ليده هات ئه وه ي ده موت، به ئاساني بۆمى مۆر بكه يت، كه چى
 كه كه وتيته داوى سياسه ته وه، ئيتر نه عوزو زوبيللا! ليم بوويته
 فه يله سووفيك و به چه شنئ فيرى راوورئوى هيتانه وه بوويت،
 كه ئينجا تو من به گير بينيت. منيش ناچار پشتم به ته نيا رازه
 مه زنه كه ي ناو دلم... ئاگره سووره كه ي ناو ده روونم ده به ست، كه
 له ئاستيدا هيچت بۆ نه ده كرا و هه لده هاتيت. وه يسه ياد ت به خيئر،

تۆ ئىستا كادرىكى حيزبايه تىت و تا بينه قاقات نوقمى سياسه ته. منيش گوشه گيرىكى هه لاتوو له و كوممه لى، كه توده ته وئى گوايه به سياسه ت چاكي بكه يت، له مروقه ده گمه نه كانيت و به وهى باش بوو تو نهك يه كىكى تر، يه كه م كه س بوويت ريت كه وته مهمله كه ته كه مه وه. تو ناچار ت كردم... نا باشتروا يه بللم تو قايلت كردم، كه له برپاره كه م پاشگه ز بيمه وه و بيگورم. تو بوويته يه كه م كه س و هاتيت وتت: سه لاموعه له يك. ئه و ساته بو من گه لى ستم و سهخت بوو. زمانى ناو دهمم و زمانى ناو دلمت، خسته بهر زورانبازييه كى گه لى تووندوتيزه وه. من وهرامم بو نه درايه وه تو به دهم بزه يه كى شه يتانانه وه، زورانبازييه كه ت به ئه نجام گه ياند. وتت: يه كى كيان بللى يا... عه له يكه سه لام و داده نيشم. يا نه عه له يكه سه لام و پاشه وپاش ده گه ريمه وه. كوره هه و هيسه ئييليس!... ئه م وته ي عه له يكه سه لام و نه عه له يكه سه لامه ي خه ونه كه مت، چون له بيرما بوو. يا كه تو ده تزانى ئه وه برپارىك بوو دابووم. ئيتر چون هاتيت؟ به لام نا نا... ئييليسيت... به تاييه تى له و وهخته وه ي ده ستت دايه سياسه ت. سوور ده تزانى چ وهرامىكى تو دده مه وه، گوايه به تو بللم نه عه له يكه سه لام و برؤ وه ليه؟ وهيسه... قسه ي خو مان بئى زور حه زده كه م، زوزوو سه ر له مهمله كه ته كه م بده يت و دانيشين پي كه وه دوو قسه بكه ين. قسه كانى قوم به دلن و حه ز به بيستنيان ده كه م.

من ئه و جاره ته نيا هينده ت لى حالى بووم كه هاتيت وتت: پيرؤزباييت لئنده كه م و كه رؤيشتيت وتت: بزائم چونى ده به يته سه ر!

بۆ گوايه واتدهزانی ناييه مه سەر؟ خو زور زورم پيخوشه. ئيستا هەر ئيستا گويم له ته په ته پي پي و هاوارت ببيستم بلئيت: هو هو بارامه خه يالا وييه كه... دەرگام ليتي كه ره وه... ئه وه مني برادهره دي رينه كه تم و هاتوومه ته ديده نيت... هاتووم جاريكي تر له خه ياله پر سه يروسه مه ره كه ت بدويين، به لام وه يسه كوايت؟ چي ده تگه يه نيته ئيره؟ مه گهر حيزبه كه ت فه رمانت پي بدا. ئه مه يان ده بي. فه رمانى حيزب له لاي ئيوه و مانان ره ت كر د نه وه ي بۆ نييه. سه يره! كه ده لى بمرن، ده مرن! وه ل لا ه ي سه يره! نا... نا... زوريش سه ير نييه. ئه ي ئه وه نييه منيش حيز بيكم هه يه؟ ئه وه نييه حوكمى مه مله كه تيكي شى پي ده كه م. يا...).

بازە

- بارام... بارام... نوستوووت؟

- ها!... من!... نا...

- گویت لئيه؟ بازه...

بارام ته واو به ئاگاها ته وه، ده ستى له ئايش به ردا و قيتبو وه،

بازه به و په رى حيرس و تو و په ييه وه ده وه رى.

- له خو رايى نييه!... شتيكى به دى كر دو وه.

ئهمه ي وت و راپه ريه سه ر پي. خو ي گورج كر ده وه و

په لامارى پالتوكه ي دا و له به رى كر، جامانه كه ي له سه ر و

ملييه وه پيچا و به ره و دەرگا قه له ميا زدى دا. پيش ئه وه ي ده ست

بۆ دەرگا كه به رى، وه رچه ر خايه وه و چوو پرى به ده مانچه كه يدا

کرد. به په له له ژورور دهر په پیه دهر وه و خوی گه یانده ئاستی نایلون به نده که. بازهی بینی له کوخته که ی چو ته دهر وه و کلکی خستو ته سهر شانی. وهر پینیک دهر وړی که ها ئیستا، ها ساتیکی تر، په لامار دهر ری و په لامار دها. هر هینده ی ئه م گه یشته پشت نایلون به نده که، ئه و زو وهستی پیکرد و دوو سی جار، به دم وهرینه وه ئاوری بو پشته وه لیدایه وه. له وه دنیا بو که شتیک له ئارادا هه یه. دهر گای نایلون به نده که ی کرده وه و ههنگاوی نایه دهر وه، له گه ل چوونه دهر وه پیدا بازه تووندتر دهستی کرده وهرین و چهند ههنگاوی کیش چووه پیشتر، که به ره ورووی وهرینه که ی بازه هه لپروانی، له دور چهند تارماییه کی له ناو به فره که دا به دی کرد، که به پیچوپه نا دهبزوان و به یه کدا دههاتن. له دلدا وتی:

- دهشی گورگ بن!

ته قه لالی دا بیان ژمیری. کاریکی زه حمت نه بوو. ئه وساته به فر نه دباری و ئه وانیش له به فره که دا رهش ده چوونه وه.

- یا چه وتن، یا هه شت، له وه زیاتر نین.

- بارام... بوچی چوو یته ته دهر وه؟ مه سه له چییه؟

ئایش سهری کیشابووه دهر وه ی ژورور و بانگی لیده کرد. ئه م راسته وخو وهرامی نه دایه وه، گه رایه وه ناو هه یوانه که و به هیمنی وتی:

- چهند تارماییه که له دور به دی ده که م، له وه ده چی گه له گورگیک بن. ترست نه بن. تو بچوره وه ژوروره وه، با سهر مات

نه بی من و بازه چاریان دهکەین.

ئایش دلی داخوړیا، وتی:

- گه له گورگ؟ دلنیایت؟

- ئا.

- چه ند ده بن؟

- حه وت هه شتیک.

ئایش ته نگه تاو بو، وتی:

- چی دهکەیت؟ نیازی چیت هه یه؟

- له خۆتی مه که به غه یله. تو بچۆره ژووره وه و هه قت نه بی.

ئایشی به ژووردا کرده وه و ده رگای به دوا دا راکیشایه وه،
خۆیشی چوه ده ره وه. بازه ی بیده نگ کرد و خۆی مه لاس دا،
گه له گورگ زۆری پی نه چوو گه یشتنه به ره وه. بازه خۆی پی
رانه گیرا. دهستی کرده وه به وه رین و ته کانی دا هه لمه ت به ری،
که چی هه ر دوا ی چه ند هه نگاو یک له جیی خۆی ره ق را وه ستا و
له سه ر وه رین به رده وام بو. ئه وسا ئه م هه لسا یه وه سه ر پی،
سه یری کرد گه له گورگ ته واو نزی کبونه ته وه و هه یچ سل یک له
وه رینی بازه ناکه نه وه. خیرا ده مانچه ی لی خستنه سه ر پی. نیشانی
له نزی کترینیان گرته وه و زرمه ی لی هه لساند، به لام نه پینکا و
گه له گورگیش په رتوبلاو، هه ری که به لایه کدا هه لاتن. را وه ستا و
چا وه پروانی کرد، تا هه موو له چاوی ون بوون. به دوایدا کشایه وه
هه یوان و دوا ی قایم کردنه وه ی ده رگا، خۆی به ژووردا کرده وه.

خیرا ئایش لیی پرسی:

- چیت کرد؟

به پیکه نینه وه له وه رامیدا وتی:

- نه مپیکا...

- ئه وهنده لیته وه دوور بوون؟

- نه وه لالا... به لام دیاره نیشانشکین نیم.

- به لامی پی ناوی... پیلکهت خواره. ئه وه یان هیچ... ده ترسم

نه تویستبی بیپیکیت! دنا گورگیکی زل و زه به لاج و ئه وهنده له

نزیکه وه، چۆن لیتادری؟

ئی ئیمه چیمان دهوی؟ هه لاتنیان و لیمان دووربکه ونه وه...

ته نیا ئه وهنده نییه؟ ئی وه هایان کرد. با بچنه ناو ئاوی و له وی

له گه ل گورگه دوو پیتیه کانی هاوه لیاندا دهست بدنه یه خهی

یه کتری.

هه ردو وکیان دایانه قاقای پیکه نین. ئایش به دهم پیکه نینه که یه وه وتی:

- ئه ی باو کم و دای کم، ئه ی کاکم و...

- نا... ئه وان نا... ئه وان لینه رده چن.

دوو قو لی به ته نیشته یه که وه به رام بهر زوپاکه دانیشته وه. بۆ

ماوه یه که خاموشییه کی قوول بالی به سه ریاندا کیشا. هه ردو وکیان

بیر و هوشیان ئالاند بووه یه که کیشه و ئایش له دهر برینیدا دهستی

پیشخست و وتی:

- زۆر هه قایهت و سه رگوزشته م له باره ی گورگ و

گه له گورگه وه له دای کم بیستووه. به تاییه تی له سالانی وه که له

مه ی ئیمه دا. تو بلاییت...

بارام قسه که ی پی بری، وتی:

- سهیره! منیش بیرم له هه مان باس ده کرده وه. به راست تو
بلیت شهریان لیلادابین و رۆشتبن به ری خویانه وه؟
- تو وهک ئه وه یه، باسی ههوت ههشت گورگی دووی پی
خاوهن ئه قل بکهیت و گوایه له ترسی ده مانچه کهت شهرت لی
لابدهن!

- ئه شه دو بیلا... بگره گوایه له به ره ئه وه ی نه میکان، به سو پاس
و ستایشه وه شه رم لی لاده دن.

- خو ده شی و هها بکه ن، به لام ئه ی ئه گهر وه هایان نه کرد؟
ئه گهر وه هایان نه کرد، در ده که وی که بیئه قلن، نهک ئاقل و ناچار
ده یان پیکم، ئه وسا ئه وانیش ناچار ده بن شه رمان لی لابه دن.
دیسان دایانه وه قاقای پیکه نین (ئالای) کوره گه وره یان به وه
له شیرین خه وه که ی به خبه ره ات. دایکی خیرا چوو به لایه وه و
کر دییه وه خه و، ئینجا هاته وه به لای بارامه وه، راسته وخو وتی:
- من وای به چاک ده زانم ئه مشه و نه نووین.

بارام وتی:

- ئافه رین... منیش وه هام نیاز بوو. به مه رجیک تو نه گریته وه.
تو ته نیا بچو چایه کی خه لیسیم بو دم بکه، ئینجا به بی هیچ
ترسیک و وهک هه ر شه ویکی تری له وه به رمان له پال منداله کاندای
رابکش و خه وی خو ت بکه تا به یانی به ئاگات دینم و ئه وسا من
لیی ده نووم.

ئائيش ھەلسا و چوو كترىيەكەى پر لە ئاو كرد خستىيە سەر
زۆپاكە و ھات لە تەنیشتييەو ە دانیشتەو ە. قۆلى كرد بە قۆلدا و
بە خۆيەو ە نووساند، وتى:

ئەو ە چايە خەليسەكە و زۆرى پیناچى پیندەگا. بۆ نووستنەكەش،
من تا بەيانى لەگەلتدا دادەنیشم و ئەوسا تۆ دەنوويت، تا تیرخەو
دەبیت و ئینجا من...

بارام لیوی بە لیویيەو ە ناو قسەكەى پین برى، كە لیوی لە
لیوی بەردا، ئیتر نە لەم قسە و نە لەو قسە، بەلكو چاوەروانكردنى
پینگەیشتنى چايە خەليسەكە و بەدەمیيەو ە دوو قۆلى ئیشكگرتن.

گورگ

ئائيش خەرىكى شتنى قۆرى و پيالەكان بوو، كە بازە مپەمپى
لپتەلسايەو ە. دەستى بە پيالەكانەو ە وشك بوو، ئاوپرى دايەو ە و
روانیيە بارام، ئەویش لەلای خۆيەو ە قیت بووبۆو ە و گويقولاغ
بووبوو. وتى:

– لەو ە دەچى بەرپۆەبن بینهو ە. دیارە شەپمان لى لانادەن.
بەدوایدا ھەلسا و بە دەستوورى جارانى تری، خۆی پپچایەو ە
و پرى کردەو ە بە دەمانچەكەیدا، ئەوساتە مپەمپەكەى بازە رووی
لەو ە دەکرد ببیتەو ە وەرینە پر لە حیرس و تورپەییەكە. تەكانى دا
لە ژوور دەرپەرپتە دەروەو ە و ئائيش وتى:
– ئاگات لە خۆت بى... گەلەگورگ ئامانیان بۆ نییە. لەبەر
ھەيوانەكە دورنەكەو یتەو ە.

- ترست نه بئ.

ته نيا هيئدهى وت و چووه دهره وه. خوى گه يانده به رهه يوانه كه.
بازه وه پينيك دوه وه پى، كه ده توت وه خته له گه ل هه ره چه په يه كدا
جهرگ و هه ناوى خوى دهر به او يته دهره وه، به رده و اميش ته كانيكى
دوو سى هه نكاويى دهنه و پاشه و پاش ده گه رايه وه. خو كاتى ئه م
گه يشته ئاستى، هه ره ته واو پيى لى هه لبرى و بگره ته كانى دا و به
دوو سى قه له مباد خوى گه يانده ناوه راستى چه وشه كه.

له بهر هه يوانه كه دا راوه ستا و كه وته هه لروانين. ئه مجاريش
له دوور، تارميايى له به فرده كه دا به ديكرده وه، كه په رتوبلاو به
دزده زه دهاتن، به لام هه رزوو ژماره يان سه رنجى راكيشا، له دلدا
وتى: (له جارى پيشوو زياترن! سه يره! يانى چوون دهسته يه كى
تريشيان هينا؟ يانى نهك هه ره شه ريان لى لانه دام، به لكو ده يانه وى
شه رم لى بكنه جهنگى مه غلوه به؟ ئى چا كه راوه ستن بوم!).

ئه وسا بانگى بازه ي كرد و بو لاي خوى به كيش كرده وه. يه ك
دوو جار دهستى به سه ريده هينا و بيدهنگى كرد. ئينجا دهستى كى
قورسى نيشانده سه ر پشتى و وتى:

- وسبه و خو ت مه لاس بده... نامه وى ورته ت ليوه بيت.

بازه ي له سه ر چوارچه مو له دانيشانده سه ر زه وى. خو يشى له
پال بارستايى به فرى مالراوى سارباندا، كه هه تا نزىك گويسوانه كه
كه له كه بووبوو، خوى مت كرد و ده مانچه ي لى خستنه سه ر پى.
ئايش له و خاموشيه سه رسام بوو. ئوقره ي نه گرت و سه رى
كيشايه دهره وه، كه گوئى هه لخت و هيچ ورته و جووله يه كى

بارام و بازەى نەبىست، دلى داخوريا. بى خۇپچانەو دەرپەرىيە
دەرەوہ بۆ ھەيوان. لەو ھەدا بوو دەنگ ھەلپرى و بانگ بکا، بارامى
بەديکرد، کە بە چىچکانەوہ خۆى مەلاسدابوو. کەمىكى تر چووہ
پيشەوہ و بە دەنگى نزم لىنى پرسى:

- ئەوہ خەرىكى چىت؟ بۆ وا بىدەنگن؟

ئەو ھەرامى پرسىيارەكەى نەدايەوہ، بەلكو بەچرپە وتى:

- كچى بۆچى ھاتوویتە دەرەوہ؟ رەق دەبیتەوہ نەگبەت...

راکەرەوہ ژوورەوہ.

- ئەى نابى بزائم چىيە و چى نىيە؟

- خۆمان بۆ ناوئەتەوہ. خەرىکن دىنە بەرەوہ، راکە بچۆرەوہ

ژوورەوہ.

ئايش خۆى بەژووردا کردەوہ. ئەوان لە چاوہرپوانىدا مانەوہ
و گەلەگورگ تا دەھات نزيکتر دەبوونەوہ، بازە دوو سى جار
سووکە مپەيەكى بە نيازى دەسپيکردنەوہى ھەرىن لى بەرزبۆوہ
و ئەم خيرا بىدەنگى کرد. برىارى دابوو ئەمجارەيان پەنا بەریتە
بەر ئەو پەندەى لە بارەى گورگەوہ باوہ، واتە بە گوشتى لاشەى
يەكک لە خويان تىريان بکا و خۆى لە شەريان بپارىزى، بۆيە لە
دلىا وتى: (کەوابوو دەبى وازيان لىيىنم تا تەواو نزيک دەبنەوہ).

ئەو ھەتا ئەوساتە، ئەگەرچى ئەم قسەيەى بە چەندىن جۆر
لە چەندىن ھەقايت و سەرگوزەشتەدا بىستبوو، بەلام تەنيا ھەك
قسەيەكى روت و ھرى گرتبوو. لەبەرئەوہ گومانىك لەناكاو لە
دلىدا سەريھەلدا و وتى: (ئەى ئەگەر وا نەبوو؟ ئەگەر وا نەبوو؟

ئەوا من دەبى ھەتا بەيانی خەريكى گورگ كوشتن بم! زۆر لىي رانەما و وتى: (جا بىنەوبەرهى بۆچىيە؟ ئەو ھەلەگورگ و ئەمەش ھەلەگوللەى مەرگ بەدەستمەو ھە و درۆ و راستى قسەكە ساغ دەكەينەو ھە).

ھەلەگورگ تەواو ھاتنە بەرەو ھە. لە تەيمانى ھەوشەكە نزىك بوونەو ھە. بە دەستورى پەلىك چەكدارى پەلاماردەر و بيانەوى ھىرش بەرنە سەر سەنگەريكى دوژمن، بەرەو پرووى ئەمان ريزيان بەستبوو. بازە خوى پى رانەدەگىرا. لە يەكبينە كلك و گوچكە و چوار چەمۆلەى دەبزواندن و پەيتا پەيتاش ئاورى لەم دەدايەو ھە. ئەمىش بەرەو ھام تەقەللای دەدا، ھىمنى بكاتەو ھە و نەيەلى لە جىي خوى ببزوى. ھەلەگورگ گەيشتنە ئاستى تەيمان. ئىنجا زۆر بە ھىمنى و زۆر ورد، نىشانى لە يەككىيان گرتەو ھە. پەلەپىتكەى ھىنايەو ھەك و زرمەى لە دەمانچە ھەلسان گورگە قورسكەى كرد و رەتى برد. ئەوانى تر سلەمىنەو ھە ھەريەكە بەلایەكدا بەرەو دواو ھەلاتن. بازە لەگەل تەقەكەدا چەند ھەنگاوىك بەرەو پىش تەكانى داو دەستى كردهو ھە وەرپىن و ھەپەھەپ. وىستى بەدواياندا ھەلمەت بەرى و ئەم نەيەپىشت، وتى:

- تۆ عەزىت مەكيشە پىويست ناك... يەككىيانم پىكاو ھە و چۆنى نۆش دەكەن ئارەزووى خويانە.

ھەر لەو ساتەدا گورگى پىكراو، ھەك تىن و توانای ھەوت گورگى ساغوسەلىمى پىبەخىراپى، راستبوو ھە و كەوتە دردان بە بەفرەكە و ھەلاتن. پىو ھەى دياربوو كە پىكراوىكى كوشندەيە و

که چى به جوړيک در به به فره که ددا، که دتوت ته نانه ت نووکه
ددرزيه کيش نه چه قيوده ته له شى. بازه سه رله نوئ ته کانی دايه وه
هه لمه ت به رى و نه مجاريش نه يه نشت. له دلدا وتى: (نه گهر قسه که
راست بى، ته نيا بريندار کردنى و بگره ته نيا دوو سى دلوپ خوئنى
پيوه بى، کارى له کار دترازى).

ئايش به دواى ته قه که دا، هه مدیس سه رى کيشايه وه دهره وه و
بانگى ليکرده وه. نه م ليى په ست بوو. له وهراميدا وتى:

- پيم نه وتيت سه ر له ژوور مه هینه ره دهره وه؟ تو خوا
گرتوتى؟

ئايش که هه ستى کرد به توورپه يه وه قسه ده کا، کشايه وه
و چوو ژوور وه. نه ویش بازه ی خسته ته ک خوئ و به ره و
حه وشه ههنگاوينا. له وه دلنيا بوو که گورگى پيکراو، ده بى له و
نزيکانه له گه ل گه له گورگى هه لاتوودا يه کدگير ببنه وه و راستى
و ناراستى قسه که بسه لمى. نيازى نه وه ی نه بوو له ته يمانه که
بچى به وديودا و له مال دوور بکه ویته وه بگره نه گه يشته نه وه ی
پيوستى پي هه بى و هه ر زوو نه نجام به دهره که وت. گه له گورگى
له دوور به قه دپالى گردولکه يه کى لاته نيشته وه بينى، که وه ک
گيژهنیک لووليان بدا به يه کدا ده هاتن و به ئاشکرا دياربوو، که
نیشتوننه ته گيانى گورگى پيکراوه و ونجر و نجرى ده که ن.
ماوه يه ک به ديمه نه که يدا هه لروانى و وردبووه. نه وسا سه ريکى
بدا و به ره و ژوور وه کشايه وه.

دەمانچە

ھەر كە پىي نايە ناو ژوور، ئايش بە پەرۆشەوہ وتى:

- بۇ نالئيت ئەمجارىش نەتپىكا!

- با... ئەمجارەيان پىكام.

- ئادەى بۆمى باس بکہ... بزائم چۆن بوو؟

لە نووکەوہ بۆى گىراپەوہ. بەوہش كۆتايى پيھينا، كە وتى:

- دەمانچەبۆر كارى خۆى كرد.

ئايش سەرنجىكى بە مەغزاي دايە و بەدەم بزەيەكى

توانجئاميزەوہ، لە وەراميدا وتى:

- يانى باوہرت هينا كە شتىكى پئويست بوو؟ باشە ئەو

دەمانچەيە نەبووايە چيت دەكرد؟

- بە تەور، بە بيل... بە تىلا.

- ئا بەلى، رۆستەمى زالىت بگرە رۆستەمى زالىش بوويتايە،

ئەوہت لەگەل يەكىك، يا دوواندا پيندەكرا، نەك گەلەگورگىك، يا

وہك خۆت دەلئيت دوو گەلەگورگ. وا نبيە؟

- ئوبال بە گەردنم وايە.

- باشە لەباتى دەمانچەكە، تفەنگ بووايە چاكتەر نەبوو؟ وتم

وہك دەمانچەكە دەكرىت، ھەندى پارەى ترى بە قەرزوقۆلە بۆ

پەيدا بکہ و بيده بە تفەنگىك، بەقسەت نەكردم.

بارام ھىچ وەرامىكى ئەوى نەدايەوہ و خۆى بيدهنگ كرد. ئەو

وہختە سەرلەنوئ گەرمى بووبۆوہ و كشابۆوہ پال ديوارەكە،

سەيرىكى سەعاتەكەى دەستى كردهوہ. نزىكى دوازده و نيوى

نیشان ددا. له دلدا وتی (تو بلښت بینه وه؟). که می له پرسپاره که
 رام، ماوهیهک تاووتوی پیگرد. به وهرامدانه وهی پهست دهبوو،
 چونکه دهیزانی که وهرام دهبی چیبی: (ئا... دوور نییه... هیچ
 دوور نییه. گه له گورگه و برسپیه و بونی ههشت نیچیری ناو
 خانوویه کی ته ریکی دوور له ئاویان کردوه و جاریک و دووان
 و ده شالوویان بو دینن. شه وگاریش هیشتا زوری به به ره وه
 ماوه.

نایش راست دهکا، نه گهر له بری ده مانچه که تفه نگیک بوایه،
 کیشه که به جوړیکی تر ده که و ته وه.

به دوایدا ده مانچه که ی له بهر پشتینی دهرکیشا و گرتی
 به ددستییه وه. شانوی لیدهرهینا، فیشه که کانی لی به تالکردن و
 ژماردنی پینجی تیدا مابوونه وه، شانوی یه ده کیشی هینایه پیش.
 ویستی فیشه که کانی لی به تال بکا و نه یکرد: (پیویست ناکا...
 هه وتن... نه وه دوازه!). لای کرده وه به لای نایشدا. له ته نیشتییه وه
 نه مابوو. خه ریکی چراکه بوو دایبگریته خواره وه و پری بکاته وه
 له نه وت. نه میش له لای خوویه وه هه ستیکرد، که شه و قه که ی ته و او
 کز بووه له گه ل نه وه شدا وتی:

- فیشه که کانی ترت له کوئی داناون. بو میانی بینه.

- با چراکه پر بکه مه وه له نه وت، ناگامان لینی برابوو. خه ریکبوو
 ده کوژایه وه.

نه م له دلدا وتی: (وا بزائم ههشت فیشه کی ترم هه ن. ئی نه وه
 بیست... به سه... خو شه ره سه نگر نییه!).

ٹائش چرای گہراندہ وہ شوینی خوی، چوو فیشہ کہ کانی تری
ہینا و خستنیہ بہر دہستی. خویشی لہ تہ نیشتیہ وہ دانیشتہ وہ و
کہوتہ سہرنجدانی. کہ سہیری کرد وا دہیانژ میژی و دووانیان لی
دہخاتہ ناو یہ کیک لہ دوو شانہ کہ، وتی:

- تو بلیت بینہ وہ؟

بارام یہ کسہر و ہرامی نہ دایہ وہ. یہ کئی لہ دوو شانہ کہ ی
چہ سپاندہ وہ دہمانچہ کہ و دہمانچہ ی نایہ وہ بہریشتن. شانہ ی
دووم و فیشہ کہ کانی تری خستہ گیرفانیہ وہ. ئینجا پرووی
تیکرد و ئاسایی وتی:

- دوور نیہ بینہ وہ.

- ئہ ی چارچیہ؟ چی بکہین؟

- چار؟ ئہ وہ دہمانچہ و گولہ و ئہ وہ من و بازہ و ئہ وہ س
ئہ وان و ہیرش و پہلاماریان بہ کہ لبہ و نینوک، ئیمہ لہ
سہنگہ رداین و خویمان ئامادہ کردوہ و ئہ وان ہیرش دینن، خو
توپ و نارنجوکیان پی نیہ ہہ لمانتہ کینن. ئہ وان ہہ یانہ کہ لبہ
و من ہمہ گولہ. پیش ئہ وہ ی ئہ وان کہ لبہ لہ من گیر بکہن،
من گولہ دہسرہ وینمہ ئہ وان و برایہ وہ. ٹائش بہم قسانہ دلی
حہ وایہ وہ. پیشتر لہ دلدا زور تہ نگہ تاو بووبوو. سہدویہ ک پرس
و را لہ میشکیدا گینگلیان دہخوارد و دہیویست دہریانبری، بہ لام
ئہ و قسانہ رہواندنیہ وہ. بہ دہم زہر دہیہ کی شادیہ وہ وتی:

- لیت ناترسم... راستہ تا رادہیہ ک کہ متہ رخہ میت، بہ لام کاتی
خہ مخوری بو شتیک یہ خہ ت دہگری، بو ی دہبیتہ شیر ی بہر مہیدان.

ئەویش ھەر بەدەم زەردەخەنەكەيەوہ وتی:

- ئەمە ستایش بوو، یا تانوت؟

- تانوت؟ حاشا...

- ئەی تۆ نالییت من کابرایەکی کەمتەرخەمم؟

- با... بەلام یەكەم ئەوہ تانوتلیدان نییە و سیفەتیکی ئاسایی

خۆتە. دووہمیش وتم کە لە وەختی پێویستدا دەبیتە شیرى بەرمەیدان.

بارام سەیری کرد وا دیسان ساکاری و خۆشبرواییەكەى، گالته گلەییەكەى ئەمى وەك ھەموو جارەكانى تر لیکردۆتە راست. جارەكانى تر لەگەلیدا دەیدا بە دەمییەوہ و بۆ ماوہیەك درێژەى پیدەدا و لە ئەنجامدا، دەیکردەوہ بە گالته وگەپ و پیکەنین، بەلام ئەمجارەیان زوو ھەستی کرد کە دۆخەكە ھى ئەوہ نییە بدا بە دەمییەوہ. بۆیە بە نەرمە پیکەنینیکەوہ وتی:

- ھەمدیس تیکەوتیتەوہ! کچى تانوتى چى و تەرەماشى چى!

ئەشەمبیللا وایە و خۆم لە تۆ باشترى دەزانم، کە کابرایەکی کەمتەرخەمم تەنیا ویستم...

ئایش قسەكەى پى برى و وتی:

- جا ئەمە وەختیتى؟

- نا... ھەقتە. بۆیە منیش وا زوو وازم لێھێنايت.

- جا باشە تۆ بە تەواویى واز لەم خووەت بینیت و لە کۆلم

ببیتەوہ باشتر نییە؟

- تۆ ئەوہیان بخەرە لاوہ... بابیننە سەر باسى کەمتەرخەمییەكە.

- دەست پىندەكە يته وه؟

- نانا... نه وه لالا... به راستمه. دهمه وئى بۆتى روون بکه مه وه، که ئه و
سیفه تی که مته رخه ميه م له چيه وه هاتووه. جارئ ده بی نه وترئ
که مته رخه می، به لکو که مه له پیه یی و بگره بیه له پیه یی. یانی من هه له پیه
بۆ ژيان ناکه م. به هه رچوار په ل شالاو نابه م و په لامار ناده م به
ته نگ که له که کردنی مال و مولک و سامانه وه نیم. ته نیا هینده م لا
پيوست بی، بۆی ده مه شی ری به رمه یدان. ئه وه شی پيوست
نه بی، به هیچ کلۆجئ گوئی ناده می و له ئاستیدا که مته رخه مم.
من قیزم له و بابته که سانه دیته وه، که هینده ی کئوئیک سامانیان
که له که کردووه و که چی هیشتا هه له پیه ی زیاد کردنی ده که ن. من به
دهستم بی دیم هه رچی سامانیکی ئه وانه هه یه، زه وتی ده که م، ئینجا
یه که مجار به ندیخانه یه کیان هه ر له بناغه وه هه تا سه ربان له و سامانه
له زیو بۆ دروست ده که م. هه ریه که یان کۆتوپوه ندیکی له زیو
دروستکراوی له مل و دهست و پی ده خه م و ده یکه مه میوانی یه کی
له ژووره زیوینه کانی به ندیخانه که. دواچار هه رچیمان له سامانه که
پیتچایه وه ده یکه مه لیره ی ره شادی و هه رکامیان هه ر هینده ی وتی:
برسیمه. ئانوسات یه کئیک له و لیرانه ی ده خه مه دهمه وه، ئیتر قووتی
ده دا، یا نایدا، ئاره زووی خو یه تی خو راکیان هه ر ئه وه ده بی. بۆی
هه یه نه یخوات و بۆشی هه یه له روژئیکدا هه زار... ده هه زار... سه د
هه زار لیره بخوات. تیم گه یشتیت چیم وت؟

ئائيش كه ميگ بۆ وهرام راما. ئه مه يه كه مجارى نه بوو له م
بابه ته قسانه ي لى ببىستى، به لام يه كه مجارى بوو وا به پروونى
و به ئاسانى لى تىگا چى ده لى، له گه ل ئه وه شدا نه يده زانى چ
وهراميكى بداته وه.

- تيم نه گه يشتيت؟ دووباره ي بكه مه وه؟

ئه وسا به ناچارى ته نيا وتى:

- نا پيوست ناكا... تىنگه يشتم.

ئه وىش ئىتر له سه رى نه رويشت. باسه كه ي گورى و وتى:

- چاكتر وايه تو سه رخه ويك بشكىنيت.

- پيم وتيت نانوم و شانبه شانته ئيشك ده گرم. ئىتر ئه م

قسه يه مه كه ره وه.

وهرامدانه وه كه ي نيمچه تووره بوونيكى پيوه دياربوو. بويه

بارام به پرويه كى خو شه وه وتى:

- ده كه وابوو چايه كه لى بنيره وه.

لووره

بيدهنگى و خاموشى يه كى قول ههردوو كيانى له ئاميز گرتبوو،

كاتى زور له دووره وه لووره يه كيان به ئاسته م كه وته به ر گوى.

پيكه وه له يه ك ساندا مليون قوت كرده وه و گويقولاغ بوون.

ئانوسات بازه ش ده ستى كرده وه به وه رين و بينى پيوه گرت و

ئىتر زورى پى نه چوو لووره ي گورگ و وه رينى بازه تىكه ل به

يه كترى بوون.

ئائيش سەرنجىكى تىكەل لە وپوبون و شلەژانى دايە بارام.
وەك لەبەر خۆوہ بدوئ، بە دەنگى نزم وتى:

- ھاتنەوہ!

بارام ھەستى بەو شلەژانەى كرد. بەلايەوہ بەناھەق نەبوو. ئەم
خۆيشى ھىوايەكى بەوہ ھەبوو، كە دواى دوو جار تەقەلىكردن
و كوشتنى يەككىيان و خواردنى لەلايەن ئەوانى ترەوہ، ئيتر
ھاتنەوہيان نەبى و پرويان لەلايەكى تر كردبى، لەبەرئەوہ ئەگەرچى
بەدەم و زمان تەقەللای دا ئەو دلتيا بكا و ترسى لە دلدا نەھيلى،
بەلام خۆى بە بيروھوش ئالابووہ گرفتهكە و وردى دەكردەوہ،
بەر لە ھەموو شت بە بوونى دەمانچەكە و بيست فيشەكەكەى،
خۆى بە پشتنەستور دەبينى. لەگەل ئەوہ شدا، سووكە ترسيك
لە ناخدا تەنگەتاوى دەكرد و ھەستى پشتنەستور ييەكەى بە
دەمانچەكە ليدەشلەقاند. تەقەللای دەدا بچيتە بنج و بناوانەوہ، كە
ئەوہ لەبەر چيپە و بۆ چيپە و زەفەرى پى نەدەبرد. بۆ ماوہيەكى
زۆر خامۆش بوو. تا ئائيش بەئاگاي ھيتايەوہ و وتى:

- ئەوہ بير لە چى دەكەيتەوہ؟ بۆ وا مت و خامۆشيت؟ گويت
لە بازە نيپە؟

ئەوسا راپچەنين و گوپھەلخستن و خۆسەرپيخستنى تەنيا يەك
ساتەوہختيان خاياند. دەستبەجى ھەستى كرد، بازە بەرھەيوانەكەى
جيھيشتووہ و چۆتە بەر تەيمانى ئەوپەرى ھەوشەكە. بازە
بەلايەوہ تەنيا سەگىكى بەوہفای پاسەوانى بەردەرگاي ھەوشە
نەبوو، بەلكو ئەندامىكى خيزانەكە بوو. زۆرى لا مەبەست بوو بە

دهستووری پاراستنی خوی و ژن و مندالەکانی له دەمی گورگ،
 ئەویش بیاریژی، بۆیه راستەوخۆ رووهو دەرگا قەلەمبازدی دا و
 دەرپەرییه دەرەوه. گوئی نەدایه بانگ و هاواری ئایش هەلمەتی
 برده دەرەوهی هەیان، زۆر به توورەیییه وه دەنگی له بازه کرد و
 کشاندیییه وه. که گەیشته وه ئاستی ئەم، وهکو یه کیک له مندالەکانی
 تەم بکا، دەستی دایه گوچکەیه کی و له بەر دەمی کوخته کهیدا،
 له سەر چوار چه مۆله نیشان دیییه سەر زهوی. دوو سنی سووکه
 له پە دەستیشی کیشا به تەوقی سەریدا، ئەوسا جیی هیشت و
 کشایه وه، به لام هەر که پیتی نایه وه هەیان وه، لووتی بوو به
 لووتی ئایشه وه.

لیی پەست بوو، وتی:

- هەمدیس...

ئایش وەرامی نەدایه وه پشتی تیکرد و گەرایه وه ژووره وه.
 کاتی ئەمیش به داویدا پیتی نایه وه ناو ژوور، سەیری کرد.
 وا ئەو پالتۆکه ی بۆ به دەسته وه گرتووه و بیورته و جووله
 راوه ستاوه. زوو لینی تیگەیشته، خوی بۆ وەرچه رخاند و هەردوو
 قۆلی کرد به هەردوو بالی پالتۆکه دا و چه سپاندیییه بەری خوی،
 ئینجا بەرەو پووی وەرگەرایه وه. دەستی کرده ملی و به و پەری
 سۆزه وه ماچی کرد، که دەستی لئ بەردا، وتی:

- له وه دەچوو نزیک بووبنە وه. چاکتر وایه بچمه ویزه یان.

که وەرچه رخا بچیته وه دەرەوه، ئایش به دەنگیکی پر له
 به تەنگه وه هاتنه وه، وتی:

- بارام گیان... وریابه... چاک ناگاداری خۆت به.

بارام به دەم چوونه دەرەوێهه وه، تهنیا بزەیه کی گەشی به
رودا دا و به قسه هیچ وهرامیکی نه دایه وه. کاتی وهک جاری
پیشوو خۆی مه لاسدایه وه، سه ری سووما که هیچ تارماییه کی له
دوور، یا له نزیک، به دی نه کرد و تهنیا دهیبینی بازه جی به خۆی
ناگری و بهردهوامیش به کپی دهمپینئ، پهیتا پهیتاش سهیری ئەم
دهکا و بیئارامیی خۆی نیشان دها. جارناجاریک سووکه تهکانیک
به رهو پیش دها و دهکشیته وه. ئەم گومانیکی له دلدا لا پهیدا بوو،
هاته سه ره ئه وهی زیاتر گوئی هه لبا، وهک له ئاراسته کردنی بینایی
چاو. گوێهه لخستن سووکه خرمه خرمیکی رۆیشتنی سه ره به فری
له سه ربانه وه له لا ئاشکرا کرد. له تهنیشتی لای چه پیشییه وه
که بارستایی به فری مالراوی سه ربان به رچاوی دهگرت، هه مان
سووکه خرمه ی که وته به رگوئی، ئینجا که به لای راستا له ودیو
تهیمانە که ی حه وشه وه لمۆزی گورگیکی به دی کرد، که سات
ناساتیک دهرده که وئ و ون دهبیته وه، خیرا تیگه یشت باس چ
باسه و له دلدا وتی:

(که وایی ئەمه ئه و حاله ته بوو که لئی دهرترسام و زه فهرم پی
نه دهرد. چی بکه م باشه؟ نیاز و بریاران ئاشکرایه. سهیره...
ده لیت له شکریکی ریکوپیکن و هیرش بو سه ره سه نگه ریکی
دوژمنه که یان ده بن... چی بکه م باشه؟).

ساتیکی زور سهخت و سته م بوو. نه یده زانی چی بکا. له
سه ربان و له تهنیشتی لای چه په وه، خرمه خرمه که تا دههات

زیادی دهکرد و نزیك دهبۆوه. لمۆزهكه‌ی لای راست ده‌بۆوه
دووان و سیان و پینج و به‌یناوبه‌ین خیراتر درده‌که‌وتن. بازه
تا ده‌هات زیاتر سره‌وتی له‌به‌ر ده‌بێرا و ته‌نگه‌تاو ده‌بۆو. تا
وای لینه‌ات ئه‌میش له‌لای خۆیه‌وه، له‌وه زیاتر ئۆقره‌ی نه‌گرت.
له‌ناکاوینکا بېاری خۆی دا و ئانوسات برديه‌ سه‌ر. په‌له‌پیتکه‌ی
له‌ ده‌مانچه هینایه‌وه یه‌ک و رووه‌و لمۆزه‌کان ته‌قاندی، به‌لام
ئه‌وه‌ی ده‌موده‌ست له‌ بازه‌ی روودا، وای له‌م کرد له‌ جینگه‌ی خۆی
ته‌واو به‌هه‌سه‌ی و واقی و ربمینی، بازه‌ ده‌ستوبرد له‌گه‌ل ته‌قه‌که‌دا
وه‌ک دوای چاوه‌روانکردنیکي زۆری ئازاربه‌خش، بیه‌وی به‌په‌له
بچی داخی دلی بېژی، کویرانه به‌ره‌و لای ته‌یمان هه‌لمه‌تی برد.
هه‌ر هینه‌ی گه‌یشه‌ ناو چه‌وشه، گه‌له‌گورگ له‌ سه‌ریان و له
ته‌نیشتی لای چه‌په‌وه، وه‌ک گه‌رده‌لوولیک خۆیانین پیدادا و زه‌ق
به‌ به‌رچاوی ئه‌مه‌وه، ته‌یمانین شه‌قوپه‌ق کرد و به‌ره‌و خوار
رایانمالی. ئه‌م بۆ ماوه‌ی چه‌ند ساتیک و هه‌ا واقی و پمابوو، که له
جی خۆی وشک هه‌لات. وه‌ختیکیش تین و توانای به‌ به‌ردا هاته‌وه
و به‌ره‌وپیش ته‌کانی دا، سه‌یری کرد و گێژه‌لووکه‌که گه‌یشه‌تۆته
قه‌دپالی گردۆلکه‌که‌ی به‌رامبه‌ریان. له‌و ساته‌دا به‌ چاوی ناخ
بازه‌ی ده‌بینی که هه‌زار و یه‌ک جار که‌له‌ له‌ جه‌سته‌ی چه‌قیوه و
هه‌زار و یه‌ک ده‌لاقیان تیکردوو، له‌گه‌لیدا وای هه‌ست ده‌کرد، که
هه‌زار و یه‌ک ده‌لاقه‌ کراونه‌ته‌ جه‌سته‌ی خۆی، ته‌وژمی ئازاریکی
ده‌روونی سه‌خت زۆری بۆ هینا. به‌بی ئاگا به‌ده‌م هاواری کرد:

- با... زه...

به دهميه وه بيئه وهى بزاني چى دهكا، هر چى گولله يهك له ده مانچه كهيدا بوو، روه و گيژهلوكه كه تهقاندنى و بهدايدا گيژهلوكه داخزايه ئه وديو گردلوكه كه وه و له چاو بزر بوو. ئايشيش ديسان له ژوره وه خوى پى رانه گيرا، به تايه تي كه بهداوى هاواره كهى بارام و تهقه كاندا، هستى به خاموشيه كى سامناك كرد. كه مى خوى پيچايه وه و دهرپه ريبه دهره وه بو ههيوان، راوه ستا و گوئى هه لخت هيج ورته و جوولله يه كى نه بيست. بانگى كرده بارام و وهرام نه بوو، كه جارى دووهم بانگى ليكرده وه و وهرام هه ر نه بوو، دلى داخوريا. شيتانه هه لمه تي برده دهره وهى ههيوان و بارامى بينى له به فره كه دا به چوكدا هاتووه و سه رى به سه ر سنگيدا شو ر بو ته وه. خوى گه ياندنى و باوه شى پيدا كرد. ئه وسا بارام سه رى هه لپرييه وه و كه وته سه رپى، به بيدهنگ به ره وه ههيوان ههنگاوى نا. له وديو دهرگاى نايلونه نه كه وه چاوه روانى كرد تا ئايش بهدايدا به ژوره كه وت و به بيدهنگيش دهرگا كهى قايم كرده وه. ئينجا خوى به ژوردا كرده وه و ئايشيش بهداويه وه.

مۆته كه

بارام چى بوو؟ بۆم باس بكه... چى روييدا؟
 بارام هيشتا هه ر چه په سابوو، سه رنجيكي گيژ و ويژى دايه و هيج وهرام يكي نه دايه وه، هيشتا ديمه نى بازه و گيژهلوكه كه و ئاوابوونى به وديو گردلوكه كه دا، سه راپاي بير و هوشى داگير

کردبوو. لئی بووبوو مۆتەكەيەك و بەرۆكى بىر و ھۆشى بەر دەدا، بگرە تا زیاتر گەرمى دەبوو و جىگەى گاز و نوقورچى بە تەوژمى زىيانەكەى لى خۇشەبوونەو، پتر شانى بۆ مۆتەكەكە شل دەبوو: (... زۆرى پى ناچى دىنەو، كە ھاتنەو ئەمجارە من لوول دەدەن و ەك بازەم لىدەكەن. جارى دواتر ئايش دواتریش دىنە كونى ژوورەو بۆ ئالا و بالا. يانى ئەمشەو... يانى... گورگ... گورگى چوارپى... يانى... گوايە...).

لەناكاويكدا ھەلسايە سەرىپى. شىتانه كەوتە ھەلروانىن بە دەورى خۆيدا. بينايى لەسەر ھىچ شتىكى ناو ژوورەكە راگىر دەبوو. رووخسارىشى ۋەھای دەنواند، كە ئازارىكى كارىگەر دەروونى ھەژاندبى. ئايش سەرى لى سوپما. لەگەل ئەوھشدا باوھشى پىداكرد و دایمركاندەو، كە لە خۆى بەئاگاھاتەو، ەك چاوى بۆ ماوہيەك لە بينىن كەوتبى و لەپرىكدا بەرى روونبوويتەو، ئاۋەھا بە پەشوكاوييەو سەرنجىكى خىراى داىە ئايش و ئىنجا مندالەكان كە لىيان دلىابوو، تەواو ھىمن بۆو. لە جى خۆى دانىشتەو و خامۇشيبەكى قول دايگرت. ئايش دەستى لە شانى گىرکرد. يەك دووجار رايوھشانى و تى:

- بارام... بارام گيان... بۆ وا دەكەيت؟ چىت دەوى؟ چىت بەسەرھات؟ بۆ قسە ناكەيت؟

ئەوسا لای كرددەو بە لايدا و سەرنجىكى وشيارانەى داىە، لەو ۋەختەوھى ھاتبوونە ژوورەو، يەكەمجار بوو تەوژمى شالاولى مۆتەكەكە يەخەى بەردەدا و دەيتوانى رووخسارى بخوينىتەو

و بزانی له چ حالئیکدایه، رهنگی بووبوو به لیموی زهره، لئوی دهلهرزین و بهر بینی قولپی ددها، ترس و سامیکی تیکه له چهپهسان و رمان له چاویدا قه تیسمابون، ئەو دیمه نه وریای کردهوه که تا چ رادهیهک وره ی بهرداوه و چۆن ئایشیشی لهگه له خۆیدا راپیچ کردوو، له سه ره تادا له خوی ته ریقبووه. وهک له پر تاهیه کی قورس دایبگری، سه رتاپای له شی نیشه سه ر ئاره قیکی گهرم و ههستی کرد ههردوو لاجانگی گریان لیده بیته وه، به توندی که وته سه ر زه نشتکردنی خوی، وتی: (شوروه ی ناکه یته؟ له ترسنزکییه وهیه، یا له چی؟ وه ره وه سه رخۆت بروانه ئایش و بزانه له چ حالئیکدایه... خیراکه... خیرا...).

ئیتتر وهک هیزیکی ته لیسماوی دهستی دایته بنبالی قیت بووه و بزیه کی گهش که وته سه رلیوی، رووخساری روون بووه و چاوانی بریسکه یان تیکه وته وه. دهست و مه چه کی بزواند، سه ری ئایشی گرته ناو ههردوو له پ و که وته ماچکردنی دهم و روومه ت و ناوچه وانی، به نه رمه پیکه نینیکه وه وتی: ههچم نییه... ههچم نییه. ئایش گیان کاره ساته که که می گهژ و ویزی کردم، چونکه به لامه وه سته م بوو، گوی بگره با بوئی بگهژمه وه...

بوئی گهژایه وه. که لیبوو، ئایش وتی:

- شتیکی سهیره، ئەمه یانی چی؟

بگره حاله تیکی سهیره... منیش سهرم سوورپماوه. حاله تیکه و ناچینه ئەقله وه و که چی ئەوه تا روویدا.

ئىستا چى بگەين باشە؟ ديارە لە كۆلمان نابنەوہ و دینەوہ و یزەمان، گومانم لەوہ نەماوہ كە دینەوہ ئەوہیان، هیچ حالەتیکى لەپادەبەدەر سەیرە و بەھیچ كاوچى رێى تینا چى و لە چارەمان نووسراوہ ئیمە تووشى ببین.

- ئى باشە بۆچى ئیمە؟

تیناگەم... نازانم بۆچى ئیمە؟

- ئەى چار... چارمان چیبیە؟

بارام بیدەنگ بوو، جگەرەیهكى ئاگردا و كەوتە مژلیدانى، كەمى بیری كردهوہ. كیشەكەى لە مێشكیدا هینا و برد. لای ڕوون بوو كە گەلهگورگ وەك هیزىكى نەینى هەلیانسوورپینى، یا بگرە وەك خویان بریتین لەو هیزە نەینییە، وەها بەرامبەر بەو و مەملەكەتەكەى كردار دەكەن. هەر وەكو لەلای ئاشكرا بووبوو، كە گەلهگورگ لە ئاستى ئەمدا، بریاری جەنگىكى مەغلووبەیان داوہ و تا كۆتایى لەگەلیدا دەبیەنەسەر. بۆیە ئەمیش خیرا بریاری خۆى دا، ڕوانییە سەعاتەكەى، زۆر لەسەر خو باری دانیشتنەكەى گۆرى و ڕووى بۆ ئایش وەرگێزا. دەستى ئەوى خستە ناو دەستییهوہ و وتى:

گویم لیبگرە ئایش گیان، ئیستا وا سەعات نزیكى دووہ. دەبى زیاتر لە چوار سەعاتى تر بەم حالەوہ بەسەر بەرین، تا شەبەق دەدا و لەم مۆتەكەیه دەخەلەستین. تێم دەگەیت دەلیم چى؟ چوار سەعاتى تر و دەشى چوار جارى تر هیرشمان بیئنەوہ سەر. گویم لیبگرە بزانه چیم بریار داوہ و حەزیش دەكەم بزانه تۆ چى

دهلئیت؟ ئایش ئەو ساتە ئاسایی بووبۆو، ترس و سامهکه له
چاویدا رهویبۆو. له وهرامدا وتی:

- تۆ چۆن بریار دهدهیت، من وا دهکهم.

بارام خۆی خسته سههر پین و وتی:

- کهوابی ههلسه و دهستوبردکه. نوینهکان و ئەم ههنده دارهی
ژوورهوه نهبی، ئیتر ههرچیمان کهلوپهل ههیه، با بیبهین و بهری
ههیوانهکهی بهمدیو نایلۆنبهندهکهدا پین بتهنین. چیشمان دار له
ههیوانهکهدا و داروپهردوو له ژوورهکهی ئەوبهردا ههیه، ههر
دهیدهینه پالی و دهیانکهینه دیواریک له روویاندا. دهمینیتهوه دوو
پهنجهرهکه و کلارپۆژنهکه. پهنجهرهی ژوورهکهی خۆمان وهها
دهتهنم، که قوش نهتوانی خۆی پیندا بکا. پهنجهرهی ژوورهکهی
ئهللاش، خۆی له خۆیدا هی ئەوه نییه له توتکهسهگیکی زیاتر
پیوهچی و لهگهل ئەوهشدا ههر چاک چاک دهیناخنم. ئی خۆ
کلارپۆژنهکesh ههم شووشه بهنده و ههم ئیستا تا ئەژتویهک
بهفری لهسههر کهلهکه بووه. زانیت چی دهلئیم؟

- باش، باش... ئەوسا ئیتر با تا بهیانی، به دهوری قهلاکهماندا
بسوورپینهوه و بلوورین.

- ئا بهلئ... با ههر کهلبهشمان لی تیژ بکهنهوه.

ناکری... دهنه حهزیم دهکرد له کونیکهوه بیانبینم و بزنام
کهلبهیان چۆن تیژ دهکهن.

بارام بیدهنگ بوو. قسهکهی ئایشی له مێشکیدا دهجووه. دیمهنی
لوولدان و رافرانندهکهی بازهی هاتهوه پیش چاو، رووخساری
گرژبۆو. که کهوتهوه قسه وتی:

- من دهیکەم... من دەیانینم، ئەمجاره من دەزانم چۆن تۆلەى
بازەیان لێدەکەمەوه.

ئایش ئەم قسەیهى لىخۆش نەهات. پەنگ و پرووى تال بۆوه.
لێى پرسى:

- نيازى چیت ههيه؟

- تەنيا جيگە دەستىک بۆ خۆم دەهێلمەوه، کە بتوانم لولەى
دەمانچەکەى لێوه ئاراستەى دەرەوه بکەم. چەندم گولە ماوه،
دەبى هیندەیان لىبکوژم، بارام من وای بە چاک دەزانم خۆتیا لى
بێدەنگ بکەیت. چاکتر وایه هەردوو دەرگای ژوورەکانیش قایم
بکەين و وازيان لى بێنن تا رۆژ دەبیتەوه.

- مەترسە... خۆ ديوودرنج نین شالاوم بۆ بێنن و هەرس بەو
هەموو کەلوپەلە بێنن.

هەردووکیان بێدەنگ بوون. بارام لەپەر وریابۆوه و وتى:

- خیراکە... با دەستوبرد بکەين، نەوهکو زوو بێنەوه.

وايان کرد و کەوتنە خۆيان، ئایش کەلوپەلەکانى دەگەيانده
ئاستى نایلۆنبەندەکە و بارام بە دەستووریکى تايبەتى تووند
و تۆل کەلەکەى دەکردن. لە ئەنجامدا دیواریکى کونبريان لى
پىکھیتان و تەنيا دەلاقەیهکی بچووکیان بە بەرزەوه، بە پال
دیوارى هەيوانەکەوه تیدا هیشتەوه. ئەوسا خۆيان بە ژووردا
کردهوه و چوونه ویزهى پەنجەرەکە، ئەویشيان تووند تەنى و
چاک لێى دلنایبوون، لەوهدا بوون پرووبکەنە ژوورەکەى تر و
لوورەى گەلەگورگیان لە دوور بەر گوى کەوتەوه. پراوهستان

و پروانپانە يەكتەر. بارام خێرا بزەيهەكى خستە سەرلێوى و وتى:
 - با ئەوهەندە بلوورینن تا قورگیان دەتەقى، خۆیان دەبیننەوه.
 ئیتر ئەو لەسەرخۆ بەره‌وژوورەكەى تر هەنگاوى ناو،
 ئاییش بە چراكەوه بەدوایدا. بزەكان و كەرەدیزە، لە هەموو
 ئەم كەینوبەینە بى ئاگابوون. تەنانەت كاتى ئەمان بە چراكەوه
 چوونە ژوورەوه و كردیانە تەقە و پەقە، ئەوان تەنیا سەریکیان
 لى بەرزکردنەوه و كەمى تییان پروانین و كەوتنەوه سەر بارى
 خۆیان. كە لیبوونەوه، بە دلناییه‌وه گەرانەوه ژوورەكەى
 خۆیان، بارام پالى دایەوه و قاچى لى راکیشا. ئایش چوو بەلای
 منداڵەكانییه‌وه و كەوتە دەستەتێنان بە سەر و پووخساریاندا. لە
 شیرینخەوێكى خوشدا بوون، وازى لەوان هیتا و گەراپەوه لای
 بارام و لە تەنیشتییه‌وه دانیشت.

ئێستا دەبى چایەكە دەمى كیشابى...

بەبیری هاتەوه، پروانییه سەر زۆپاكە. كترییه ئاوه‌كە
 دەیلووشكاند، بەلام قۆریكە هیشتا كەمى دوور لەبەر دەرگای
 زۆپاكەدا دانرابوو. راپەنى و چوو بەلایانەوه.

دیوودرنج

گەله‌گورگ زۆرى پى نه‌چوو پەیدا بوونەوه. بە ئاشكرا هەستیان
 پێدەكرا كە تەواو نزیكبوونەتەوه و دەور و خولى خانووه‌كە
 دەدەن. بارام شانى دادابوو سەر سەرىنیک و پالى لى دابوو.
 ئایش وتى:

- له وه دهچی هاتبنه هه وشه که وه.

ئه و به پیکه نینه وه له وه رامیدا وتی:

- دیاره دهزانن بازه و بارام له وی نین و به ئاره زووی خویمان ته راتین دهکن، به لام خویمان ده بیننه وه، با که میکی تر بینه پیشه وه و دلنیا بین... با بینه بهر هه یوانه که وه، ئینجا ده چمه وه و یزه یان.

- من هه ر ئه وه به چاکتر دهزانم، که ده رگاکه ش باش قایم بکهین و وازیان لئ بینین چی دهکن بیکه. بارام... ئه مانه له وه ناچی گورگ بن. ئه گه ر گورگ بوونایه به گوشتی هاوه له که ی خویمان و بازه تیریان ده خوارد و له کولمان ده بوونه وه، یا ته قه کان چاو تر سینی ده کردن و له م ده ورو به ره نه ده مان.

ئه و که می له قسه که ی رام. وه ک جو ره راستیه کی تیدا هه ست پی بکا، به سه رسو پرمانه وه لئی پرسی:

- ئه ی ده بی چی بن؟

ده بی دیو درنج بن و خویمان خستیه ته پیستی گورگه وه.

- به راسته، یا به گالته؟

- وه للا به راسته.

ئه وسا به قسه که ی پیکه نی. له گه ل ئه وه شدا نه یه هیشت بجیته

قالبی گالته پیکردنه وه، وتی:

- خو تو باوه رت به م باه ته قسانه نه مابوو، که چی ده لئیت

گه راو یته وه سه ر باوه ر پیکردنیان!

ئایش خویشی پیکه نی، وتی:

ئه ی ده نازانم بلیم چی... ئه مانه چو ن گورگیکن؟

- هیچ بهه له مه چۆ. گورگی زۆر ئاسایین و به لام هینجگار
برسین و بۆتیزکردنی ورگیان، په لامار ددهن و سل له هیچ
شتیک ناکه نه وه، گوايه گورگی دوو پيش هر وهها ناکا؟

- هه مديسان باتدایه وه سهر به زمه که ی خۆت؟ فه رموو بزانه
به چ حالیکي گه یاندووین. تو ئه گهر ئه و خه یاله نه یدایه له که له ت،
بۆ ئاوهها تووش ده بووین؟

ئهم قسه یه بۆ بارام زۆر له ناکاو بوو، چاوه پری نه ده کرد شتی
وه های لی بیسی. له بهر ئه وه نه یده زانی چ وه رامیکي بداته وه. تا
ئایش له لای خۆیه وه، زو وهستی کرد که قسه که ی له جی خۆیدا
نه بوو، به تایبه تی له وهختیکي وهها سهخت و سهتهدا. بۆیه خیرا
په شیمانی خۆی نیشان دا و وتی:

- بارام گیان... لیمی به دلّه وه مه گره. ئه گهر راستت دهوی
من ترسم لی نیشته وه، من هه ناوی ئه و دووانه م که وتوه.
گه له گورگیکي دپ و برسی و له ویدیو دیواری ژووره که مه وه... به
به رده می هه یوانه که مده بین و بچن و که له به له منداله کانم تیژ بکه ن،
چۆن نه ترسم؟

ئهو دواي ئهم قسانه، تانوتلیدانه که ی ته واو فه رامۆش کرد و
که وته هه لپه ی دلدانه وه و دلنیا کردنی و وتی:

- ئی ئاخړ ئه وه تا ده بینیت ژوور و هه یوان کونپ کراون. ئه وهش
من و چه کم پییه و بۆیان له سهر پیم. واته ئه گهر ده گه له گورگیش
بن، هه یچیان پی ناکرئ و ههر ده بی تا به یانی به دهوری خانوه که دا
سه ره خوولنیان بی. ئیتر بۆچی ترست لی نیشته وه؟

دەزانم... دەزانم... بەلام بە دەست خۆم نىيە. دیواری پۇلاشمان
لەبەیندا بووايە، ئەو ترسەم ھەر لێدەنىشت.
- باشە قەیناکە... تێدەگەم... خۆ تۆ...

لەو ساتەدا تەقەى بەربوونەوہى يەکیک لە کەلوپەلەکانیان
هاتە بەرگوئ، ئایش وەک کێچ راپەرى و بە قەلەمبازدیک خۆى
گەیانە پال منداڵەکان. وەک لە ناخدا، ترسى شالایىکی لەناکاو
گەلەگورگی راستەوخۆ بۆ ناو ژوور لىنىشتى و مەبەستىشان
دوو کورپەکەى بى، ئاوەها بالى بەسەردا درێژکردن و چاويشى
بريیە دەرگاگە. بارام نەگەيشت دیمەنەکەى ئەو ببینی قسەکەى
خۆى قوت دایەوہ و ئەويش ھەر لەگەل بیستنى تەقەکەدا دەستى
دایە دەمانچەکەى و راپەننیه سەر پى. بەپەلە پىلاوى لەپى کرد
و دەرپەپى دەرەوہ. بەرلەوہى بچیتە دەرەوہ، لەبەر دەرگاگەدا
سەرنجىکی دایە کەلوپەلەکان، زوو بۆى دەرکەوت کە لەو دیوہوہ
پالیان پىوہ دەنرى، لەوہ زیاتر لى رانەما، دەمانچەکەى خستە
سەرپى و خۆى گەیانە ئاستى جیدەستەکە. ئەو دیمەنەى
کەوتە بەرچاوى، ھىجگار سەرسامى کرد و بگرە خورپەيەکی
تێژيشى لە دلى دا. گەلەگورگ ژمارەیان ھیندە زۆر بووبوو،
کە بۆى نەدەھاتنە ژماردن. تەنانەت لە بیناى خۆى کەوتە
گومانەوہ، زۆرەیان لەحەوشەکەدا دەھاتن و دەچوون و تەنیا
پىنج شەشیکیان ھاتبوونە بەرھەيوانەکەوہ و بەیناوبەین سەر و
لمۆزبان پىدا دەدا. دەستوبرد بریاری دا. لە دلدا وتى: (چاکتر وایە
يەکیک لەوانەى حەوشەکە بپیکم، نەک ئەمانەى ناو ھەيوانەکە،

تا ههرا و ئاژاوهی خواردنه که ی دووربکه ویتته وه. له بهر ئایش و مندالەکان وا چاکتره...).

نیشانی گرتته وه و په له پیتکه ی هیتایه وه یه ک. گورگ دایه قروسکه و گلا، که چی هه لسا یه وه و شانبه شانی ئه وانى تر هه لات. زۆر له ته یمانه که دوورنه که وته وه و به لادا هات. چاوی تیره بوو دوو سى جار لنگه فرتیی کرد و خپ بوو. له دلدا وای بریاردا، چاوه ری بکا تا ئه وانى تر دهگه رینه وه سه ری بۆ خواردنى و فرسه تى ته قه لیکردنیان به کومەل لیبینیتته وه، به لام دهنگی گریانى به کولئى ئایش، وازی له و بریاره پنهینا و به پرتا و گه رایه وه ژووره وه. سه یری کرد به دیار مندالەکانه وه به کول دهگری. له یه که م ساتدا به بینینی دیمه نه که شله ژا و دلئى ختوره ی کرد. به په شوکاوییه وه چووه ته نیشتییه وه و لئى پرسى:

- چی بووه؟... خیریا نه؟

که بۆی ده رکه وت ئه وان هیشتا له شیرینخه وى خویاندان و مه سه له بریتیه له ته نیا ترس و سامه که ی ئایش خوی و به و گریانه ده یره وینیتته وه، که وته ته قه للادانى هیمکرده وه ی، باوه شی پیداکرد و به نیازی دلدانه وه ی، بۆی گێرایه وه، که چۆن یه کیکى تری لى کوشتون و ئه وانى تر هه لاتون، ئیتر هه ر هینده ی ئه وى هیمن کرده وه، هه لسا و چووه ده ره وه، که بۆ جینه جیکردنى بریاره که ی به په رو شه وه بۆ شوینی که وتنى گورگی کوژرا و هه لپروانى، سه رسام بوو. وای هاته به رچاو که له وئى نه ماوه. سه ره تا له دلدا وتى: (په نگه داخزابیتته ناو به فرده که وه و نه بینرئى)،

به لَام كه باشتر وردبۆوه و هيچى نهى وتى: (خۆش دهبارى، رهنگه له م ماوهيه دا هيندهى به فر له سهر كه له كه بووبى، كه دايبوشيبى). ئينجا كه زياتر ورديكردوه، وتى: (نا... له وه دهچى له ماوهى چوونه ژووره وه كهى مندا، تينى دايبته بهر خۆى و هه لاتى له دوورتر كه وتى).

كيشه كهى وه ها شكانده وه، كه پتر ئه م بۆچوونهى له لا به جى بى، به لَام په دابوونه وهى گه له گورگ له وه دهمه دا و بیدهنگيان، سه رى لى تيكدا. له وه وهخته دا ده بوو هيچ نه بى نيشته گيانى گورگى كوژراو، چونكه نه ده چووه ئه قليب وه له هه لاتنه كه يدا، له چنگيان ده ربازى بووبى. سه رليت كچوونه كه بۆ ماوهى ساته وه ختيك بىر و هۆشى شه ژاند، له دلدا وتى: (سه يره... تو بلليت قسه كهى نايش راست بى؟ ده شى ئه مانه ديوورنج بن؟). خيرا وتى (نا... دياره ده بى هيشتا له وشوينه دابى و داخزايبته ناو به فره كه وه. ئا... له وه زياتر نيبه). بريارى دا چاوه رى بكا تا ده گه نه ئاستى و باسه كهى ته واو بۆ روون ده بيه وه، زورى نه برد به خۆى زانى، كه پالتوكهى له بهردا نيبه و سه رى قوتيبه و سه رما ته زاندوويتى. به ناچارى گه رايه وه ژووره وه.

نايش هيشتا له پال منداله كاندا خامۆش دانيشتبوو. له گه ل چوونه ژووره وهى ئه مدا، ته نيا سه ريكي به رزكردوه و سه يريكي كرد و هيچى نه وت. ئه م به په له پالتوكهى له بهر كرد و جامانه كهى له سه ر و ملييه وه پيچا و به ده ركه وته وه، كه گه يشته وه شوينى خۆى، روانى وا گه له گورگ به ريز و به لَام هه ريه كه يان دوور

لهوی تەنیشتی، بە سێ چوار ھەنگاو، دەھاتن و گەشتیبونە نزیک شوینی لاشە ی گورگی کوژراو. ئەمجاریش سەری سورما. لەو ھەوتەو ھەمانەو ھ، کە ئەو جۆر ھاتنەیان وا بگەنێ لاشە کە لە جێ خۆیدا نەماي. سەرلەنوێ بێر و ھۆشی شلەژا، بە تايبەتی کە سەیری کرد وا گەشتنە شوینە کە و لێ تێپەڕین و ھێچ ڕووی نەدا، چەندە لیکیدایەو ھ و ھینای و بردی، سەری لێ دەر نەکرد، ھێجگار تەنگەتاو بوو. نەیدەزانی چی بکا و چ بپاریک بەدا. وای ھەست دەکرد کە مێشکی لەکار کەوتوو. تا لەناکاو ھەک لە قوولایی ناخدا بپاریکی دای و ھیشتا لەلای ڕوون نەبوو بیتەو ھ چییە، دەمانچە کە ی ڕزکردو ھ و بێ نیشانگرتنەو ھ، گوللە یەکی تەقاند. سەرلەنوێ ڕیزی گەلەگورگ ڕەو بیەو ھ و پەرتوبلاو بەر ھو دواو ھەلاتن و لەبەر چاوی ون بوونەو ھ. ئەمیش ھەک ئەو ھ بە فرسەتیک بزانی و بیەوئ بچێ پشوو یەک بەدا و بیریکی قوولی لێ بکاتەو ھ، راستەو خۆ ھەرچەرخا و کشایەو ھ ژوورەو ھ.

تەناف

لە ژوورەو ھ بیئەو ھ ی بڕوانیتە ئایش و مندالەکان، ھەر بە پیو ھ بۆ خۆگەر مکردنەو ھ پشتی کردە زۆپاکە و چاوی بپییە دەرگای ژوورە کە. دیار بوو کە سەراپای بێر و ھۆشی، ئالاندۆتە گەڕان بە دوا ی چارەسەریکی بەپەلەدا. ئەنجامیش ھەر و ھا کەوتەو ھ چاوی لە دەرگاکە لادا و بە خیرایی بە ژوورە کەیدا گێرا. تەنافی جلەلخستنە کە سەرنجی ڕاکیشا، دەتوت کیلی شکاندنی

تهلیسمیکی ستهمی بینووتهوه. پهلاماری دایه و له ههردوو سنگی دیواری ئەمبەر و ئەوبه‌ری ژووره‌که‌ی کرده‌وه. له مشتیدا گرمۆله‌ی کرد و دهرپه‌رییه‌وه ناو هه‌یوان.

تایش که به بیده‌نگ تینی دهروانی، لئی سه‌رسام بوو، خۆی پین رانه‌گیرا و به‌دوایدا چووه دهره‌وه، ویستی بپرسی که ئاخۆ چی ده‌کا و ئەو بواری نه‌دا. وه‌ک فه‌رمانیکی زۆر په‌له‌ی پین بکا، وتی:

- بچۆ قه‌له‌مبره‌که‌م بۆیتنه... خیراکه...

لئی نه‌پرسی بۆ چیه‌تی به‌فرکانیک چوو هینای و دایه‌ده‌ستی. زیاتر سه‌رسام بوو که بینی، وا به‌نووکه‌که‌ی به‌ربۆته‌ناوه‌راستی ده‌رگاکه و هه‌لیده‌کۆلی!... به‌په‌رۆشه‌وه لئی پرسی:

- ئەوه‌چی ده‌که‌یت؟

له‌وه‌رامیدا ته‌نیا وتی:

- دوایی ده‌زانیت با لیبمه‌وه، بۆتی باس ده‌که‌م.

زۆری نه‌برد کونیکی بچکۆله‌ی تیکرد، سه‌ریکی ته‌نافه‌که‌ی پیندا ره‌تکرده‌ ژووره‌وه و وتی:

- با بچینه‌وه ژووره‌وه.

له‌وئ ده‌ستی دایه‌بره‌داریک و وتی:

- بروانه... سه‌ری ئەولای ته‌نافه‌که‌م توند به‌ستوه به‌ده‌لقه‌ی بنه‌وه‌ی ئەلقه‌ریزی ده‌رگای ئەوبه‌ره‌وه. ئەمسه‌ریشی ئەئاوه‌ها له‌ناوقه‌دی ئەم بره‌داره‌گریده‌ده‌م و له‌ده‌رگاکه‌ی توند ده‌که‌م. ئەوسا ئیتر ئەگه‌ر هه‌موو گورگی دنیا سه‌ر و لمۆز له‌م ده‌رگا، یا له‌ویان گیر بکه‌ن و بیان‌ه‌وئ به‌پشتیاندا بخه‌ن، هه‌یچیان بو‌ناکری،

چونکه پال بهويانهوه بنين، ئەمیان راگيرى دهكا و بهميانييهوه بنين، ئەويان راگيرى دهكا، ئيتىر سا مهگەر تەنافهكه بپچرئ و تەنافيش خۆت دەزانيت چەندە قايمه. ئيستا بۆت روونبووه چيم کرد؟

ئايش وهك گول گەشايهوه. دەتوت ئەو ئايشەى چەند ساتنك لهوهبه ر نيه، كه رووناكى له رووخساريدا نه مابوو. به دەم بزەيهكى گەشهوه وتى:

- دەستخۆش هەرچەندە دلم هەر دهگوشرئ. ئەوه بينمه بهرچاوم، كه هاتبنهوه ناو هەيوان و سەر و لمۆزى خۆيان به درگاكه دا بدەن. له گەل ئەوه شدا ئەمەى كردت، زۆر دلنيام دهكا. پريشكى گەشانهوهكه ئەويشى گرتەوه. ئەويش رووخسارى روونبووه و وتى:

- ئەمه دواچاره سه رمان دەبئ بۆ خۆپاراستن له شالايان، دەزانيت خەريكم باوه ر به قسه كهت بينم، كه ئەمانه گورگ نين و ديوودرنجن؟

- چاوت لئيه؟... ئەى خۆ من له خۆرايى ئەو قسه يه م نه كرد.
- له سه رمى مه كه به مال. وتم خەريكم باوه ر بينم، نهك باوه ر م هيناهه.

- دەى خوا بكەم من به ههله چوو بيم و قەت وا نه بئ.
- تق واز له وه بينه... من دەمه وي بزانم ئاخو...
قسه كهى ته واو نه كرد و ديسان، ته قەى به ربوونه وهى كه لوپه ليان هاته وه بهرگوى، ديسان به په له خۆى گورج كرده وه،

دەستی دایه‌وه دەمانچه‌که‌ی و قەلەمبازدی دایه دەرەوه. بە پرتاو
 خۆی گەیانده شوین روانگە‌که‌ی، بەلام ئانوسات وەک دەرزییه‌ک
 بە بنی نینۆکیدا کرابن، ئاوه‌ها راپه‌نی و سلەمییه‌وه، دیمەنه‌که
 هێجگار سەرسورھینەر و سامناک بوو. سەیری کرد گەله‌گورگ
 هەموو لە بەردەمی هەیاندا، لەودیو نایلۆنبەندە‌که‌وه بی هێچ
 ترس و سلکردنه‌وه‌یه‌ک، گردبوونه‌ته‌وه و بەیه‌کدادین. بەتایبەتی
 که بینی وا هەندیکیان بە ئەنقەست ڕووه‌و ئەم لمۆز هەلده‌برن و
 کەلبە جیر دە‌که‌نه‌وه و بە ئاشکرا دەیانەوئ پیتی بلین: (بۆ کوئ
 دەچیت؟ ئەمشه‌و بە هێچ کلۆجیک گیان لە چنگمان دەرناکەیت!).
 ئەو هەسته‌ته‌واو زۆری بۆ هینا. لەوه‌دا بوو بە دەستووری
 جارە‌که‌ی تر کەلله‌یی بی. چی گولله‌ لە شانە‌ی دەمانچه‌که‌یدا
 ماوه، تیااندا بەتالی بکاته‌وه و دانی بەخۆیدا گرت و نه‌یکرد،
 بەلکو نیشانه‌ی لە یه‌کیک له‌وانه‌ گرتە‌وه که ڕووه‌و ئەم لمۆزیان
 هەلب‌ریبوو. په‌نجە‌ی پیدانا و گورگه‌ لە شوینی خۆی بەلادا هات
 و کەوت. ئەم له‌لای خۆیه‌وه چاوه‌رپئی بوو گەله‌گورگ، بنیشنه
 گیانی و ونج‌ر ونج‌ری بکەن و بیخۆن، که‌چی هێچ شتیک له‌م
 بابەته‌ ڕووی نه‌دا. تەنیا کردیان بەژیر دەستوپێوه و زۆر ئاسایی
 لەسەر شالاهینانه‌که‌یان بۆ ناو هەیان، بەرده‌وام بوون. ئەم
 هەر ئەوه‌بوو ئەقلی تیکنه‌چی! له‌بەر خۆیه‌وه وتی: (نابئ... قەت
 نابئ... قەت شتی وا نابئ!). لەوه‌دابوو دەنگ هەلب‌رئ و بیکاته
 هاتوهاوار. زوو له‌ خۆی بەئاگاہات و تەنیا وتی: (ئایش راست
 دەکا... گورگ نین... ئەمانه‌ گورگ نین!).

له و ساته وه، ئیتر گه له گورگی لیبوونه گه له دیو و درنجیک، که له هیچ شتیگ کۆنه که نه وه، ته قه یه کی تری لیکردن و یه کیکی تری لیخستن، ئه ویش وهک ئه وه که ی پیتشو و که وته ژیر دهست و پیوه، بگره سهیری کرد به دوایدا، شیتگی ربوون و وهک گه رده لولویک که وتنه ته کاندان به نایلو نبه نده که، له ئه نجامیدا که لوپه له کان له قه له قیان پیکه وت و ئه وانیه سه ره وه هه ندیکیان لی به ربوونه وه، گه رای ترسیگ له ناخیدا سه ری هه لدا، وای هینایه پیتش چاو که ها ئیستا... ها ساتیکی تر هه رهس به که لوپه له کان دینن. نایلو نبه ند شرو وپ ده که ن و شالو دیننه هه یوانه وه، که ئه وسا ئیتر کار له کار ده ترایی. فریا ناکه وئ خوی بگه یه نیته ژووره وه و ده رگا که قایم بکه ن، له گه ل ئه وه شدا وای به بیردا هات، که له به ردا نه وه ی که لوپه له کان و که له که کردنه وه یاندا، له گه لیاندا بکه ویته زورانبازی، به لام زوو بوی ده رکه وت که ئه وه کاریکی بیهووده یه و ده ره قه تیان نایه ت.

له م که ینوبه ی نه دا بوو، که ئایشیش له لای خویه وه، تاقوتوقی به ربوونه وه ی که لوپه له کانی که وتبووه به رگویی و سه ری له ده رگا وه کیشابوو ده ره وه. که به روانینیکی خیرا بوی ده رکه وت چی روو دها، هه له مه تی برد و خوی گه یاندا. پری کرد به قو لیدا و به پاکیشان راپه رانده ژووره وه. ئه م وهک ساتی جینه جیکردنی بریاره که ی پیتشووی، ته وا و نزیکبوو بیته وه، خوی بو پاکیشانه که ی شل کرد. هه ر هینده ی ئاودیوی ده رگا بوون، پری به برداره که دا کرد. سه ری ته ناهه که ی چاک ئالانده ناوه راستی و له ده رگا که ی

چەسپاند و تووند گریی دا، که باش لیی دلنیا بوو، دووقۆلی چوونەوه بەر زۆپاکە و ھەر بە پیو، کەوتنە خۆگەرمکردنەوه، هیچیان قسەیان نەکرد. ھەردووکیان لە دلدا لەگەڵ خۇدا دەدوان. ئایش دواى کەمى چوو تەنیشت مندالەکانى و خامۆش دانیشت. بارامیش بارى راوەستانەکەى گۆرى. پشتى کردە زۆپاکە و بینایى بەسەر دەرگاگەدا پوا.

شالۆی گورگ

(... کات... تێپەربوونی کات تاکە چارەسەرە! ھەر کە شەبەقى دا، ئیتر وەل دەبن و لە کۆلمان دەبنەوه، مەگەر بەوہ ئەم بەسەرھاتەمان کوتایی پى بى. دەنا هیچ چارەسەریکی ترمان لەبەردەمدا نییە. ئەى ئاخۆ سەعاتمان بە چەند گەیاندى؟). بینایى لە دەرگاگە ھەلپچرى و روانییە سەعاتەکەى، کات خۆى دابوو لە چوار چارەکیک کەم. وەک بییەوی مژدەیکى خۆش بە ئایش رابگەيەنى، لای کردەوه بەلایدا و وتى:

- چوار چارەکیک کەمە... ھیندەمان نەماوہ.

ئایش لەوہدا بوو دەم ھەلبینیتەوہ و تاقوتۆقى ھەرەسەینانى کەلوپەلەکان، زمانى بەست و ورتە و جوولەى لى برى، بارامیش کە ھیشتا لە بەر زۆپاکەدا راوەستابوو، خۆى قیت کردەوہ و گوی قولاغ بوو. کە بۆى دەرکەوت وا گەلەگورگ، کەلبە و چنگ و نینۆک لە نایلۆنبەندەکە گیر دەکەن و دەیدرینن، گومانى نەما کە ھا ئیستا... ھاساتیکی تر، شالۆ دیننە ھەیانەوہ، لەگەلیدا شانبەشانى

ئەو بىگومانىيە، گومانىكىش لە قوولايى بىر و ھۆشپىيە ھەسەرى ھەلدا. گومانەكە ھەك كىچ ھەلپىلوقاندىھە و راپىراندى ئاستى دەرگاگە، بەپەلەپرووزى دەستى لە بەردار و پىچى تەناف و تووندوتولى گرىگانى كوتا. كە چاك لى دىنباو، وازى لىھىنا و گەرايەھە تەنىشت زوپاكە.

زورى پى نەچو گەلەگورگ رزانە ھەيوانەھە و بەپىچەوانەى جارانى پىشوووانەھە كە پتر بەبىدەنگ ھىرشىيان دەھىنا، كرىدانە مېرې و غلبەغەلب و ئىنجا، چنگەكړى و سەر و لموزنان بە ھەردو دەرگاھە، سەرنجى دا تەگبىرەكەى پى بەپىست جى خۆى گرتوھ. دەرگا دەپەتېنرى و لەقەلەقى پىدەخرى و تەناف و بردار تووند راپىرى دەكەن. لاىكردەھە بەلای ئايشدا ئاگادارى بكا. سەپىرى كىر خۆى بەسەر مندالەكاندا نووشتاندوتەھە و دەكرووزىتەھە، دىمەنەكە چەندە دلتنەنگى كىر، ھىندەش و رىاي كىرەھە، كە روانىيەھە دەرگاگە لە دلدا وتى: (ئەى ئەگەر تەنافەكە پچراو دەرگايان بەمدىودا دارماند؟ ئەى ئەگەر شالوايان ھىنايە ژوورەھە؟ يانى...). قسەكەى تەواو نەكرد، بى چاولادان لە دەرگاگە، ھەك لەبەر خۆھە بدوى وتى:

- ئايش... چاكتر وايە بىتەنن. ئەویش باش بتەنن و ھەك پەنجەرەكەى لى بكەن. بەدوايدا چاوىكى بەژوورەكەدا گىراو بى چاوەرپوانكردنى ھەرام، چو بەلای بەردارەكانەھە. دەستى كىرە ھاویشتىيان بۆ لای دەرگاگە. كە لىبۆھە، خۆشى چو بەرامبەرى راپوھەستا. بەچاوانا، بە بىر و ھۆش گەلەگورگى دەبىنى چۆن

له هه‌یوانه‌که‌دا به‌یه‌ک‌دا دین و بگره چۆن پال‌په‌ستوی سهر و لمۆزکیشان، به‌م دهرگا، یا به‌ویاندا ده‌که‌ن. که به‌ چاوی بیره‌هۆش ئەم دیمه‌نه‌ی ده‌بینی، به‌ سه‌رێک دل‌ی ده‌که‌وته له‌رزه و به‌ سه‌رێکیش، ته‌نینی دهرگا‌که‌ی لئ ده‌بووه کارێکی پتووستی زۆر به‌په‌له.

به‌لام چی بکا و چۆنی به‌ته‌نی؟ (ب‌ره‌داره‌کان؟ ده‌بی سوودیان چی بئ و چۆنیان به‌کارینم؟) ئەو ساته‌ی چوو گواستنییه‌وه بۆ به‌رده‌رگا‌که، هه‌یچی له‌م باره‌یه‌وه ب‌ریار نه‌دا‌بوو. بیری لیک‌رده‌وه و نه‌گه‌یشته ئەنجام... (کورت‌ن... له‌مبه‌ر و له‌وبه‌ر گیر نابن! سوودیان نییه). ئەوه‌ی وازلیه‌ینا. (چی ترم‌ان که‌لوپه‌ل له‌ ژووره‌که‌دا ماوه؟). چاوی گ‌یرایه‌وه. (هه‌یچ... راخه‌ره‌کان و نوینه‌کان و هه‌ندی قاپوقاجاغ، کتری و قوری و پیاله‌کانیش. باشه‌ چیان لئ بکه‌م؟). گه‌له‌گورگ دوو سئ ته‌کانی تریان به‌ دهرگا‌که‌ دا، ئەمیش دوو سئ جار دل‌ی خورپه‌ی کرد. خورپه‌کان ده‌روونیان هه‌ینایه ژه‌نگوزار... (که دهرگا به‌مدیودا دارما، هورووژم دینه‌ ژووره‌وه! که هورووژمیان هه‌ینایه...).

ئه‌گه‌رچی قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد، به‌لام ئەو ساته‌ جسته‌ی وه‌ک بینی ئاو ده‌له‌رزئ و سهر و رووخساری ئاگریان لئ ده‌بووه. وه‌ک بلنیت له‌ غه‌یبه‌وه پنی راگه‌یه‌نرابی، راسته‌وخۆ بیری بۆ هه‌یزی شان و باهویی چوو... (که دهرگا‌که‌ش ته‌خته‌دارگو‌یزیکی ئەوتویه که‌ چنگ و که‌لبه‌ کاری تی ناکه‌ن). سئ و دووی لئ نه‌کرد و هه‌لمه‌تی برده‌ ناو دهرگاوه، هه‌ر چوارپه‌لی له‌مبه‌ر و

لهوبه‌ری دیوار گیرکرد و پشتی پیوه‌نا، دەرگای توند چه‌سپانده چوارچیوه‌وه و جووله‌ی لښ بری، که به‌دوایدا یه‌که‌م ته‌کانی سه‌ر و لموز به‌پشتیدا درا و هه‌ستی کرد له‌ئاستیدا زاله، گه‌لی پیی خوشحال بوو.

له‌دلدا وتی: (چی له‌منه؟ تا روژ ده‌بیته‌وه، له‌سه‌ر ئه‌م باره ده‌وه‌ستم و فزه‌ی بو‌ناکه‌م).

ئایش که تا ئه‌و ساته‌ته‌نیا خوی ئاخنیبووه پال مندالله‌کانه‌وه و چاوکیشی هه‌ر له‌لای بارام بوو، له‌پر په‌نجه‌ره‌که سه‌رنجی راکیشا و یه‌که‌مجار له‌دلدا وتی: دەرگا که وه‌ها... ئه‌ی په‌نجه‌ره‌که؟...، ئه‌وسا ده‌نگی هه‌لبری و به‌شله‌ژاوییه‌وه وتی:

- بارام ئه‌ی په‌نجه‌ره‌که؟... ئه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ویوه!

قسه‌که‌ی بو‌ته‌واو نه‌کراو، بینایی به‌سه‌ر په‌نجه‌ره‌که‌دا ئه‌بله‌ق بوو. بارامیش له‌لای خویوه‌وه، وه‌ک له‌ناکاوه له‌مه‌ترسییه‌کی زور زه‌ق ئاگادار بکری، چاوی به‌سه‌ریدا روا و له‌دلدا وتی: (به‌راست یانی چی من تا ئیستا لښی بن ئاگابووم؟! زور راسته... ده‌زانم که به‌فر له‌ودیوه‌وه به‌ری گرتووه و له‌گه‌ل گوئیسوانه‌که‌دا له‌یه‌کیان داوه، به‌لام خو‌بوشاییه‌ک له‌نیوان دیوار و بارستایی به‌فره‌که‌دا ماوه‌ته‌وه و له‌سه‌ری لای هه‌یوانه‌که‌وه شه‌به‌قیکی تیدایه، که بوار بو‌ناو بوشاییه‌که و ئینجا به‌ر په‌نجه‌ره‌که ده‌دا. من ئه‌وه دلنایم. ویستم بو‌رووناکی به‌ری په‌نجه‌ره‌که به‌ره‌للا بکه‌م و له‌ویشه‌وه ده‌ست پی بکه‌م، که چی وازم لیته‌ینا. وتم وا چاکتره و سه‌رما ده‌گیڕیته‌وه. که‌واته ده‌توانن له‌ویوه بینه به‌ر په‌نجه‌ره‌که.

دەبى فرىا بکەوم پەنجەرەکە بەو دەزەغەيەو، لە ئاستياندا خۆى
رانانگري، چى بکەم باشە؟).

نەيدەزانى چى بکا، چاوى لى لادا و پوانىيە ئايش. ئەوئيش
هيشتا چاوى بەسەريدا پوابوو، ئەم بىرى بۆ ئەو چوو داواى
لى بکا بچى وەکو ئەم بکا و زوو لى پەشيمان بۆو. لە دلدا وتى
(شوشەيە و دەيشکينن. کە شووشەيان شکاند، ونچرکردن و
دەرکيشانى کەلوپەلەکانيش بۆ دەرەوہ بۆيان ئاسانە).

بەخيزايى کەوتە چاوگيتران بە ژوورەکەدا، بە ئاواتوہ بوو
شتىک لەوانەى تيدامابن. يا تەنانەت ديوارەکان و بنمىچەکەش
بە فرىاي بکەون و چارەسەرى گرفته نەگريسەکەى بۆ بکەن،
تا لەناکاوئىکدا سەرنجى لەسەر زۆپاکە و بە تايبەتى لولەکانى
راگيرکرد. لەسەرى رانەوہستا و بانگى کرد:

- ئايش... ھەلسە خيراکە... زۆپاکە بکوژينەرەوہ.

ئايش سەرسام بوو، وتى:

- بۆچى؟

- تۆ ھەلسە... دوايى... خيرا سەرە بزووتکەکانى لى دەرئينە

و بيانکوژينەرەوہ.

ئايش دەستوبرد چۆنى پى و ترا، وەھاي کرد.

- چاوەرپى ساردبوونەوہى مەکە. بە پەپۆيەک پارچەکانى

لولوکهى ليدا بگرە و ئاويان پيدا بکە. لولەکان سى پارچە بوون.

بارام حسابى بۆ ديژيبيەکەيان کردبوو. بريارىشى دابوو کە

چييان لى دەکاوتى:

- وەرە جینگای من... دے توانیت؟

- دے توانم.

- ترست نہ بی و له چنگه کرئیان سلّ مه که ره وه. تو وا هست ده که یت له وه دایه له پشتتی گیر بکن، به لام وا نییه. مه ترسه و بهرگه بگره. داری گوئزه و هیچیان له ئاستیدا پی ناکری... ئی؟
- ئی.

جینگه یان گو بییه وه. بارام چوو پری به پارچه لووله کاندای کرد و راییفراندنه لای په نجره که. حسابه که ی راست دهر چوو. به په له که لوپه له کانی له په نجره که دهر کیشایه وه. به زور لووله کانی وهک سنی توول له سه ره وه بو خواره وه له په نجره که چه سپاندن. سه رنجیکی وردی به په له ی دانی، دلی پییان حه وایه وه، له گهل چوار چیوه ی په نجره که دا، بو بوونه ته یمانیکی تووندوتول. ئینجا که لوپه له کانی تیئاخنییه وه و بو تاقیکردنه وه، دانیشه سه ره قه راغی په نجره که و پشتی پیوه نا.

ئه وسا به ئایشی وت:

- بینیت؟... ئه مهش په نجره که هیچی تر ماوه؟ مه گهر دیوار رووخین بن، دنا ژووره که له دیوار به ولاره، هیچی تری تیدا نییه.

دوای قسه که ی، پشتی له په نجره به ردا، چووه به لای دهرگا که وه و وتی:

لاچو بو من...

که پشتی به دهرگا وه نایه وه، به هیمنیه وه وتی:

- گوئی بگره... ئیستا چیت پئده ئیم وهها بکه. یه که مجار
بچۆ منداله کان زۆر باش دابیۆشه، ئینجا هه رچی راخه ریک له
ژووره که دایه، جگه له وهی ژیر منداله کان، بۆ میان بهینه له پال
دهرگا که دا که له که یان ده که م و له سه ریان دائه نیشم. دوا جار
تۆش لینه که چاک له خۆته وه بیچه و بچۆ وه ک من پشت به
په نجه ره که وه بنی و دابنیشه.

ئایش ههستی به دلنیا یی کرد و زۆری پی خۆشبوو. گورج
ئامۆژگارییه کانی جینه جیکردن، به لام پیش خۆپه چانه وه و
دانیشتنی، ویستی زۆپاکه له بارام نزی که بکاته وه، تا به پشکو کانی
گهرمی ببینه وه و بارام نه یه یشت، وتی:

- بیبه ره نزیکی خۆته وه. تۆ پئویستیت زیاتر پنیه تی.
دوای که می مشتومر، قسه ی بارام زال بوو.

لمۆزی گورگ

هه ردووکیان ئه گه رچی جوۆری دانیشتنه که یان ماندووی
ده کردن و ئازاری ده دان، به لام ئه و سه ره وت و ئارامه ی له
دلدا هه ستیان پئده کرد، وای لئده کردن به ئاسانی دان به خۆیاندا
بگرن، بارام سه ره رای به رده وام ره تاندنی ده رگا که به پشتیدا،
جگه ره یه کی به لیوییه وه نابوو، به دلنیا ییه وه مژی لئده دا و
به ده مییه وه ئاسایی بۆ ئایش ده دا.

باسی له وه زعی خه لکه که ی ناو ئاوا یی بوو، کاتی ئایش
قسه که ی پی بری و هاواری کرد:

- ھاتن... ئىرەشىيان پىزانى ھاتن!
بارامىش وازى لە قسەكەى ھىئا و وتى:
- چى دەكەن؟ بۆمى باس بكة.
- ھەست دەكەم بە بەرپەنجەرەكەدا دىن و دەچن و جارجارىك
يەك دووانىكيان، سەر و لمۆزى پىندا دەدەن.
- ھىچ گويى مەدەرئى ھەمان بەزمەكەى دەرگاكەيە! ھىچ
مەترسە... دەترسىت؟
- نا... ناترسم... لە پەنجەرە و لە دەرگاكەش ناترسم.
- ئەى؟
- نازانم لە شتىك دەترسم كە نازانم چىيە!
- ئايش گيان، خۆت مەشلەژىنە... يانى مەبەستم ئەوھىە بلىم
خۆت مەترسىنە. تو خۆت دەترسىنىت، تو دلئايىت كە ھىچيان بۆ
ناكرى و ناتوانن زەفەرمان پىبەرن. ئىتر بۆچى دەھىلىت ترس
زۆرت بۆيىنى؟
ئايش ھىچ وەرامىكى نەبوو بىداتەوہ و خۆى بىدەنگ كرد. ئەو
بۆ زياتر ھىمىكردنەوہى وتى:
- كاتمان گەياندووہ بە نزيكى سەعات پىنج، ھىندەمان نەماوہ
ھەر ھىندەى شەبەقى دا، رزگار دەبين. تىن بدەرە بەر خۆت
و ورە بەرمەدە، ئەوہتا دەبىنىت چۆن ژوورەكەمان لى كونبر
كردوون. خۆ دىوارەكان كون ناكەن!
ئەو ئەم قسانەى لە ناخى دلەوہ بۆ كرد و خۆيشى ئەمە
ھىواى ھەرەگەورەى بوو، كەچى لەپرىكدا و بى ھىچ ھۆيەكى

ئااشكرا، پرسىيارىك له مئشكىدا بروسكهى دا: (ئەى ئەگەر شەبەقى دا و بەرۆكيان بەرنەداين؟! بگرە!...) له وه دابوو بدا بە دەمىيە وه و كسپەيهك دای له هەناوى و ئازارىكى وه هاى پىنگەيان، كه پتر له پىچى ئازارى ژانەسك دەچوو، تەنانت ئايش له لای خۆيه وه كه له و ساتەدا، بە دەم وشكه خوښنوودىيە كه وه تىي دەروانى، كسپەى ئازارەكهى له شىواوىي رووخساريدا خویندە وه و هاوارى كرد:

- بارام... چ خىرتە؟

بارام زوو خۆى ئاسايىكرده وه، گەندەبزەيهكى خستە سەر لىوى و وتى:

- هىچ نىيە... وا تىدەگەم سەرما كارى تىكردووم. پىچى ژانىكى تىژ بە ناو سكمدا رابوورد.

ئايش پشتى له پەنجەرەكه بەردا و خۆى خستە سەر پى. بىئەوهى بزانی دەيهوى چى بكا، بەرەو رووى هەنگاوى نا، ئەو نەيهشت بگاتە ئاستى و وتى:

- هىچ نىيە تەنيا پاكەت و شقارتەكەم بگەيه نەرى و خىزا بگەرئوه جىي خۆت. كه گەرپاىه وه و دانىشتە وه، واى هەست كرد ئەوديو پەنجەرەكه خامۆشه، ماوهيهك چاوهروانى كرد و هىچى نەوت، نەيدەويست تا تەواو دلتيا دەبى، بيدركىتى، كه هەر گوئى هەلخست و هىچ ورتە و جوولەيهكى نەبيست، ئەوسا بە دەنگىكى تىكەل له گەشكەدارى و سەرسورمانە وه وتى:

بارام... جموجووليان نەما... ئەوديو پەنجەرەكه تەواو خامۆشه!
- منىش، لای منىشە وه وه هاىه! سەيره!...

بارام به په روښه وه ئهم وهرامه‌ی دایه وه و به‌دوایدا، به‌خیرایې
 دهستی چه‌پی به‌رزکرده وه و روانییه سه‌عاته‌که‌ی، له‌و کاره
 زور سه‌رسام بوو. له دلدا وتی: (سه‌عات پینچ و شه‌ش حه‌وت
 ده‌قیقه‌یه، گوايه ده‌بی شه‌به‌قی دایې؟ نه‌خیر نابې... قه‌ت نابې، من
 نه‌گه‌رچی له‌ نایش و له‌ خوښم ده‌کرد به سه‌عات شه‌ش، به‌لام
 ئه‌وی راستی بی له‌ ده‌وروبه‌ری شه‌ش و چاره‌کدا شه‌به‌ق ده‌دا).
 - توبلنیت شه‌به‌قی دایې؟

نایش به‌م پرسیاره وریای کرده وه. ئه‌و بی وهرامدانه‌وه‌ی،
 پشتی له‌ ده‌رگا به‌ردا و هه‌لسا رووی بو وهرگیزا، ویستی زو
 بو‌ی روون بیته‌وه، چاری چه‌پی نووقاند و چاوی راستی نا، به‌و
 کونه‌وه‌ی ته‌نافه‌که‌ی لیوه په‌تکرده‌بووه ژووره‌وه، بو‌ی ده‌رکه‌وت
 که هینشتا تاریکستانی ئه‌موسته‌چاوه. ئه‌وه گومانیکی گه‌وره‌ی له
 دلدا خولقاند. ئیتر وه‌ک بلنیت گه‌له‌گورگ نه‌ک بیان‌ه‌وی ته‌نیا له
 ده‌رگا و په‌نجه‌ره‌وه، به‌لکو له‌ دیوار و له‌ ژیر زه‌وی و له‌ بنمیچی
 ژووره‌که‌شه‌وه شالاو بیننه ژووره‌وه، ئاوه‌ها دانیشه‌وه و پشتی
 له‌ ده‌رگا تووند کرده وه. به‌ ده‌نگیکی پر له‌ شله‌ژانیشه‌وه، وتی:
 نایش پیلانه!... پیلانه و هیچی ترا! باوهر به‌و بیده‌نگیبه‌یان
 مه‌که، پشت له‌ په‌نجه‌ره‌که تووند بکه و به‌ هیچ کلوجی به‌ری
 مه‌ده. من ده‌زانم...

ویستی له‌سه‌ری بروا و باش بیسه‌لمینې که پیلانه، به‌لام که
 سه‌یری کرد نایش به‌ قسه‌کانی ده‌په‌شوکی، خیرا زمانی خو‌ی
 گرت و باسه‌که‌ی گوړی، وتی:

- من ئەگەرچى دەزانم كە ھىشتا نىزىكى سەعاتەتە ۋەختىكى ماۋە
شەبەق بىد، بەلام رەنگە بىزار بوۋىن و رۆيشتىن. ئەمەشيان دەبى
و خوابكەم وابى.

ئايش ھىشتا قسەكانى پىشۋوى لە مېشىكىدا دەجۋۋە و لەگەل
ئەۋەشدا وتى:
- خوابكەم...

ئىنجا ئەو ھەر بۇ سىپىنەۋەى شۋىنەۋارى قسەكانى پىشۋوى،
باسەكەى گۋرى و بە لەرەى دەنگىكى پىر لە سۆز و بەزەبىيەۋە
وتى:

- بارى دانىشتنەكەت ماندوۋى نەكردوۋىت؟ ئەگەر دەزانىت
نارەھەتە، با چارەسەرىكى بكەم.

- نا... پىۋىست ناك... باشە، بەلام قاچم سىر بوۋە.

- تۆزى بيانجولئىنە... يا بەتۋرە قورساييان بخەرە سەر.

- ژوورەكەش خەرىكە تەۋاۋ سارد دەبىتەۋە.

- ئەگەر سەرماتە، با پالتوكەمت بدەمى لەبەرى بكە.

- خەمى خۆم نىيە... مندالەكان!

- خەمى ئەۋانىشت نەبى گەرم داپۇشراۋن و لە شىرىنخەۋى

خۇياندان. من تەنيا خەمى ئەۋەمە خەبەريان بىيىتەۋە.

- راست دەكەيت... ئەگەر خەبەريان بوۋە، چى بكەين؟

- نازانم... خوا بكەم خەبەريان نەبىتەۋە.

بۇ ماۋەى چەند ساتىك ھەردوۋىكىان بىدەنگ بوۋن، بارام

جگەرەيەكى ئاگردا و كەۋتە مژلئدانى. تەۋژمى ترسەكە لە بىر

هۆشیدا رەووبوۆو. زۆر بە هێمنییەوێ مژی لە جگەرەکە دەدا و بە هیواشی دوو کەلە کە ی لە نیوان هەردوو لیویییەوێ دەردەدا یەو، ئایشیش ئەگەرچی بریاری دابوو بە سات پشت لە پەنجەرەکە بەرنەدا، کەچی هیندە هیوربوو بوۆو، کە بیرى بو ئاگرى زوپاکە ی بەردەمی بچی، دەستی بو مقاشی سەر زوپاکە درێژکرد، کە زانی بی پشتبەردان لە پەنجەرەکە دەستی نایگاتی، ناچار لیئ بەردا و مقاشی گرتە دەست و لە ئاگرەکە ی وەردا. ئاگر روو لەو دەبوو ببیتە ژیلەمۆ، لەگەل ئەو شەپۆلیک گەرمای بەروویدا و ئیتر مقاشی نایەوێ جیی خوی و پشتی لە پەنجەرە تووندکردهو. روانییە بارام و سەیری کرد هیشتا هەر بەخۆشنوودییهوێ مژ لە جگەرەکە ی دەدا.

پیلان

خامۆشییهکە زۆری نەخایاند و بارام چۆنی بو چوو بوو، وەها دەرچوو، گەلەگورگ کاتی پژانەوێ ناو هەیان و بەرپەنجەرە، وەک شیت و هار بووبن، بە داخلەدلییهوێ و دەستەدەستە، کەوتنەوێ سەر و لمۆزکیشان بە دەرگا و پەنجەرەدا و تەنانەت دەتوت لەوێ بێباکن کە سەر و لمۆزیانی تیدا شەقوپەق ببی. هەردووکیان تەوژمی ترس و سامیکی زۆر سەخت لەم شالاوەیان، زۆری بو هینان و دلەکوئی پێخستن، بگرە ئایش هەموو گیانی کەوتە لەرزین، وای هەست دەکرد کە خەریکە لەشی شل ببی و بەربیتەوێ سەر زەوی، بارام لەلای خۆیەوێ زوو پێی زانی لە چ

حالیگدایه و له ساتی خویدا به فریاکهوت، رووی قسهی تیکرد و
وتی:

- ئایش... تو سه یرم بکه... سه یریکی من بکه...

ئو ساته سه یری به سه ر سنگیدا شوږبوو بووه و وهک په یری
دهم ره شه با دهله رزی. به زه حمهت توانی سه ر به رزبکاته وه و
تیی پروانی.

- ئینجا سه یریکی لای دوو کورپه که شت بکه! ده یانینیت چۆن
له شیرینخه وی خو یاندان؟ ده شزانیته به پشته کی؟

بارام هینده تین و توانای به رامبه ر به ته وژمی ترس و
سامه که له دلدا مابووه، که جگه له خوئی، له وه زعی ئایشیش
به ئاگابی و بزانی چۆن هانی دها و تین و توانای به رگه گرتنی
دهکاته وه به به ردا. به قسه کردن له وه زیاتری نهوت و بگره ته نیا
هیندهش بهس بوو، چونکه ئایش بهو قسه یه و به بینینی ئو و
ئینجا مندا له کانی، وهک له سه ره مه رگدا بووبی و له ناکاو هیژیکی
نهینی، گیانی مروقیکی ساغله می به به ردا کردبیته وه، ئاوه ها قیت
و گورج بووه و به و په یری چووستییه وه، جهسته ی ئاخنییه وه ناو
په نه ره که، ته نانهت بارام هاواری لیکرد:

ئاگاداره... هیجگار وها تووند نا. من ته نیا ئو وه م له تو ده وی،
که هؤشت له سه رخوت بی و به سات وره به رنه دهیت. دهمه وی
بزانیته که وره به ردان ده بیته هوی به گورگانخوار دوو چوونی
توش و منیش و ئو دوو کورپه یه ش، ئینجا چه ز ده کم ئو وه ش
بزانیته، که من ته نیا یه ک پشتم هیه و ئو هتا به ده رگا که وه م ناوه.

له کاتیکدا ئیمه پښوستان به دوو پشت ههیه، که دووهمه که بیان
پشتی تویه، تیمده گیت ده لیم چی؟

ٹایش گیانیکی تری به بهردا کرابوو. بی ئهم قسانهش وه های
چه سپانده بووه میتشکی خویه وه، که له ناو قه لایه کی پؤلاییندایه و
که له گورگ قه توقهت ناتوانن زه فهری پی بهرن، بویه له وه رامیدا
وتی:

- ته واو... بیخه مبه و ترست لیم نه بی، گوايه بیهلم که لبه و
نینۆکی گورگ، بچه قنه له شی کورپه کانم؟ مه گهر پشت و سنگم
کون بکن و له ویوه، خو یان بگه یه ننه ژووره وه!
ئیتتر ئه ویش نهک ته نیا له ئایش و په نجره که دلنیا بوو، به لکو
خویشی هیندهی تر وره ی بهرزبووه و وتی:

- ته واو... منیش ته واو... نه خهم له دلدا ما و نه ترس.
به لام هر له و ساته دا، دوو سی توپه له به فر له شوینی کونی
لووله ی زوپاکه وه، له بنمیچه وه به ربوونه وه بو ناو ژوور. بارام
وای دانا که کاریکی ئاساییه و له دلدا وتی: (ده بوو که لووله که مان
دهر کیشا، شتیکمان تی بئاخنیایه). ته نیا هینده و ئیتتر سه رنجی لی
لادا. له کاتیکدا ئایش وهک له دلی گه رابی، که ئاسایی نییه، چاوی
هر تیبیری بوو. تا زوری نه برد هاواری بهرزبووه و وتی:
- بارام، بروانه!...

که روانییه وه بنمیچه که، په نجه و نینۆکی گورگیکی بینی،
که دهتوت ره تکراره ته ناو هیلانیه که وه و دهیه وئ له بیچووه
بالندهیه ک گیریبی! سه رنجیکی خیرای دایه ئایش، که دلنیا بوو

لەسەر خۆیە و بە بینینی دیمەنە که تیکنە چوو، سەریکی پەزما نەندی
بۆلە قاند. دەستی دایە دەمانچە کە ی و وتی:

- خەمت نەبی... هاتنە ژوورە وەیان لە وێو ستمە، ئەگەر
سێحربازیش بن و بتوانن خۆیان باریک بکەنەو، و شوپ ببنەو،
ئەوا بۆ هارینی سەر و لمۆزیان لەسەر پیم.

تەقەللادانە تازەبابەتە کە ی گەلەگورگ، زۆری نەخایاند. سێ
چوار جار و ئیتر چنگ و نینۆکیان بەدی نەکرایەو، بەلام دوا
ئەو بە ماوەیەکی کەم، دیسان ئایش هاواری کرد:

- بارام گویت لیبوو؟

- نا... لەچی؟

- شووشەییەکی پەنجەرەکیان شکاند.

- من گویم لە هیچ نەبوو.

- منیش تەنیا قرچەییەکم بیست، گویم لێ نەبوو پارچە ی لێ

بکەوێتە خوارەو.

- باشتر... کە لمۆزی پێدا دەدەنەو، دەم و قەپۆزیان بریندار

دەکا. ئە ی هیچ هەست بەو دەکەیت، دەمیان بگاتە کەلوپەلەکان

و راپیکیشن؟

- نا.

- دە هیچ گوئ مەدەرئ، شووشە شکاندنە کەش دادیان نادا.

دوا ی کەمئ بێدەنگی، ئایش لێ پرسی:

- سەعات بوو بە چەند؟

بارام به په روښه وه روانیبه سه عاته که ی. به بینینی رووخساری
 گه شایه وه. وتی:
 - نژیکی شه شه.
 - نژیکی... یانی چه ندی دهوی؟
 - ده ته وی ده قیقه و ساتر میره که شت بو بخوینمه وه؟ چاکه...
 نیستا هوت ده قیقه ی دهوی بو شه ش... باشه؟
 - باشه.

ویستی بو زیاتر دلخوشکردنی، چند قسه یه کی تریش بکاو
 به پیوستی نه زانی. ته نیا سووکه زهرده یه کی خسته سهر لیوی
 و به دلکی خوشه وه جگه ره یه کی ئاگردا و که و ته مژلیدانی. ئیتر
 قاچی لیرا کیشا و بیته وه ی پشت له دهرگا شل بکا، خوی خسته
 سهرباری حوانه وه وه. ئایشیش وهک ئهوی کرد و چووه سهر
 باری پالدانه وه یه کی ئاسایی بهر په نجره که.

کازیوه

سهرله نوی خاموشیبه کی سهر سور هینه ره له ناکاویکا، بالی
 به سهر هه یوان و پشت په نجره دا کیشایه وه! ئه مان تاقیکردنه وه ی
 جاری پینشوویان هیشتا له لا گه رماوگه رم بوو. ته نیا خویان وریا
 کرده وه و گوئی قولاغ بوون. هه ولیان دا نهک ته نیا ورته و جووله،
 به لکو بتوانن مشه مشی هه ناسه دانیشیان بیسن و ئه ویشیان
 نه ده که و ته بهرگویی! ئایش وتی:

- له وه ده چي رويشتين!

بارام باوه ږي وا نه بوو. وتي:

نابي... له پږ بيدهنگ بوون! بو چي وا له پږ؟!

- ده مانخه له تينن؟

- ده شي... وهكو جاري پيشوو.

- ئي ناخر كات له ساعات شه ش تپه ږي كړدوه، تو نه توت...

- با... به لام...

قسه كه ي ته واو نه كړد و گه له گورگ وهك هه موو پي كه وه
له يه ك ساتدا دهنگدرا بن، كړديانه روي حه شرا! به هه رچي
تين و توانايه كه وه كه له قورگياندا هه بوو، كه وتنه لووران دن و
قرووسكاندن و بگره زي قوزاقتيكي ئه وتو، كه گويي كه ږي كاس
ده كړد! به لام وازيان له سهر و لموز كيشان به دهرگا و په نجره كه دا
هينابوو. نايش يه كسهر بيړي بو لاي منداله كان چوو، وتي:

- بارام... منداله كان له م قاووقيزه خه بهريان ببينه وه، من چي

بكه م؟ خو زاره ترهك ده بن!

نه گه يشت وهرامي بهرگوي بكه وي و هه ردووكيان پي كه وه
قوت بوونه وه، بو ماوه ي چه ند ساتيك حه په سان و گوي قولاغ
بوون. نايش بو دلنيا كړدنيان به دهنگيكي پږ له سوژه وه وتي:

- پال كه ونه وه و بنوون بابه گيان... بنوون هيشتا زوه.

ئو قسه كه ي بو ئه وه كړد، كه نه يه لي قاووقيزه كه يان به لاوه
گران بي، كه چي ئه وان له ساتي يه كه مه وه تو قيبوون و وهك
قسه كه يان هه ر نه شبيستين، پي كه وه دا يانه زيږه ي گريانيكي

هېجگار به کول، دایک و باوکه هه ریه که له لای خوږه وه، که و ته ته قه لادانی هیمنکردنه وه یان و چه نده هه ولیان دا وایان لی بکن ئەوان هه لسن و بو لای ئەمان بښن، بڼ سوود بوو. له جڼی خوږیان نه بزوان و له یه کښناش ده یانزیراند. دایکیان نارامی له بهر برآ، پشتی له په نجهرکه به ردا، خوږی خسته سهر پڼ و بارام هاواری لڼه لسا و وتی:

- نه که یت... تو دانیسه ره وه جڼی خوږت. من ده چم به لایانه وه. ده شی سهر و لموز به کار بښنه وه.

هاواره که وریای کرده وه. دانیسته وه و پشتی له په نجهرکه تووند کرده وه.

- ده چم ده یان هڼیم بو لای تو.

- ئەی دهرگا که؟

- پشت به ته ناهه که ده به ستم.

ئیر له سهری نه وه ستا، چوو پری به هه ر دوو کیاندا کرد و به تانییه کیش له گه لایاندا. به فرکانیک بردنییه لای دایکیان و خستنییه باوه شییه وه. خویشی خیرا چووه پال دهرگا که و پشتی پیوه نایه وه، که دانیسته وه وتی:

- به تانییه که یان باش تیوه بپیچه و ته قه لالا بده، گوچکه یان

بناخیت.

ئایش وایکرد و دوایش تووند نووساندنی به سنگییه وه. ئەوانیش زوری پڼ نه چوو ژیر بوونه وه و له باوه شیدا مت بوون. قاووقیژی گوچکه رکه ری گه له گورگ، چوون له ناکاو ویکدا دهستی

پنکرد، ئاوه‌هاش له‌پرنکدا کپ بوو، هه‌ردووکیان به‌سه‌رسو‌رمانه‌وه
 روانییانه‌یه‌کتر، بۆ ماوه‌یه‌ک گوئیان هه‌لخست و ورته‌یان له‌ده‌م
 نه‌هاته‌ده‌روهه، ته‌نیا هه‌نده‌یان لا‌روون بوو که‌خاموشییه‌کی
 ته‌واو بالی به‌سه‌ر هه‌یوان و پشت په‌نجه‌ره‌که‌دا کیشاوه، ده‌نگی
 هه‌یج خشیه‌ و جووله‌یه‌کیان نه‌ده‌بیست، که‌نیشانه‌ی مانه‌وه،
 یا رۆیشتنیان بی. ئه‌وه زۆر سه‌رسام و چه‌واشه‌ی ده‌کردن.
 نه‌یانده‌زانی چۆنی لیکبده‌نه‌وه و چی له‌باره‌یه‌وه بلین. تا ئایش
 سه‌روه‌تی له‌به‌ر هه‌لگیرا و وتی:

- ده‌بی چی بی؟... ماون، یا رۆیشتوون؟!

نازانم... منیش سه‌ری لی‌ده‌رناکه‌م، سه‌یره!

- ئه‌ی چار چییه؟ چی بکه‌ین؟

با ماوه‌یه‌کی تریش چاوه‌ری بکه‌ین، بزانی چی ده‌بی.

- ره‌نگه‌شه‌به‌قی دابی.

بارام روانییه‌سه‌عاته‌که‌ی. نزیک‌ی شه‌ش و نیوی ده‌خوینده‌وه.
 بریاری دا‌هه‌لسیته‌سه‌ر پی و له‌کونی ته‌نافه‌که‌وه، سه‌یری ناو
 هه‌یوانه‌که‌بکاته‌وه و ئانوسات، خورپه‌ی پرسیاره‌که‌ی له‌وه‌به‌ر
 چه‌زی له‌هه‌ناوی هه‌لسانده‌وه... (ئه‌ی ئه‌گه‌ر نه‌رۆیشتبوون؟).
 ئه‌مجاریش رۆوخساری گرژبووه و ره‌نگی هه‌لبزکا. ئه‌مجاریش
 ئایش لی‌به‌ئاگاهات و وتی:

- بارام بۆ وا تیکچوویت!... چیه؟

بارام بی وه‌رامدانه‌وه‌ی راچه‌نییه‌سه‌ر پی و به‌ده‌مییه‌وه له
 دلدا و تی: (ئه‌گه‌ر نه‌رۆیشتبوون، ئه‌وا کۆتایمانه‌ و برایه‌وه!). ئیتر

هەر هیندهی چاوی به کونه که وه نا، وهک یه کیک به خوی و مال و مندالییه وه، له بهردهمی سیداره دا بووین و مژدهی ژیانیکی نوئیان پیراگه یه نرابی، وهرچه خایه وه و به گه شکه دارییه کی بیوتنه وه هاواری کرد:

- ئایش... دنیا پووناکه و گه له گورگ نه ماون. ته واو...
رزگارمان بوو... رزگارمان بوو... ته واو!

ئایش له لای خوییه وه هه ناسه یه کی قوولی دلنیا یی هه لکیتشا و وهک گول گه شایه وه. پشتی له په نجه ره بهردا و هه لسا یه سه ر پی، منداله کانی برد و چوو له سه ر جیگا که یان دانیشته. ئه وانی له ته نیشته وه دانا و خۆشی پالی به دیواره دا و بو حه وانه وه قاچی لی پاکیتشا.

له و ماوه یه دا بارام ده رگای کرد بووه و به وریاییه وه سه ری کیشابوو ده ره وه. که میک له سه ر ئه و باره هه لپروانی و وردبووه، که باش دلنیا بوو، ئینجا هه نگاوی هه له ئینا یه وه بچیته ده ره وه. ئایش نهک له ترسه وه، به لکو وهک دهقی به و قسه یه وه گرتبی، وتی:

- ئاگاداری خۆت به!

که گه راپه وه ژوره وه، چوو ه پالیانه وه و دانیشته. منداله کانی له باوهش گرت و ماچی کردن. ئه وسا پروانییه دایکیان و بو ی خنایه وه، که چی ئه و زور به هیمنی و له سه رخۆ وتی:

- ئیستا وا له و مۆته که سامناکه رزگارمان بوو، به لام ماوه ته وه سه ر پرسیاریک و وه رامه که ی...
بارام سه ری لی نزیخسته وه و ماچی کرد، وتی:

- پٽويست به كردنى پرسياره كهت ناكا. جلو به رگى پٽويستى
مندالھ كان و خوّم و خوّت، بيچچه ره وه و ئاماده بن. ده چينه وه ناو
كومه لگاي گورگى دوو پي!

(۱۹۸۲/۱/۴)

چەند تېبىنىيەك دەربارەى چىرۆكەكە:

۱- دارشتنى يەكەمجارى ئەم چىرۆكە، لە سالى (۱۹۵۷)دا بوە، كاتى كە سەربازبووم لە (شعبىة).

۲- لە سەرەتاي سالى (۱۹۶۵)دا، دەستنوسەكەم داوہ بە برادەرىكى ئەدەبدۆستم بۇ خويندەنەوہى. ئەوئش ھەر لەسەر لاپەرەيەكى سىپى كۆتايى دەستنوسەكە، بە مېژووى (۱۵)- ۱۹۶۵/۱/۱۶ چەند دېرىكى بۇ نووسىوم و بەپى چىزىنىنى خوى لە چىرۆكەكە، ئافەرىنىكى كردووم.

بەراى خۆم، لەوہ ناچى ئەو دەستنوسە ھەمان دەستنوسەكەى سالى (۱۹۵۷)بى، چونكە لە دەفتەرىكى (۱۰۰) پەرەيى قوتابخانەدا نووسراوہ، لەكاتىكدا چاك لەبىرمە كە لەوى (شعبىة) بۇ ئاسانكردى ھەلگرتن و شاردنەوہى نووسىنەكانم، بە زۆرى كاغەزى تەنك (رايز)م بەكاردەھىنا. بۆيە واى بۇ دەچم كە لە رۆژانىكى نيوان سالانى (۱۹۵۸-۱۹۶۴)دا جارىكى تر نووسىيىتمەوہ و دەستنوسى يەكەمم فەوتاندىن.

۳- سالى (۱۹۷۰) جارىكى تر لە دەفتەرىكى پەرە فولسكابدا نووسىومەتەوہ و بە بەراورد لەگەل دەستنوسەكەى پىشووڧا، بەبى ھىچ گورپىنك لە ناوہرۆكى بەسەرھات و درىژەى كارەساتەكاندا، ھەندى دەستكارىم كردەوہ و كەمى زياتر درىژەم پىداوہ و لەگەل كۆمەلە چىرۆكى (كلاڧەيەك ژانى توورە)دا، داومە

به (ره‌قابه) بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی و لاپه‌ره‌کانیشی مۆری (ره‌قابه‌یان) پیوه‌یه، به‌لام دیاره‌ وه‌ختی کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌که‌م به‌ چاپ گه‌یاندووه، له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئەمیان له‌گه‌لیاندا په‌شیمان بوومه‌ته‌وه.

۴- له‌و پۆزانی دوا‌ییه‌دا ئاسایی به‌و نووسینانه‌مدا چوومه‌وه، که‌ هیشتا بلاوم نه‌کردوونه‌ته‌وه و سه‌رله‌نوێ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی ئەم چیرۆکه‌م که‌وته‌وه به‌رچاو. ئینجا دوا‌ی که‌می تیرامان، له‌ دلی خۆمدا وتم: ئەری من بۆچی بیست و شه‌ش سالی ره‌به‌قه‌ به‌ری رووناکی بینین له‌م به‌ره‌مه‌م ده‌گرم؟! ئیتر ئەوه‌بوو بریاری رووناکی بینیم بۆدا و سا‌ خۆی و به‌ختی!

۵- نازانم ناوی چیرۆکه‌که‌ له‌ ده‌ست‌نوسه‌که‌ی سالی (۱۹۵۷) دا چی بووه، به‌لام له‌ دوومه‌که‌یدا (شالاوی دل). دوا‌یی له‌ سنیه‌میدا (۱۹۷۰) بووه به‌ (یادیکی کۆن)، که‌چی وا ئیستا لی‌رده‌دا ده‌یکه‌مه‌وه به‌ (شالاوی دل).

۶- دوا‌جاره‌ه‌رچۆنیک له‌ باره‌ی سه‌رله‌نوێ ده‌ست‌کاریکردنییه‌وه سه‌رم هینا و سه‌رم برد، گه‌یشتمه‌ ئەو ئەنجامه‌ی که‌ چاک‌تر‌وا‌یه کتومت وه‌ک خۆی بیهێلمه‌وه، به‌لام ته‌نیا به‌پیتی شاره‌زایی ئیستام، له‌ رووی رینووس و پووختی زمانه‌وه ده‌ست‌کارییه‌کی بکه‌م.

ع.ح

(۲۹-۳۰/۳/۱۹۸۳)

شالۆى دل

ھەر مروفئىك، بەسەرھاتىكى كارىگەرى رابوردووى ژيانى بە شىۋەيەكى تايبەتى لە قوولايى بىر و ھۆشيدا، بىچ دادەكوتى و لىي دەبىتە يادگارلىكى چەسپىوى نەمرى ئەو تۆ، كە ھەر ھىندەي ھەلىكى بۆ ھەلكەوت، لىي دىتەو ە جۆشوخروۆش و كارەساتەكانى ۋەك فلىمى سىنەما دىنەو ە پىش چاوى. ھەندى كەس ۋەھا لاف لىدەدەن، كە گوايە دەتوانن بە ئاسانى ئەو بەسەرھاتە لەبىر خۇيان بەرنەو ە و ۋەھاي فەرامۆش بكن، كە ئىتر قەت بەيادىان نەيەتەو ە، بەلام بەلای مەو ە ئەوانە يا دەبى دل و دەروونىان لە پۇلا بى، يا دەبى ھەر لە بىچىنەدا بى دل و دەروون دروست بووبن، كە ئەمەيان زياتر بۆ ئازەل دەگونجى، نەك بۆ ئادەمىزادا! سا من بەشەبەھالى خۆم لەو مروفئە ئازەلانە نىم و بە تايبەتیش ئەمرو بۆم دەرکەوت كە لەوانە نىم.

ئەم بەيانىيە كىژىكى تەمەن پانزە سالى دراوسىمانيان دا بەشوو، بە پىاوىكى شەست سالە! كىژە ماوۋەيەكى زۆر قورى رەشى پىئا و سەر و قژى خۆى رنىيەو ە، بەلام بى سوود بوو... ھىچ دادىكى نەدا. دواچار ھاوارى ھىئا بۆ من... بەلئى بۆ من، كە بە شانازى نەبى، بە پىاوى ھەرە رىز لىگىراوى بەرا و تەدىرى ناو كۆلانەكەمان ناسراوم و خۆشەويستى ھەمووانم. كىژەي

به‌سزمان که‌وت به‌سه‌ر ده‌ست و پیتدا و به‌ده‌م پارانه‌وه‌یه‌کی
دلپروینه‌وه‌وتی:

- خاله‌ گیان فریامکه‌وه... رزگارم که! له هه‌موو ئەم سه‌ر
زه‌مینه‌دا له تو به‌ولاوه‌ که‌سیکی تر نییه‌ هاواری به‌رمه‌ به‌ر! مردنم
هه‌زار جار لاخۆشتره‌ وه‌ک له‌وه‌ی بيمه‌ ژنی ئەو پیاوه‌ی به‌ باپیرم
ده‌شی، بۆ خوا یارمه‌تیم بده‌ و رزگارم که.

من ئەوه‌ی پینم کرا به‌ زیادیشه‌وه‌ کردم. هه‌ولیکی زۆرم له‌گه‌ل
که‌سوکاریدا دا. هه‌رچی توانا و ده‌سه‌لاتم هه‌بوو خسته‌م کار، که
هه‌ر سوودی نه‌بوو، خۆم پێ رانه‌گیرا و که‌وتمه‌ قسه‌ پیتوتیان،
به‌لام دیاربوو من له‌ سنووری خۆم ده‌رچوو بووم، بۆیه‌ ئەوانیش
په‌تیا ن له‌ روومدا پچراند و که‌وتنه‌ قسه‌ پیتوتنم. به‌ درێژایی بیست
سالی ژیانی ناو ئەو کولانه‌م، ئەوه‌ یه‌که‌مجار بوو ئاوا له‌ روودا
قسه‌م پێ بوتری.

کیژده‌ی به‌سزمان که‌ ئەوه‌ی دی، فرسه‌تی هینا و هات به‌ریز
لیگرتنیکی قووله‌وه‌ ده‌ستمی ماچ کرد و وتی:

- خه‌له‌گیان... تو ئەوه‌ی له‌ تواناندابوو کردت. بمه‌خشه‌...
تووشی ده‌ردیسه‌رییه‌کی خۆراییم کردیت. سوپاست ده‌که‌م، به‌لام
من له‌لای خۆمه‌وه‌ وا بریارم دا که‌ زۆر به‌ پینخوشحالییه‌وه‌ بچم.
به‌ به‌ره‌و پیری مه‌رگی خۆمه‌وه‌!

که‌ لای منی جیه‌ه‌شت و رویشت، گه‌لی هینم و له‌سه‌رخۆ بوو.
به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک نیشانه‌ی ئەوه‌ی پیتوه‌ دیارنه‌بوو، که‌ به‌راستی
بریا‌ری داوه‌ بچی به‌پیر مه‌رگی خۆیه‌وه‌.

دوای رۆیشتنه‌که‌ی به‌ته‌نیا سه‌عاته‌وه‌ختیک، قیژه و هاوار و شین و شه‌پۆر له‌که‌سوکاره‌که‌یه‌وه به‌رزبووه‌وه. کیزه‌ی به‌سزمان هیمنی کردبوونه‌وه تا هه‌لی بۆ هه‌لکه‌وتبوو. ئه‌وسا خۆی دزیبووه‌وه و چووبوو له‌په‌نایه‌کدا ته‌نه‌که‌یه‌که نه‌وتی به‌خۆیدا کردبوو. به‌دوایدا هاتبووه ناوه‌راستی چه‌وشه‌که‌وه و ئاگری له‌خۆی به‌ردابوو. ئیتر وه‌ختیک به‌فریای که‌وتبوون و کوژاندبوویانه‌وه، ئه‌و له‌شی خۆی بۆ زاوای ته‌مه‌ن شه‌ست ساڵه‌ کردبووه تۆپه‌له‌خه‌لووزیک.

ئه‌م کاره‌ساته‌ی له‌م‌رۆی ئه‌و کیزه‌ دراوسیه‌مان، که‌ منیشی له‌لای لابه‌لاوه‌ راپیچ کرده‌ ناو گیزاوی خۆیه‌وه، ده‌رفه‌تی له‌ به‌سه‌رهاتیکێ پۆژانی سه‌ره‌تای لاویم هینا، که‌ دوای خامۆشیه‌کی سی و پینج ساڵی، ناخی دل و ده‌روونم بشله‌قینئ و لیمبیته‌وه جۆشوخرۆش.

من نووسه‌ر نیم و به‌دریژایی ژیانی په‌نجا ساڵه‌شم، قه‌ت بیرم به‌لای ئه‌وه‌دا نه‌چوو که‌ خوو بده‌مه‌ کاریکی پرۆپوچی وه‌ها، به‌لام ئه‌وه‌تا ئیستا ئاره‌زوویه‌کی هینجگار به‌جۆش هانم ددا، ئه‌و به‌سه‌رهاتهم بخره‌مه‌ سه‌رکاغه‌ز. خۆ وه‌نه‌بی من ئیستاش ئه‌مه‌ به‌و نیازه‌ بکه‌م، که‌ پۆژیک له‌ پۆژان ئه‌م و ئه‌و بیخویننه‌وه. نه‌خیر... به‌لکو ته‌نیا بۆ دامرکانده‌وه‌ی ئاره‌زووه‌که‌ی خومه‌.

(1)

مانگ و نیویک بوو خانوویه کی تهنیشتمان چۆل بوو. لهو ماوهیه دا زۆر کهس هاتنه سهیرکردنی و ویستیان بینه ناوی، به لām ههندیکیان پیتی رازی نه ده بوون و ههندیکیشیان له گه ل خاوه نه که یدا له سه ر کری ریکنه ده که وتن.

من وه کو دایکم و باو کم گویم نه ده دایه ئه و خیزانه ی دینه ناوی. من ئاواتی گه وره م ئه وه بوو، که ئه و خیزانه کورپیکی لاوی وه ک خۆمیان هه بی و جیگه ی هاوه له دلسۆزه که ی پیتشوومم بۆ بگریته وه، که گواستنه وه ی خیزانه که یان له و خانووه و بارکردنیان بۆ شارپیکی تر، له یه کتری دوورخستینه وه. له بهر ئه وه زۆرم پی ناخۆش بوو کاتی خانووه که گیرا و ئه م ئاواته م نه هاته دی.

به لām دایکم به پینچه وانه ی منه وه زۆر پینخۆش حال و شادمان بوو. ئه و بۆی باسکردم، که ته نیا ژن و میردیک و دوو مندالی ساوان و وا ده رده که وی زۆر خانه دان و به ویل و وسوولن! له گه ل ئه وه شدا من له دلی خۆمدا وتم: (که که سیکیان نه بی بیته هاوه لم، بوون و نه بوونیان بۆ من وه ک یه که).

ئه و شه وه دایکم هه مان ستایشی دا به گوپی باوکیشمدا و هه ردوویکیان له م پوه وه ره زامه ندییان نیشان دا. گویم لیبوو باو کم پی وت:

- زۆر له وه ده ترسام تووشمان بی به تووشی ره وه خیزانیکی سه ر به گۆبه نده وه، به لām وا خوا کردی ئیمه چۆن به ئاواته وه بووین، وه ها ده رچوو.

دایکیشم له وهرامیدا وتی:

- منیش وهک تۆ... به دریژیایی ئەم مانگ و نیوه خەمی ئەوه دایگرتیبوم، به لām له خوا به زیادبئی وا ئەو خەمەم له دل دەرچوو. هەر بۆ ئیوارە ی رۆژی دوایی، له سەر کرداری باوو باپیران، میوانداریمان کردن بۆ نانخواردن. من ئەو شەوه تەنیا خالە (عەول)م دی و ناسی، چونکه ژنەکه ی و مندالەکانی له خوارەوه لای دایکم بوون، به لām به سەروسیمای شەودا، هەر زوو وینەیه کم له خەیاڵی خۆمدا بۆ ژنەکهشی کیتشا (دەبئی له پەنجا، یا چل و پینج سال که متر نه بئی)، که چی یه کسەر به دوایدا پرسیاریک پەرییه میشکم: (ئە ی یانی چی که تەنیا دوو مندالی ساوایان هەیه؟).

ئەم پرسیارە هانیدام سەرنجیکی وردتر بدەمه خالە عەول. بۆم دەرکهوت که تەمەنی ئەگەر له شەست سال زیاتر نه بئی، که متر نییه. هەرچەندە هیشتا نیشانه ی چست و چالاکى به لەشولار و شان و باهوویەوه دیاری ئەدا و لەوه نەدەچوو وا زوو که نهفت و پەککهوتە ببی، به لām تاقە یهک مووی رەش له سەر و سملییدا نەمابوو. چەندین چرچ و لۆچ ریزیان بهستبووه رۆخسار و لامل و ژیر چەنە ی. پیلووهکانی به سەر یه کتردا داکهوتبوون و چاوهکانی رۆویان له کوژانەوه کردبوو. جگەرە ی نەدەکیتشا، که چی زوو زوو کوکه یهکی قرخن زۆری بۆ دەهیتا و هەناسە ی سوار دەکرد. (واته ئەو ئیستا دەبوو کوپ و کچی گەنجی هەبووایه و بگره رەوه یه کیش کورەزا و کچه زای بخستایه تەوه. یا تۆ بلئی له وه پیش ژنی تری هیتابئی و مردبئی، یا تە لاقی دابئی و وهچە ی تری له وه بئی و لەم جیا بووبنە وه؟!).

له دلی خۇمدا باسه که م ودها ورد ده کرده وه، بی ئه وهی بگه مه
ئه نجام.

باو کم و خاله عه ول تا دره نگوه ختیک به قسه و باسی
همه ره نگوه کاتیان به سه ربرد. خۆشترین باس به لایانه وه که
ماوهیه کی زۆریان پیوه به سه ربرد، گپرانه وهی یادگاریی رۆژانی
لاویی خویان بو، که به ده مییه وه گه لی له رپوداو و کاره ساته
میژوویه کانی شار و ناوچه که یان به سه ر ده کرده وه و هیندهی
په یوه ندییان به خویانه وه هه بووبی، لییان دهدوان. ئه مه وای له
من کرد که به در یژایی دانیشتنه که ته نیا گو یگریم و هیچ قسه یه کی
ئه وتق نه بی بیکه م.

من به ئاواته وه بووم خاله عه ول له نیوانی قسه کانیه وه شتیک
له دیوی شارا وهی ژیانی تایبه تی خۆی بخاته روو، وهک نه یینی
دوو منداله ساواکه ی، به لام بی سوود بوو، به در یژایی ئه وه موو
گفتو گو یه ی له گه ل باو کمدا، به لای ئه وه دا نه چوو، به دوور و به
نزیک له م ژنه یانان دره نگوه خته ی بدو ییت و شتیکی ده رباره بلی.
من له و باوه رده دا بووم که باو کیشم له م باره یه وه هه روه کو
منی بۆ چوو وه و ئه ویش هه مان پرسیار له می شکیدا گپژ ده خوا و
به ئاشکراش پیوه ی دیار بوو، که وهک من به ته مایه خاله عه ول
خۆی له نیوانی قسه و باسدا ئه مه ی بۆ روون بکاته وه.

به لام که هه ر نه یکرد، ئه وسبا باو کم وهک پرسیاره که ئارامی
له بهر بری بی، به بی هیچ پی شه کییه ک باسی هینایه سه ر ژنه یانانی
خۆی و وتی:

له رۆژگاری لاویتی ئیمه دا کور هر هیندهی بلوق
دهبوو، که سوکاری گورج تهوقی ژن و مندالیان دهکرده ملی و
دهیانبهستهوه.

باو کم قسه که ی تهواو نه کرد و بیدهنگ بوو. من هر زوو له
مه بهستی تیگه یستم، که بوچی ئه و باسه ی کرده وه و بوچیش
قرتاندی و بیدهنگ بوو، به ئاشکرا دیار بوو که دهیویست خاله
عهول رابکیشیته ناو داوی پرسیار و پرسیارکارییه وه و دوا جار
مافی پرسیارکردن له خویشییه وه سه بارهت بهو، بکاته قهرزیک
به سه رییه وه! که چی خاله عهول له ته نیا سه ر له قاندنیک به ولاوه،
هیچی تر وهرام و قسه ی نه بوو! ئه وسا باو کم به ناچار یی قسه که ی
خوی تهواو کرد و وتی:

- جگه له م کورهم که تاقه کورمه، سی کچیشم هه ن که هه موو
به شوون و گه وره که یان ئیستا مندالی شه ش- ههوت سالانی
هه یه.

به لام ئه مجاریش خاله عهول ته نیا وتی:

- خوا ته مه نیان دریژ بکا و دهست به بالیان وه بگری!
باو کم، وهک ئه م وهرامه تهواو ئارامی له بهر هه لگرتی، به
پرسیاریکی فیلبازانه وه به رهنگاری بووه وه و وتی:

- لام وایه مندالی گه وره تر هه ن و ئیستا لای خوت نین!
خاله عهول به بیزاریه وه سه رنجیکی دایه باو کم و که میک بو
وهرامدانه وه گیری خوارد.
ئینجا کوت و پچر وتی:

- نه خيړ... ته نيا ټو دووانه م هه ن!
 باوكم وازى لئ نه هينا پرسيارىكى ترى به دوا دا كرد و وتى:
 - ده بى له م دوا بيه دا ژنت هينابى!
 ټوسا وهك بيه ويى ماوهى پرسيارى ترى له باوكم بېرى،
 فراوانتر وهرامى دايه وه و وتى:
 - به لى... به لى... ته نيا شهش ساله هيناومه. ټوى راستى بى
 من نيازى ژنهينانم هه نه ما بوو، به لام وا تاخرى ټم ټافره ته م
 بوو به نه سيب.
 وهك بو قسه يه كى كارى گه ر بگه رى، باسه كه ي كوټايى پى
 بهينى، كه مې بېدهنگ بوو.
 ټينجا وتى:
 - چاره نووس... خوا چى له چاره مان نووسى بى، هه ر ټوه يه.
 وهك هه ر مروټيكي خواناسى به باوه ر، ټم گفته ي له ناخى
 دهر وونيه وه دهر بېرى. به دوايدا ټيتر گورج باسه كه ي گورپى و
 ريگه ي پرسيار كردنى ترى له باوكم گرت.

پوژى دوايى كه له قوتابخانه گه رامه وه ماله وه، ټافره تيكي
 مندالكارم لاي دايكم دى.
 ټاگام ليوو هه ر من خو م كرد به ژووردا، ټو به په له
 سه رپوشه كه ي پيچا له سه ر و مليه وه و خو ي گرموله كرد.
 منيش له لاي خو م وه له ټاستى ټم كرده ويه ي ټو دا، پاشه وپاش

کشامه دواوه، که سهر بکهومه سهرهوه بو ژوررهکهی خوّم.
له گهل کشانه وهما گویم لیبوو دایکم پیی وت:

- کچی وای تیمه گه... مناله... شهرمی چی لیده کهیت؟

من نه وه یه که مجار بوو نه و ئافرده ته لای دایکم ببینم. له دلی
خوّمدا وتم: (ئاخو کئی بی؟ نه له و خزمانه یه که من دهیاناسم و نه
له دراوسیکانه. نهی ئاخو کئی بی؟ تو بلایی کچی خاله عهول بی؟
خاله عهول خوی وتی که ته نیا دوو مندالی ساوای هه ن. که وای
دوور نییه خزمیکی نه وان بی، هی خوی، یا ژنه کهی، به لام یانی
چی دایکم دوینی هیچ باسیکی نهوی نه کرد).

ژوری پی نه چوو رویشت. هه که له ده رگای هه وشه ی مالی
نیمه چوو ده ره وه، دهنگی کردنه وه و پیوه دانی ده رگاکه ی مالی
خاله عهولیشم هاته به رگوئی. به وه دا گومانم نه ما که ئافرده ته که له
مالی خاله عهولدا یه، ئیتر سا خزمیان بی، یا هه رشتیکی تر. بویه
له دلی خوّمدا پیکه نینم به نه قلی دایکم هات و وتم: (دهبی وای
بو چوو بی که گوا یه هه هینده ی نه و وتی: کچیکی مندالکاری
جوانیشیان له گه لدا یه، ئیتر من یه کسه ر به تیری عه شقی گرفتار
دهم و ددهمه کتو!).

من وه هام لینکدا یه وه و به و نیازه شی گالته ی پی بکه م، وتم:
- خوا هه لئاگرئی مالی خاله عهول کچیکی جوانیشیان هه یه،
که چی گالته پیکردنه که رووی خوّمی گرته وه و نه و دایه قاقای
پیکه نینیکی به کوّل و وتی:

- نه یخوویت تاله!... نه و کچه جوانه ژنه که ی خاله عهولته!

له سهره تادا چه په سام و تاس بر دمییه وه. دواچار سهرنجیکی
پر مانام له روخساری دایکم گیرکرد و وهک باوهر به قسه که ی
نه که م، به سهر سورمانه وه لیم پرسى:

- به راسته، یا به گالته؟

هر به دم پیکه نینه وه وتى:

- دروت له گهل ناکه م.

ئینجا ته ورژمى پیکه نینه که ی کپ کرده وه و به لام هر به دم
گالته و گه په وه وتى:

- بو گوايه هیچ نیازیکت خستبووه دلى خوته وه؟ له ئاستى
پرسياره که يدا په شوکام و له وهرامدا وتم:

- من؟... نه... نه خیر... نیازى چى!

ئینجا زوو له سهر سورمانه که ی خوم به ئاگا هاتمه وه و وتم:

- به لام!... به لام چوڼ دهگونجى ئافره تىکی مندالکارى وه ها،

ژنى پیاویکی پیرى وهک خاله عهول بى... چوڼ دهگونجى!؟

- وهک دایکیشم هر له سهر ئه و باوهره ی من بى، که میک مات

بوو. دوايى وتى:

- چاره نووس... روله چاره نووس!

منیش به ته وسیکه وه له وهرامیدا وتم:

- چاره نووس... به لى چاره نووس!... خاله عهول خویشى دوینى

شه و هر ئه مه به هانه ی بوو. ئه رى به راست تیم ناگه یه نیت

چاره نووس یانى چى؟

هر به دم ئه و ماتى و مه لولوییه وه له وهرامدا وتى:

- دہزانیٹ چارہنوس یانی چی؟ گوئی بگرہ بوئی روون
 بکہمہوہ... گولچینی ژنہکھی ئہو خالہ عہولت، شہش سال
 لہمہوہر کہ دایکی دہمرئ، ئیتر لہ ہہموو ئہم دنیاہدا، نہ لہ
 باوکہوہ و نہ لہ دایکہوہ ہیچ کہسوکاریکی وہہای نابئ کہ
 پہنای بہریتہبہر و دالدهی بدا، بہلام خالہ عہول برادرہیکی گیانی
 بہگیانی باوکی بووہ و دوای مردنی باوکہ، مہردانہ ہاتبووہ
 دەست و نہہیشتبوو ژنہکھی و کچہکھی برسی و دہرہدہر بن
 و بکہونہ سوال. بہم جوڑہ بہ درئژیایی پینج سالی رہہبق بالئ
 بہزہبیان بہسہردا دہکیشئ و بہخویان دہکا، تا دایکەش دیتہ
 سہر مردن.

ئہو وختہ گولچین تہمہنی پانزہ سالان دہبی. دایکہ لہ
 سہرہمہرگدا گہلی لہ خالہ عہول دہپاریتہوہ، کہ گولچین
 مارہبکات و نہیہلی بیکہس بمینیتہوہ. لہ سہرہتادا رازی نابئ و
 بہلئنی ئہوہ بہ دایکی دہدا کہ بیسپیری بہ مالہ خزمیکی نزیکی
 خوئی، بہلام دایکہکہ ہہر لئی دہپاریتہوہ و زوری لیدہکا، ئینجا بہ
 رہزامہندی گولچین خویشی مارہی دہکا و دہبیاتہ لای خوئی. من
 مہبہستم لہ چارہنوسہکہ ئہمہ بوو... تیم گہیشتیت؟

لہ کاتیکدا کہ دایکم زور لہسہرخو و بہ شیتہیی ئہم قسانہی
 بو دہکردم و ئہو کومہلہ نہینییہی بو دہخستہ روو، من وہک
 گویم بو یہکیک لہسہر گوزشتہ کاریگہرہکانی راپہل کردبی،
 ئاوہا کروکاس بووہووم و وزہم لہبہر برابرہو. ئہوی راستی بی،
 من پینش بیستنی ئہم قسانہی دایکم، ہیچ گومانیکم لہوہ نہبوو

که زور و جهوریکی گه وره له و ئا فرته کراوه و مافیکی پیروزی خراوته ژیر پیی باوکیک، یا برایه کی چا و چنۆکی زورداری بی میتشکه وه و دوا جار ژیر رکینی ئاره زووی چه په لی پیریکی ئاخړ شه ره وه، به لām ئه وهی له دایکم بیست، باسه که ی گه لیک لی ئالۆ زاندم.

که میک میتشکی خۆم بۆ هه لوشی. له دلی خۆمدا وتم: (ئهم کاره ئه گه رچی له سه ریکه وه زور و جهوره، به لām وه کی تر چاره نووسه که کاری خۆی کردووه!). که گه ی شتمه ئهم ئه نجامه، ئیتر به ناچار بیی له وه رامی دایکمدا وتم:
- به لی دایه... تیت گه ی شتم.

دایکم ئیتر له وه زیاتر له سه ری نه پویشت و باسه که ی کپ کرد، به لām من زوری پی نه چوو پرسیاریکی تر له میتشکمدا سه ری هه لدا و زوری بۆ هینام.

- ئه ی ئاخۆ ئه و چاره نووسه وه ک چۆن تووشی یه کتری کردوون، ئاوه اش به یه که وه گونجاندوونی؟!
●●●

(۲)

ئا فره تانی ناو کۆلانه که مان، هه موو سویندیان به سه ری دایکم ده خوارد و زوریان خۆش ده ویست، ئه مه ش له خۆیه وه نه هاتیوو، به لکو ئه نجامی کردار و ره فتاری جوان و به رزی خۆی بوو، که به در یژایی پانزه ساله ی ژیانمان له ناو کۆلانه که دا، قهت

رووی نەدابوو جارێک لە جاران لە گەڵ هیچ کامیاندا لێی بووبێتە ناخۆشی و دلایانی رەنجاندبێ. تەنانەت کە شتیکیش لەم بابەتە لە ناو ئەواندا پووێ دەدا، گورج ئەو دەکەوتە نێوانەو و بەسەر و زمانی شیرینی ناشتی دەکردنەو. جگە لەمە هەمیشەش لەسەر پێ بوو بۆ سەرلێدانی نەخۆشیان و بەدەنگەو و چوونیان لە هەر کارەسات و گرفتیکدا کە تووشی دەبوون. بەرامبەر بەم رەفتار و کردارە پێ لە دڵسۆزییە دایکم، ئەوانیش دەستیان بۆ بە سنگەو و دەگرت و گەلیک رێزیان لێدەنا، بۆیە بەردەوام سەریان لێدەدا و زۆربەى كۆرپى قسەوباس و دەمەتەقییان لای ئەم پێکدەهینا.

گولچین خانى ژنى خالە عەولى تازە دراوسێشمان، هەر زوو لەم بارەیهو و چوو ریزی ئافرهتانی ناو کولانەکە. بگرە من هەر لە سەرەتاو هەستم بەو کرد کە دایکم زیاتر لە هەر یەکنی لە ئافرهتەکانی تری ناو کولانەکە هۆگری گولچین خان بوو و بەلایدا دادەشکێنی. زۆرجار گویم لێدەبوو کە باسی ئەو و خالە عەول دەهاتە ئاراو، بە باوکمی دەوت:

- من هێشتا ئافرهتی وا رەوشت و خو و پاک و ژیر و وریام نەدیو. فریشتەیه کە لە ئاسمان کەوتۆتە خوارەو.

بەلام ناخۆ هوی ئەم ستایشکردنەى لەلایەن دایکمەو و چی بێ؟ بۆم پوون نەدەبوو. تەنیا هێندە نەبێ کە لە دلی خۆمدا دەموت: (دەبێ یا دایکم بەزەیی بەودا بێتەو، یاخود ئەو بە سەر و زمانی شیرینی، دایکمی هۆگری خۆی کردبێ!).

من تا ئەو وەختە، جارەھای جار که سەرم دەکرد بە ماله‌وهدا،
 یه‌کیک، یا دووان، یا زیاترم له کچان و ژنانی ناو کۆلانه‌که له‌لای
 دایکم دەدی و به‌لام قەت خەیاڵ و هۆشم، تەنانت هەروا به
 ئارەزووی ناسینە‌و‌ه‌ش بی، به‌لای ئەو‌دا نە‌دە‌چوو سەرنج‌یکیان
 بدەمی و که‌می چاویان له‌سەر راگیر بکه‌م، به‌لکو هەر که له‌ دەرگای
 حەوشە‌وه هەستم پێ بکردنایه، یه‌کسەر به‌رهو ژوورە‌که‌ی خۆم،
 که له‌گە‌ل هە‌یوان‌یک‌ی به‌رده‌میدا قاتی سەره‌وه‌ی خانووه‌که‌مانی
 پێکده‌هینا، ملم دنا، که‌چی به‌رامبه‌ر به‌ گۆلچین خان له‌ هە‌موو له‌و
 جارانه‌دا که هە‌ستم دە‌کرد له‌لای دایکه‌م، هیزیک‌ی ئە‌فسووناوی
 پالی پێوه‌ دنام چاوی بۆ بگێرم و سەرنج‌یک‌ی خیرای بدەمی!
 تە‌نیا سەرنج‌یک‌ی خیرا و ئینجا ئیتر له‌سەر پێشه‌که‌ی خۆم،
 به‌رهو ژوورە‌که‌م برۆم، به‌لام سە‌یرتر له‌مه ئە‌وه‌بوو که له‌وئ، له
 ژوورە‌که‌م وه‌ک جارێ بۆ به‌سە‌ربردنی کات و چاوه‌روانکردنی
 چۆلبوونی لای دایکم، خۆم به‌ خۆیندنه‌وه و نووسینی دەر‌سه‌کانی
 قوتابخانه‌مه‌وه خە‌ریک نە‌ده‌کرد، به‌لکو وه‌ک ئە‌و هیزه
 ئە‌فسووناوییه سات له‌ دوا‌ی سات له‌ ناخی دل و دەر‌ووندا
 تە‌شه‌نه‌ بسینی و ڕوو له‌ تە‌قینه‌وه بکا، ئارامی له‌به‌ر هە‌لده‌گرتم
 و کرده‌وه‌یه‌کی سە‌یری پێ‌ده‌کردم!... کرده‌وه‌یه‌ک که به‌ درێژایی
 تە‌مه‌نی شانزه‌ سالییم ئە‌وه یه‌که‌مجارم بی به‌ خۆمییه‌وه ببینم!
 په‌نج‌ه‌ره‌ی ژوورە‌که‌م ده‌یروانی به‌سەر حەوشه‌که‌ی خۆمان
 و هە‌روه‌ها حەوشه‌ی مالی گۆلچین خانی‌شدا. که ده‌گه‌یشتمه
 ژوورە‌که‌م، له‌ سە‌ره‌تادا که‌می‌ک خۆم به‌ کتیب و ده‌فته‌ره‌کانمه‌وه

خه ریک ده کرد، به لام زوری پی نه ده چوو هیزه ئه فسووناوییه که ده هیئامه جۆشوخروش و زوری بۆ ده هیئام. به دوایدا وازم له کتیب و دهفته رهکان ده هیئا و تاسیک ده بیردمه وه.

دواچار له ناکاو یکتا راده پهریمه سه ری و به قه له مبار دیک خوم ده گایانده بهر په نجه ره که. له ویدا ده چه قیم. چاوه پروانم ده کرد تا ئه و، لای دایکمی جیده هیشت. ئیتر به دریزایی ئه و ماوه یه ی حه وشه ی خومان و حه وشه که ی خویانی ده بری و خوی ده کرد به یه کیک له ژووره کانی ماله وه یاندا، من هه ر تیمده پروانی! بگره ئه گه ر له حه وشه که ی خویاندا بمایه ته وه و به کار و فرمانیکه وه خه ریک بووایه، ئه واهه ر بهر په نجه ره که م بهر نه دها و هه ر سه یریم ده کرد!

دواچار که ئوم له بهرچاو نه دها و هیزه ئه فسووناوییه که له کار ده که وت و بهرۆکی هه ست و هۆشمی به رده دا، کومه له پرسیا ریکی ره ق و سه خت و ئازار به خشم لی قوت ده بوونه وه. له دلی خومدا ده موت: (ئمه له پای چی و بۆچی؟ به چ نیاز و مه به ستیکه؟ من چیمه به سه ر گولچین خانه وه و چیم لی ده وئ؟). دواپی که ته قه للام دها و هرامی پرسیا ره کانم بده مه وه، و هرامی راست و دروستم ده سگیر نه ده بوو، نه مده زانی چیم ده وئ. ته نیا هیندهم ده زانی که رۆژ له دواپی رۆژ ئه م ئاره زووی سه رنجلیدانه یم له لا تووندوتیژتر ده بی!

ھەر دواى ماوہیەکی کورت، نزیكەى مانگ و نیویک، ھەستم
 بە خۆم کرد، کە وەك چۆن دایکم گولچین خانى بە فریشتەییەك
 دادەنا و لە ئاسمان كەوتبیتە خوارەو، منیش ئاوەھا دوو مندالە
 ساواکەیم لا بوونەتە دوو فریشتەى نەشمیلە و جوان و ھەرودھا
 لە ئاسمان كەوتبە خوارەو. ھۆگرى من بو ئەوان، زۆر لە
 ھۆگرى دایکم بو دایکیان بەجۆشتر بوو. کاتى ھەردووکیانم
 دەگرتە باوہش و بە زردەخەنە و پیکەنینە فریشتەییەکیان بۆم
 دەخنانەو، ھەستم بە بەختیارى و شادمانییەکی ھیجگار قوول
 دەکرد. تەمەنیان سى سالان و پینچ سالان بوو. خرپن و جوانکەلە
 و ئیسکسووک. بە چاوە رەشە گەشەکانیاندا دیار بوو کە ئەوانیش
 چەندە ھۆگرى من بوون و خوشیان دەویم. خو ئەگەر دایکیشیان
 نەپهینانایە، خویان بە خنەخن دەهاتن بۆ لام. ھەندى جاریش من
 دەچووم بە دواياندا و تەنیا لە دەرگای ھەوشەوہ بانگم لیدەکردن
 و ئیتر دەهاتن.

راستە مندالەکان زۆر ئیسکسووک و زیتەلە بوون، بەلام
 ئاخۆ تەنیا ھەر ئەمە بوو بوو ھۆى ئەو ھۆگرییەم بۆیان؟ بە
 سەرزارى ئا... ھەرودھايشم لە دایکم و گولچین خان دەگەياندا،
 بەلام لە ناخى دەرووندا، لە خۆم دلنیا بووم کە ھۆیەکی گەلى
 کاریگەرتر ھەيە، ھۆیک لە بابەتى ئارەزووکردنى سەرنجێدان
 و تى وردبوونەو ھەكەى! ئەى ئەگینا ھەردوو خوشکەكەى خۆم،
 ئەمیان سیان و ئەویان دوو مندالی تا بلێى جوان و نەشمیلە و
 زرت و زیتیان ھەبوون، کەچی بەرامبەریان تەنیا خالیکی ئاسایان

بووم و خوشەوېستېم بۇيان قەت لە پادەى ئەم ھۆگرېيەمدا بۇ ئەمان نەبوو.

ئەوى پاستى بى، من لە ناخى دلى خۇمدا ھەر زوو ئەم ھۆيە نھېيىيەم دەسنیشان کرد. لەبەرئەوہ جارھا زۆرم لە خۆم دەکرد، بە تاييەتى شەوان، کە خەو لە چاومدا دەشکايەوہ و تا درەنگوختیک لە جیگا کەمدا گینگلم دەدا، بەبى پېچ و پەنا وەرەمى پاست و دروستى ئەو پرسىيارە بدەمەوہ، کە ئاخۇ بۆچى مېشکى خۆم بە گولچين خانەوہ خەرىک کردەوہ و لە پای چى وەھا ھەست و ھۆشى خۆم پتوہ ھېناوہتە ژەنگ و ژار؟ کەچى لە ھېچ جاریکدا وەرەمى پاست و دروستم نەدەدایە دەست خۆم. ھەردەم پېچ و پەنام تیدەخست و تەقەللای ھەلخەلەتانی خۆم دەدا. ھەر بۇ ئەم مەبەستەش باسەکەم بە زۆر باردا لیکدەدایەوہ و دەموت: من لەوہ دُنیا نيم کە چارەنووس دەبى پيرىکى وەک خالە عەول بکا بە ھاوبەشى ژيانى ئافرەتینکى لاوى وەک گولچين خان. بەم پيیە لەوہش دُنیا نيم کە ئەو گولچين خانە ئیستا بەختيارە و لەو ژيانەى خوى رازيیە، بەلکو من گومانم لەوہ نيیە کە زۆر کەساس و دل پر لە ئەندیشە و ئازارە. سا کە وایى من بۆیە مېشکى خۆم پتوہ خەرىک کردوہ و سەرنجى دەدەمى، تا بزنام ئاخۇ ئەو کەساسى و ئەندیشە و ئازارەى پتوہ دیارە، یان نا! یا ئاخۇ ھېچ نارەزایى لە رووخساریدا درەدکەوئى، یان نا! ئینجا ھەر خۆیشم وەرەمى خۆم دەدایەوہ و دەموت:

ئا... پيوه‌ی دياره و خەم و خەفەت و پەژارە بە ئاشکرا لە
رەووخساریدا دەخوینریتەو، بەلام فیلبارە... بە زەردەخەنەیه‌کی
دروستکراوی هەمیشەیی سەر لیوێکانی، بە خەلکەکەیی
دەشاریتەو و وایان تێدەگەیه‌نی که ئاسوودە و شادمانە.

وہختیکیش دەگەیشتمە ئەم ئەنجامە، هەر لە دلی خۆمدا
دەموت: گولچین خان زۆرلیکراوە، بەشخوراوە، پێویستی بە
بەزەیی هەیه، پێویستی بە دلنەواییکردن و یارمەتیدان هەیه بۆ
سووککردنی باری ئەو زۆر و جەورەیی لە ژیریدا دەنالینی. من
بەزەیییم پایدا دیتەو. من دلم پێی دەسووتی!

بەم شیوێهێ سووک و ئاسان باسەکەم لەگەڵ خۆمدا بە باری
بەزەیی پیاھاتنەویدا دەشکاندەو و ئەمجاریش لە دلی خۆمدا
دەموت: دەبی بیدوینم... دەبی لەگەڵیدا بکەومە قسە و گفتوگو،
بەلکو بتوانم کەمیک لە ئازار و ئەندێشەیی کەم بکەمەو. ئای چەند
حەز دەکەم بیدوینم.

دواجار پێش ئەوێ خەو زەفەر م پێ بیئێ و بسەرەوم، بریارێکی
ببرای ببڕم دەدا که لە بەیانیه‌و تەقەللای دواندنی بەم.

شەوہەیی شەوم بەم جۆرە بەسەر دەبرد. تا درەنگوہختیک
ئاوہا لە گیتراوی باسەکەدا دەخولامەو و میتشکمی تیوہدەئالا،
تا تەواو ماندوو دەبوو، ئینجا ئەوسا خەو بەسەر ئەو بریارەدا
خپیی دەکردم، کەچی کە پۆژم لی دەبووہو و پووبەرویی
جیہەجیکردنی بریارەکە دەبووہو، دەتوت ریگەیی جیہەجیکردنی
فەرمانیک دەگرمەبەر کە رپیی ہات و نہات بی!... یا چاکتر وایە

بَلِيْم رِيگه ي رُووسووربوون، يا رُووردهشبوون بي!
 من دهمزاني كه خاله عهول هر له بهره به يانيكي زووه وه له
 مال دهچيته دهره وه، يه كه مجار بو مزگهوت و ئينجا له ويوه بو
 دووكانه كه ي. بويه دهموت:

له گهل چوونه دهره وه مدا بو قوتابخانه، دهچم به بيانوي
 منداله كانه وه سه ريڪ دهكيشمه ژووره وه و دهيدوينم، به لام كه
 دههاتمه سه ر جيته جيكردن، ماوهيه كي زور له بهر دهرگاكي
 خوماندا راده وه ستام، ليكمده دايه وه و له دلي خومدا دهموت: چوونم
 بهم به يانييه زووه به هانه يه كي پوچه. به دوايدا ريگه ي قوتابخانه م
 دهگرت به ر. له ريگه ميشكم هر به باسه كه وه خهريك دهبوو.
 دهموت: نيهر بو كه گه رامه وه، نه گه ر لاي دايمك بوو، به خير هاتنيكي
 گه رمي ليده كه م و نه وسا لاده دهمه ژووره كه ي خوم. به دريژايي
 نه و روزه ي قوتابخانه م نه مه بريارم دهبوو، كه چي كه دهگه رامه وه،
 نه گه رچي زور له لاي دايمك ريكه وتيم دهكرد، به لام ههروهك جاري
 جاران راسته وخو به ره و ژووره كه م ملم دهنه. له وييش هيشتا هر
 دهموت: ئيستا به بيانوي شتيكه وه دهچمه خواره وه بو لاي دايمك
 و برياره كه م جيته جي دهكه م، كه چي كات تيده پري و نه و لاي
 دايمكي جيده هيشت و دهرويشته وه ماله وه، بن نه وه ي من له جي
 خوم بجووليم. دواچار دهموت: چي دهبي نه گه ر هر ليره وه،
 له په نجه ره كه وه، دهستيكي بو هه لته كينم و سه رنجي رابكيشم؟
 به لام هر زو له ميشيان په شيمان دهبوومه وه و دهموت: نه مه
 كرده ويه كي گه لي ناشيرين و ناله باره و قهت نابي ليهي بوه شيته وه.

بەم پىيە شەو كۆتايى دەھات و شەو دادەھاتەو. دەنگى دايكم و باوكم لە خوارەو كپ دەبوو. لەولايشەو چراى ژوورەكەى گولچين خان و خالە عەول دەكوژايەو و وردە وردە تاريكى و خاموشى بالى بەسەر گشت كۆلانەكەدا دەكيشا، بەلام من كە لەلای دايكم و باوكم و گشت دانىشتووانى كۆلانەكە وا دەزانرا گوايە سەرم بەسەر كتيب و دەفتەردا شوپردۆتەو و خەريكى كوششكردنم، لەسەر گازى پشت پال دەكەوتم و باسەكەم بۆ جارى ھەزار جارە تاووتوئى دەكردەو و مېشكى خۆم لەگەيدا دەكروشت، تا دەيخستەم گينگلدان و تەپاوتلكردن. ئىنجا بپريارى بى كۆتايى و بە دوايدا خۆبەدەستەو دەدانى ھىزە ئەفسووناويەكەى خەو.

بەھەر حال، لە ئەنجامدا بە ئاواتەكەم ھەر گەيشتم و دواندم... ئا گولچين خانم دواندا! چۆن؟ ديارە ھەر بە ھۆى مندا لەكانەو كە وەك بۆم دەركەوت، ئەويش لەلای خۆيەو ھەر ھەمان ھۆى بۆ خۆى دەستنيشان كردبوو.

من لەسەر پيشەى خۆم چووم بە دواياندا، كە لەباوەشيان بگرم و بيانھينم بۆ مالى خۆمان، كەچى لەباتى ئەوان، لووتم بوو بە لووتى دايكيانەو، كە درزيكى كرده دەرگاگەو بە دەنگيكي نزم و بە لەرەيەكى ئەوتووە كە لە ھەموو سەرزەمينا مەگەر تەنيا من لە مانا و نەھينيەكەى تيگەيشتم، وتى:

- نوستون... ئەگەر حەزەدەكەیت با خەبەریان بکەمەوہ؟ ئەمە
یەكەمجاربوو ئاوەها لە نزیكەوہ پرووبەرووی یەكتر دەبووینەوہ
و چاومان بەر چاوی یەكتر دەكەوت. من لەو ساتانەدا پڕ بەدل
حەزم دەكرد سەرنجیكی زۆر قوولی بەدەمی و چاوە لەسەر
پرووخساری لانەدەم، بەلام حەزكردن شتێكە و بەدیهینانی شتێكی
تر. بۆیە هەر زوو چاوم كەنار خست و وتم:

- نە... نە... وازیان لی بینە با بنوون.

من پرووم وەرگێرا بکشیمە دواوە، بەلام ئەو كەوتەوہ قسە و
وتی:

- كە هەلسان دەیانھێنم بۆ لات.

لە وەرآمدا تەنیا وتم:

- باشە.

ئێتر جیم هیشت و چوومەوہ مالهوہ و خۆم گەیانده ژوورەكەم.
لەوئ گەییەكی زۆرم لە خۆم كرد، كە بۆچی ئەو هەلەم لە دەست
داو وا زوو كشامە دواوە! لە دلی خۆمدا دەموت: خۆ من بۆ
هەلیكی وەها ئارامم لەبەر هەلگیرابوو، كەچی كە ئاوەها سووك
و ئاسان بۆم هەلكەوت، زۆر بەبی فەری لە دەست خۆم دا. ئای
كە بوودەلە و بی دەسەلاتم!

ئینجا هیچم بۆ نەمایەوہ، كەوتەمە چاوەروانكردن. ها ئیستا، ها
ساتیكی تر مندالەكان دینی و دیت، بەردەوامیش یا لە ژوورەوہ
لەلای دایكم، یا لە حەوشەكەدا خۆم خەریك دەكرد و بەتایبەتیش
لە دالانەكەدا، بەو نیازەیی كە هات لەوئیدا تووشی بيم و دوور لە

چاوی دایکم، دوو قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م. چاوه‌روانکردنه‌که‌م زۆر دریژه‌ی کیشا، به‌لام له‌ئه‌نجامدا په‌یدا بوو.

ئهو ساته‌ من له‌ سووچیکی حه‌وشه‌که‌دا خۆم به‌ ئینجانیه‌کی گۆله‌وه‌ خه‌ریک کردبوو. زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه‌ سه‌رم به‌رزکرده‌وه‌ و بۆم روانی، وام هاته‌ پیش چاو که‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پرمانای به‌سه‌ر لێوه‌وه‌یه‌ و به‌تایبه‌تی ئاراسته‌ی منی ده‌کا. ئه‌وه‌ ئان و سات ته‌زویه‌کی به‌ ناخی ده‌رووندا بروسکه‌ پی دا و شله‌ژاندمی. ئیتر ئه‌ویش وه‌ک هه‌ستی کردبێ، هه‌ر خه‌را زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی له‌سه‌ر لێوی خۆی کوژانده‌وه‌ و ده‌نگه‌ ناسکه‌که‌ی وه‌ک ئاوازیکی هینجار به‌سۆز گه‌یانده‌ به‌ر گویم، که‌ وتی

- وا هینامن.

من هیچم نه‌وت. ته‌نیا چووم به‌پیریانه‌وه‌. ئه‌و به‌ ئه‌نقه‌سه‌ت به‌ده‌مییه‌وه‌ وتی:

- خۆیان هه‌لنه‌سان، من خه‌به‌رم کردنه‌وه‌!

له‌ ناخی دله‌وه‌ ده‌مویست و حه‌زم ده‌کرد، به‌ قسه‌یه‌کی به‌ مه‌غزای له‌ بابته‌ی ئه‌وه‌که‌ی ئه‌و وه‌رامی بده‌مه‌وه‌، که‌چی ده‌م چووه‌ کلیله‌ و هیچم بۆ نه‌وترا. من منداڵه‌کانم له‌باوه‌ش گرتن و ئه‌ویش رووی کرده‌ ژیرخانه‌که‌ بۆ لای دایکم.

(۳)

ئىتر لەو كاتەوہ زۆر شت لە گولچين خاندا پرووى لە گۆران كرد. زۆر نيشانەى لەوہبەرى پيوە ون بوون و زۆرى تازەيشى تيدا دەرکەوتن. ھەستم بەوہ كرد كە وەك جاران خويم لى ناپاريزى و سلم لى ناکاتەوہ. جاران كە لە مالى خومان ريکەوتيم دەکرد، گورج سەر پۆشەكەى لە خۆيەوہ دەپيچا و پشتى تيدەکردم، كەچى لەو وەختەوہ، سەيرم دەکرد ھيچ خوى تىکنادا و ھەر لەسەر ئو بارى دانىشتنەى خوى دەمىنيتەوہ. بگرە وردە وردە وايلىھات كە ئەگەر پشتيشى ليم بووايە، ھەولى دەدا پروم تى بكا. منيش كە ئەمانەم لى دەدى، وامليھات تا بى پتر تين بدەمە بەر خوم و لەو قاوغى شەرمنى و سلکردنەوہيە بچمە دەرەوہ. كە دەھاتە مالمان بەخيراتنم ليدەکرد و كە ھەليشم بۆ ھەلدەكەوت و لە ھەر شوينيكدا بە تەنيا بمديايە، بە گەرمەوہ چاك و چونيم لەگەل دەکرد و تەقەللام دەدا دريژە بە قسەکردن بدەم لەگەلیدا.

زۆرى پى نەچوو لەوہ بەولاتريشەوہ چووین. سەر و پرومان وەھا لەگەل يەكتردا كرايەوہ، كە زۆر ئاسايى و بەيى شەرمکردن پيگەوہ دەدواين و بگرە جارەھاش، كاتى قسەيەكى خوش بەھاتايە ئاراوہ، دەماندایە قاقای پيگەنين. تەنانەت جاريكيان وا ريگەوت كە من بە پرتا و خومم كرد بە ژووردا و ئەويش ھەر لەو ساتەدا دەھاتە دەرەوہ، ئەگەرچى ھەريەكەمان تەقەللای دا لەوى تر كەنار بکەوئ، بەلام بە ناچارى بەيەكماندا دا! ئەوى راستى بى، من زۆر تەريق بوومەوہ و پەشووكام. ئەويش ھەرچەندە لە سەرەتادا

که میک چه پەسا، بەلام لە پڕینکا دایە قاقای پیکەنینیکی بە کۆل و بە دەم توانجیکی تیکەل لە گالته و گەپەو وە وتی:

- ئای چەند فیلبازیت؟

من بەم قەسەییە هیندەیی تر تەریق بوومەو و زیاتر شلەژام. بێ ئەوێ هابو بەشی بەم لە پیکەنینە کەیدا، یا هیچ وەرانیکی بەدەمەو، بە خێزایی دالان و حەوشە کەم بپی و خۆم گەیانده ژوورە کەم. بە دەمیەو دەنگی دایک هاتە بەرگویی، کە وتی:

- چییە ئەو!... راو نراویت؟

ئێتر کە گەیشتمە ژوورە کەم و کەمی هیوربوومەو، چەندە سەرم هینا و سەرم برد، نە گەیشتمە ئەنجام، کە ئاخۆ دایکم ئاگای لەو کەین و بەینە بوو، یان نا؟

و هکی تر، سەیرم کرد بە نهنیش گەلی کردەوێ ئەو تووی لێدەو شیتەو، کە سەرسام دەکا. هەستم کرد کە هەر هیندەیی فرسەت بینێ، بە دزییەو سەرنجم لێ گیر دەکاو بە وردی تیمدەرانی. ئینجا کە منیش سەرنجم دەدایە ئەو و چاومان یەکانگیر دەبوونەو، دەشلەژا، گورج چاوی لێ کەنار دەخستم و بە دوایدا تاسیکی قوول دەبیردەو و پەردەییکی خەفەتباریی بە رووخساریدا دادەکیشا. من لە سەرەتادا گویم نە دەدایە و بەرپیکەوتم دادەنا و لە دلی خۆمدا دەموت: (گوا یە چەند کە سیک لە ژوورینکا دانیشتب، ئەگەر سەیری یە کتر نە کەن، ئەو چی بەکن! دەشی هەموو سەر داخەن، یا چاوی بێرنە بنمیچە کە و بەو شیوێ بە لە گەل یە کتر بدوین؟) ئا... لە سەرەتادا و هەم لیکە دەدایەو! بەلام

هەر زوو ئه‌وهم لا روون بووه‌وه که هه‌موو سه‌یرکردنیک وه‌ک
 یه‌ک نییه و هه‌ستیش بۆ مرۆف دروستکراوه، که ئه‌م جۆره باس
 و خوازه وردانه‌ی پێ له یه‌کتر جیا بکاته‌وه. به‌ئێ... سه‌رنجه‌کانی
 ئه‌و گه‌لیک له‌وه‌کانی دایکم جیاوازن و ئه‌و تاسبردنه‌وه قووله‌ پر
 ئه‌ندیشه‌یه‌شی، بابه‌تیکی تایبه‌تییه و مه‌غزای خۆی ده‌به‌خشی.

که باسه‌که‌م ئاوه‌ها و ورد ده‌کرده‌وه، ده‌گه‌یشه‌مه ئه‌و
 ئه‌نجامه‌ی که نه‌هینییه‌ک له‌ئارادایه و زه‌فه‌ری پێ نابه‌م! نه‌هینییه‌کی
 دوو سه‌ره‌ی ئه‌وتۆ که چه‌ندی له‌ ده‌روونی گولچین خاندای لێ
 هه‌شاردراوه، هه‌نده‌شی له‌ ناخی ده‌روونی مندا شاراوه و بززه!
 شه‌وه‌هام له‌ خولای ده‌سنیشانکردنی ئه‌و نه‌هینییه‌دا له‌ ناو جیگه‌دا
 به‌ ده‌م گینگلدانه‌وه رۆژ ده‌کرده‌وه، بێ ئه‌وه‌ی بگه‌مه دوا ئه‌نجام.

هاتوچۆکردنی بۆ لای دایکم، تا ده‌هات په‌ره‌ی ده‌سه‌ند،
 تارا‌ده‌یه‌کی ئه‌وتۆ که واده‌بوو له‌ رۆژیکدا سێ جار و چوار جار
 ده‌هاته لای. ئه‌مه به‌ سه‌رزاری شتیکی سه‌یر نه‌بوو. دایکم له‌ من
 زیاتر مندالی تری لای خۆی نه‌ما‌بوو. به‌ درێژایی رۆژ له‌ ماله‌که‌دا
 به‌ ته‌نیا بوو، مه‌گه‌ر خوشکه‌کانم و منداله‌کانیان به‌یناوبه‌ین
 سه‌ریان لێ بدایه. له‌به‌رئه‌وه زۆری لێ خۆش ده‌هات، که هه‌رده‌م
 هاوده‌میکی وه‌ک گولچین خانی هه‌بێ و کاتی له‌گه‌لدا به‌سه‌ر
 به‌ری. ته‌نانه‌ت جاره‌ها گویم لێ ده‌بوو که ئه‌م پێخۆشحالییه‌ی
 خۆی بۆ باوکم باس ده‌کرد و سوپاس و ستایشی خودای ده‌کرد

که ئەو هاودەمەمی بۆ رەخساندوو. ئا... بە سەرزاریی وەهاپوو، بەلام بەلای منەو بە جوړیکی تر بوو. بەلای منەو نەهینیەک لەئارادا بوو. (ئەگەر نەهینیەک لەئارادا نەبێ، ئەی یانی چی که هەر هیندەمی من دەکەومە ماله‌وه، ئەویش گورج لای دایکم قوت دەبیتەوه). له دلی خۆمدا وەهای بۆ دەچوووم و ههستم بهوه کردبوو که ئەو نەهینیەمی من ویلی دەستنیشانکردنی بووم، ئا لێردا بوو، بەلام باوەرپم بە دلی خۆم نەدەکرد. یا وهکی تری بلین: نەمدەویست باوەری پی بکەم و زاتم نەدەکرد دانی پیندا بنیم، تا دایکم لەلای خۆیه‌وه زۆر له روو درکاندی و بەدەم پیکەنینیکی له گالته‌وگه‌په‌وه وتی:

- وای لیدی شەویش بیتە لای ئیمە و له ژوورەکه‌ی لای تو

بنوی!

ئەو قسه‌که‌ی وەها ئاسایی و بی مه‌به‌ست کرد، که گوايه من هیچ حسابیکی بۆ نه‌که‌م و ته‌نیا وه‌ک گالته‌یه‌کی وه‌ر بگرم، بەلام من لەلای خۆمه‌وه بۆ ماوه‌ی چه‌ند ساتیک چه‌په‌سام و تاس بردمییه‌وه. من هه‌رگیز له‌و باوه‌رده‌ا نه‌بووم که تا ئەم راده‌یه وردبین و به‌ئاگایی. بۆیه قسه‌که‌ی به‌لامه‌وه چه‌نده چاوه‌روانه‌کراو و له‌ناکاو بوو، هینده‌ش راست و راست رایگه‌یاند که تاچ راده‌یه‌ک ئاگاداری سه‌راپای کردار و رەفتاری گولچین خانه به‌رامبه‌ر به من و دیاره ده‌بی ئاگاداری ئەوه‌کانی منیش بی به‌رامبه‌ر به‌وه هه‌رچۆنیک بی هه‌ولم دا نه‌یه‌لم بشله‌ژیم و له‌کانگای دله‌وه له وه‌رامیدا وتم:

- قەت خوا نەکا دایە شتی وەهام لی بوەشینتەو. منیک شیریی
 تۆم خواردیی، چۆن کردەوہی وا ناپەسند دەگرەمە خۆم؟
 ئیتر ئەویش کە ئەم وەرەمەیی لی بیستم، زوو پەشیمان بووہوہ
 و ھەر بەدەم پیکەنینەوہ، وتی:

- چەند خۆشبروایت!... گالتەت لەگەل دەکەم. من دلنیا بووم کە
 ئەو گالتەم لەگەل دەکا، بەلام ئەی خۆم؟ ئاخۆ لەو وەرەمەدا کە
 دامەوہ راستگۆبووم؟ ئەوی راستی بی لە خۆم دلنیا نەبووم و
 گومانم ھەبوو، ئەگەرچی وەرەمەکەشم لە ناخی دلەوہ بوو!

•••

(٤)

ئەو پۆژەیی بۆ یەکەمجار ھاتە ژوورەکەم بۆ لام. وەھا
 خۆی پازاندبووہوہ، کە دەتوت بووکیکە و بۆ زاوا دەکریتە
 پەردە! کراسیکی برنجۆکی وەک چۆری شیر لەبەردا و بە
 ژیریدا ئاوەلکراسیکی خامەکی ئال وەک خوین. ئینجا بە
 سەریدا سوخمەییکی گوروونیی گۆل ھۆقە، کە دوگمەیی ھەرە
 خوارەوہی ھیندە تووند داخستبوو، لەشی لە ناوقەدا کردبوو
 بە دوو کەرتەوہ. من قسەیی خۆمان بی، ھەر لە یەکەم ساتەوہ
 کەرتی سەرەوہی تەواو سەرنجی پراکیشام و چاوم بە سەریدا
 روا. من لە گفتوگۆی ھاوہلەکاندا و بەتایبەتی ئەوانەیی تەمەنیان
 لە من بەرەوژوورتر بوو، زۆرم دەربارەیی کۆلمی ئال و چاوی
 رەش و نیگای گەش و زۆریشم دەربارەیی گەردنی ساف و سنگ
 و مەمانی قوت و ناوقەدی باریک بیستبوو.

ھەرودھا كەمىكىش لە ناوقەد بەرەوخوار، كەچى ئەوھتا ئىستا
 گىست ئەو شتانە بە چاوى خۆم و زۆر لە نزيكەو دەبينم. بەلى...
 ئەو پۆژە كە بۆ يەكەمجار ھاتە ژورەكەم بۆ لام، ئاوەھا
 ھات و ئاوەھا لە نزيكەو خۆى نیشاندام و ھەك لە خەوى ھەوت
 شەو و ھەوت پۆژە بەخەبەرم بيتى، لە ماوەى چەند ساتىكدا لە
 قوناغىكى تەمەنەو ھە گواستىمىيەو ھە بۆ قوناغىكى ترا! لە مندايىكەو
 كرمى بە پياويك! ئەو شتانەى لەو پېش بە بيستن دەمبيستن و
 بەلامەو ھە برىتى بوون لە تەنيا كۆمەيىك وتەى بى سەروشوين
 و ھىچيان لى ھالى نەدەبووم و ھەك توتىيەك دەموتنەو،
 ئىستا ئەوھتا لە نزيكەو... زۆر لە نزيكەو دەيانينم و ھەستيان
 پىدەكەم و بگرە تەزوويەكى گەلى خۆشيش بە لەشما دىنن و
 بەشيوەيەكى سەير مەستم دەكەن، ئەگەرچى ناشانم ئەمە بۆچى
 و چۆن بوو دەدا!

من ئاگام لە خۆم بربوو. بى ئەوھى ھەست بە خۆم بكەم
 زۆر بە پەرۆشەو ھە چاوم بە سەرتاپاي لەشيدا دەگىرا و تىي ورد
 دەبوومەو. لە سەرەو ھە بۆ خوارەو و لە خوارەو بۆ سەرەو،
 كە نەمدەزانی چەند جارم دووپات كردۆتەو ھە چەندى خاياندو ھە!
 بەلام ئەو لە لای خۆيەو ھە رايچەناندم و ورياي كردمەو ھە كە بەدەم
 زەردەخەنەيەكى پىرمانا ھە وتى:

- بەسە!... چاوت روا!... بۆ وا تىم دەروانىت؟ خۆ جنۆكە نىم!
 بە دوايدا ھەستم كرد خوین ھورووژمى ھىنا بۆ سەر و
 رووخسارم و گەرم داھات. لە تەرىقىدا دەم بەيەكداھات و زمانم

لال بوو. نهمدهزانی چ وهرامیکی بدهمهوه. تهنیا ئهوهندهم پیکرا
بلیم:

- تیتله و بیبیلهکان کوان؟

مندالہکانیم ودها ناودهبردن. وتی:

- له خوارهوهن... لای دایکتن.

من بیدهنگ بووم، ئهگه رچی بهدوای باسیکدا دهگه رام بیکه مه
جه مسه ری گفتوگو له نیتوانماندا، که چی ئه و له ناکاو لیی پرسیم:

- خوزگه دهمزانی تو ئه و مندالانته بؤچی هینده خوش دهوی؟
له وهرامیدا وتم:

- چونکه زور جوانکهله و ئیسکسووکن.

بهلام بهدهم زهردهخه نهیه کی پر له نازهوه وتی:

وهکو دایکیان؟

به دوایدا سه رنجی بهسه ر پرووخسارمدا رواند، له گهل
به ردهوامی زهردهخه نه که ی سه ر لیوی. پیوه ی دیاربوو که
بؤ وهرگرتنی وهرام زور به په رۆشه، که چی من وهرامم هر
نه دایه وه، چونکه له راستیدا نهمدهزانی چونی وهرام بدهمه وه...
ئایا نه؟ نهمدهزانی. ئیتر که هر چاوه روانی کرد و وهرام نه بوو،
وازی هینا و چوو خوی به کتیبه کانمه وه خه ریک کرد. ئینجا
چاویکی به دیواره کانی ژوره که دا گنرا، که چند وینه یه کم
پیوه هه لواسیویون و زوربه یان دیمه نی جوانی سروشت بوون،
له گهلایندا وینه ی ئافره تیک بوو که له گو قاریکی ره نگا وره نگم
دهر هینابوو، که چاوی پیی که وت، لیی نزیکبووه وه. ماویه که

پیدا هه‌لروانی و به‌دهمییه‌وه په‌یتا په‌یتا ده‌یوت:

- خوا هه‌لناگری جوانه.

تا له‌په‌ر پووی به‌لامدا وه‌رگنراو وتی:

- توخوا کاممان جوانترین، من، یا ئه‌و؟

دووباره ته‌نگه‌تاوی کردم‌ه‌وه. ئه‌مجاره پیم نا به‌جهرگی

خۆمدا و تینم دایه به‌ر خۆم.

به‌په‌رۆشه‌وه وتم:

- تو!

هه‌ستم کرد وه‌رامه‌که‌م گه‌شکه‌یه‌کی وه‌های پی به‌خشی، که

ده‌توت خۆشترین مژده‌ی له‌ژیانیدا دراوه‌تی. ساتیک لیم راما

و بزده‌یه‌کی گه‌شتری خسته‌سه‌ر لیوی خۆی و له‌وه‌رامی ئه‌و

وه‌رامه‌مدا وتی:

- ده‌که‌وابی وینه‌یه‌کی من هه‌لواسه‌له‌باتی ئه‌و. له‌وکاته‌دا

له‌خواره‌وه‌ده‌نگی (نه‌سرین)ی دراوسیمان هاته‌به‌رگویی، که

له‌گه‌ل دایک‌مدا ده‌دوا. نه‌سرین مندالترین کچی ناو کۆلانه‌که‌مان

بوو. له‌ته‌مه‌ندا به‌دوو سال له‌خۆم مندالتر بوو. ئه‌ویش یه‌کیک

بوو له‌وانه‌ی که‌زۆر هاته‌وچۆی لای دایکمی ده‌کرد و بگره‌له‌

ئیشوکاری ناو مالیشدا زۆر یاریده‌ی ده‌دا. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌چاک

و چۆنیی سه‌ره‌پیتی به‌ولاره‌وه، دم و دوومان له‌گه‌ل یه‌کترا نه‌بوو.

گولچین خان هه‌ر که‌ده‌نگی ئه‌وی بیست، یه‌کسه‌ر گه‌شکه‌که‌ی

رووخساری کۆژایه‌وه‌و په‌رده‌یه‌کی په‌ژاره‌واری پی‌دا داکشا. به‌

ده‌نگیکی نزم وه‌ک له‌به‌ر خۆیه‌وه‌بدوی، وتی:

- نەسرین ھاتوچۆتان زۆر دەکا.
 من نەمدەزانی لە کوێوہ قسە دەکا، ساوئیلکانە لە وەرامیدا وتم:
 - دایکمی زۆر خۆش دەوی.
 کەچی ئەو بە تەوسیکەوہ وتی:
 دایکت، یا تۆ؟
 ئەوہندەى وت و بەدوایدا بەخیرایی لە ژوورەکەم چووہ
 دەرەوہ و بەجیى ھیشتم.

ئەو شەوہ تا درەنگوہختیک خەو نەچووہ چاوم و لە ناو
 جیگەکەمدا ھەر تەپاوتلم بوو. بێر و ھەست و ھۆشم ئالابووہ
 کلافەییەک باس و خوازی ئەوتووہ، کە ھەرچەندم دەکرد لینیان
 دەرپاز نەدەبووم. جارەھای جار بە قسەکانی ئەو رۆژەى گولچین
 خاندا چوومەوہ و لە دلئى خۆمدا وتمنەوہ: (خۆزگە دەمزانی تۆ
 ئەو مندالانەت بۆ ھیندە خۆشدەوی؟... وەکو دایکیان؟... کاممان
 جوانترین؟... وینەییەکی من ھەلۆاسە... دایکت، یا تۆ؟).

ئەم دوایین قسەییەیم وردکردەوہ. ئاخو ئەو چۆنى تیدەگا؟
 بێگومان وەھای تیدەگا کە نەسرین ھەزى لیکردووم و ئەو زۆر
 ھاتوچۆکردنئى لەبەر منە. سەیریش ئەوہیە کە ئەم کارەى لى
 خۆش نایەت! شینوہى قسەکردن و پەژارەى سەر رووخسارى
 وەھای دەنواند، بەلام بۆچی؟ تۆ بلئى گولچین خان ھیندە شیت
 و شەیدام بووبى، کە نەسرین بە دوژمنئىكى خۆى بزانی؟ ئا...

گومانی تندا نيبه وايه. من تا ئەمڕۆش ئەگەرچی جار جارێک له دلی خۆمدا شتیکم لهم بابه ته دهوت، بهلام لینی دوودل دهبووم، کهچی وا قسهکانی ئەمڕۆی هیچ گومانیکی له دلمدا نههیشت. گوايه من ئەوهنده گيژ و حۆلم ههست بهوه نهکه م که ئەو قسانه ی ئەمڕۆی چی دهگه یه نن و چ مه به ستيک به دهسته وه ددهن؟
دياره... زۆر به ئاشکرا دياره که چه زی لیکردووم و شیت و شهیدام بووه.

که گه یشتمه ئەم ئەنجامه، ههستم کرد شه مایکی ئەفسووناوی سهیر ختوکه ی دل و دهروونم دها و وهک بالندهیهک به ئاسماندا ههلمدهفرینی. (چه زی لیکردووم شیت و شهیدام بووه!). وتهکه م به تام و کام دووباره و ستياره و سه دباره له دلی خۆمدا دهوت و دهوته وه.

ئەوسا جلهوم شلکرد بۆ خه یال. (گولچين خوی له ته ل داوه، کتومت وهک ئەمڕۆی. به له نهجه ولار و به دهم زه رده خه نه یه کی دلفرینه وه لیم نزيك ده بیته وه... زیاتر لیم نزيك ده بیته وه، تا ته واو پووبه پرووی یه کتر ده وه ستین. ده ست ده کاته ملم. دم ده نی به دممه وه. ماچم ده کا. منیش بالم دريژ ده که م و ده یانئالینمه ناوقه دی و دهینوو سینم به خۆمه وه. منیش ماچی ده که م. ماوه یه کی زۆر له سه ر ئەو باره ده مینینه وه و ئیتر ده ست و دم و لیو له یه کتر به رده ده یینه وه!).

خه یاله که م ته نیا هینده بری ده کرد. ئەوسا ئیتر به ئاگا ده هاتمه وه و له ناو جیگه که مدا بۆ سه ر باریکی تر تلم دها.

له گهرمه‌ی ته‌وژمی خه‌یالیکی ئاوه‌ها خوښدا بووم، کاتی
له ناکاو خورپه‌یه‌کی تیژ وهک بروسکه دای له هه‌ناوم و دل‌می
گوشی! (ئه‌ی گولچین خان ئافره‌تیکی به‌شووه؟!)

ئه‌ی خو می‌ردی هه‌یه و دوو مندالیش؟ ئه‌مه ته‌واو دلته‌نگی
کردم و بوو به ئازاریکی ده‌روونی کوشنده. به تایه‌تی که هه‌ر
زووش ئه‌و گفتوگۆیه‌ی هینایه‌وه بیرم، که سێ چوار شه‌و له‌وه‌به‌ر
له‌نیوان باوکم و خاله‌ عه‌ولدا روویدا و که من له‌ولاوه به‌ دل‌یکی
ساف و هه‌ست و بیر و هۆشیک بیگه‌رده‌وه له‌ لاپه‌ره‌یه‌کی سپی
نوێ می‌شکمد تاومارم ده‌کرد و بریارم وابوو وهک ده‌رویشیک
کرداری پێ بکه‌م و لێ لانه‌ده‌م.

قسه‌یان له‌سه‌ر پیاوی ره‌وشت خراپ و داوینپیس بوو. هه‌ر
یه‌که‌یان له‌لای خو‌یه‌وه سه‌ر و پۆته‌لاکی مرو‌قی داوینپیس
ده‌کو‌تایه‌وه و به‌لێشاو تف و له‌عنه‌ت و جنیویان به‌سه‌ردا
هه‌لده‌رشت. بریایان وابوو که ئه‌و جو‌ره مرو‌قه نه‌ک ته‌نیا
مۆریانه‌ی گیانی خو‌یانن، به‌لکو گیانی ده‌یه‌های تریش ده‌کروژن و
ژیانیان لێ ده‌که‌نه دۆزه‌خ. هه‌روه‌کو برواشیان وابوو که گونا‌هی
داوینپیس به‌هیچ جو‌ره ئاوێک ناشۆردرێته‌وه و هیچ سزایه‌ک به
تۆله‌یدا ناگا. به‌م شیوه‌یه له‌ باسه‌که ده‌دوان و زۆر به‌ په‌رۆشه‌وه
یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کدا بیرو‌رای خو‌یان له‌سه‌ر ده‌رده‌بری. تا هاته
سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ کو‌تاییدا خاله‌ عه‌ول سووکه هه‌ناسه‌یه‌کی
هه‌لکێشا و من وا هاته پێش چاوم که له‌ نیوه‌یدا قرتاندی و وتی
- میرزا... ئه‌وه‌ش بزانه که داوینپیس قه‌ت بو‌ی ناچێته سه‌ر.

ئەگەر سالەھاش لە باوەشی نەرموئۆلی ئەو داوینپیسییەیدا بە
خۆشی و دلنایییەو بەسەر بەرەری، سالەھاش بتوانی چاوە و گوناھە
گەورەییە خۆی بخەفینن و خۆی لێ ھەلە بکا، لە ئەنجامدا لووتی
ھەر دەجزی بە ساجی ئاگرینی ئەو داوینپیسییەیدا. ئینجا ئەوسا بە
دریژایی ژيانی پەنجەیی پەشیمانی دەکرۆژی و داد دەباتە بەر خودا
و سوژدەیی تۆبەکردن دەپرووکیئنی. ئەوسا تا مردن ئەندیشەیی
ئەو رابوردوو چلگنە و ژەھراوی ئەو داوینپیسییەیی دەنۆشن.

ئەو شەو ئەم قسانە کاریکی قوولیان لیکردم و بۆم بوونە
مشتیکی تر لە پەند و ئامۆژگاری و چووہ سەر ئەو پەند و
ئامۆژگارییانەیی کە ھەر لە مندالیمەوہ لەلایەن دایکم و باوکمەوہ
بە نیازی پاراستن و دوورخستنەوہم لە خراپەکاریی، بەردەوام
دەدران بە گویمدا و دەچەسپینرانە میتشکمەوہ. لەبەرئەوہ ھەر
کە گفتوگۆکەیی ئەو شەوہم ھاتەوہ یاد و قسەکانی خالە عەولم
بیرکەوتنەوہ، لە دلێ خۆمدا بەراوردیکی گەلێ سامناکم خستە
پیش چاوی خۆم و وتم: ئاخۆ بەستنی پەیوہندییەک لەو بابەتەیی
کە بە سەرزاریی خۆمی لێ دەپاریزم و بەلام لە ناخی دل و
دەرووندا حەزی پێدەکەم و ئەوہتا شەوگاریکی دووردریژ
خۆمی پێوہ خەریک دەکەم و بیروھۆشی خۆمی بۆ ھەلدەوشم،
ئاخۆ ئەوہ ئەو داوینپیسیی و بەدەرەوشتییە نییە کە ئەوان لێی
دەدوان و تف و لەعنەتیان دەکرد؟!

ماوہیەکی زۆر گیرم خوارد، پیش ئەوہی بتوانم وەرامی
ئەم پرسیارە سەخت و ستەمە بدەمەوہ. ئەوی راستی بێ ھۆی

گیرخوار دنه کهم له وه وه هاتبوو، که زاتم نه ده کرد وهرام بدهمه وه و خوم لی دهنزییه وه، چونکه که جلهوی حهز و ئاره زوه وه که ی ناو ناخی دلم له دست بهرله دهبوو، مه یلم به لای ئه وه دا کز دهبوو که له وهرامدا بلیم: "با!" به لام که ئه وه شم دههینایه پیش چاوی خوم، چون ئاشکرا ده بین و پیمان دهرانری و چون باسه که وهک ئاگر و پووشوو له ناو کولانه که دا و دواچار له سه رتاپای گهره ک و بگره شاره که شدا بلاو ده بیته وه، چون خاله هول و دایکم و باوکیشم هه ریه که له لای خویانه وه شیت و هار دهن و دهمدنه بهر لیشاوی قسه ی ناشیرین و جنیو و فه زیعت و بگره ده شی باوکم له مال دهرم بکا و دهر به دهر بجم و بجمه بنیشته خو شه ی ژیر دانی دوست و برادر و ناسیاوان، که گشت ئه مانم دههینایه پیش چاوی خوم، ترس و سامیکی دلپروین دایده گرتم و ئازاریکی تیژی وهک دهمی گو یزان جه رگمی پاره ده کرد. به دوایدا هه موو گیانم دهنیشته سه ر ئاره قیکی گهرم و بو ماوه یه کی زور له سه ر ئه و باره م سست دهبووم. ئینجا ئه وسا له کانگای دله وه له وهرامدا دهموت: (به لی... ئا... داوینپیسییه... به دره وشتییه... بگره کار و کرده ی ئازه له، نهک ئاده میزاد).

ئه و کاته ی گه یستمه ئه م ئه نجامه، رووه و په نجه ره ی ژووره که م پاکشابووم. سه رنجم دا سپیده ی داوه. خوم خسته سه ر پین و چوومه بهر په نجه ره که. رووبه رووی شاخی (گو یژه) بوومه وه، که ئاسق به و دیویدا سپی باو دهینواند.

هه ر له و ساته دا دهنگی بانگ و سه لای مه لای مزگه وته که ی نزیکمانم هاته بهر گوئی، که بیته وه ی به خوم بزنام، ئارام و

سره وتیکی ئەفسووناوی بە ههست و بیر و هۆشم به خشی!
بە دوایدا که گه پامه وه سه ر جیگه که م و راکشامه وه، هه ر خیرا
خپ بووم و چوومه باوه شی شیرینخه ویکی خۆشه وه.

(۵)

تاریکی شه و هیتشتا به ته واوی نه په ویبووه وه و ورته
و جووله له ههچ کوچه یه کی شاره وه نه ده بیسترا، کاتی ناو
کولانه که ی ئیمه و رووژا و له و ناوه خته دا هه راو ئاژاوه ی تیکه وت.
هه موو سالی ک کردبوومه پیشه، که گشت دانیشتوانی
کولانه که له ناوه راستی به هاردا سهیرانیکی به کومه لمان ده کرد و
ئه و رۆژه مان ده بووه زه ماوه ندیکی ئه وتۆ، که تا سالی داها توو
تام و له زه ته که ی له ژیر دانماندا بمینیتته وه. ئیتر سهیرانیک بی و
ماوه ی سالیکی ره به ق چاوه روانی بکری، ده بی چۆن سهیرانیک
بی!... هه ر مه پرسن!

ئه و رۆژه وه ک سالانی پینشو، گه وره و بچوکی ناو کولانه که
به و ناوه خته که وتیوینه هه له که سه ما و فرکان فرکان. هه ر خیزانه و
له لای خۆیه وه به په له پرووزی که لوپه لی خۆی ئاماده ده کرد و
ده بیچایه وه. ئیتر له ماوه ی ته نیا نیو سه عاتدا هه موو که وتته سه ر
پی و زۆری پی نه چوو به ره و سهیرانگا که مان که وتینه ری.

هه موو شت کامه رانی لیته باری و به ناخی دلدا ده تکایه
خواره وه. ئه و رۆژه گه شه ی تازه له دم که له وه سه ری

دەردەھینا و پېرشنگە زېږینەکانی بە گشت لایەکدا پەرش دەکرد. ئەو شاخ و کێوە ڤلندانەیی کە بەفری زیوینی لوتکەکانیان لە ژێر تیشکی ڤۆژەکەدا دەبەرسکایەو. ئەو کانی و جۆگەلە ئاوانەیی بە قەدپالەکاندا بەرەوخوار دەبوونەو و ورشەیی قەلبەزەیان لەگەڵ پېرشنگی ڤۆژدا بەرەرهکانی دەکرد.

دار و درەخت و دەغلودان و گژوگیای سەوز... پەلە گولزاری ھەمەرەنگەیی پانایی دەشت و وەرەکان... سەرباری ئەمانە ھەموو، شەمائیکی ناسکی ھێمن کە دەبوو ھەناسەیی بۆنخۆشی سروشتە ڤەنگینە دلگیرەکە. بەلئ... ھەموو شت کامەرانی و شادمانی لئ دەتکا و بە ناخی دلدا دەچوو ھوارەو، بە تاییبەتی ئەو دلانەیی چوو بوون ڤۆژیک لە تەمەن لە باوھشی نەرمونۆل و بە سۆزی ئەو سروشتە ڤەنگینەدا بە بەختیاری و ئاسوودەگی بەسەربەرن. خۆ نەک تەنیا سروشت، پېرشنگی کامەرانی دەھاویشتە ناو ناخی دلئ سەیرانکەرانەو، بەلکو ئەوانیش لە بەرگی ئالووالایاندا، لە ھەلسان و دانیشتن و قاقای پیکەنینیاندا، لە چاوی ڤەش و گۆنای گەش و لیوی ئالیاندا و لە ھەر جوولە و ورتەییکیاندا، ئەو پەری ئاسوودەییان دەنواند و شەپۆلی شادمانییان تیکەل بەو سروشتە ڤەنگینە دەبوو.

ئەمە تاقە ڤۆژیک بوو لە سالدا کە گژیی و مۆنی و پەژارەواری لە ڤووخساری ھیچ کام لەوانەدا بەدی نەدەکرا. ھەموو ئەگەر تەنیا بۆ ئەو تاقە ڤۆژەش بووبی، خەم و خەفەت و

دەردەسەریی ژیانیان دەخستە لاوه و زۆر بە جۆشوخروۆشهوه
 رووه و سەیرانگا دەچوون و بە ئاواتهوه دەبوون ساتیک زووتر
 بگەنە جئ و کۆرپی شایی و زەماوهند و هەلپەپکئ گەرم بگەن.
 دلئ منیش وەکو هەموو ئەو دلانە، سواری بالئ کەمەرانی
 بووبوو. بە بینینی ئەو سروشته رەنگینە گەشکە دەیگرت و بە دەم
 خۆشی و شادمانیی ئەو دلانەئ دەورو پشتییەوه دەخنایەوه و
 شانەشانی قاقا و تریقەئ پیکەنینی ئەوان، دەترقیایەوه، چونکە
 کتومت وەک ئەوان، لەو نەختە ئەرک و خەفەتەئ تەمەنی شانزە
 سالەئ خۆئ خستبووه لاوه و فەرامۆشی کردبوو.

لەگەل ئەو هەشدا دلئ من لەو رۆژە تا سەر ئەمەئ بۆ نەچوو
 سەر، بە لکو هەرزوو رووبەرۆوی نەختە ئەرک و خەفەتەکەئ لەو
 تەمەنەئ بووهوه و زۆر زەق و تیژ و کاریگەر، لە دووری تەنیا
 چەند بستیکەوه بەدی کردەوه!

لە رینگا، لە ئاستی کانیاو و میرگوزاریکی گەلیک دلگیر و
 جواندا راوہستاین و لەسەر داخوازی هەمووان، بۆ کورتە
 حەسانەوہیک لاماندا. هەندیک هەر لەگەل دابەزیماندا ئارەزووی
 ژەمیک هەلپەپکئ دایگرتن و ماوہیکەئ کورتیان بە وشکی پیوہ
 بەسەربرد. ئینجا سەرکەوتینەوه بۆ ناو ئوتومبیلەکە، تا بەرہو
 سەیرانگا کەمان بکەوینەوه رئ، بەلام چیم دئ؟ گولچین خان!...
 ئا گولچین خان، هات و یەکسەر خۆئ کوتایە تەنیشتمەوه.
 وەھاش بە دلنیاپیەوه لەو شوینەدا دانیشت، کە هیژ نەبی
 بتوانئ لەو بی هەلبکەنئ! من لەلای خۆمەوه هیشتا سووربووم

لهسەر بپیارهکەى ئەو شهوهى لهوهبەرم. بۆیه هەر که بینیم تهقه‌للام دا چاره‌سه‌ریکی خیرای ئەم گرفته بکه‌م و دەرڤه‌ت بۆ خۆ لێ رزگارکردنی بدۆزمه‌وه. تهقه‌للام دا... ئا به‌ئێ، زۆر به‌ داسۆزییه‌وه تهقه‌للام دا، به‌لام بێ سوود بوو. هەر که‌سه و به‌پێی چه‌ز و ئاره‌زووی خۆی جیگه‌ی خۆی گرتبوو. خۆ نه‌شده‌کرا به‌ ئاشکرا هاوار بکه‌م و بلێم: خه‌لکینه به‌ فریام بکه‌ون... من نامه‌وی له‌م جیگه‌یه‌دا دابنیشم! نامه‌وی له‌م گولچین خانه‌ ئاوه‌ها له‌ ته‌نیشتمه‌وه دابنیشی و پان بنی به‌ پانمه‌وه!... خه‌لکینه بۆ خوا فریام بکه‌ون!

ئوتومبیل که‌وته‌وه پێ و که‌وته‌وه هه‌لته‌کاندن و به‌یه‌ک‌دادانمان، به‌لام هەر زوو هه‌ستم کرد که ئوتومبیل گولچین خان له‌ هەر یه‌کیکی تر زیاتر هه‌لده‌ته‌کینی و به‌تووندى جه‌سته‌ی ده‌هینی و ده‌با و به‌ زۆریش هەر به‌لای منداى ده‌هینی و ده‌با! له‌و ساتانه‌دا هه‌شتا بپیاره‌که له‌ بیروه‌وش و هه‌ست و نه‌ستدا لێی که‌ل نه‌بووبوو. هه‌شتا هەر به‌ تووندى له‌ ده‌رگای مێشکی خۆم ده‌دا و ده‌موت: داوینپیسى و خراپه‌کارییه، ئا داوینپیسى و خراپه‌کارییه! بۆیه چه‌نده ئەو خۆی به‌ لامدا ده‌شکانده‌وه و شان و پان و پووزی له‌ شان و پان و پووزی من گیر ده‌کرد، منیش هه‌نده خۆم به‌دیوی تردا ده‌شکانده‌وه و جه‌سته‌مم له‌ جه‌سته‌ی به‌دوور ده‌گرت.

هه‌ستم کرد وه‌ک هه‌ندێ جار بگاته ئەو ئەنجامه‌ی که ئاسنی سارد ده‌کوئ، بۆ ماوه‌یه‌ک سارد ده‌بووه‌وه و خامۆش ده‌بوو! به‌لام زۆری پێ نه‌ده‌چوو به‌ په‌رۆشتر و به‌ جۆشوخرۆشتره‌وه

دهستی پيڏه کردهوه، که ئه مه ورده ورده وای لیکردم ئینجا یه خه ی ههست و نهست و بیر و هوشی خۆم بگرم و به لای ئه ودا دابشکینم، که تۆمه تی دلرّه قییان بدهمه پال، به تایبه تی کاتی که خیرا خیرا دیمه نی باجی ئامین و به هی خان و نازدار خانم ده که و ته بهرچاو و دهمدی هه ریه که یان میزدیکی گه نجی شوخی له ته نیشه ته وهیه و هه موو دم به زه رده و پیکه نینن. دیمه نی ئه وان هانی دهادم ههستی به زه بییم له دلدا ببزوئی و ته وژمیکی داخ و خه فته له دهروونمدا بورووژی.

له سهیرانه که دا، له پیاوانی ناو کولانه که، ته نیا باوکم و خاله عهول هاو به شییان نه کردبوو. ئه وان وایان دانابوو که گوايه له ته مه نی سهیرانکردندا نه ماون. له بهرئه وه له ئافرده ته به شووه کانی ناو کولانه که، ته نیا دایکم و گولچین خان میزدیان له ته کدا نه بوو، که دیاره بۆ ئه م، ئه گه ر بهاتایه و میزده که ی له ته کدا بووايه، خراپتر بۆی ده بووه مایه ی بزواندنی ههستی به زه بیی و داخ و خه فته له دلای یه کیککی وه کو مند!

له ریگا، له وه به ولاره که له کاتی تاسه و هه لته کاندندا قاچی له قاچم تووند ده کرد و هه ر زووش، وه ک بلایی به ئه نقهستی نه بووه، ده یکشانده وه دواوه، ئیتر هه یچ کرده وه یه کی ترم پیوه ههست پی نه کرد که شتی ک بگه یه نی، به لام وه کی تر دهمدی به یناو به یینیک بی ئه وه ی به خۆی بزانی، به تیله ی چاو سه رنجیکی خیرا ده داته دایکم، تا بزانی ئاخۆ تیمان دهروانی، یان نا!

ھەر كە گەيشتینه شوین سەيرانەكەمان، بئى ئەوھى ھىچ
 پشووئەك بۆ ھەسانەوھە بدرئى، يەكسەر كۆپى زەماوھەند و
 ھەلپەركى گەرمكرا. ئافرەتەكان دەسپىشكەرىيان كىرد و ھەروھكو
 بىانەوئى ھەرچى جۆشوخروۆشىكى پەستىوتراوى ناو دل و
 دەروونىان ھەيە لەو پۆژەدا بە يەك ژەم دەربېرن، ئاوەھا كەوتنە
 ھەلپەرىن. ھەمووش بە دەم ھەلپەرىنەوھە دەتريقانەوھە و بەئاشكرا
 پىئانەوھە دياربوو، كە ھىجگار بەختيار و شادمانن و لەوپەرى
 گەشكەداريدان. لەبەر ئەوھە زۆرى پىنەچوو كرا بە رەشەبەلەك.
 ژن و پياو شانبەشانى يەكەوھە و دەست لە ناو دەستى يەكتردا
 دەشەكانەوھە. منىش ئەو ديمەنە دلگىرە كارى خۆى تىكردم و
 وەك ئەوان خۆم ھاويشتە كۆرەوھە، بەلام من وەكو كورانى ترم
 پىنەكرا كە جوانترين كچ ھەلبۆژىرم بچمە دەستىيەوھە... چەندە
 تىنم دايە بەر خۆم لەوھەم پىنەكرا، بەلكو چووم دايكم خستە
 دەستى راستمەوھە و پياويكىش كەوتە دەستى چەپمەوھە. ئىتر بە
 جۆشوخروۆشەوھە كەوتمە ھەلپەرىن. زۆرى پىنەچوو يەككىك لە
 پشەوھە خۆى دا بە بەينى دەستى لای چەپمدا. كە ئاورمدايەوھە
 و بىنم، تەزوويەك وەك بروسكە بە سەرتاپاى لەشما رابوورد.
 لەگەلدا بئى ئەوھى بەخۆم بزەنم، ئاورپكى خىرام بەلای دايكمدا
 دايەوھە. شىوھى رپووخسارى ھىچى وەھای نەدەگەياند كە لەو
 كارەساتە گرنگى لای تەنىشتى چەپم بەئاگا بئى. ئاساى رپووم
 وەرگىرايەوھە بەلای كارەساتە گرنگەكەدا... گولچىن خان بە
 پشەبەستن بە ياساى (رەشەبەلەك)، جىگەى خۆى كىردبووھە...

دهستی خستبووه ناو دهستمه‌وه و شانی نووساندبوو به شانمه‌وه. به‌دهم زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر له شادمانی و گه‌شکه‌داریشه‌وه، به تیل‌ه‌ی چاو سهرنجی ده‌دامی و دواچار به‌ترووک‌ه‌یه‌کی خیرا، چاوی راستی گه‌لیک به‌نازه‌وه لی داگرتم و ئیتر به‌دلنایی به‌وه خوی خسته‌سهر هه‌وای هه‌لپه‌رینکی به‌جۆش.

من به‌دهم هه‌لپه‌رینه‌که‌مه‌وه تاسیکی قوول بردمییه‌وه، تا ئه‌و وه‌خته ئه‌وه‌ی له‌نیوانماندا بوو ته‌نیا دوور به‌دوور بوو. سهرنج له‌یه‌کتردان و گفتوگۆیه‌کی سهرپی بی و جارچاریکیش له‌ناو چیگه‌دا خه‌یال، که‌چی ئه‌وه‌تا کار به‌وه‌گه‌یشتووه که به‌ر یه‌کتر بکه‌وین و ده‌ستمان له‌ناو دهستی یه‌کتر و شانمان به‌شانی یه‌که‌وه‌بی! به‌هه‌رحال، له‌به‌رئه‌وه‌ی چاوه‌ریم لیده‌کرد که له‌ئان و ساتدا بی! شتیکی لی بوه‌شیته‌وه، هه‌ر زوو هه‌ستم کرد که زور به‌هێواشی ده‌ستم ده‌گوشی و قوول له‌قوولم گیر ده‌کا و شان له‌شانم ده‌سوئ. منیش ئه‌گه‌رچی به‌و کرده‌وه‌یه‌ی ته‌نگه‌تاو ده‌بووم و به‌سهرزاری پی و هه‌رس ده‌بووم، به‌لام له‌دلدا هه‌زم بو‌ی ده‌بزوا و ده‌مویست خومی بو‌ شل بکه‌م، ئه‌و چه‌ند چاریک ئه‌مه‌ی لی دووباره‌کردمه‌وه، به‌لام که‌من هه‌ر بۆم نه‌کرا جله‌و بو‌هه‌زه‌که‌ی ناو دل‌م به‌رده‌م، ئیتر ئه‌و له‌لای خۆیه‌وه بو‌ دواچار به‌هه‌موو هه‌زیکیه‌وه ده‌ستمی گوشی و به‌تووره‌یه‌وه شان و قوولی له‌شان و قوولم گیرکرد و بگه‌ر نه‌وقورچیکی ژنانه‌ی ئازاربه‌خشیشی له‌لارانه‌م گرت و دهستی له‌ده‌ستم به‌ردا و ریزی هه‌لپه‌رکی جیه‌نیشته‌. هه‌روه‌ها منیش به‌و کرده‌وه‌یه‌ی زور په‌شو‌کام، هه‌ر

خیرا دەستم بەردا و کشامه دواوه. بئ ئەوهی به خۆم بزنام چی دهکەم، چاوم بۆ گێرا. بینیم وا چوو له کهناریکەوه منداڵەکانی له باوهشی خۆی ئاخیوه و کزوله و خەمبار دانیشتوو. دیمەنی ئەو دانیشتنەیی و با به که ساسی و پەژارەواری، کسپەیی له دلم هەڵساند و هەستکردنیکێ به گوناھباریشی له دلمدا بزواند. خۆم زۆر بەدلرەق و بێبەزەیی هاتە پیش چاوا. لەبەرئەوه وەک زۆر حەز بکەم که خۆم بەرامبەر به و کردەوهیەم گوناھبار بکەم، خۆم وا قایل کرد که ئەوهی کردم، کاریکی زۆر چەوت و ناپەسند بوو. ئینجا که له خۆم پرسى: باشە ئیستا چی بکەم باشە؟ بچم داواى لیبووردنى لى بکەم و ئاشتی بکەمەوه؟ سەیرم کرد هیزیکى ئەفسووناوی له ناخمدا پالم پێوه دەنى له وەرآمدا بلیم: (ئا بچۆ... ئا... بچۆ!).

هەر که گەیشتمە ئەم ئەنجامە، ئیتر هیچ سى و دووم لى نەکرد. بەرەو پرووی چووم و لیبی نزیکبوومەوه. بە دەمدا نەهات راست و راست هەستی خۆمى بۆ دەربرم. پینچ و پەنام تیخست و وتم:

- ئەوه بۆچی وا که نارت گرتوو و خۆت دوورخستوتەوه؟
 ئەو تەنیا سەریکی هەلبێرى و خیسەیهکی پر له گلهیی و توورپەیی لى کردم و بئ ئەوهی هیچ وەرآمیکم بداتەوه، به که ساسییەکه وه سەری داخستەوه و خۆی به منداڵەکانییەوه خەریک کرد. ئەم رەفتارەى ئارەزووی مەرابی بۆکردن و ئاشتکردنەوهی زیاتر له لا جۆش پێدام. دووبارە وتم:

خۆ نه هاتوویت بۆ پرسه... بۆ ناچیت هه لپه ریت؟ قسه که م به سه رزاری بۆ دلخوشیدانه وهی بوو، به لام له دالدا مه به ستم بوو بلیم: بچۆ هه لپه ره و ئه مجاره دلت ناشکینم، که چی ئه و وهک رقیکی هینده ئه ستوورم له دایدا ته قاندیته وه، ئه م قسانه له وزه یاندا نه بی دایم رکینه وه، ئه مجاره بی ئه وهی سه رم بۆ هه لپه ری، به دهنگی ژاکاوی پر له ژهنگوژار و به قورگیکی پر له هه نسکی گریانه وه، وتی:

- هه لپه رین بۆ من نه هاتووه... به شی من له ژیاندا ده بی هه ر دهرد و سزا بی!

به م قسانه ی شه پۆلیکی په ژاره و خه فه ت دایگرتم، وشه کانی ده توت تنۆکی قورقوشمی تاواهن و ده رژینه ناو ده روونمه وه. له و ساتانه دا زۆرم رق له خۆم بووه وه... زۆریش په شیمان بوومه وه. له دلی خۆمدا وتم: (با چه ندی چه ز پیده کرد ده ستمی بگوشیایه... با تا له په لویۆ ده که وت شان و قۆلی تی هه لسوومایه... چ زه ره ریکی به من ده به خشی؟). له گه رمه ی ئه م شالاوی په شیمانیه مدا، به وه شه وه نه وه ستام و له دلی خۆمدا وتم: (بۆ ده بی به ر له خۆشه ویستی بگیری؟ بۆ ده بی کۆت و زنجیر بکری و له و جۆره کۆسپانه ی بخریته به رده م؟ ره وشت و خووی پاک و بیس... کرداری چاک و خراب... داوینپاکی و داوینپسی... کئ ئه م وته پرپووچانه ی دروستکردووه؟ کئ ئاوه ها سنووری بۆ دانان و له پۆلا دایرشتن؟ گوایه که گۆلچین خان منی خۆشده وی، ئه مه داوینپسییه و که منیش ئه و خۆشه ویستییه ی پێشیل ده که م، ده بی

داوینپاکیی بی؟! سہیرہ!... بُو بُو وہاہیہ و بُو دہبی وہاہبی؟).
 ئیتر نہمتوانی لہوہ زیاتر بہ دیارییہوہ راوہستم و بیدوینم.
 لیئ کشامہ دواوہ و خۆم لہبہر چاوی ونکرد. من لہلای خۆمہوہ
 تا سہیران کوتابی ہات و گہراینہوہ مالہوہ، بہردہوام ئہو جۆرہ
 پرسیارانہم لہ خۆم دہکرد و ہہست و بیر و ہۆشی خۆم
 ئالاندبووہ و ہرامدانہوہیان. ئہویش بہ دریژایی ئہو رۆژہ ئیتر
 نہمدی ہہلپہرئ... نہمدی و ہک ئہوانی تر بچی بُو گہران و
 گہشتی ناو ئہو سروسشتہ رہنگینہ... تہنانہت ہیندہی من ناگام لیئ
 بووی، نہمیست ورتہشی لہ دہم بیتہ دہرہوہ.

(۶)

ہەر دواى سہیرانہکہ بہ دوو رۆژ، دایکم بہدہم قسہوباسہوہ
 پیئ وتم:

- کہی بی بہو رۆژہ شاد بيم کہ خویندنهکەت تہواو بکەیت و
 کیژۆلہیہکی جوان و نہشمیلہی و ہک نہسرینیشٹ بکہمہ باخەل؟
 ئہمہ یہکہمجارى بوو ئہم قسہیہی ئاوہا بہ زہق لی بیسیم.
 راستہ لہوہبہر بہدہم گالٹہوگہپہوہ لہم بابہتہ قسانہی لہگہلدا
 دہکردم، بہلام لہمہی ئہمجارہیم و ہا ہاتہ زہینہوہ، کہ لہ کانگای
 دلاییہوہ دہریدہبرئ و لہ گالٹہوگہپ بہدوورہ، جگہلہوہی کہ
 کیژۆلہ نہشمیلہکہشی بُو دہسنیشان کردووم!

ئہمہ چی دہگہیہنئ؟ ہەر زوو ئہم پرسیارہم لہ خۆم کرد،
 بہلام من و ہرامی پرسیارہکہی خۆم پشتگوئخست و لہ و ہرامی

پرسیاره‌که‌ی ئه‌ودا وتم:

- یه‌که‌م، بۆ ته‌واوکردنی خویندنه‌که‌م هه‌شتا زۆرم ماوه.
دووهمیش بۆ کیزۆله‌ جوان و نه‌شمیله‌که‌ش، هه‌شتا به‌ خه‌یالمدا
نه‌هاتوو و بیر و هۆشم به‌لایدا نه‌چوو.

که‌چی ئه‌و دایه‌ قاقای پیکه‌نینیکی به‌کول و په‌نجه‌ی نزیک‌کرده‌وه
له‌ ده‌م و وتی:

- گه‌زه‌ گه‌زه‌!... ئه‌ها کورپه‌که‌م هه‌شتا دانی ده‌رنه‌کرده‌وه!
ئهری ته‌مه‌نت چه‌نده‌؟... ده‌زانیت؟

ئاسایی وتم:

- ئا... شانزه‌ سال.

ئهو به‌ ته‌وسیکه‌وه وتی:

شانزه‌ سال و چوار مانگ... کون باوو‌باپیرانمان له‌م ته‌مه‌نه‌دا
ژنیشیان ده‌هینا و ده‌شبوونه‌ خاوه‌نی مال و منداڵ، که‌میک بیده‌نگ
بوو، که‌میکیش تیم وردبووه‌وه. ئینجا وتی:

- چه‌ز ده‌که‌م راستم پین بلییت... خه‌یالت به‌لای ئافره‌تدا ناچی؟
یا بابلین: قه‌ت خه‌یالت به‌لای نه‌سریندا نه‌چوو و بیرت لی
نه‌کردۆته‌وه؟

له‌ دلم چه‌سپی که‌ ئه‌م لیکۆلینه‌وه و پرسیار و وه‌رامه‌ی بی
مه‌لامه‌ت نییه. هه‌ستم کرد له‌ کوپوه‌ قسه‌ ده‌کا و مه‌به‌س و نیازی
چیه. ده‌یه‌وی بزانی ئاخۆ خاتوو شه‌یتان هاتۆته‌ دیده‌نیم، یان
نا!... هاتنه‌که‌شی چۆنه‌ و له‌ چ شیوه‌یه‌ کدایه‌! ده‌شمزانی ئه‌مه‌ی له
داسۆزی و خوشه‌ویستییه‌ هه‌جگار قووله‌که‌یه‌وه‌یه‌تی به‌رامبه‌ر به‌

من، كورپى تاقانەيم و دەيەوئى بە ھەموو شتىكم بزائى و لە ھىچ شتىكم غافل نەبى. بۆيە پىر بەدل ھەزىم دەكرد و ھەرامى راستى بەدەمە دەست و بلەيم: (ئا... ئا خاتوو شەيتان ھاتۆتە ديدەنەيم!... كتومت لە شتۆھى گولچين خانيشدا، نەك نەسرەين!... بىرەيش لە و دەكەمەو، نەك نەسرەين!).

بەلام لە بەرئەوھى لە ھەمان كاتدا گومانم لە دلدا پەيدا بوو بوو، كە ئەوئيش لە ناخى دللى خۇيدا، با بە ئاستەمىكىش بى، ھەر بەلەي ئەم و ھەرامەدا دادەشكىنى، نەك جۆرە و ھەرامىكى تر، بىرەيام دا خۇمى لى گىل بەكم و وتم:

- من لەم قسانەت تىناگەم... نازانم مەبەستت چىيە؟ ئىتر وەك ئان و سات گومانى لە بۆچوونەكەى خۇى لەلا پەيدا بوو بى و خۇى وا ببىنى كە چاكتر وا يە پاشەكشەى لى بەك، گورج باسەكەى خستە قالبيكى ترەو و لەگەلما كەوتە پىكەنەين و گالئەوگەپ و وەك ھىشتا مندالبيكى ساوايم، سەرمى خستە ناو ھەردوو لەپى دەستىيەو و بە پەرۆشەو كەوتە ماچكردنى سەر و رووخسارم. دواچار بە دەنگىكى پىر لە ئەوپەرى دلسۆزىيەو سەرلەنوئى وتى:

- كورە شىرەينەكەم، بەعەبى تىمەگە... من داىكتم و توش تاقەكورمىت. من ھەر تۆم ھەيت و ناچارم وەك گلئىنەى چاوم بىتپارىزم و گيانم بەكەمە فەيداي بەختيارى و شادمانى تۆ. ھەر ساتىك لە ئاسوودەگىي ژيانى تۆ، تەمەنىكى پىر لە شادمانى بە من دەبەخشى.

کەمیک بێدەنگ بوو. بێدەنگییەکی پرۆچەر لە کوششی
بیرکردنەوە و وردبوونەوەی بپەرسیتیک لە بته‌که‌ی. ئینجا رووی
قسە‌ی تینکردمە‌وه و وتی:

- خۆ من هیچی خراپم نە‌وتوو... تە‌نیا ئە‌وه نە‌بی که دە‌مه‌وی
بلیتم... بلیتم... هە‌ستم کرد دوو‌له له دە‌ربیرینی ئە‌وه‌ی دە‌یه‌وی
بیلی. من هانمدا. وتم:

- بیلی دایه‌گیان. فە‌رموو بیلی... دلم له لاتە.
- هە‌ستم به‌وه‌ش کرد که قسە‌که‌ی به‌ باریکی تردا دە‌ربیری
و وتی:

- گوايه تو تا ئیستا هیچت له نە‌سریندا هە‌ست پین نە‌کردوو؟
وتم:

- وه‌کو چی؟
- وه‌ک ئە‌وه‌ی که زۆر هاتو‌چۆی لای من ده‌کا و به
ده‌ورپشتمدا دئ و تە‌نانە‌ت له ئیشو‌کاردا گە‌لیکیش یارمه‌تیم
ده‌دا؟

- با ئاگام لێ‌یه... چی تریش؟
- زۆر جاریش باسی تۆم لئ دە‌پرسی و که تۆ له مال نابیت
ژووره‌که‌ت بۆ ریک ده‌خا. ئە‌وی راستی بئ ئە‌رکی ژووره‌که‌ی تۆ
به‌سه‌ر شانی ئە‌وه‌وه‌یه.

من بێدە‌نگ بووم و حە‌په‌سام. ئە‌و له سه‌ری پۆ‌یشت و وتی:
- نە‌سرین تۆی زۆر خۆ‌شده‌وئ، دياره‌ منیشی هەر به‌هۆی
تۆوه‌ خۆ‌شده‌وئ. خیزانه‌که‌شیان زۆر خانه‌دانن و چە‌ند سالی‌که

دهیانناسین و دہزانی چہندہ باشن. خو مروقی خانہدانشی حہز
بہ خزمایہ تیی خانہدان دہکا.

قسہکانی ہیجگار بہ سۆز و کاریگەر بوون. هہستم بہو داوہ
نہ کرد کہ تییکہ وتم کاتی وتم:

- ئہو ہیشتا مندالہ!

بہ پیکہنینہوہ لہ وەر امدا وتی:

- مندالہ؟!... مندالی چییہ؟ تہنیا دوو سال لہ تو بچوو کترہ!

ئیر من ہیچی ترم بو نہوترا و ئہویش دریزہی نہدایہ و
باسہکە ی گۆری.

ئہم قسانہی دایکم بویان ئاشکرا کردم کہ تہقللا دہدا زور
زوو نہسریں بخاتہ سەر ریگام. لہوہ پیش ہہستم بہوہ کردبوو
کہ پە یوہندیہ توندہکە ی نیوانیان، ہویہکە ی تہنیا لہ بہر
دراوسنیہ تییہ کہ نییہ، دایکم باسی خو ی بو گیزابوومہوہ، کہ چۆن
ہیشتا تہمەنی یانزہ سالان بووہ داخوازییان کردووہ بو باوکم،
کہ ئہمیش لہ تہمەنی پانزہ سالیدا بووہ. ئینجا ئیر ہەر ہیندہی
کہ وتوتہ سەر و عوزر شتن، خیرا کراونہ تہ باخە لی یہ کتر. بو یہ
وام ہاتہ پینش چاو کہ ئہویش من و نہسریں بہ ہمان ریگہدا
دہبا.

(بہلام ئاخو بوچی بہ تاییہ تی لہم رۆژانہدا لہو کاری خیرییہ
بہ پەلہ یہ؟ تو بلئی بوئی شتیکی کردبی و ئاگادار بی لہوہی

لهنیوانی من و گولچین خاندا ږوو ددها و ئەمه هانی بدا بۆ په‌له‌کردن؟! ئا... له‌وه ده‌چی ئاگاداربی و بییه‌وی به تیری‌ک دوو نیشان بشکینی!... که زۆرم بیر له قسه‌کانی ده‌کرده‌وه و له دلی خۆمدا لێی ده‌کۆلیمه‌وه، ده‌گه‌یشتمه‌ ئه‌و ئەنجامه‌ی که لیمان ئاگاداره و ده‌یه‌وی به‌نه‌سرین، له داوی گولچین خان بمپاریزی، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی گه‌یشتن به‌م ئەنجامه‌ په‌ست و بیزاری ده‌کردم، هه‌ر زوو خۆم لێ پاشگه‌ز ده‌کرده‌وه و له دلی خۆمدا ده‌موت: (من بۆچی له خۆرای خۆم بتوقینم؟ که‌ی ئه‌و تا ئیستا قسه‌یه‌کی وه‌های کردووه بۆنی ئەمه‌ی لێ بی؟ ئه‌و ته‌نیا نه‌سرینی مه‌به‌سته و بیکاته باخه‌لم و هیچی تر).

بیر و هۆشم به‌م باره‌یاندا سه‌ره‌وتی ددها و دلم ده‌حه‌وايه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گالته‌پیهاتنیش به‌ ئه‌قلی ساویله‌کی دایکم ده‌که‌وته سه‌ر لیوم و ئیتر باسه‌که‌م فه‌رامۆش ده‌کرد... به‌لام بۆ ماوه‌یه‌کی کورت.

له‌ملاوه وه‌ها... له‌و لای تریشه‌وه گولچین خان خراپ خۆی لێ زویرکردبووم. ږوژی دوا‌ی سه‌یرانه‌که له هه‌چ کونیکه‌وه دیاری نه‌بوو، نه‌ له‌لای دایکم، نه‌ له‌ ناو کۆلانه‌که و نه‌ له‌به‌ر ده‌رگای خۆیان، ته‌نانه‌ت نه‌ له‌ حه‌وشه‌ و هه‌یوانه‌که‌ی خۆیشیاندا، که له ژووره‌که‌ی خۆمه‌وه چاوم بۆ گێرا و هه‌ر نه‌مبینی!

به‌لام له‌ ده‌مه‌ده‌می عه‌سردا ئاگام لیوو دایکم چوو بۆ لای. من له‌ لای خومه‌وه له ژووره‌که‌مدا ئارامم له‌به‌ر ږاو که‌وتمه سه‌ره‌تاتکی‌کردن بۆ ناو حه‌وشه‌ و هه‌یوانه‌که‌یان. ماوه‌ی

ساعاته وهختیکی ربه بق من به سه ریئوه بووم و ئه وه پیشه م بوو، تا له ئه نجامدا دایکم به دیکرد له دهرگای ژووری نووستنه که بیان هاته دهره وه و گه رایه وه ماله وه، به لام زور سه رم سوپما که گولچین خانم نه دی له گه لیدا بینه دهره وه و به رپی بکا. له دلم چه سپی که ده بی نه خوش بی و له جیگه دا که وتب. ههستی خو به گونا هبار زانینه که ی رژی پیشووم، شالوی بو هینامه وه و ته وژی په ژاره و خه فه ته که دایگرتمه وه، خو م پئ رانه گیرا. چوومه خواره وه بو لای دایکم. ماوه یه کی زور خو م خریک کرد و هاتم و چووم، به و نیازه ی شتیکی لی بیسم، که چی هیچی هه ر نه وت، به لام کاتی رووه و پیلکانه چووم و ویستم سه رکه ومه وه سه ره وه بو ژورره که م. به که مته رخمیه که وه رووی قسه ی تیکردم و وتی:

- تو ده زانیت گولچین خان نه خوشه و له جیگه دا که وتووه؟
 بی ئه وه ی هوشم به خو مه وه بی، له سه ر پیلکانه ی یه که م ره ق راوه ستام، به خیرایی ئاورم دایه وه به لایدا و پرسیم:

- بوچی؟... چیه تی؟

- له وه رامدا، بی ئه وه ی به هیچ کلوجی شیوه ی ده م و دووی خوی بگوری، وتی:

سه رمای بووه... دوینی له سه یرانه که سه رمای بووه! دووباره
 بیئه وه ی له خو م به ئاگابم، لیم پرسی:
 - ئه ی ئیستا چونه؟

ئەمجارەيان سەرىكى بۇ بەرزكردمەوہ و سەرنجىكى خىراى دامى و بەلام ديسان بە كەمتەرخەمىيەوہ، وتى:

- تايەكى قورس داىگرتووہ و سەرى زور ديشى.

بە دايدا ئىتر لە سەرى نەپوئىشتم. وەك بللى لە ناخدا ھەستم كوردىي كە زياد پوئىشتووم، پشتم تىكرد و سەركەوتە سەرەوہ بۇ ژوورەكەم. لەوئ كە پيدا چوومەوہ، بەخوم زانى كە كارم لە كار ترازاندووہ و بەشىكى زورم لە ھەست و نەستى خوم بەرامبەر بەو نەخوشكەوتنەى گولچين بۇ داىكم دەربريوہ.

بەھەر حال لەو نەخوشكەوتنەى زورى نەخاىاند و ھەر بۇ پوئى داواي كەوتەوہ سەرىي و دەستى كرددەوہ بە ھاتوچوكردنەكەى جارانى بۇ لاي داىكم و بەلام تەنيا بۇ لاي داىكم!

لە كاتىكدا دەمدى بە دەستورى پوئانى يەكەمى ھانتيان، تەواو من پشتگوئ دەخا و وھا خوى نيشاندەدا كە لە بوون و نەبوونم بى ئاگابى! نە سەرى دەدا لە ژوورەكەم، نە دەيدواندم، نە سەرنجى دەدامى، تەنيا ھىندە نەبى كە وەك شتەكە ناچارىي بى، لە پيش چاوى داىكم خوش و چوئىيەكى ساردى لەگەلدا دەكردم و ھىچى تر!

لەو پوئانەدا كە لە دللى خومدا لەم بارە نوئىيەى باسەكە دەدوام، ھەست و نەستى خوم بە تەواوى بۇ يەكالا نەدەكرايەوہ، نەمدەزانى ئايا ئەم گورانەم لە گولچين خاندا پى خوش بى، يان نا؟ يا ئايا منيش وەك ئەو رەفتار بكەم، ياخود بە پىچەوانەوہ؟

لهو پوژانهدا كه به چاوى ترس و سام و پاشهپوژى رهش
 دهمروانيه ئه و پهيوهندييهى نيوانمان، ئه و وهزعهيم لى خوئشدههات
 و بپيارم دهدا منيش وهك ئه و بكه م، بهلام وهكى تر كه به چاوى حهز
 و ئارهزوم و خه يالى به تام و كام تيمدهروانى، ئه و به پيچهوانه وه
 زور پهست و خهفتهبار دهبوم و به لاي ئه وهدا دامدهشكاند كه من
 خو مى تيهه لسووم. ئينجا له بهرئه وهى هه رچه نده تينم دهدا به
 خو م و له م رووه وه هيج ههنگاوئى كاريگه رم بو نه دهنرا، باسه كه
 وهك خو ي دهمايه وه كه برىتى بى له زويربون له لاي گولچين
 خانه وه و ئه نديشه و تازارچه شتنيش له لاي منه وه.

سهربارى هه موو ئه مانه، ترسيش له دايمك دلمى ته نيبوو. له و
 كاته وهى ئه و قسانه ي بو كردم، ئيتر دهبوو به وردى ئاگادارى
 لاي ئه و يش بم و وريابم. له گه ل ئه وه شدا هه ر بى سوود بوو.

ئه و گوړانه ي گولچين و هه ر له هه مان كاتدا ئه و په ژاره وارييه ي
 منيش، له وه نه بوو هه روا به ئاسانى له مروڤئى وردىنى وهك
 دايمك بشاردريته وه. پوژيكيان زور له روو نايه مشتومه وه و وتى:

- ئه م پوژانه زور خهفتهبار و بى تاقت ده تينم!... خو
 خوانه خواسته ناساغ نيت؟ گورج لى هاتمه وه رام و وتم:

- نه خير... زور سه عى ده كه م، ته نيا مانگ و نيويكمان ماوه
 بو تاقيكردنه وهى كو تاى سال و دهمه وئى چاك خو مى بو ئاماده
 بكه م.

به لام ئه و له وه نه ده چوو به م دووعايه بلئ ئامين! له گه ل
 ئه وه شدا وتى:

زۆر خۆت ماندوو مه که... که نه خوشکه وتیت سمیلشی ده نیتته
بان!

به دوايدا که می بیدهنگ بوو. دیار بوو گه لی قسه ی تری پنیه و
به لام دهیه وی پیش دهر برینیان هه لیانبسه نگیتی. بویه که که وته وه
قسه، زۆر هیمنانه و بی ئه وه ی سه یرم بکا، وتی:

- به یتنان له گه ل گولچین خاندای وه ک جارای خۆش نییه!
ئه و قسه که ی وه ها کرد که زۆر ساده و ساکار بی، به لام
من وه هام وهرگرت که کوته کیک بی بسره وینریتته گزگلاگه ی
گویم. قسه که ی زۆری ده گه یاند و له بنی هه مانه که ی ده دا. له
دلی خۆمدا وتم: (من بزایم زویربوونه که ی شته که ی زیاتر له
لا پرونکردۆته وه). له به ره ئه وه له و ساته دا رقم زۆر له گولچین
خان هه لسا. ههر له دلی خۆمدا وتم: (خه تاکه له وه وه یه). ئیتر
ههر به دم ته وژی رق و کینه که ی ناو دهر وونمه وه، به نیمچه
تورپه بوونیکه وه له وه رامیدا وتم:

- من تیناگه م تو بوچی ئه وه نده له باره ی گولچین خانه وه
ده مدوینی؟

به خۆم نه زانی که به م وه رامه خۆم خسته چ هه له یه کی
گه وره وه. ئه و له لای خۆیه وه، سه ریکی پر له سه رسورمانی لی
به زرکردمه وه و که میک تیم وردبووه وه. ئینجا وتی:

- که ی من دهر باره ی گولچین خان تۆم دواندووه؟! ئه وه شی
ئیتستا وتم، پرسیاریکی ببایه خ بوو کردم، یا نه مکرد!
خهریک بوو له داخ و له په شیمانیدا په نجه ی خۆم بگه زم.

دایکم راستی دهکرد، من سهرم لی شیواوو. من وها چه سپیوو
میٹشکم که له و بهر هر چه ند دواندوومی، هر در باره ی گولچین
خان بووه. دلّی خۆم به ترس و سامیکی وها قانگ دابوو، که هر
هینده ی ئه و ناوی گولچین خان بینی، یا ته نانه ت ناوی ژنهینان
و شووکردن و ئافره تیشم لا بهینی، ئیتر من وها ی تیگه م که
دهیه وی په نجه بکا به چاومدا و بلّی: (نه که ی!...).

من چه په سام!... هیچ قسه یه کی ترم پی نه کراو کړوکاس بووم.
زۆریش په شوکام و شله ژام بوّیه ئه و له سهر پیشه ی خۆی،
باوه شی کرد به سهرمدا و به په روّشه وه که و ته ماچکردم. تا به
دهم نهرمه پیکه نینیکه وه وتی:

- ماوه یه که دلّت زۆر ناسک بووه!... زوو تووره ده بیت و
هه لده چیت!

ئیتروختیک به ته نیا مامه وه، که و تمه پینداچوونه وه ی ئه وه ی
وترا و بوویدا. جاریک و دووان و سیان پینداچوومه وه و له
هه موو جاریکدا ده گه ی شتمه ئه و ئه نجامه ی که هه له یه کی گه وره م
کرد و به لگه یه کی گه وره م دا به ده سته وه.

هر له و روژانه دا، نه سرین به شیوه یه کی سه بر په تی پچری و
که و ته جمو جوول! به ئاسانی هه ستم ده کرد که دایکم هانی دها و
رینگای بو خوش دهکا. له سه ره وه له ژوره که ی خۆم دانیشتبووم
و خه ریکی سه عیکردن بووم، کاتی به ده ستووری هاتنه که ی
گولچین خان هات بو لام و بو یه که مجار به ته نیا رووبه رووی

یہ کتر بووینہ وہ. ئو زور شلہ ژابوو. له شهرمدا خوین هورووژمی
بردبووه سهر و پروخساری. دهله رزی و دهمی گوی نه ده کرد
قسه بکا. بو ماوهی چهند ساتیک له ویدیو ده رگا که وه له سهر ئو
بارهی بهی ورته و جووله دوشداما، تا له ئه نجامدا تینی دایه بهر
خوی و پچر پچر وتی:

- هاتووم... ژوورده کهت... بو پاک بکه مه وه.

ئو بهم شیوهیه هات و ئوه حالی بو، به لام من که به هیچ
جوړئ دهر به سی ئه هاتنه ی ئو نه بووم و لام مه بهس نه بوو،
به رامبهری ساردوسر بووم و هیچ ههست و نهستیکی له دلدا
نه بزواند. له بهرئه وه به ته و سیکه وه پیم وت

- بچمه خواره وه تا پاکي ده که یته وه؟

من قسه کهم وه ها کرد که گوايه وهرامه که ی بو ئو چ به (ئا) و
چ به (نه) کاریکی گه لی زهحمهت و ستهم ده بی، که چی هینجار
سهرم سورما له وهی که سهره رای ئو وه زعه ناهه مواره شی،
وهرامیکی هوشمه ندانه ی بو خوی دوزییه وه و وتی:

- ئاره زوی خوته!

بیگومان ئه مه له گه ل وهرامی (نه) دا جیاوازییه کی ئه وتوی نه بوو.
له گه ل ئه وه شدا خوی له وهرامی راسته و خوی و (نه) پی پزگار کرد،
له حالته ی وه هادا هرگیز له زاری هیچ کیژیک نایه ته دهره وه.

ئیتر ئه وی راستی بی من له و ساتانه دا له دلدا سوور نه بووم
له سهر هه لاتن له دهستی. بوچی لی هه لبیم؟! چی له منه!...

کیزوله یه کی نه شمیله ی خروخه پانی جوان و به پئی خوی هاتوته لام. چی تیدایه!... قسه یه کی خوش، زهرده خه نه یه کی شیرین، سهیرکردنیکی ئاره زومهنده، چی تیدایه! ئا... هه روا سووک و ئاسان ریگه م بۆ خۆم خۆشکرد و ئەم دەرگایه شم له سه ر خۆم خسته سه ر پشت. زۆر به په رۆشه وه که وتمه سه رنجانی سه رتاپای سه ر و پروخسار و به ژن و بالایی. وهک ئەمه یه که مجارم بی ببینم و وهک کیزیکی هیجگار ناسک و نازدار و شوخ و شهنگ بکه ویته بهرچاوم، په یتا په یتا له دلی خۆمدا ده موت: (ئەم هه موو جوانیه ی تا ئیستا له کوئی لی شارده بوومه وه؟! ئەم هه موو شوخ و شهنگیه ی چۆن لی هه شاردا بووم؟!).

ئاره زوی دواندیم لتهاته جۆش، مینشکی خۆم زۆر هه لوشی تا قسه یه کی له بارم دۆزییه وه و سه رده قم پی شکاند. لیم پرسی:

- بۆچی نه چوویته قوتابخانه؟

ئهو کاته ئه ویش هیوربووبۆوه. ئاسایی وتی

- من زۆرم هه ز ده کرد... باوکم نه یه یشت. ده یوت کچ نابچ

بچیته قوتابخانه، چونکه هه رامه!

- من له جیی تو بوومایه هه ر به زۆر ده چووم.

- چۆن ده بی!... یانی تو له جیی من بوویتایه قسه ی باوکت

ده شکاند؟

- له بهرئه وه ی به لایه نی چاکه دایه ... ئا...

- تو کوریت شتی وا به کور ده کری... به لام له دهس کچ

نایهت!

که میک مات بوو. ئینجا وتی:
- ئەی ئیستا ناتوانم بخوینم؟
له وهرامیدا سه‌ریکم لی بادا و وتم:
تازه تیپه‌ری... ماوه‌ی خویندنی قوتابخانه‌ت نه‌ماوه، به‌لام
ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست خوینده‌واری بی، له‌هر وه‌ختیکدا بی ده‌توانیت
فی‌ری ببیت.

گه‌شکه‌یه‌ک که‌وته سه‌ر رووخساری و هه‌ر خیرا وتی:
- به‌مه‌رجی یه‌کیک هه‌بی فی‌رم بکا.
به‌سه‌رزاری وه‌های وت، به‌لام ئاشکرا بوو که له‌دلدا ده‌یوت:
(به‌مه‌رجی بکه‌ومه‌ لای تو فی‌رم بکه‌یت!). من له‌ وهرامیدا دام به
ده‌مییه‌وه و وتم:

- ئه‌گه‌ر خۆت ئاره‌زوو بکه‌یت، ئه‌و یه‌که هه‌ر ده‌بی. ئه‌ویش
گورج زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی فراوانی دا به‌روودا و وتی:
- من پر به‌دل چه‌ز ده‌که‌م که تو فی‌رم بکه‌یت.
بو وهرامدانه‌وه‌ی گیرم خوارد بلیم چی!... ئا، یا نه‌ء!... دواچار
وتم:

له‌ ئیستادا نه‌ء... خۆت ده‌زانیت تا قیکردنه‌وه‌ی کوتایی سالمان
نزیکی‌وته‌وه و ده‌بی سه‌عی بکه‌م، به‌لام له‌هاویندا ئاماده‌م.
ئه‌و ساته‌ ده‌میکی‌بوو له‌پاککردنه‌وه‌ی ژووره‌که بووبوو‌وه،
به‌لام هه‌ر هینده‌ی گه‌یشتی نه‌م ئه‌نجامه، ئیتر وه‌ک هه‌موو شت
برابیته‌وه، هیچ نه‌مابی پیوست بکا بۆی بمینیته‌وه، جی هیشتم و
چووه‌ خواره‌وه، هه‌ر یه‌کسه‌ریش تریقه‌ی پیکه‌نینیم له‌گه‌ل دایکدا

هاته بهرگویی. ههستم کرد تریقهی پیکه نینی سه رکه و تنیانه و له
زاریانه وه درده په پری و بهر زده بیته وه و دهگاته بهر گویم.
که نه سرین رویش، دایکم سه رکه و ته سه ره وه بۆ لام و
به دهم زه رده خه نه یه کی پرماناوه وتی:
- نه سرین ده لئی بریارت داوه فیژی خوینده واریی بکهیت.
راست دهکا؟

وتم:

- ئا به لئی... راست دهکا، به لام ئیستا نا... له هاویندا.
- ئینجا هه ر به دهم وهرامه که مه وه، من له وم پرسى:
- چاک ناکه م؟!
له وهرامدا وتی:
- نهک هه ر چاک ده کهیت، به لکو خیریشته دهگا.

●●●

(٧)

زویربوونه که ی گولچین خان دریزه ی کیشا. ته نانه ت چومه
سه ر ئه و باوه رهی که کار له زویربوونیش تپه ری کردوه،
چۆته وه دۆخی جارانی و دهقی رۆژانی سه ره تای هاتنیانی
گرتۆته وه. هه رچه ند ریکه وتیم ده کرد، وهک بتیک ده که و ته
به رچاوم و هیچ جۆره هه ست و نه ستیکم له رووخساریدا
نه ده خوینده وه، هیچ نیشانه یه کی ئه وتویشی نه ده دا به دهسته وه، که

تەنیا تروسكاييهكى باسهكهى له مەر خۆمانى تیدا تیشك بداتوه. بگره هاتوچۆکردنیشى بۆ لای دایکم هیجگار که مکردبووه و له سى چوار رۆژدا جارێک سهرى لیدهدا و ئەویش ههروا بۆ ماوهى چارهکه سهعاتیک، بهلام تاقه کردارى که هیشتا له ناستى مندا له سهرى دەرۆیشت، وشکه خۆش و چۆنیهكى سهرپینى بوو. که له گه لیدا دهکردم و ئیتر خیرا پشتم تیدهکردم و خۆى لى لادهدام. ئەمه له کاتیکدا که به ئاشکرا ههستم دهکرد ئەو وشکه خۆش و چۆنیهشم تەنیا له پيش چاوى دایکم له گه لدا دهکا، دهنه که به تەنیا دهیدیم، ئەوهشى نه دهکرد.

من له سه ره تادا له م هه لگه رانه وه یه ی و ئا به م شیوه یه سه رسام بووم و لام سته م بوو. له دلای خۆمدا ده موت: (تۆ بلیى به راستى بى، یا نه خشه یه کى تايه تیه و خۆئاماده کردنه بۆ شالاوێکی تر؟ یا تۆ بلیى مه به سته نازکردن و گرته یه ردانى دل و ده روونى من نه بى؟!). دوا جار له وه رامى خۆمدا ده موت:

(به لى... گومانم نیه که ئەمه نه خشه یه کى تايه تیه... که ئەمه پیلانه... که ئەمه نازو نووزى خوشیرینکردنه! که وابوو به راستى نیه... ئا به راستى نیه...).

به لى... له سه ره تادا وه های بۆ ده چووم و وه هام لیکه دایه وه، به لام که هه ر درێژه ی کیشا، ورده ورده که وتمه گومانه وه و له دلای خۆمدا ده مپرسی: (به لام بۆچی؟! ... بۆ راستى نه بى و بۆ وه ها نه گه یه نى که هۆشى هاتبیته وه به ر خۆى و لای روونبووبیته وه که یاری به ئاگر ده کا؟)، ئیتر وام لیها ت که هه ر

کاتی باسه که م به ملایه دا ده شکانده وه، ئاره زووه یه کی به جوش له ناو دهروونمه وه و حه زیکی بی ئه ندازه له ناخی دلمه وه ده بزوا، بۆئه وهی که گولچین خان به راستی نه بی... بۆئه وهی که ناز و نووزی خو شیرینکردن بی... که هینمی پیش شالاویکی تر بی و به زووترین کات رووبداته وه، که چی پوژ هات و پوژ تپه پری و گولچین خان هیچ به لگه یه کی نه دا به دهسته وه وا بگه یه نی که کار به پتی ئه و حه ز و ئاره زووه ی من هه لبسوورئ، به لکو به پیچه وانه وه، تا ده هات ته وژمی ئه و حه ز و ئاره زوومی کز و بی هیز ده کرد و تا ده هاتیش ئه و باوه رهی پتر لا پته و ده کردم، که کار له زویربووندا نه ماوه و چۆته وه دۆخی جارانی... دۆخی پوژانی سه ره تای هاتنیان، وه ک هیچ رووی نه دابی و هیچ نه قه وما بی!

ئهم که ینوبه یه پتر له سی ههفته ی پیچوو. له و ماوه یه دا من به رده وام میشکی خۆم ده کروش و هه میشه پرسیاریک وه ک درزی ده چه قیبه بیر و هوشم، وه ک کوته ک دهیدا به که لله ی سه رمد... چیم دهوی له گولچین خان؟ که به راوردیکی خۆم له گه ل ته نیا سی مانگ و نیو له وه به رمدا ده کرد، خۆم به شیوه یه کی تر ده دی... شیوه یه کی زور جیاواز له و وه خته م. ده توت تیکدراومه ته وه و مروقیکی نویم لی دروستکراوته وه. زور ته قه للام ده دا په نجه بخرمه سه ر ئه و جیاوازییه و شیوه تازه کم ده سنیشان بکم. هه موو جاریکیش ئه م ته قه لادانه م ده بیرد مه وه سه ر پرسیاری: چیم له گولچین خان دهوی؟!

من دەزانم، که ئەگەر وەرामी راست و دروستی پرسیاره کهم له خۆم حەشار نەدایە، هەر زوو دەگەیشتمە ئەنجام و جیاوازییە که شیوێ تازە کهی خۆم بەدی دەکرد، بەلام گۆلچین خان بەو هەلگەرانە و دەیهی و بەو بەردەوامییە لەسەر باری ساردوسپیی و که مەترخەمییه کهی، تا دەهات وەرآمە راست و دروستە کهی پرسیار کهی له ناخی دلمدا دەپووکاندەوێ. تا دەهات ئەو بیروپرایە لە مێشکما کپ دەکرد که گوایه دەتوانم ئەو جیاوازییە و ئەو شیوێ تازەیه، له ناو جۆشوخروۆشی هەست و نەستی ئەو و دوا جار لەسەر تەختی شانۆی لەشی ئەودا بەدی بکه.

بەم جۆرە، دواي ئەندیشه و ئازاریکی دەروونی توندوتیژ، منیش بەناچارایی ملم دا بۆ ئەو ئەنجامە که گۆلچین خان چۆتەوێ دۆخی جارانی... که ئەوێ پوویدا گر و کفیک بوو، کوژایەوێ و شوینەواری نەما! بە دوایدا ئیتر و رده و رده سەرەوت و ئارام پەلی هاویشت بۆ ناو دل و دەروونم و ئەو تەمومژەدی جارانی تیدا رەواندەوێ. تا وام لیهاات له دلێ خۆمدا دەموت: (ئەوچاتر که باسە که بەم بارەدا شکایەوێ و وەها کۆتایی هات... که له داوینییسی و بەدەرەوشتی رزگار بووم و بە پاکي و بیگەر دییه کهی خۆم مامەوێ. بەس نەبوو هەلنەخلیسکامە ناو ئەو زەلکاوێوێ...! بەس نەبوو! من دەبی زۆریش مەمنوونی گۆلچین خان بم که زۆر زوو بە فریای خۆیشی و منیش کەوت و نەیهیشت ئەو داوینییسییه مان لئ روو بدا).

ھەر لەو ماوەیەدا نەسرین لەسەر پرۆگرامی خۆی بەردەوام
 بوو. لەو بەر کە نیازی تەنیا یاری دەدانی دایکم بوو، ژوورە کەمی لە
 وەختیکدا بۆ رێک دەخستم کە من لەو ئێنەم، بەلام لەو رۆژە وەدی
 بۆ یەكەمجار ھات و خۆم لەو ئێنەم، ئیتر تا من لەو ئێنەم بوومایە،
 قەت خۆی لە قەرەبی بە جیھێنانی ئێو ئەرکە نە دەدا. ئێو بوو ئێو
 رۆژە من سەردەقی گەتوگۆکردم لەگەڵدا شکاند، دەنا ئێو دەمی
 چوو بوو کلیلە، کەچی لەو بە دواوە ھەر ھیندە پێی دەنایە ناو
 ژوورە کەمەو، ئیتر بە جۆریک زمانی لێ بەرەللا دەکردم، نەعوز
 و بیللا! قەسەکانیشی ھەموو بێ سەر و شوین بوون و ھیچیان
 بەسەر ھیچیانەو نەبوون!

من لە سەرەتادا و بە تاییەتی کە ھیشتا لەگەڵ گۆلچین خاندان
 نەگەشتبوومە ئێو ئێنەم، نە دەدا بە دەمیەو و زۆر خۆم
 بۆ شل نە دەکرد، ئێگەرچی خۆیشم لێ لای دەدا و کاریکی
 و ھام نە دەکرد لێم تەرە بێ! بگرە دەتوانم بلیم کە تا رادەیک
 ئارەزوویشم بە لایدا دەچوو، جگە لەوێ کە لالووتییە کە
 گۆلچین خان لەو رۆژانەدا دەبوو ھاندەر بۆم، وەک بلیی بۆ
 ژیانم بوو بیتە بۆشاییە ک و نەسرین بۆمی پربکاتەو! زۆر سەیر
 بوو! کە لەم حالەیی خۆم ورد دەبوومەو پیکەنینم بە خۆم دەھات.
 لە دلی خۆمدا دەموت:

(ئای!... گواہی وام لێھاتوو کە بەبێ ئافرەت ھەنە کەم؟! ئێگەر
 ئەویان نەبێ، ئێم؟).

به لَام كه له گه ل گولچين خانداندا گه يشتين به و ئه نجامه ي كه گه يشتين، ئيتر روو كردنم له نه سرين و خو به دهسته وه دانم له ئاستيدا، بووه كاريني ئاساي و له بير و هوشمدا جي خوي كرده وه. ههروهكو ئه و يش له لاي خو به وه هينده چاوي كرايه وه و شاره زايي په يدا كرد كه بتوانيت و بزائيت چون سوود له م هه له له باره وه ربگريت. ته نانه ت واي ليتهات كه له نيواني قسه و باسه كانيبه وه، كه مه كي هه ست و نه ستى دلدارانه شم بو دهر بيري و ته قه لاي بزواندن هه ز و ئاره زووه نيزينه ييه كه شم بدا، چ به ناز كردن و چ به نواندن له شولاري. ئه مه جگه له وه ي كه هه و لي دها له كو رپيكي تريشدا بجه نكي و له و يشدا سه ركه وتن به دي بيني! جاريكيان به ده م قسه و باسه وه هير شيكي ئاشكراي كرده سه ر گولچين خان و وتي

- چاره يم لا گرانه!

ئه وي راستي بي من ئه گه رچي خوم به و ئه نجامه گه ياندبوو، كه ئيتر هيج دهر به سي گولچين خان نه يم، به لَام له دلدا ئه م قسه يه يم گه ليك بي ناخوش بوو. له گه ل ئه وه شدا دانم به خومدا گرت و لي م پرسى:

- بو چي؟

بو وه رامدانه وه م كه ميك سه ري هيتا و برد و ئينجا وتي:

- چونكه ئه وه هه ر له خو رايي رقي له من هه لگرتوو!

- چون؟

ئاساي له وه رامدا وتي

- به‌وه‌دا که لایم لالووته و قسم له‌گه‌لدا ناکا. له هر شوینیکیشدا منی لایم، نه و لای دانانیشی، یاخود هه‌لده‌ستی و ده‌روا.

نه‌م قسانه سه‌رسامیان کردم و سه‌رله‌نوی خستیمان‌ه‌وه گیزاوی بیرکردنه‌وه‌وه له گولچین خان و له ره‌فتاری. هر خیراش پرسیاریکی پر له مه‌ترسی له می‌شکما هه‌لتوقی و وتم: (ئایا نه‌م ره‌فتاره‌ی به‌رام‌به‌ر به‌نسرین چی ده‌گه‌یه‌نی؟!). پرسیاره‌که‌م به‌ په‌رۆشییه‌کی کوتوپره‌وه له خۆم کرد، که چی وه‌ک هه‌ز نه‌که‌م، یا له‌لام سته‌م بی، یا چاکتر وابی که خه‌فه‌بی، هیچ ته‌قه‌للایه‌کم له‌گه‌ل خۆمدا بۆ وه‌رامدانه‌وه‌ی نه‌دا و بگره‌ هر زوو رووی قسم کرده‌ نه‌سرین و وتم:

- تو وه‌های تیده‌گه‌یت... من برّوا ناکه‌م وه‌ها بی. گولچین خان ئافره‌تیکي دلپاکه و رق له که‌س هه‌لناگری. ئیتر نه‌و وه‌ک بییه‌وی له ته‌قاندنه‌وه‌ی نه‌م باسه‌ پاشگه‌ زبیتته‌وه و شوینه‌واری بسپرتته‌وه، وتی:

- خۆ من هیچ خراپه‌یه‌که‌م بۆی نه‌بووه و هیچ دوژمنایه‌تییه‌کی‌شم له‌گه‌لدا نییه. منیش هیچ رقیکم له‌و نییه.

دوای نه‌وه من هیچی ترم نه‌وت و له‌ویش له‌لای خۆیه‌وه، وه‌ک نه‌م بیده‌نگییه‌ی منی بۆ بووبیتته‌ هه‌لیکی له‌بار، گورج باسه‌که‌ی گۆری!

وهختیک دایکم دلنیا بوو که له گه ل نه سریندا به ته واوی
سهر و پرومان له گه ل یه کتردا کراوه ته وه و په یوه ندیمان پرو
له پهره سندن و پته و بوون دهکا، بو جاری دوهم باسه که ی
هینایه وه کایه و وتی:

- ده تینم له گه ل نه سریندا ریکیت!

من له وهرامدا به نیمچه ته وسیکه وه وتم:

- جا هز ناکه یت!؟

ئو وهک به چاکی له مه به ستم گه یشتبئ، وتی

- هزی من له هزی تویه!

به دوایدا که می بیده نگ بوو. له وه ده چوو قسه یه کی
راسته وخوی بی پیچ و په نای له دلدا بی و بییه وی دهری ببری و
به لام نه زانی چونی بخاته پرو! له گه ل نه وه شدا له نه جامدا وتی:
- تو نه سرینت چون دیته پیش چاو؟ ده مه وی بلیم: چونی
تیده گه یت! هر به نه نقه ست خوم له پرسیاره که ی گیل کرد و وتم:
- دراوسینه کی باشه... دایکی زور خوشده وی...

له بهر خاتری دایکم، جاروبار دیت دستیک به ژووره که ی
منیشدا دینی و بومی ریکده خا. له بهر نه وه به لامه وه کچیکی چاکه
و من ده بی زور سوپاسی بکه م!

ئو دایه قاقای پیکه نینیکی به کول... پیکه نین به م وهرامه
ساکاره ی من و هر به دم کولی پیکه نینه که یه وه وتی:
- من مه به ستم نه وه نییه.

هیچ خوم تیک نه دا. هر به و ساکارییه وه لیم پرسى:

- ئەي مەبەستت چىيە؟

رەفتارە ساكارەكەي دواي ئەم پىرسىيارەم سەرسامى كردم!
قەت ئەو دەيكم نەبوو و قەت و دەھام پىدا رانەدەپەرموو! هات
و ھەردوو پروومەتمى خستە ناو ھەردوو لەپى دەستىيەو.
بەوپەرى دلسۆزىي دايكانەي خۇيەو، بەدەم زەردخەنەيەكى
ھىجگار گەشەو، ناوچەوانم و ئىنجا پروومەتى لاي راستم
و ئىنجا پروومەتى لاي چەپمى ماچ كرد و ھەروەھا بەوپەرى
گەشكەدارىيەو و تى:

- مەبەستم ئەو يەكە ئەخۇ بەلاتەو جوانە، ياخود ناشىرىنە؟
زىرەك و وريايە، يا تەمەل و گىژ و حۇلە؟
بە وىل و وسوولە، ياخود... ياخود... ئىتر ئاوا!... مەبەستم لەم
شتانەيە... لەم شتانە!

ئەوى راستى بى لىرەدا منىش ئىتر خۇم پى رانەگىرا و
دامە پىكەنن، پىكەنن بەم شىو سەيرەي گفتوگوگەمان. بە
دەمىشىيەو و تم:

- كەوابى، ئا بەلى... جوانە... زىرەك و وريايە... بە وىل و
وسوولە... ئىنجا قسەيەكى خۇيشم خستە سەر و وتم:
- بەشى خۇيشى فىلباز و جانانەيە!
دايكم بەم قسەيەم ھىندەي تر جۇشى سەند و پەيتا پەيتا
دەيوت:

- ھەموو ھەر و دەھان... ھەموو دەھان!
ئىتر ھەردووكمان بۇ ماو دەيەكى كورت كىشومات بووين، تا ئەو
لە ناكاي كەوتەو قسە و راستەوخۇ و تى:

- باشه چۆنه بچم خوازینیی بکه م بۆت؟
 قسه ی خۆمان بی من هەر له سه ره تای گفتوگو که مانه وه گومانم
 پهیدا کردبوو که بۆ شتیک له م بابه ته بچن، به لام چاوه پروانم نه
 دهکرد ئاوه ها به زهقی و راسته وخو پیمی بلن.
 راسته من له و رۆژانه دا پرووم له وه کردبوو به لای نه سریندا
 بشکیمه وه، به لام من له م باس و خوازه دا تازه خه ریکبووم باله فیه
 ده بووم. بۆیه دوا ی که من بیرکردنه وه وتم:
 - دایه... تو پینش ماوه یه که جاریکی تریش قسه یه کی له م
 بابه ته ت کرد و من پیم و تیت که هیشتا قوتابیم و ده خوینم و
 هیشتا زۆریشم ماوه خویندن ته واو بکه م. تۆ... نه یه هیشت قسه که م
 ته واو بکه م. خیرا وتی:
 - من وتم خوازینیی بکه م، نه موت بۆتی بگویزمه وه. ئیستا
 ته نیا نیشانه ی ده که یین و ده یبه ستینه وه، تا خویندنه که ت ته واو
 ده که ییت.
 - تۆ ده زانیت چه ندیم ماوه خویندن ته واو بکه م؟
 - ده زانم.
 - جا ئه م به ستنه وه یه مان بۆ ئه وه موو سالانه له پای چی؟
 - ئی چ زهره ریکی هه یه؟
 - به لکو له و ماوه یه دا یه کی کمان په شیمان بووه وه.
 - ئه وه ده ی نییه شتی وای لیبوه شیته وه. بۆ توش... قسه که م
 پئی بری. وتم:
 - بۆ منیش هەر چه دم نییه... وانا؟

من بئى ئەۋەدى بە خۇم بزانم، بەرەو توۋرەبۇون چوۋوبووم
و دەنگم لى ھەلبېرىبوو. بۇيە ئەو لە لای خۇيەۋە، بەدوای ئەم
قسەيەمدا راپەرىيە سەرپىي و بەدەم ھەنگاۋنانەۋە بەرەو دەرگاگە
ۋتى:

- ئارەزوۋى خۇتە كورم... ئارەزوۋى خۇتە.

بەلام پېش ئەۋەدى پىن بىتتە دەرەۋە، ھەلوئىستىكى بۇ کرد و
ۋەك گەيشتىتتە تىنى و زۆر تەنگەتاۋ بوۋىن، بە زەلىلىيەكى تىكەل
لە تەۋسەۋە ۋتى:

- دويىنى وام لە ژنانى ناۋ كولانەكە و لە گولچىن خانىش
گەياند كە ئەمرو دەچىنە خوازىيىنى نەسرىن بۇ جەنابت!... سا وا
ئەم درۋىەشم بە خۇم كىرد!

ئەۋ ئىتر جىي ھىشتەم و چوۋە خوارەۋە و منىش مىشك و بىر
و ھۆشم ئالايە قسەكەى و بە تايەتى ناۋھىنانەكەى گولچىن خان،
بەلام لەبەرئەۋەى لە خۇم دلىيا بوۋوبووم كە ئەۋەى لەنىۋان من
و گولچىن خاندا روۋىدا، شوئىنەۋارى لە دلما نەما و بەسەرچوۋ،
زۆر لەسەر ئەۋ قسەيەى دايكم نەۋەستام و زوۋ لە مىشكى خۇم
دەرپەراندە دەرەۋە.

●●●

(۸)

ھەر بۇ پۇژى دوايى، دەمەدەمى عەسر بوۋ، دايكم ۋتى:
سەرپىكى مالى ئاسكۆلى خوشكت دەدەم. ئەگەر چوۋىنە
دەرەۋە كلىلەكەم لای دايكى نەسرىن بۇ دابىن.

بئى ئوۋەى سەر لە كىتئەكەى بەردەمەم ھەلپىم، وتم:
- باشە.

ئىتر زۆرى پىن نەچوۋ دەنگى كىردنەۋە و پىئوۋدانەۋەى
دەرگاگەى ھەۋشەم ھاتە بەرگوى... بەلام ھەر دواى ماۋەى
جگەرەكىشانىك، سەرلەنۆى دەنگى كىردنەۋە و پىئوۋدانەۋەى
دەرگاگەم ھاتەۋە بەر گوى. من ۋەھام دانا كە دەبىن دايكم بى
شئىكى لەبىر چوۋبىن و بۆى گەرپايتتەۋە. لەبەرئەۋە گويم نەدايە
و ھەر لەسەر خويندەنەۋەى خۆم بەردەوام بووم. تا ھەستم بە
تەپەى پىن يەكك كىرد كە بەسەر پىلكانەكاندا سەردەكەۋى و روو
لە دەرگاي ژوورەكەم دەكا!

من لىن گوى قولاغ بووم و ھەر زوۋ لە دلم چەسپى، كە
ئەۋە تەپەى پىن و بابەتى سەرکەۋتن و ھەنگاۋنانى دايكم نىيە!
لەبەرئەۋە سەرم ھەلپىرى و چاۋم ئاراستەى دەرگاگە كىرد. من لەو
ساتەدا يەكسەر بىرم بۆ نەسرىن چوۋ، بەلام كىم دى؟! گولچىن
خان!... ئا گولچىن خان، كە بەبىن ھىچ ۋرتە و قسە و باسىك، ھات
و شانى نا بە دەرگاگەۋە و راۋەستا. ۋەك لەو ساتانەدا بەسەر
دنياۋە نەمابى، چاۋى بەسەر رووخسارمدا روا و بى ئوۋەى ھىچ
جوۋلەيەك بكا، تاسىكى قوۋل بردىيەۋە. منىش لەلاى خۆمەۋە
بەو بىننىنە لەناكاۋەى خورپەيەكى تىژى ئەۋتو داي لە دلم كە ۋەك
كارەبا لىن دابم، سەرتاپاي لەشمى راتەكاند و ھىتامىيە لەرزىن.
لەگەلىدا قسەكەى روژى پىنشوۋى دايكم لە گويمدا ۋەك ھەزاران
زەنگ زىرنگايەۋە و ھىندەى تر پەشوكاندىمى.

ماوهدیه کی زۆر ئەو لەسەر ئەو باری کش و ماتییە ی خۆی و من لەسەر ئەو باری پەشوکاوییە ی خۆم ماینەو، بێ ئەو دە ی هیچمان دەسپیشکەرییە کی بۆ کۆتاییهینان بەو بێدەنگی و کش و ماتییە ی لێ بوەشیتەو! تا لە ئەجامدا من تینم دایە بەر خۆم و سەردەقم شکاند. هەولم دا رووم خۆش بێ لە ئاستیدا و وتم:

- دایکم زۆر نییە پڕویشت... چوو بۆ مالی ئاسکۆلی خوشکم. کەچی ئەو ورتە ی لە دەم هەر نەهاتە دەرەو، ترووکە نەکەوتە چاوی و جوولەشی بۆ نەکرد! ئەگەر بریسکە ی دوو دلۆپ فرمیسکم لە هەردوو چاویدا بەدی نەکردایە. ئەگەر قولپی گریانیکی خنکاو ی ناو قورگی سەرنجی رانەکیشامایە... ئەگەر لە رووخساری ژاکاویدا هەستم بە ئەندیشه یە کی دلپروین نەکردایە، لەوانە بوو دیمەنی ئەو راولەستانە ی بەو شیوہیە، ترس و سامی بخستایەتە دلەو و وام دابنایە کە رووبەرووی شیتیکی بێ ئامانی دەستوەشین خۆم بەدی دەکەم! بەلام لەگەل ئەو دەشدا، دیمەنەکە هیشتا هەر سەرسامی دەکردم. بۆیە ئەمجارە وتم:

- چیت دەوی!... فەرموو!

ئەمجاریش لە وەرامدا بە قسە هەر هیچی نەوت، بەلام بەکردهو، لە ناکاویکدا شالاولی هینایە سەرم!... بەشیوہیە کی شیتانە ی زۆر سەیر شالاولی هینایە سەرم! وەها باوہشی پێداکردم و هەلیوشیم بە خۆیەو، کە دەتوت دەیەوی لەشی هەردوو کمان بکا بە یەک لەش. هەر شوینیکی سەر و رووخسارمی بەردەم بکەوتایە، بە هەموو هیزی دەم و لیویبەو ماچی دەکرد و

هه‌لیده‌مژێ و ده‌توانم ب‌لیم تارا‌ده‌یه‌کیش که ئازاری پ‌یده‌که‌یاندم. به‌ده‌م ئەم شالاو و په‌لاماره‌شییوه، به‌شیوه‌یه‌کی دل‌پ‌روینانه هه‌نسکی هه‌ل‌ده‌دا و ده‌ک‌پ‌رو‌زایه‌وه و سه‌رتاپای له‌شیشی وه‌ک فی‌ل‌یهاتوو‌یه‌ک ده‌له‌رزی. به‌ده‌نگ و ده‌م و پ‌لیش، وه‌ک بییه‌وی شتیک ب‌لی و قسه‌یه‌ک ب‌کا، ته‌نیا ب‌مه‌ب‌لم‌یکیم ده‌هاته‌ به‌رگویی که هیچی نه‌ده‌که‌یاندم و هیچی لی‌ حالی نه‌ده‌بووم. قو‌لی گریانی خنکاو‌ی ناو قورگی، وشه‌کانیشی له‌ قورگدا ده‌خنکاند.

ئهو‌ی راستی بی‌ من له‌ ئاستی ئەم شالاوه‌ له‌ناکاو‌ه‌یدا هه‌ر واقم و‌رما! من له‌وه‌به‌ر زورجار له‌ ناو جینگه‌دا خه‌یالیکی له‌م بابه‌ته‌م پ‌یوه‌ ل‌یده‌دا... په‌لاماری یه‌کتر ب‌ده‌ین... باوه‌ش به‌ یه‌کتردا ب‌که‌ین و ده‌س له‌ملان به‌ ته‌نیشته‌ یه‌کتره‌وه‌ راب‌کشین. ئینجا به‌ده‌مییه‌وه‌ ماچ و مووچ و یه‌کتر به‌خو‌وه‌گوشین ئا... درۆ له‌گه‌ل خو‌م ناکه‌م... من زورجار به‌م شیوه‌یه‌ خه‌یالم لی‌ ده‌کرده‌وه. به‌لام ئاو‌ه‌ها به‌هه‌لمه‌ت و به‌شالاو؟! ئاو‌ه‌ها تووندوتیز و شیتانه؟!... ئاو‌ه‌هاش بی‌ پ‌یشه‌کی و له‌ناکاو؟! نه‌ه... هه‌رگیز نه‌ه... هه‌رگیز به‌م شیوه‌یه‌یان به‌ خه‌یال‌مدا نه‌ده‌هات و نه‌ده‌که‌وته‌ به‌ر چاو‌م!

ئهو‌ی راستی بی‌ من له‌ ئاستی ئەو شالاوه‌ بی‌ ئامانه‌ له‌ناکاو‌ه‌یدا ه‌ینده‌ شله‌ژام و په‌شو‌کام، که ده‌توت خو‌م له‌ کو‌ری شه‌ریکی ئه‌وتو‌دا ده‌بینم که له‌ هه‌ر چوارلاوه‌ ئاب‌لو‌وقه‌ دراب‌م و نه‌زانم چو‌ن و به‌ کو‌یدا ده‌رباز ب‌بم. به‌لی راسته‌ که من له‌وه‌به‌ر جاره‌های جار به‌ ده‌م خه‌یالی ناو جینگاو‌ه، زور به‌ په‌رو‌شه‌وه‌ ئاواتم به‌م ساته‌ی ئیستا ده‌خواست، به‌لام ئیستا ئاواتی به‌دیها‌توو ل‌یم بو‌ته

دهمی گویزان و جهرگم پاره پاره دهکا. لیم بۆته دهرزی و سووژن و دهچه قنه گولمی دلم. لیم بۆته ئەژده هایه کی ههوت سهر و له ههوت لاوه گرپی ئاگرم به سه ردا دهبارینی.

له ئاستی ئەم باره سهیر و سته مه دا که تینیکه وتم، ههست و نهست و بیر و هۆشم به لای یاخیبووندا له ئاواته دیرینه کهم لایاندا و دواچار هه لساخان به روی شالاوه که ی گولچین خاندا. بۆیه به رقه وه خۆم له ژیر چنگی دهرکتشا و به تووره ییه وه وتم:

- ئەوه چییه!... شیت بوویت؟!

ئه ویش له لای خۆیه وه بۆ ماوه ی چه ند ساتیک له ئاستی ئەم کرده ویه و ئەم قسه یه مه دا چه په سا و چاوی روابه وه به سه ر رووخسارمه دا. تاله پریکدا دایه پر مه ی گریانیکی به کولی جهرگبر و لرفه لرف و هه نسک هه لدانیکی دلپروین. به ده مییه وه هه ر له جی خوی به چۆکدا هات. سه ری نایه ناو کۆشیه وه و بینی به و گریانه به کوله یه وه گرت. من نه مه زانی چی بکه م و چی بلیم.

ئهو هه مدیس له نا کاو سه ری هه لبری و به ده نگیکی پر له ئه و په پی رقی و کینه و تووره ییه وه وتی:

- ئا شیت بووم... ئا شیتیش و هاریش بووم!

ته نیا هینده ی وت و سه ری داخسته وه و بینی به گریانه به کول و هه نسک هه لدانه دلپروینه که یه وه گرته وه. ئەوسا من له ئاستی ئەو دیمه نه یدا، هه یچ رقی و کینه یه کم له دلدا نه ما و ئەو هه لچوونه ی هه ست و نهست و بیر و هۆشم، ته واو ره ویه وه و کپ و خامۆش بوو. ئینجا ئەو له لای خۆیه وه که منی وه ها به خامۆشی و بیدهنگی دی،

فرسه‌تی هینا و یه‌که‌مجار له‌بەر خۆیه‌وه که‌وته قسه‌کردن و وتی:
- ئە‌ی خ‌وایه!... خ‌وایه!... بۆ دە‌بی به‌شی من له ژیاندا ه‌ر
سزاو دە‌رد و ئازارتۆشین بی! بۆ دە‌بی له چاره‌م نووسرابی
که قه‌ت تامی خۆشیی ژیان نه‌که‌م. بۆچی وه‌ها بینه‌شت کردم...
گونا‌هم چی بوو... چی؟

به‌ دوایدا دووباره‌ سه‌ری به‌رزکرده‌وه و ئە‌مجاره‌ چاوی
بریه‌یه‌ چاوم. ماوه‌یه‌ک تیم وردبووه‌وه. تا له ئە‌نجامدا به‌ ده‌نگی
په‌ر له ژه‌نگ و ژاره‌وه وتی:

- ناهه‌قت ناگر‌م... تۆ نازانیت من له ژیاندا چ ئازاریک
ده‌نۆشم... به‌ چ دە‌رد و مه‌ینه‌تییه‌که‌وه شه‌و و رۆژم به‌سه‌ر
ده‌به‌م! تۆ نازانیت من له چ دۆزه‌خیکدا ده‌ژیم و چ مۆته‌که‌یه‌ک
سواری کۆلم بووه‌! ئە‌مجاره‌ش سه‌ری نایه‌وه ناو کۆشی و
ج‌له‌وی بۆ گریان و هه‌نسک هه‌ل‌دان شلکرده‌وه.

ئە‌م جاره‌ش له‌بەر خۆیه‌وه وتی:

بۆ یه‌که‌مجار له ژیاندا تروسکه‌ی به‌ختیاریه‌کم لیده‌رکه‌وت و
ئاهیه‌کی شادمانی که‌وته د‌لم. هیوایه‌ک له ئاسۆی ژیاندا گه‌شایه‌وه
و وتم وا تامیکی خۆشی و کامه‌رانی ده‌که‌م. لیره‌دا قوڵی گریان
و لرفه‌لرفی هه‌نسکه‌ه‌ل‌دانی خۆی کپ کرد. به‌ نیمچه‌ رقیکه‌وه
سه‌یریکی کردم و وتی:

- تۆ بوویت... ئە‌و تروسکه‌یه‌... ئە‌و ئاهه‌... ئە‌و هیوایه‌ تۆ
بوویت!... که‌چی تۆش!

ته‌واوی نه‌کرد... وه‌ک دلی به‌رای بی نه‌دا قسه‌که‌ی ته‌واو بکا،
 قووتی‌دایه‌وه و چاوی به‌سه‌ر پوو‌خسارمدا پروا. منیش به‌دریژی
 ئه‌و ماوه‌یه له‌جیی خۆم وشک هه‌لاتبووم و چاوم به‌سه‌ریدا
 ئه‌بله‌ق بووبوو. به‌سه‌ر و سیما وه‌ها بووم، ده‌نا له‌دل و
 ده‌رووندا جۆشم سه‌ندبوو. قسه‌کانی کاریکی ئه‌فسووناویان
 تیده‌کردم و جۆره‌ها هه‌ست و نه‌ستیان له‌لا ده‌بزووندم. به‌زه‌یی،
 به‌ته‌نگه‌وه‌هاتن، یارمه‌تیدان، دلخۆشیدانه‌وه و له‌گه‌لیاندا هه‌ز و
 ئاره‌زووه‌که‌ش!... ئا... هه‌ز و ئاره‌زووه‌که و ئاواته‌ دیرینه‌که!

ئه‌وه‌تا وا ئه‌و هیچی تیدا نه‌هیشته‌وه و هه‌موو شتیکی به
 ئاشکرا و له‌پوو‌وت. که‌وابی ئیتر من ته‌نیا هیندهم له‌سه‌ره‌ بلیم
 (ئا) و ته‌واو. بۆچی نه‌یلیم؟! ئا ده‌یلیم!

من له‌م بیرکردنه‌وه‌یه‌دا بووم و ئاگام له‌و برا. وه‌ختی
 به‌ئاگاهاتم‌وه که ئه‌و هاتبووه پالمه‌وه و له‌وه‌دا بوو که ده‌ستی
 له‌ملم ده‌نئالاند. دل‌م خورپه‌یه‌کی کرد و بروسکه‌یه‌ک به‌سه‌رتاپای
 له‌شمدا رابوورد، به‌لام له‌جیی خۆم نه‌جوولام و هیچیشم نه‌وت.
 ئه‌و ته‌واو خۆی ئاخنییه‌ پالمه‌وه و سه‌ری به‌سه‌ر شانمدا
 خه‌واند. به‌ده‌نگیکی پر له‌سۆزی فریشته‌یی به‌چه‌وتی:

- گیان و ده‌که‌م... جه‌رگ و هه‌ناوم... به‌ده‌ست خۆم نییه‌ خۆم
 پێ راناگیرئ. ده‌ته‌په‌رستم. ناتوانم له‌بیر و هۆشی خۆم ده‌ربکه‌م
 و واژت لیبینم. تا ئیستا خۆشه‌ویستیم به‌خۆمه‌وه نه‌دیوه، ئه‌مه
 یه‌که‌مجار و یه‌که‌م که‌سیت. ئۆخه‌ی خواجه... ئۆخه‌ی نه‌مردم و
 تامی خۆشه‌ویستی و دلداریم کرد!

ئىتر من به هيچ كلۆجى تواناى خوراگرتن و ياخييونم له جهستهدا نه مابوو. رانه چه نيم و خۆم له ژير چنگى دهرنه كيشا. تووره نه بووم و ههولم نه دا له خۆمى دوور بخه مه وه، بهلكو ته و او به پيچه وانه وه، ورته و جوولم له خۆم برى و تا دههات زياتر خۆم بۆ شل ده كرد. به ده ميبه وه ههستم ده كرد كه ته زويه كى زور خۆش به له شمدا ديت و تا بيت ته شه نه ده سينى. بگره چه نده ئه و زياتر خۆى تى هه لىسو مابه و تووندتر له شى له گه ل له شمدا جوت بكر دايه و دم و ليوى بنايه ته ناو دم و ليو مه وه، ته زوى خوشييه كه پتر به خوين و گوشت و ئيسقاندا بلاوده بووه وه و سستى ده كردم. ئه وسا بى ئه وهى ههست به خۆم بكه م، دهست و پهلم جموجووليان تيكه وت!... كشان بۆ كه مه رى!... بۆ ناوقه دى و له ئاستى پشتيدا هاتنه وه يه ك!... تووند هاتنه وه يه ك و ته قه للى به خۆوه نووساندى بووه دووقولى.

نازانم ئه و خاموشييه ناخاموشييه مان چه ندى خاياندىبوو، به لام هينده ده زانم كه له ناكاو يكد زريكه يه ك له ناخى دهر وونمه وه به گرمه و ناله سه رى هه لداو رايچله كاندم و له و دنياى خاموشييهى دهرهاويشتمه ناو دنيايه كى پر له هاتوها واره وه. زريكه كه په يتا په يتا ده يقيزاندى.

- دواينپيسى... خاله عه ول... دواينپيسى... خاله عه ول!

له گه ل ئه وه شدا گولچين خان ده سپيشكه رى كرد و دهستى له من به ردا به سه رسوپرمانه وه كه وته سه ير كردم. كاتى منيش پروانيمه

ئەو، نیشانەى پرسیاریکی سەیر و ستەمم بە پروخسارییه‌وه بەدی دەکرد و بە پەرۆشە‌وه داواى دەکرد وەرامى بدەمه‌وه. من ھەر زوو زانیم کە ئەو ھاوارەى ناو دەروونم سەرى کردووه بۆ سەر زمانیشم! بۆیە بەناچارىی رووى دەمم تیکرد و وتم:

- ئا... ئەو ھیه میشکم دەکرۆژى و ڕیگای خۆشویستنتم بە درک و دال لیدەتەنى! ئەو ھیه لە ھەموو جارێکدا وەک گەردەلوولیک لیم ھەلدەکا و کلپە و بلیسەى خۆشویستنتم لە دالدا دەکوژینیتە‌وه! بلیم چی... منیش وەک تۆ بە دەست خۆم نییە. کە تۆ بەو جۆرەیت، منیش بەم جۆرەم نازانم چی بکەم... نازانم... نازانم!

وەک بەم قسانەم تەریق ببیتە‌وه، سوور ھەلگەرا و پەشوکا. کە من بە دواياندا بیدەنگ بووم و بۆ چاوە‌روانکردنى وەرام چاوم بربییە چاوى، سەرى داخست و تاسیکی قول بردییە‌وه. کە چاک لى وردبوومە‌وه، سەیرم کرد وەک گری ئاگریک ناخى دل و دەروونى ھەلقرچینى، لیوى خۆى دەکرۆژى و چنگ و نینۆک لە لەشى خۆى گیر دەکا. کاتیکیش سەرى ھەلبربییە‌وه، روانیم فرمیسک چۆراوگەى بەستۆتە چاوى. ماوہیەکی زۆر تیم وردبووہ‌وه، تا بە دەنگیکى پڕ لە داخ و خەفەتە‌وه وتی:

- ئا بەلى... راست دەکەیت... من وەھام و تۆش وەھا! بەلى... خالە عەول میشتک دەکرۆژى و ڕیگای ھەزلیکردنى منت بەدرک و دال لیدەتەنى و وەک گەردەلوول، کلپە و بلیسەى خۆشە‌ویستىی منت لە دالدا دەکوژینیتە‌وه!... بەلام...

وهك دوودل بئ. كه مئ گئرى خوارد... كه ميگئش لئوى خوئ
كروشت و خوئ خواردهوه! ئئنجا وهك دوا بئريارى دابئ كه
ئوهئ له دئيدايه دهري بئري، كهوتهوه قسه و وتئ:

- تو تاقه كه سيكت ئم نهئنييه پر له مهخسره و كلولئ و
دهرد و مهينه تئيهئ ژيانئ خوتم لا ئاشكرا دهكهم. هئشتا لائ
هئچ مروفتك باسم نهكردوه و له تو بهولاره لائ هئچ كه سيكي
تريش باسئ ناكهم. بهئئ هئچ كه سئ پئئ نازانئ، ته نئا خوتم و
ئو خاله عهولت نه بئ كه تو هئنده به ته نكيه وهيت و خه مئ
بو دهخوئت... كه تو وائ ليكده دهئته وه دوائئنيئسي، له ئاستيدا
دهكه وئت و له م رووه ميشكي خوئئ بو دهكروژئت!... هه زئش
دهكهم دلئيا بئت و سوئندت بو دهخوتم به چئت بروايه كه هه ر به
ئاسته مئش نيازئ چاوه شه كردن و له خشته بردنتم نئيه. هه روهكو
مه به سئشتم بزواندنئ رق و كئنه نئيه له دلتدا به رامبه رئ.

من ئو خاله عهوليه دركي بنئ نئوكم و سات به ساتئ ژيانئ
پر كردوه له ئازار و ئه شكه نجه. وائ تئمه گه من رق ئه وه م لئيه تئ
كه ئو پئريكي په ككه وته يه و من له هه ر هئئ گه نچيدام. نه... ئه گه ر
هه ر ئه وه بو وايه به سه ر بردنئ ژيانم له گه لئدا ئاسايئ ده بوو، به لام
باوه رم پئ بكه ئه وهئ بوئئ باس دهكهم راست و دروسته و
كه مئ ده گئيرمه وه و زوئرى هه ر له دلئ خوئدا هه شار ده دم.

ئو خاله عهوله خواناسه ت، من هئشتا مندال بووم، ده سئئ
له گه ل دايكمدائ تئكه ل كرد. باوكم هئ ئه وه نه بوو وائ زمئرئ له

هه‌په‌تی گه‌نجیتیدا بوو. دایکم و ئه‌و خاله‌ عه‌وله‌ت کوشتیان. دواى دەس‌تیکه‌ لاوکردنه‌که‌یان به‌ دوو‌ سال‌ مرد!

من ئه‌و وه‌خته‌ ته‌مه‌نم شه‌ش‌ سه‌وت‌ سالان‌ بوو. له‌ دلدا‌ هه‌ستم‌ به‌ که‌ین و به‌ینه‌که‌یان ده‌کرد، به‌لام‌ منداڵ‌ بووم‌ و هه‌یچ‌ ده‌سه‌لاتیکم‌ نه‌بوو. ناتوانم‌ هه‌موو‌ شتیکت‌ به‌ دوورودریژی‌ بو‌ بگێرمه‌وه‌. دواى‌ مردنی‌ باوکم‌ ئه‌وان‌ بو‌ ماوه‌ی‌ نو‌ سالی‌ ره‌به‌قی، ئه‌مه‌ پیشه‌یان‌ بوو. من‌ ته‌واو‌ فامم‌ کرده‌وه‌ و چاک‌ ئاگاداری‌ ئه‌م‌ ره‌فتاره‌یان‌ بووم، به‌لام‌ هه‌ر‌ ئه‌وه‌نده‌م‌ بو‌ ده‌کرا‌ پێوه‌ی‌ بتلیمه‌وه‌ و ئازاری‌ پێوه‌ بچێژم. نه‌شیده‌کرد‌ ماره‌ی‌ بکات‌ و کاره‌که‌ به‌جۆریکی‌ تر‌ بکه‌وێته‌وه‌. نه‌مه‌ده‌زانی‌ بوچی!

دواى‌ نو‌ ساله‌ دایکیشم‌ نه‌خۆشکه‌وت‌ و هاته‌ سه‌ر‌ مردن. ئه‌و‌ شه‌وه‌ی‌ به‌سه‌ریدا‌ مرد، بانگی‌ کردم‌ه‌ لای‌ خۆیه‌وه‌ و ماوه‌یه‌کی‌ زۆر‌ له‌گه‌لمدا‌ خه‌ریک‌ بوو‌ که‌ دواى‌ مردنی‌ ئه‌و، من‌ له‌ ژياندا‌ هه‌یچ‌ چاره‌یه‌کم‌ نامینێ‌ شوو‌کردن‌ نه‌بی‌ به‌ خاله‌‌ عه‌ول. به‌لی... ئه‌و‌ وه‌خته‌ منیش‌ وه‌ک‌ تو‌ به‌ خاله‌‌ عه‌ول‌ ناوم‌ ده‌بردا!

پێشی‌ راگه‌یاندم‌ که‌ له‌گه‌ل‌ ئه‌ویشدا‌ وه‌ها‌ ریککه‌وتوو‌ه‌. ئیتر‌ تا‌ گیانی‌ ده‌رچوو‌ هه‌ر‌ ده‌یایه‌وه‌ به‌ گوێمدا‌ و ده‌یوت‌: (با‌ سه‌رگه‌ردان‌ و ده‌ربه‌ده‌ر‌ نه‌بیته‌... دواى‌ من‌ هه‌ر‌ ئه‌وه‌ چاره‌ته‌!). منیش‌ مه‌ینه‌تییه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌م‌ له‌وه‌دا‌ بوو‌ که‌ نه‌ له‌ باوک‌ و نه‌ له‌ دایکه‌وه‌، که‌سینکی‌ وه‌هام‌ نه‌بوو‌ هاواری‌ ببه‌مه‌ به‌ر‌ و رزگارم‌ بکات.

ئیتر‌ هه‌ر‌ دواى‌ مردنی‌ دایکم‌ به‌ دوو‌ سه‌ هه‌فته‌، ماره‌ی‌ کردم، که‌ ئه‌و‌ وه‌خته‌ ته‌مه‌نم‌ پانزه‌ سالان‌ بوو. سا‌ ئه‌وه‌تا‌ سه‌وت‌

سالى رەبەقە من لە باخەلى ئەو ئەژدىھايەدا دەنوم و شەو
رۆژ دەكەمەو! ھەوت سالى لە ژىر كەلبەى ئەو گورگە دام و
گيرۆدەى چنگ و نينۆكىم! كەچى تۆش خەمى ئەو دايگرتوويت
كە لە ئاستيدا داوينپيسى دەكەيت!

من لەو بەر لەم بابەتە قسەو باس و بەسەرھاتانەم بيستيوو،
بەلام يا بە سەرگوزەشتەيەك، كە دايكەم بۆى دەگيرامەو، يا لە
چيرۆكىدا كە دەمخويندەو. وەھائىشم دادەنا كە ئەوانە تەنيا
دەلبەستى خەيالن و لە راستىيەو دەورن.

كەچى ئەو تە گولچين خان بەسەرھاتىكم بۆ دەگيرتەو، كە
لەو بابەتەيە و بەسەر خۆيشى ھاتووە! چۆن گوايە دەشى شتى
و ھا رۆبدا؟! ئەى خۆ خالە عەول خۆى ھيرشى دەبردە سەر
داوينپيسان و بە لەعنەتى دەکردن؟ كەوابى ئەو قسانەى ھەموو
درو و دەلسە و چاوبەستن بوون و داوينپيسىيەكەى خۆى پى
دەشاردەو!

بە دەست خۆم نەبوو، بە بيستنى ئەو قسانەى گولچين خان
و بە وردکردنەو كەى خۆم، تەوژمى رقيكى توندوتىژ بەرامبەر
بە خالە عەول دايگرتەم. منيش لىم بوو ئەژدىھايەك... لىم بوو
گورگىك و بەرگى ئادەمىزادى پۆشيبى. شانەشانى ئەو رقىم،
بەزەيى و سۆزىكى بەجۆش بەرامبەر بە گولچين خان لە
دەرووندا بزوا و سەرى كرد، كە ئەو سەرلەنووى رىگەى بۆ
ھەز و ئارەزوو كە خۆشكردەو تەو بسينى و كۆسپەكەى لە
رىگەدا تەخت بكا. لەو ساتانەدا ھاتمە سەر ئەو دەى ئەمجارەيا من

شالاو بهرم... من دست بکمه ملی و به خومییه وه هه لگوشم
 و بکهومه ماچکردنی! به لام نه!... ئەمجاریش وه ها نه که و ته وه!
 ئەمجاریش هه ر ئەو، وهک چاک ههستی کردبی و زانیبیتی که
 ئەو هه ساته هه ره له باره که یه، شالاو هه که یه هینایه وه!
 شالاو هه که یه ئەمجاره ی ئەو هینمانه بوو... ئەو هه که یه من شیتانه
 بوو!... ئەو هه که یه من کاریکی وای کرد ناگامان له خومان ببری و
 به سه ر دنیاوه نه مینین!

- گولچین خان ئاخری قه ومانت؟... ئاخری قه ومانت؟
 دهنگی دایکم بوو وهک گولله یه که تیتسکه ی کرده ناو گویم و
 کسپه ی له جه رگم هه لساندا!
 که به په له دهستان له یه کتر به ردا و راپه رینه سه ر پین و
 چاومان ئاراسته ی ده رگای ژووره که کرد، ئەو وهک جه لادیکی
 زۆر سامناک دهستی نابوو هه که مەری و پر به پری ناو ده رگا که ی
 داگیر کرد بوو. دیم زۆر به بق و تووره ییه وه لیوی خوی
 ده کورژئی و دان له یه کتر ده سوئی. دیم گرولکپه ی ئاگر له
 چاوه کانی ده رده په ری و ئاراسته ی ئیمه ی ده کا. بیستم دووباره
 قورقوشمه تو او هه که ده رژینیه وه ناو گویم و ده لی:
 - گولچین خان من هه ر ده مزانی ئەمه ت له ژیر سه ر دایه!...

ده مزانی و کویر و گه و ج و گه لحو نه بووم!
 گولچین خان ورته ی له دم بو نه هاته ده ره وه. ته نیا دایه
 پر مه ی گرینیکی هه جگار به کول و به به رده می دایکما به پرتاو

خۇى كوتايە دەرەوۋە و بۆى دەرچوو. ئەوسا دايكم رووبەرۋوۋى
من بووہوۋە و ھەرچى ليشاۋى قسەى سووك و ناشيرين و جنيوى
لە لابوو، بەسەر منيدا داباراند. بەدەمىيەوۋە ليم ھاتە پيشەوۋە و
ھەر ئەوہبوو ھەردوو پەنجەى نەدەچەقاندە چاوم و وتى:

- من چەند جار بە مانا ئاگادارم كرديت كە خۆت لەو ئافرەتە
بى حەيا و ناموسە لادەيت!... من پشتم زۇر پيت ئەستور بوو!...
دەموت كورپك شيرى منى خواردبى دوورە شتى وەھاي لى
بوەشيتەوۋە! كەچى ئائەمە ئەنجامت بوو ھەى بى ئابروو... ھەى
نەگريسى چەپەلى بى شەرم!

ھەريەكى لە قسەكانى وەك سووژنيك دەچەقىيە دلم. وەك
شيشيكى سوورەوہكراو دەچزا بە جەرگمدا بەدەميانەوۋە تاسيكى
قوولى تەريقبوونەوۋەى جەرگپر لە روويدا سستى كردم و لە ورتە
و جوولەى خستم. نەمدەزانى چى بكەم و چى بلیم.

تا لە ئەنجامدا تينم دايە بەر خۆم بە راكردنيكى شيتانە بەرەو
دەرەوۋە شالاوم برد. ھەر بەراکردن بە پيلكانەكاندا روچوومە
خوارەوۋە و بە قەلەمبازد ماوہى ھەوشەم كۆتايى پى ھينا. ئيتىر تا
لە دەرگاي ھەوشەش خۆم ئاوديوى كۆلان كرد، دەنگى ئەو ھەر
دەھاتە بەرگويم كە دەيوت:

- نەيەيتەوۋە بەم مالەدا، ھەى بى ئابروو... تو گلاويت... تو
كورى من نيت... كورى من نيت!

(۹)

تا تاریکی شه و پەردەى پەردەى رەشى بەسەر گشت لایەکدا کیشاو تروسکەى لە پووناکیی رۆژ بری، من بە دەشتودەر و گردو یالەکانی قەراغ شاردا سوورامەوه. دەتوت بە دەم خەویکی سامناکەوه بەبێ هۆش و بەبێ ئاگا مل دەنیم. تەقەى دەرگاگەى حەوشە و قسە و باسەکانی گولچین خان و گریان و کپووزانەوه و هەنسکەهەلدانی، دیمەنە تۆقینەرەکەى دایکم و قسە جەرگبەرەکانی و هاوارە دلپروینەکەى دوا ساتی کە جیم هینشت، ئەمانە هەموو وەک هاژەى پووباری ناو دۆلیکی سەخت، وەک گرمە و نالەى زنجیرە هەورە تریشقەیهک بەردەوام لە گویمدا دەنگیان دەدایەوه و لە بیر و هۆشیدا دەتەقییەوه. تەنانەت هیندی جار وەها زۆری بۆ دەهینام کە لە تاوا گوچکەى خۆم دەناخنی و بەشیوەیهک خۆم دەدا بە زەویدا وەک بمەوی سەرم بچەقینمە ناو زەوییهکەوه. ماوهیهک بەو جۆرە دەتلامەوه و پەلهقاژەم دەکرد، تا وام لیدەهات لە جیى خۆم شل دەبووم و لە پەلوپۆ دەکەوتم. ئەوسا وەک بوورابیتمەوه، ورتە و جوولەم لەبەر دەبرا و لە جیى خۆم خپ دەبووم.

کە تاریکییەکە داها، سەرباری ئەو ئازارە کوشندەیهى ناو دەروونم، ترس و سامی تاریکی و چۆلەوانییەکەش زۆری بۆ هینام و هیندەى تر پەشۆکاندمى. بە درێژایی ژيانم ئەوه یەکەمجارم بوو ئاوهها خۆم بە تەنیا لە چۆلەوانی و تاریکیدا بینم. بۆیه لەوه زیاتر خۆم پین رانهگیرا و ملی رینگای ناو شارم گرتەوهبەر. ئینجا

له ناو شاریشدا ههتا نزیکى نیوه شه و به سهر شه قام و ناوکولانه چۆله کاندای سوورامه وه. به لای مالى گه لى له خزم و که سوکاراندا رابووردم. مالى زور له هاوه له کانى قوتابخانه مم که وته سهر رى. زور جاریش به سهرمدا دههات له ده رگای یه کیکیان بدهم و په نای بیه مه بهر، به لام که دههاتمه سهر وردکردنه وهی باسی ئه و پرسیار و وهرامانه ی لیمی دهکن، مووچرکه یه که به له شمدا دههات و سامم لیده نیشت، تا وام لیده هات ته نانهت خو شم له نزیکه و تنه وهی ئه و جوره مالانه بپاریزم، نه وه کو له ناکاو تووشی یه کیکیان بيم و بکه ومه داوه وه.

به هه رحال له نیوه شه ودا ئیتر ماوهی ئه وه شم لیبرا که بتوانم به سهر به سستی به شه قام و کولانه کاندای سووریمه وه. وای لیهاات هه سه سه کان به گیریان دههینام به سهر سامییه وه ده که وته پرسیار لیکردنم، که ئاخۆ ده بی چیم لیکه ومایى وا به و نیوه شه وه به دهره وه! له سهره تادا بۆ هه ریه که یان به هانه یه کم دههینایه وه و خو م پى رزگار ده کرد، به لام ئه وانیه دووباره تووشیان ده بوومه وه، له ئاستیاندا ده مم ده چوو هه کلیله و هیچ وه رامیکم بۆ نه ددرایه وه. ئیتر به وهی باش بوو که به سهر و سیما و په شوکاویى و هه مناکیمدا ده یانزانى که ده بی له مال دهر کرابم، یا خو م تورابم و هه لاتیم. له به ره وه به زوری دلسوزانه دلایان ده دامه وه و ئاموژگارییان ده کردم که چاکتر وایه بگه ریمه وه ماله وه. منیش هه ر بۆ خو رزگار کردنم، به لیئى گه رانه وه م بۆ ماله وه ده دانى و به خیرایى له و ناوچه یه دوور ده که وتمه وه.

لیره دا ئیتر هیچ چاریکم نه ما بریارم دا به ههرجوریک بی پنا
 بهرمه بهر مالی هاوه لیکم. یه کیکیشم هه لبارد که له گه ل مالی
 خۆماندا هیچ جوره ناسیاوییه کیان نه بی. ئیتر کاتی رووم تیکرد،
 بیرم له وهش کردبۆوه، که ئه گهر پرسیارم لیکرا، چ به هانه یه ک
 بدهم به دهسته وه. بۆیه ههر هینده ی ئه و رووی پرسیاره که ی به
 سه رسامییه وه تیکردم:

- چ خیرته... چیت لی قه وماوه؟! -

یه کسه ره وهک له بهر نووسینیکی بۆ بخوینمه وه وتم:

- خۆت ده زانیت دایکم و باوکم پهست و بیزاریان کردووم.
 نایه لن له پیستی خۆمدا بجوولیمه وه و ماوه م نادهن به هیچ لایه کدا
 بچم. ههر هینده ی دوو سنی سه عاتیکی له بهر چاویان ون ده بم،
 دنیا م به دوا دا ته ی ده که ن. ژیا نیان لی تال کردووم. ئیتر ئه وه تا
 ده بینیت که بریارم داوه گه ریکیان پی بکه م و بۆ ماوه ی یه ک دوو
 شه و خۆ میان لی ون بکه م، به لکو بتوانم ئه و ته و قه بشکینم و
 خۆمی لی ئازاد بکه م!

براده ره که م درێژده ی نه دایه و هیچ پرسیاریکی تری نه کرد،
 بگره به گه رمه وه پشتگیری لی کردم و وتی:

ئوبال به گه ردنم چاک ده که یته. کورپه خو ئه و ته و قه ملی
 منیشی دا بریوه ته وه. بریار بی منیش له فرسه تیکدا ئه م رینگه یه ی
 تو بگره بهر!

ئەو شەو و شەوی دوايشم له مالى ئەو هاوئەم بردهسەر،
بهلام له شەوی سێهەمدا خەریک بووین دەنوستین، کاتیک له
دەرگای حەوشە درا! من هەر زوو دەنگی دایکم ناسییهوه، که
زۆر بهپەرۆشەوه پهیتا پهیتا دەیوت:

- کوا... بهقوربانتان بێم کوا؟ نیشانی بدهن... کوا؟

ئێتر هەر هیندهی چاوی پێم کهوت، به جۆریک شالاولی بۆ
هینام و کهوته ماچکردن و هه‌ل‌لوشینم، که دهتوت ساله‌هایه لێی
دوورکه‌وتوومه‌ته‌وه، نه‌ک ته‌نیا دوو شه‌و. منیش له‌لای خۆمه‌وه
شه‌پۆلیکی ته‌ریقی دایگرتمه‌وه و پروم نه‌دههات سه‌یری بکه‌م.

بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م له‌گه‌ڵ دایکی هاوئەکه‌مدا پیکه‌وه دانیشن و
که‌وتنه‌ سکا‌اکردن بۆ یه‌کتر ده‌باره‌ی ئه‌رکی دایکیتی، تا باسیان
هینایه‌ سه‌ر من. من تا ئەو ساته‌ سه‌رم سوپمابوو که دایکم چۆن
شوینه‌که‌می پێزانیه‌! به‌لام گویم لێبوو دایکی هاوئەکه‌م پێی وت:

- لێم مه‌گره‌ که‌ دره‌نگ ناگادارم کردیت، کورپه‌ شه‌یتانه‌که‌م
چاوه‌شه‌ی کردم و لێمی ده‌شارده‌وه که‌ تۆراوه، به‌لام که‌ ئەم
ئێواره‌یه‌ نه‌هینیه‌که‌م لێده‌ره‌ینا، به‌ باوکیم وت: ده‌رۆیت نایه‌یته‌وه
تا ماله‌که‌یان ده‌دۆزیته‌وه و دایکی له‌گه‌ڵ خۆتا ده‌هینیت.

به‌دوای قسه‌که‌یدا دایکم سه‌رنجیکی پرمانای دامی و به‌ دەم
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه، وتی:

- به‌لێ... جه‌نابی له‌به‌ر ئه‌وه‌ لێمان تۆراوه‌ که‌ وتوومانه‌ شه‌و
مه‌چۆره‌ ده‌ره‌وه‌!

له و ساته‌دا هه‌ستیکی خۆشه‌ویستی گه‌لی قوولتر له جاران به‌رامبه‌ر به‌دایکم، له ناخی ده‌رووندا وه‌ک کانیه‌ک ته‌قی و هه‌ژاندمی. چه‌زم ده‌کرد خۆم به‌ه‌وێژمه‌ باوه‌شیه‌وه و وه‌ک بوویتمه‌وه به‌ منداڵینکی ساوا، له‌و باوه‌شه‌یدا ئوقره‌ بگرم!

که‌ گه‌راینه‌وه‌ ماله‌وه، مال جمه‌ی ده‌هات!... خوشکه‌کانم و میترده‌کانیان و چه‌ندانیکیش له‌ خزم و که‌سوکاری نزیک ده‌وری باوکمیان ته‌نیوو. تینم دایه‌ خۆم رووبکه‌مه‌ لای ئه‌وان، به‌لام نه‌متوانی. له‌ شهرم و ته‌ریقیدا، له‌ دایکم جیابوومه‌وه و یه‌کسه‌ر سه‌رکه‌وتمه‌ سه‌ره‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌م. ده‌نگه‌ده‌نگی خواره‌وه‌م وه‌ک غه‌لبه‌غه‌لییک ده‌هاته‌ به‌ر گوێ که‌ هیچی لی تینه‌ده‌گه‌یشتم. تا هه‌ستم کرد غه‌لبه‌غه‌لبه‌که‌ ورده‌ ورده‌ ده‌ره‌وینه‌وه‌ و روو له‌ کپیون ده‌کا. کاتی ته‌واو کپ بوو، هه‌ستم کرد یه‌کیک به‌ پیلکانه‌کاندا سه‌ر ده‌که‌ویته‌ سه‌ره‌وه‌ بۆ لام. زوو زانیم ته‌په‌ ته‌پی پیی باوکمه‌. دلم به‌ تووندی که‌وته‌ لیدان و ترسی ئه‌وه‌م لی نیشتم که‌ لیشاوێک قسه‌ی سووک و جینیوم به‌سه‌ردا داببارینی. نه‌مه‌زانی چی بکه‌م و چۆن و له‌ کویدا خۆم چه‌شار بده‌م، به‌لام که‌ پیی نایه‌ ناو ژووره‌که‌مه‌وه، دوا‌ی که‌می بی‌ده‌نگی و رامان، به‌ سه‌ر و زمانیکی ئاساییه‌وه، وه‌ک بییه‌وی وه‌هام پی رابگه‌یه‌نی که‌ هیچ نه‌بووه‌ و هیچ نه‌قه‌وماوه، وتی:

- ئه‌و دوو روژه‌ سه‌عیت ده‌کرد؟

من له‌ وه‌رامدا (نه‌ء) یکی پر له‌ که‌ساسی و په‌شیمانیم به‌زۆر له‌ ده‌می خۆم ده‌ره‌په‌راند. ئه‌ویش ئیتر درێژه‌ی نه‌دایه‌ و چۆن هاتبوو وه‌ها کشایه‌وه‌ دواوه‌. ته‌نیا به‌ده‌مییه‌وه‌ وتی:

- حەز ناکەم خۆیندەنە کەت فەرماۆش بکەیت.

ئەم کردەو دەیهی باوکم لەگەڵمدا، هیندە دلمی حەواندەو و هیندە
بیر و هۆشی ماندوومی سرەوت پیندا و هیندە هەست و نەستی
هەژاومی هیور کردەو، کە هەر دواى ماو دەیهکی کورت چوومە
باو دەشی شیرین خەویکەو و ئاگام لە خۆم و لە چەرمەسەریی
ئەو بەسەر هاتە سامناکە بڕا!

دواى ئەو بە ماو دەیهک، وەختی باسەکە ئەو گەرموگۆرییە
نەما و کۆن بوو، دایکم خۆی ئاسایی پاشماو دەیهی بەسەر هاتە کە
بۆ گێرامەو و وتی:

- ئەو ئیوارەیه هەر کە باوکت هاتەو، کارەساتە کەم لە
نووکەو بۆ گێرایەو. ئەویش دواى توورەبوون و هەر شەیهکی
زۆر لە تۆ و پیداهەلشاخان و فەزیعەتیکی زۆر بە من، چو
بە دواى خالە عەولدا و هینایە مالى خۆمان. ئەویش باسەکە
و هەلەو گەیاندا کە گوايه تۆ خووت داوئە گولچین و هەراسانت
کردو و گوايه ئیمە تۆمان لەسەر ئەو زۆر ئازار داو و ریسوا
و شەرمەزارمان کردو ویت و لە ئەنجامیدا تۆراو ویت و سەری
خۆت هەلگرتو و و نیت.

دواجار وەهای بە گوێیدا کە چاکتر وایە ئەوان بگوێزنەو
بۆ گەرەکیکی تر و گرتە کە بەو چارەسەر بکری. ئیتر دیار بوو
خالە عەول هەر زوو لە فیکەى خۆی تیگەیشت و بۆ پۆزی دواى
گواستییەو، بئ ئەو دەیهی کەس بزانی بۆ چ لایەک و چ گەرەکیک!

به لّام له کاتی گواستنه وه که یاندا، هەر مه گەر خوا بزانی ئەو ئافره ته چی کردوه! تا دوا پرزۆلی که لوپه لیان بارکرد، پێیه کی له مال بوو پێیه کی له کۆلان! ئەو نه یزانیوو که جه نابت تۆراویت و به له سه بوویت. هەر چاوه چاوی تۆی بوو بتبینی پیش ئەوهی بۆ دوا جار کۆلانه که جیبهیلی.

ئەوی راستی بی، ئەو ساته ی به نائومیدی ملی ریگه ی گرت بهر و رویشته، تا بلّی به زه بیم پایدا ده هاته وه و دلّم بۆی ده سووتا. من له دالانه که دا دانیشتبووم و چاو و گوئی خۆم لی خه فاندبوو، نه مده ویست خوا حافیزی لی بکه م. ئەو هاته ژوره وه بۆ لّام و به دهم قولی گریانه وه ده ستمی ماچ کرد، وتی:

- دلّم ره نجان دیت... که ردنم ئازادکه!

ئەوسا منیش ئیتر خۆم پی رانه گیرا، ئەملاو ئەولایم ماچ کرد و خوا حافیزیم لی کرد، بگره هه ردوو چاویشم بۆی پرپوون له فرمیسک و بۆی گریام!

ئیتر ئاگام لیوو بۆ دوا جار چاویکی به ناو ماله که دا گیرا! ده مزانی و دلّیا بووم که چاو بۆ تۆ ده گیرئ. نه یده زانی که جه نابت له مال نیت و هه لاتوویت. که هەر چاوی گیراو نه بیینیت، به که ساسی و دلّشکاوییه وه چووه ده ره وه. گویم لیوو یه که یه که مائئاوی له دراوسیگانی تریش کرد، به لّام وه ختی من ته کانم دایه بهر خۆم و چوومه بهر ده رگای هه وشه، ئەو له چاو ون بوو بوو!

حسین عارف... سەرەتایەکی درەوشاوە

حسین عارف لە نووسەرە بەتواناکانی چیرۆکی هونەرییە، لەو سەرەدەمە سەرەتاییە ئێودا (سالانی پەنجای سەدەی رابووردوو) کۆمەڵیک نووسەری کورتە چیرۆک سەریان هەڵدا تارا دەیهک شیوازیی کۆنی نووسینی ئەم جۆرە ئەدەبەیان بەزاند. ئەمەیش لەژێر کاریگەریی رۆوناکبیرییەکی سەرەمانەوێ که شەپۆلەکی لە ئەوروپاوە هاتبوو، تا گەیشتبوو زۆر بەی ولاتانی عەرەب و عێراقییش. هەندیک چیرۆکنووسی عەرەبی عێراقی سوودیان لەو تەکنیکە تازەییە وەرگرتوو که لە ئەوروپادا بووبوو بە مۆدیل، پشتیان لە پەیرەوییکردنی رابووردووی چیرۆکنووسی (که زیاتر پشتی بە گێڕانەوێهەکی حیکایەتنامیز و رۆداوی تەواو واقیعی و نووزەدریژی و چەقبەستنی کات و شوێن دەبەست) کردبوو. دیارترینی ئەو نووسەرانی عێراق (فواد تەکرلی و زەنون ئەیوب) و چەند نووسەریکی تر بوون. جگەلەوێ که لە ولاتانی تری عەرەبدا، بەتایبەتی لە میسر و لوبناندا شەپۆلی ئەو تازەگەرییە تەواو پەرهی سەندبوو.

حسەين عارفیيش چ لهسەر ئاستی عەشق و توانای خۆی و چ وەك گەریدهیهك بۆ پەي بردن بەو شەپۆله تازەیه، كهوتبووه سووسەكردن و دۆزینەوهی ئەو شیوازه. بینگومان دەیزانی ئەوه چاره‌نووسی ئەدهبیکه كه هەر خودی خۆی له ئەوروپاوه هاتوه و ناتوانیت لهو بزافه دابیرییت. باشتترین نمونەیشی كه دەستیكیەتی چیرۆکی (چای شیرین)ه، كه سالی ۱۹۵۷ له شوعەیبە نووسیویەتی. بەم چیرۆكەدا دەردهكهویت كه حسەين ئاگاداری دۆخه پووناكیرییهكه بووه. بۆ ئەم چیرۆكه رەنگه به‌تایبه‌تی شیوازیی كورته چیرۆكنووسینی (ئەنتون چيخوف)ی رووسی لا په‌سەند بووییت، كه زیاد له‌وانه‌ی پيشتری خۆی (دی موباسان و ئەدگار ئالان پۆ) توانیویەتی كیشه كۆمه‌لایه‌تی و ئەخلاقیه‌كانی كۆمه‌لگای خۆی بكاته كه‌ره‌سه‌ی به‌ره‌مه‌كانی. چيخوف به‌دوای رووداوی سه‌یر و ترسناكدا نه‌گه‌راوه و مرۆفی قاره‌مان (به مانا واقیعییه‌كه‌ی) و ته‌وسنی نه‌کردۆته پالەوانی چیرۆك، به‌لكو به‌دوای مرۆفه په‌راویزخراوه‌كاندا گه‌راوه و ئەو رووداوانه‌یشی قۆستۆته‌وه كه به‌ پوآله‌ت و له واقیعدا بچووك و ئاسایی خۆ ده‌نوینن، به‌لام له‌راستیا گه‌وره و ته‌نانه‌ت تراژیدیئن. چاوی دۆزینەوه‌ی ئەو جۆره كه‌س و به‌سه‌ره‌اتانه خه‌سله‌تی زۆر تایبه‌تی چيخوفن.

حسەين عارف له چیرۆکی (چای شیرین)دا باس له خیزانیکی زۆر ئاسایی ده‌كات، كه بریتین له ژن و مێردیک و ته‌نیا كچیک (ئاقتاو) كورپکی ته‌مه‌ن نۆزده سالییش (مه‌حمود) شاگرده و لای

پياوۋەكە كار دەكات. ئەم كورە لە دلەو ھەز لە ئاقتاۋ دەكات، بەلام ئاسايى ۋەك ھەر گەنجىكى ئەو سەردەمە شەرمەنە و ناتوانىت رازەكەى بدركىنىت. بەلام كچەكە لىزانە و شارەزاي پەرلەكانى خۇشەويستىيە. بۇيە بەردەوام لەكاتى چا خواردەنەۋەدا چاي زور شيرين بۇ مەحمود تى دەكات (بۇ ئەوسا چاي زور شيرين بە ماناي خۇشويستەنە)، كەچى كورەكە بەم نەينىيە نازانىت و ئەم كارە بەۋە دەداتە قەلەم كە كچەكە خۇشىناۋىت و تەنانت رقى لىيەتى. تا لەدوايىدا كورەكە لە رىگاي دايكى و خوشكەكەيەۋە لە نەينىيەكە دەكات و بۇ دواچار بە پەنامەكى ھەر لە رىگاي ئەو چا شيرينەۋە رازى خۇشەويستىيەكەى بۇ ئاقتاۋ دەدركىنىت و پىدەچىت (ۋەك خوشكى مەحمود دەلىت) بىن بە ژن و مىردىش. چىرۆكەكە بە زمانىكى رەۋان و كوردىيەكى خۇش و پوخت نووسراۋە. دىالۆگەكان پربەپرى كەسايەتتەكانن و ئەندازەى ھۆشيارى و تىگەيشتىيان لە داب و نەرىتە سوننەتتەكان دەردەخەن.

ئەۋەى لەم چىرۆكەدا لە لايەنى ھونەرىيەۋە سەرنجراكىتەشە ئەۋەيە كە: يەكەم نووسەر ويستوۋىيەتى بچىتە ناۋ ھۆشمەندىى ناۋەۋەى كەسەكانىيەۋە، لە خەۋن و خەيال و بىركردەۋە و ھەستىيان بگات و تەنيا لە روخسار و دىدى دەرەۋەيان نەروانىت. بە مانايەكى دى ئەمە سەرەتايەكە بۇ خويىندەۋەى ساىكولوژىيەتى كاراكتەرەكان كە پىشتەر زۆربەى چىرۆكنووسان تەنيا روى دەرەۋەى رەفتار و ھەلوئىستى كەسايەتتەكانيان

دیوه و خویندوو یانته ته وه. دوه م به کارهینانی ته کنیکی (مه نه لوگ) که یه کیکه له سیما سه ره کیه کانی ئه وسای ئه و مؤدیله تازه یه و به هویه وه ده توانریت کات و شوینه کان بگورین و پروداوی لاهه کیش بیته ئاراهه، که زیان به پروداوی سه ره کی نه گه یه نن. بؤ نمونه ئه مه ئه و تاقه مه نه لوگه یه که کوره که به رانبر به ره فتاری که که له ناوه وهی خویدا ده بهینیت و ده بیات: "قهت ناشی؟ ئافتا و حه زی لی کردووم؟ ئه ی له و فیلبازی و زور زانییه؟ که و ابیت ئه و چا شیرینه بن مه لامهت نه بوون، نا، ئیستا تیگه ییستم، ئیستا زانیم له کوپوه قسه ی ده کرد. ده ی قهینا کا ئافتا و، خو من و امده زانی هیئدهت قین لیمه چاوت پیامدا هه لئایهت، تومه ز من له گوئی گادا نووستبووم، ده راوهسته بؤم، من و تو و سبهین.

له م سه ره تایه وه حسهین عارف په ره ی به توانا و به ره ی چیرۆکنووسینی خو ی دا، تا وهک ئه نجام کو مه لیک چیرۆکی دانسقه ی خسته ناو میژووی ئه ده بیی کور دیمانه وه، بویه بی نکوولی لیکردن حسهین ده بیته پیشه نگیکی هه ره دیاری ئه م بواره.

ره ئوف بینگه رد

چای شیرین^۱

سەرم لە خۆم سوپماوە! ئەمڕۆ بەپنچەوانەى هەموو پۆژانى ترەوه، سەماوەره تىكقوپاوهكەى جارنم لىبۆتە كەمانىكى نەشمىلە و خۆشترىن ئاواز دەپژىنىتە دەروونمەوه، قورئ گەرە لە تەلگىراوهكە، كە جارن قىزم لىدەكردەوه، ئىستا زور خنجىلە و خاوىن دىتە پىش چاوم، بگرە پىالە پۆرخزەكان و جامە ژەنگاوىيەكە و شەكردانە رەزاكورسەكەش، دەلىيت ئەمڕۆ خۆيان لە ئاوى جوانى هەلكىشاوه و بەدەم منەوه دەخنىنەوه. دامودەزگای چالىتانەكە هەموو، نازنم بلیم من بۆ ئەوان، یا ئەوان بۆ من پىدەكەنن و گەشكە دەيانگرئ؟ هەرچونىك بى ئەمڕۆ وا هەست دەكەم، كە هىزىكى ئەفسووناوىى لە ناخى دل و دەرووندا رەگى داکوتاوە و ئارامى لەبەر برىوم.

ئەى ئەگەر وا نىيە، بۆچى تا دوینىش ئەم چوار قوئى چاخواردنەوهىە (من و وهستام و وهستاژنم و لەگەلماندا ئافتاوى كچيان)، هىندە دلتهنگ و پەستى دەكردم؟ دەتوت بە كوتەكەوه

۱ چاپى بەكەمى كىتیبى گەلەگورگ لەم چوار چىرۆكە پىكها توه: (سەفەرئىكى ئەفسووناوىى، تەتەر، گەلەگورگ، شالوى دل)، پىمان باش بوو بۆ ئەم چاپەى كىتیبى گەلەگورگ چىرۆكى (چای شیرین) یشى بۆ زیاد بكەين.

بەسەر مەو وە راوەستاو و ناچاری ئەم چاخوار دنە وە یەم دەکەن، کەچی ئەو هتا ئەمڕۆ، هەموو جوولە و تەقەرە قەیه کی، ختووکە ی هەستونەستم دەدەن! هەتا دوینی لە شەرم و تەریقیدا، ئارام لەبەر دەبرا و جیگەم بەخۆم نەدەگرت، کەچی بیئارامیی ئەمڕۆم، ئەنجامی ئەو هیژە ئەفسووناوییه یە، کە گیان و هۆشمی هیناوەتە جۆشوخرۆش.

ئا... لەکاتی کدا کە من هەر لە سووچە کە ی جاراندا، مات و مەلول دانیشتبوووم و بەمجۆرە لەگەڵ خۆمدا دەدوام، ئاقتاو و دایکی وەک هەموو رۆژانی تر، تەدارەکی چالینانە کە یان دامەزراندبوو. کۆ خەلۆزەکانی ناو تەنوری سەماوەرە کە، کە وتبوونە نیلە نیل و کلپە یان لیئەل دەستا. ئاوە کە ی میروولە ی دەکرد و زیلە یە کە ی بە چەشنی ئاوازیکی ناسکی پیکدەهینا. ئیتر لەو هدا بوو ها ئیستا، ها ساتیکی تر بکە ویتە کفە کف و... جۆشوخرۆش، بیئەو ی بەخۆم بزنام، تاسیکی قول بردمییه وە. کارەساتە کە ی دوینی، بۆ جاریجارە ها سەرنجی راکیشامە وە...

بەلێ دوینی، هەر ئەم کاتە بوو کە هەمان چوارقۆلی بە دەوری پیرە سەماوەر دا کۆمە لە مان بەستبوو. هینشتا فەرمانە کە ی وەستاژنم لە گویمدا دەزرنگیتە وە کە بە ئاقتاوی وت:

- دە ی چایە کە یان بۆ تیکە.

ئاقتاویش وەک هەموو رۆژانی تر، پیالەکانی ئامادە کرد، بەلام بۆچی بەتایبە تی یە کێکیانی لەوانی تر باشتر دەشت؟ بگرە شەکریشی دوو ئەو نەندە ی ئەوانی تر تیندە تە پاند؟ ئای چەند

حهپۆلكه بووم! هه موو رۆژى ئەم كرده وه يه م له ئاقتاو ده دى،
كه چى جار يك سه رنجم بۆ ئەوه نه چوو له خۆم بپرسم: ئەرى
ئەمه بۆچى و يانى چى؟

چا دابه شكرا. پيالە تايبه تيبه كه وهك هه موو رۆژان بهر من
كه وت. ئەو كرده وه كهى خۆى لى سه دباره كرده وه. منيش
ئەوه كهى خۆم لى سه دباره كرده وه. چايه كه م دايه وه دواوه و
وتم:

- چايه كه م هه مديسان زور شيرينه. كه ميكي تالم بۆ به سه ريده
بكه.

كه چى ئاقتاوم ئاقتاو، خيسه يه كى پر له رق و كينه لى كرده م
لچىكى ليه ه لقورتاندم و به نيمچه توور پيه كه وه لى وه رگ رتمه وه.
ديار بوو ته قينه وه كهى، ئەنجامى پيشخواردنه وه يه كى دوور و دريژ
بووه. چاوم تيوه بوو، له باتى ئەوهى ته نيا پيالە كه م بۆ پر بكتاه وه
له چاى تال، هيندهى تيقلياندا تا ژير پيالە كه شى پر كرد. بىگومان
ئەمجاره يان له تاليدا نه ده خورايه وه، بۆيه منيش شه پۆلىكى رق
و كينه، زورى بۆ هينام و له دلى خۆمدا وتم: "توخا ده وه ره
چۆن تووشى ئەم چه تيوه دهعه جانيه بووم؟!". ئيتر وه ها پيشم
ليخوارد وه كه ئەگه ر شوور هى نه بووايه، چايه كه م ده كرد به
چروچاوى نه گريسيدا و كار يكم پنده كرد، با به ده وارى شرى
نه كردى، به لام وه ستاژنم وهك هه ستى به كه تنه كه كر دى، به
دلسۆزيبه وه لى پريسيم:

- ده ترسم چايه كه ت تال بووبى؟

له‌گه‌لیدا سه‌رنجم دا، ئاڤتاو چاویکی له دایکی مۆرکردوه.
وهک ئه‌وه‌ی بلێ:

- چاکم کرد... ده‌ستم خۆش بی... خه‌تای ئه‌وه!
منیش له شه‌رمینی خۆمه‌وه، ناچار له وه‌رامدا وتم:
- نه‌ه، ئیستا زۆر باشه.

ئیتیر بیئه‌وه‌ی بتوانم نقه بکه‌م، دوو چای تری له‌و بابه‌ته‌م
کرد به‌گه‌روودما. له‌گه‌ل هه‌ر یه‌کیکیشیاندا که بۆی تیده‌کردم،
ده‌مبینی وه‌ستاژن به‌تیه‌ی چاو، خه‌سه‌یه‌کی لیده‌کا و ئه‌ویش به
لالووتیکه‌وه رووی لیه‌وه‌ده‌گیرێ. ئه‌م که‌ینوبه‌ینه هه‌مووی رووی
ده‌دا و وه‌ستام له‌ولاوه، وه‌ک له ده‌ریای بیرکردنه‌وه‌ی خۆیدا
مه‌له بکا، په‌یتا په‌یتا چای به‌دوای چادا هه‌لده‌قوراند.

به‌دریژایی رۆژی دوینی، ئه‌م کاره‌ساته له دڵدا په‌نگی
خواردوه. ئارامی له‌به‌ر ده‌بریم و لیم بوو به مه‌راق، به خۆم
ده‌وت: "باشه ئه‌م کچه بۆ وا ده‌کا؟ چ رقیکی لیه‌لگرتووم؟ ئایا هه‌یچ
خراپه‌یه‌کم بۆی هه‌بووه؟ به‌شیم خواردووه؟ ئه‌ی چی؟"، به‌لام
ئه‌وه‌ی دوینی ئیواره له دایکم بیست "خوا سه‌رفرازی بکا"، ئه‌و
مه‌راقه‌ی له دڵدا ره‌وانده‌وه و هه‌موو شتیکی بۆ یه‌کالا کردمه‌وه.
هه‌ردوو کمان و نه‌سرینی خوشکیشم له‌گه‌لماندا دانیشتیبوین
و باس هاته سه‌ر باسی ژنه‌ینان و شووکردن، ئه‌مانیش بی
قه‌زابه‌لا بن، خۆ خوا نه‌کا له گه‌توگۆیاندا جگه له‌م باسوخوازه،
بزانن له باسیکی تر بدوین! وا چوونه خوازیبینی فلان و فیسار،
وا گویزرایه‌وه. ئیتیر باس به‌سه‌ر باسدا هات و منیش خۆم پی
رانه‌گیرا. ئه‌وه‌که‌ی خۆم درکاند و له نووکه‌وه بۆم گیرانه‌وه،

که چی هیندهم نه زانی، دایانه قاقای پیکه نین و یهک به سهه
یه کتریدا ده که وتن! من له لای خومه وه واقم ورما و له ته ریقیدا
له شم داگیرسا. به چه ساوییه وه لیم پرسین:

- ئه وه بوچی پیده که نن؟!!

ئه وان له تاو پیکه نین وهرامیان بو نه ده درایه وه. من وه ختابوو
له داخندا شهق به رم و له دلدا وتم: "توبلیت شتیکی ناشیرینم
لیوه شایته وه؟!". ئیتر له بارمدا نه ما. روهی دهم له نه سرین کرد
و ویستم، لیشاوی تووره ییم به سهه ئه ودا بریژم و وتم:

- ئه ری تو شهرم ناکه یت؟!... بوچی وها پیم پیده که نیت؟!!

که چی ئه و به دهم قاقای پیکه نینه که یه وه، وهرامی دامه وه و

وتی:

- به چایه شیرینه کانی ئافتاوی براژنم پیده که نم.

من هه ره به تووره ییه وه وتم:

- ورینه ده که یت؟!... ئافتاوی براژنتی چی؟

ئه وسا دایکم که زانی زور په ست و دلگرانم، له پیکه نین که وت

و تی:

- به خیر نوزده سالت ته مه نه و هیشتا به وهت نه زانیوه که

چای شیرین مانای خوشه ویستییه؟!!

که به سهه سامییه وه لیم پرسی:

- خوشه ویستی؟!... مه به ستت چییه؟

ئه مجاره به بیزاریه وه وتی:

- ئۆي! به راستته، يا خۆتم لى گىل دهكەيت؟ به كورتىيەكەي ئاڧتاو ھەزى لىڭر دوويت. ئىستا تىگە يىشتىت؟
 (قەت ناشى؟!... ئاڧتاو ھەزى لىڭر دووم؟ ئاى لەو فىلېبازىي و زۆر زانىيە؟ كەوابى ئەو چايە شىرىنانە، بىمەلامەت نەبوون! ئا... ئىستا تىگە يىشتم. ئىستا زانىم لە كوئوھ قسەي دەكرد. دەي قەيناكا ئاڧتاو... خۆ من وامدەزنى ھىندەت قىن لىمە، كە چاوت پيامدا ھەلئايەت! تومەز من لە گوئى گادا نوستبووم! دەراوھستە بۆم... من و تۆو سبەينى...).

كاتى داىكم ئەو مژدە خۆشەي دامى، من لەگەل خۆمدا ئاۋەھا دەدوام. بەمجۆرەش دوئىنى شەو تا درەنگ خەو نەچوۋە چاۋم، چونكە زۆر بە پەرۆشەوۋە چاۋەروانى ئەم سبەينىيەم دەكرد كە چى بكم، چۆن ئەو ئاڧتاۋە جانانەيە تىگەيەنم كە من مەتەلەكەيم ھەلھىناۋە و ئەويش دەبى پاداڧتەكەيم بداتى...

- رۆلە مەحموو... ئەو ھە بۆ وا كىشوماتىت؟
 ۋەستاژنم ۋەك لە دللى گەرابى، كە بىر لە باسەكەي لە مەر خۆم و ئاڧتاو دەكەمەو، لە گەرمەي ئەم بىر كەردنە ۋەيەمدا و لەكاتىكدا كە دىمەنەكانى كارەساتەكەي دوئىنى بە بىر و ھۆشمدادادەبووردن، ئەو پىرسىارەي بە تەنگەمدا دا. منىش زانم بەيەكدا ھات و نەمزانى چ ۋەرامىكى بدەمەو. تەنيا لەبەرخۆمەو ھە بلمەيكم كرد و خۆشم نەمزانى چىم وت. ئەويش ئىتر بە زەردەخەنەيەكى پىر مانا و سەرلەقاندنىك، وازى لىھىنام.

که چاویکم به ملاوبه ولادا گیرا، سه یرم کرد وا چایه که دهمی
 کیشاوه. ئافتاویش ئامادهی تیکردنیتی و زهرده خه نه یه کی تیکه ل
 له گلهیی، له نیتوان لیوه کانیه وه سه ره تاتیکم لیده کا. من تا دویئن
 به دریزایی ماوهی چاخواردنه وه که، پووم نه دههات ته نانه ت
 کورته سه رنجیکیشی بدهمی، که چی نه مرؤ ئاره زوویه کی به جوش
 پالی پیوه ده نام تی و ردبیمه وه. هر ه لیکم بۆ هه لیکه وتایه،
 تیرتیر سه رنجم ده دایه. به دوایدا وام به بیردا دههات، که ئیتر له
 سه یرکردنی تیربووم، که چی هر هیندهی پووم لیوه رده گیرا، ئه و
 ئاره زووم زیاتر جوشی ده سه ند و بیئه وهی هه ست به خوم
 بکم، سه رنجم لی گیرده کرده وه. ئا له م کاته دا له ده رگا درا.
 وه ستاژنم راپه ری و چوو به پیر ده نگه که وه. زوری پینه چوو
 بانگی کرده وه ستام و وتی:

باوکی ئافتاو وهره داوات ده که ن.

هر که ئه وان ژووره که یان چول کرد و من خوم له گه ل
 ئافتاودا به ته نیا بینی، له هیچی نه بوو دلم که وته کوته کوت و
 له شم داگیرسا. ئاره قیکی گه رم دلۆپ دلۆپ نیشه سه ر پوخسارم.
 هه ناسه م سواربوو ده توت به شاخیکی سه ختا هه لزنوام. له دلدا
 ده موت: ئای که هه لیکه له باره، ده بی له ده ستی نه ده م و ئه وهی
 له دلمدایه بیدرکینم. هاکا هاتنه وه... دره نگه. دره نگه. له لایه که وه
 ترسی هاتنه وهی ئه وان و له ده ستچوونی ئه م هه له به نرخه دلمی
 ده کرماند، له لایه کی تریشه وه شه رمنیی ده مکوتی ده کردم و
 زمانمی ده برده کليلة. خو ده روونیشم جوشیکی وه های سه ندبوو،

که دتوت ئاگری نه ورۆزی تیندا کراوه ته وه. له ئەنجامدا بریارم
 دا پێ بنیم به جهرگمدا، چونکه ئەو ههستهی زۆری بۆ هینابووم،
 ترس و سام و شهرموشۆ نهیاندەتوانی بهری لێ بگرن و کۆلی
 پێ بدن. دهمم ههلهینایه وه چیم له دلدايه دەری بپریم و وتم:
 - ئافتاوا!...

کهچی له وه زیاترم بۆ نهوترا. ته نیا ئەو وشهیه و ئەوانی تر،
 له گهروومدا گیریان خوارد. له گهڵ ئەوهشدا ئەو ته نیا وشهیه،
 بهس بوو بۆئوهوی ئافتاوا لهوپه پێ مه بهستم تینگا. له گهڵ وتیندا
 لیشاوی ئەو ههسته به جۆشه م له ناخی دەروونمه وه هورووژمی
 هینایه دهره وه. له دووتویدا ئەوپه پێ سۆز و خۆشه و یستیم
 روون ده بۆوه. بۆ ئەویش هه ر که سه ری هه لپری و سه رنجی
 دامی، روومه ته کانی هینده ی تر سوور هه لگه ران، چاوه کانی
 که وتنه بریسکه بریسک و گه شکه یه کی به ختیاریی پرژایه سه ر
 سیمای، ئیتر که له وهرامدا وتی:
 - به لێ.

دوتوت ساله هایه چاوه پروانه من بلیم: ئافتاوا و ئەو بلێ: به لێ.
 دوایی بیدهنگییه کی دلپروین بالی به سه رماندا کیشا، بیگومان ئەو
 چاوه پروانی من بوو دهم هه لپینمه وه و قسه که م ته واو بکه م، منیش
 چاوه پروانی وته یه کی کاریگه ری ته روپر بووم، که بۆم پینک بیت
 و ئەو لیشاوی هه ست و نه ستمی پێ ده ربپریم، که چی دوای ئەو
 ماوه ی بیدهنگییه کی به چه رخیک ده چوو، ته نیا هینده م به دهمدا
 هات که پچرپچر وتم:

- ئافتاۋ گيان... من... من تۆم خۇش دەۋى.

ئەۋى راستى بى، دەتوت وتەكان بە نەشتەر لە قورگم
ھەلدەچپن، چونكە يەكەمجارم بوو بە گوڭى كچىكمدا ھەلدەدان.
ئىنجا ئەۋىش لەلای خۇيەۋە سەرنجىكى قولى دامى و چاۋىكى ناز
و رازى بۆ ترووكاندم و زەردەخەنەيەكى شادمانىش كەۋتە سەر
لئوانى. ئىتر من پئويستم بەۋە نەبوو، ئەو بە دەم و زمان و ھرامم
بداتەۋە، بەلكو چاۋە رەشە گەشەكانى، بە ئاشكرا پىيان دەۋتم:

- منىش تۆم زياتر خۇش دەۋى.

ئەۋسا زمانم بەربوو. بە گالتهۋگەپىكەۋە وتم:

- ئاخۇ چايەكانى ئەمپروشم، ۋەك پوژانى تر شىرىن دەبن؟!

ئەۋ بە دەم بزە و نازىكى دلپىنەۋە وتى:

- ئا... ئەگەر ۋەك جاران رەتيان نەكەيتەۋە.

كە دەمم ھەلپىنەيەۋە ۋەرام بدەمەۋە، تەپەتەپى پىي و ھەستازنم
دەمكوتى كردم.

زورى پى نەچۋو خۇيان بەژووردا كرد. ئىتر چوارقولى ۋەك
ھەموو پوژانى تر، كەۋتىنە چا خواردەۋە. من زور بە تاموكام و بى
ھىچ بىزاربوونىك، سى پيالەم لە چايە شىرىنەكانى جاران ھەلقوراندا.
بگرە ئاۋاتەخوازبووم كە ئەم كۆمەلى چاخواردەۋەيەمان، ھەرگىز
دوایی نەيەت و چايە شىرىنە تامدارەكانى ئافتاۋىش، قەت لە بن
نەيەن.

(بەسرە - شوعەيبە - ۱۹۵۷)

بیبلوگرافیای ژیا نی حسین عارف

ناوی ته‌واوی حسین عارف مه‌لا عه‌بدو لره‌حمانی کوری
مه‌مه‌د ئا‌غای کوری ئیسماعیل ئا‌غایه.

- له (۲۱) ی تشرینی یه‌که‌می سالی (۱۹۳۶) دا له شاری
سلیمانیه له‌دایکبووه.

- سالی (۱۹۴۱) پۆلی یه‌که‌می سه‌ره‌تایی له شاری هه‌له‌بجه
ته‌واو ده‌کات.

به‌هۆی بارودۆخی تاییه‌تی خیزانه‌که‌یانه‌وه چه‌ندین شاری
عیراق و کوردستان به‌ماله‌وه‌گه‌راوه. له‌وانه‌ش: (به‌غدا، که‌رکوک،

پینجۆین، خانه‌قین، هه‌له‌بجه و هه‌ولیر) و چه‌ندین شۆینی تر.
- به‌هاندانی مامۆستا عه‌بدو‌للا گۆران سالی (۱۹۵۴)

یه‌که‌مین به‌ره‌می خۆی له‌رۆژنامه‌ی (ژین) دا بلاو ده‌کاته‌وه، که
په‌خشانه‌شیعریکه به‌ناوی (بۆیه ئه‌مه‌وێت بژیم).

- سالی (۱۹۵۸) ماوه‌ی سه‌ربازی ته‌واو ده‌کات و سالی
(۱۹۶۱) له‌رۆژنامه‌ی ئازادی وه‌ک رۆژنامه‌نووس کار ده‌کات.

- سالی (۱۹۶۴ بۆ ۱۹۶۵) خۆیندن ته‌واو ده‌کات و هه‌ر له‌و

ساله شدا له گه‌ل (خانم محمه‌د) دا ژيانی هاوسه‌ریی پینکده‌هینیت.

- کادری پیشکته‌وتووی حزبی (شیوعی) بووه و چه‌ندینجار له‌سه‌ر کاری حزبایه‌تی ده‌ستگیرکراوه و زیندانی کراوه.

- له کۆتایی سالی (۱۹۶۹) دا له‌گه‌ل چه‌ند هاوړپیه‌کی (یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد) دروست ده‌کهن و له (۱۰ / ۲ / ۱۹۷۰) مؤله‌تی په‌سمی بۆ وه‌رده‌گرن.

- له (۲۵ / ۴ / ۱۹۷۰) دا له‌گه‌ل کومه‌لیک هاوړپیی بانگه‌وازی (پوانگه) بلاو ده‌کهنه‌وه.

- له سالی (۱۹۸۹) دا خانه‌نشین کراوه و ماوه‌یه‌ک پاریزهر بووه.

- له (۴ / ۶ / ۱۹۹۴) دا له‌سه‌ر لیستی یه‌کیتی نیشتمانی بووته ئه‌ندامی په‌رله‌مانی کوردستان.

- سالی (۱۹۹۸) له‌گه‌ل چه‌ند هاوړپیه‌کیدا ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م داده‌مه‌زینیت.

-خاوه‌نی چه‌ندین به‌ره‌می چاپکراوی ئه‌ده‌بی و وه‌رگیرانه و چه‌ندین خه‌لاتی گرنگی له‌سه‌ر به‌ره‌مه‌کانی پینیه‌خسراوه.

به شیک له به ره مه بلاقراوه کانی نووسەر:

- کۆمه له چیرۆک:

۱- له کۆری خهباتا ۱۹۵۹.

۲- کلافه یهک ژانی توورپه ۱۹۷۱.

۳- تۆیشووی سهفه ریکی سهخت ۱۹۷۵.

۴- گه له گورگ ۱۹۸۳.

۵- شار، بهرگی یه کهم: ۱۹۸۶، بهرگی دووهم: ۲۰۰۱؛ سلیمانی.

۶- چای شیرین: سه ره جه م چیرۆکه کورته کان.

۷- ببیلیۆگرافیا ی دوو ساله ی ته مه نی کاروان ۱۹۸۲-۱۹۸۴

۸- ئه ندينشه ی مرۆفیک.

۹- سالیك له ته مه ن: بیره وه ری حسین عارف، بهرگی یه کهم

و دووهم.

۱۰- شانۆگه ری جه نابی جانه وه ر.

۱۱- قوتابخانه ی شیعری تازه.

۱۲- هیلانه.

- لیٹوئینہ وہ:

۱۳- کامہران و ھونراوہی نوئی ۱۹۵۸

بہ ناوی (محہمد سدیق عارف) وہ.

۱۴- چیرۆکی ھونہری کوردی (۱۹۲۵- ۱۹۶۰)، ۱۹۷۷.

- وەرگێران بۆ کوردی:

۱۵- سەرنجیکی مارکسی لینینی، دەربارەوی چینهکان و

تیکۆشانی چینایەتی- نووسینی: ستالین- لەگەڵ جەلال میرزا

کەریم، ۱۹۵۹،

۱۶- لە بنچینەکانی لەنینهت- نووسینی ستالین- ۱۹۵۹،

۱۷- میر- نووسینی مەکیا قیللی، ۱۹۸۲.

- وەرگێران بۆ عەرەبی:

۱۸- فتاة نغدة- قصائد لکامران ۱۹۶۰.

زنجیره چاپکراوهکانی خهلاتی کارۆ

- ۱- زهمانی بزربوو، شیعر، فاتیح عیزه‌دین، سالی ۲۰۱۹.
- ۲- خه‌ونه بیسه‌روبه‌ره‌کان، کۆمه‌له‌ چیرۆک، ئەحمەد محەمەد ئیسماعیل، سالی ۲۰۲۰.
- ۳- کچۆله‌یه‌کی هه‌لگیراوه، رۆمان، محەمەد عبدولحه‌لیم عبدوللا، وه‌رگێترانی له‌ عه‌ره‌بییه‌وه: عبدولکه‌ریم شیخانی، سالی ۲۰۲۱.
- ۴- نالی له‌ روانگه‌یه‌کی تره‌وه، لیکۆلینه‌وه، حه‌کیم مه‌لا سالح، سالی ۲۰۲۲.
- ۵- گه‌له‌ گورگ، کۆمه‌له‌ چیرۆک، حسین عارف، سالی ۲۰۲۳.